

KESKIVIIKKO 16. JOULUKUUTA 2009

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.05)

Göran Färm (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, vastasitte tämän viikon istuntojakson alussa itävaltalaisen kollegani Jörg Leichtfriedin kysymykseen, joka koski Lissabonin sopimuksen seurauksena tähän parlamenttiin liittyviä uusia parlamentin jäseniä ja liittymisen ajankohtaa. Vastasitte, että asia on nyt neuvoston päätösvallassa. Olen samaa mieltä, kun on kyse heidän liittymisestään parlamentin varsinaisiksi jäseniksi, mutten ole varma tästä sen osalta, että he tulisivat tarkkailijoiksi ennen kuin heistä tulee varsinaisia parlamentin jäseniä.

Tulkitsen hiljattain David Martinin mietinnöstä tekemääme päätöstä siten, että voimme itse asiassa antaa heidän aloittaa työskentelynsä tarkkailijoina heti kun heidät on valittu ja jäsenvaltiot ovat vahvistaneet heidän valintansa, ja että parlamenttina me voimme itse päättää heidän asemastaan tarkkailijoina.

Arvoisa puhemies, voitteko keskustella asiasta esittelijä Martinin kanssa, jotta saisimme asian ratkaistua mahdollisimman pian? Olisi kohtuutonta, jos jo valitut uudet jäsenet, joiden valinnan kansalliset viranomaiset ovat vahvistaneet, joutuisivat odottamaan kuukausia ennen kuin pääsevät varsinaisesti aloittamaan työnsä. Monet heistä ovat valmiita aloittamaan välittömästi.

Puhemies. – (EN) Kuten olen aiemmin todennut, olen pyytänyt Eurooppa-neuvoston päätöstä, ja myös perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta on otettava huomioon ja sen on tarkasteltava ongelmaa. Lopullista päätöstä uusien jäsenten määrästä ja siitä, mistä valtiosta he tulevat, ei ole vielä tehty. Lopullista päätöstä ei ole tehty. Tiedän, että päätöksen tekee Euroopan parlamentti, mutta lopullista päätöstä ei ole, joten ei ole helppoa ottaa tarkkailijoita ilman lopullista päätöstä uusien jäsenten määrästä ja siitä, mistä valtiosta he tulevat. Meidän on siis odotettava. Minä ajattelen asiaa ja huolehdin siitä hyvin tarkkaan.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen samaa mieltä siitä, että asiaa on vaikea ratkaista. En katso sen olevan mahdotonta, mutta ryhmäni kannalta haluan todeta, että Ranskassa käytävästä keskustelusta katsomme, ettei voida hyväksyä, että tarkkailijat, olipa näiden asema mikä tahansa, olisivat edelleen kansallisten parlamenttien jäseniä. Katsomme, että niiden, jotka tulevat tänne tarkkailijoiksi, olisi luovuttava kansallisesta mandaatistaan.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, olemme kokoontuneet tänne työjärjestyksen 10 artiklan mukaan keskustelemaan Ruotsin puheenjohtajakauden tuloksista – kiitän pääministeri Reinfeldtia, jonka puheenjohtajakausi on ollut rohkea, hyödyllinen ja tehokas – mutta meidän on määrä myös tarkastella 10. ja 11. joulukuuta kokoontuneen Eurooppa-neuvoston tuloksia.

Tämän osalta haluan kiinnittää perussopimusten ja niiden soveltamisen vartijana toimivan komission puheenjohtajan huomion Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 15 artiklan 6 kohtaan, jonka mukaan Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja antaa Euroopan parlamentille kertomuksen jokaisesta Eurooppa-neuvoston kokouksesta.

Vaikuttaa varmalta, ettei Eurooppa-neuvoston uusi puheenjohtaja Herman Van Rompuy ole tulossa tänne tänään, ja minä pahoittelen tätä. Hän on ollut virassaan 1. joulukuuta 2009 lähtien ja hänellä on tärkeä diplomaattinen asema, ja katson, että hänen ensimmäisen poliittisen tehtävänsä olisi pitänyt olla tulla esittämään Euroopan parlamentille. Hänen tehtävänsä oli siis tulla tänne ja esittää Eurooppa-neuvoston 10. ja 11. joulukuuta pidetyn kokouksen päätelmät.

Puhemies. – (PL) Saanen selittää: Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja Van Rompuy ja neuvoston puheenjohtaja Reinfeldt ovat sopineet, että puheenjohtajakauden viimeisen kuukauden ajan toimitaan vanhojen periaatteiden mukaan. Tätä sopimusta sovelletaan. Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja Herman Van Rompuy astuu virkaansa 1. tammikuuta 2010.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, valtioiden tai hallitusten päämiehet eivät voi päättää kansalaisten ratifioimien perussopimusten soveltamisesta.

Puhemies. – (PL) Selitän vielä tarkemmin: Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan ja kiertävää puheenjohtajuutta edustavan pääministerin kutsuminen ja heidän kanssaan työskentely on asia, josta päättävät kaikki parlamentin jäsenet. Mekin päätämme, keitä kutsutaan ja missä järjestyksessä. Tulemme myös sopimaan toimielinten kesken – Euroopan parlamentin ja Eurooppa-neuvoston kesken – kuinka teemme yhteistyötä keskenämme. Lisäksi katson, että huomautuksenne ovat ennenaikaisia.

On tehtävä toimielinten välinen sopimus. Tämä koskee myös Euroopan komissiota. Tästä on liian varhaista keskustella. On hyvin tärkeää, että säilytämme asianmukaisen tasapainon nykyisen puheenjohtajan ja hallituksen päämiehen sekä Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja Herman Van Rompuyn välillä. Puheenjohtajavaltiot vaihtuvat, ja puheenjohtaja säilyy, mutta meidän on tehtävä yhteistyötä myös hallitusten päämiesten kanssa. Me tarvitsemme yhteistyötä hallitusten kanssa, sillä lainsäätäjinä meillä on oltava säännölliset yhteydet puheenjohtajavaltion hallitukseen.

Lisäksi tapa, jolla teemme yhteistyötä, ja se, keitä kutsumme, on myös meidän päätösvallassamme – tietenkin Eurooppa-neuvostoa kuultuamme. Me tulemme keskustelemaan tästä. Haluan todeta, että nyt on siihen vielä aivan liian varhaista. Nyt pääministeri Reinfeldt antaa meille raportin Eurooppa-neuvoston viimeisten kuuden kuukauden toiminnasta. Puheenjohtaja Van Rompuy ei ole osallistunut toimintaan, sillä hänet nimitettiin vasta muutama viikko sitten, joten hän ei voi keskustella asiasta lainkaan tänään. Asia on täysin selvä.

2. Täytäntöönpanotoimenpiteet (työjärjestyksen 88 artikla): ks. pöytäkirja

3. Ruotsin puheenjohtajakauden tulokset – Eurooppa-neuvoston päätelmät (10. ja 11. joulukuuta 2009) (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Toivotan lämpimästi tervetulleeksi pääministeri Reinfeldtin, joka on työskennellyt kanssamme lähes puoli vuotta neuvoston puheenjohtajana. Toivotan tervetulleeksi myös puheenjohtaja Barroson.

Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

- neuvoston julkilausumasta Ruotsin puheenjohtajakauden tuloksista ja
- Eurooppa-neuvoston selonteosta ja komission julkilausumasta Eurooppa-neuvoston tuloksista 10.–11. joulukuuta 2009)

Fredrik Reinfeldt, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen tästä mahdollisuudesta keskustella jälleen Euroopan parlamentin kanssa näin ratkaisevana ajankohtana.

Keskustelumme aikana 193 valtion edustajat ovat koolla konferenssikeskuksessa Kööpenhaminassa keskustelemassa, väittelemässä, neuvottelemassa ja pyrkimässä vastaamaan miljoonien ihmisten odotuksiin ympäri maailmaa. Kahden päivän kuluttua YK:n ilmastokonferenssi on jo ohi. Tarkastelemme pikapuoliin kokousta, joka oli ratkaiseva, ei pelkästään EU:lle vaan koko maailmalle, kokousta, jolla oli ratkaiseva merkitys niille, jotka eivät voi viljellä maataan veden puutteen vuoksi, niille, jotka ovat menettäneet kotinsa hirmumyrskyissä tai tulvissa ja niille, jotka turhaan rakentavat patoja meren pinnan noustessa vuosittain.

Me tunnemme vaarat, joten miksi on niin vaikea toimia? Senkö vuoksi, että pelkäämme kaikkia muutoksia elintavoissamme? Ja kuitenkin me tiedämme, että jos jatkamme maailman luonnonvarojen käyttöä nykyisellä tavalla, nykyiset elintapamme eivät ole enää mahdollisia ja kohtaamme yhä dramaattisempia muutoksia. Meillä on paljon suurempia pelon aiheita, kuin jokapäiväinen hyvinvointimme.

Ilmastonmuutoksen torjunta on ollut esityslistan kärjessä koko Ruotsin puheenjohtajakauden ajan, kaikissa Eurooppa-neuvoston kokouksissa ja huippukokouksissa unionin merkittävien kumppanien kanssa. Kuten todennäköisesti tiedätte, otimme vastaan lokakuun Eurooppa-neuvostossa kattavan tehtävän säilyttää EU:n johtoasema ilmastoneuvotteluissa. Sovimme pitkän ajanjakson päästövähennysten 80–95 prosentin tavoitteesta vuoteen 2050 mennessä ja uusimme tarjouksemme päästöjen vähentämisestä 30 prosentilla sillä edellytyksellä, että muutkin sitoutuvat vastaaviin pyrkimyksiin. Hyväksyimme kansainvälisen liikenteen päästövähennykset ja määritimme joidenkin tahojen vastustuksesta huolimatta lukuja kehitysmaiden

globaalista rahoitustarpeesta ilmastonmuutoksen torjumiseksi. Viime viikolla – viikkojen kahdenvälisen kuulemisen jälkeen – otimme jälleen uuden askeleen: yhteisesti kerätyn rahoituspaketin korvamerkittynä kehitysmaiden ilmastotoimien nopealle käynnistämiseksi, tarjoten 7,2 miljardia euroa tulevina kolmena vuotena.

Tiedän, ettei tämä vielä ole tarpeeksi. Minun onkin todettava, että vaikka olen tyytyväinen Eurooppa-neuvoston sopimukseen asiasta, hetki on nyt kypsä muiden teollisuusmaiden mukaantulolle.

Mitä meidän siis on tehtävä Kööpenhaminassa? Tarvitaan sitovia sitoumuksia kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, ei pelkästään teollisuusmaissa vaan myös kehitysmaissa, varmistaaksemme, että maapallon lämpeneminen pysyy alle kahdessa asteessa, mikä tiedemiesten mukaan on välttämätöntä.

Olen neuvotellut Intian ja Kiinan johdon kanssa. Tiedän, mitä mieltä ne ovat tästä. Miksi niiden olisi suostuttava puhtaaseen ja vihreään tuotantoon, kun me olemme saastuttaneet maailmaa vuosikymmenten ajan? Tämä on yksi tapa tarkastella asiaa, mutta ongelma on se, etteivät teollisuusmaat pysty ratkaisemaan asiaa yksinään. Kehitysmaiden päästöt alkavat jo ylittää teollisuusmaiden päästöjä. Tämän vuoksi meidän on tehtävä yhteistyötä ongelman ratkaisemiseksi. Voimme omalta osaltamme kompensoida vuosien vastuutonta käyttäytymistämme. Voimme auttaa rahoittamaan kehitysmaiden ilmastotoimia. Euroopan unioni kantoi vastuunsa viime viikolla. Muotoseikoilla ei ole merkitystä Kööpenhaminassa, vaan asiasisällöllä. Voimme olla tyytyväisiä, jos pääsemme sopimukseen päästöistä ja rahoituksesta sekä sitoumuksesta välittömien toimien käynnistämiseksi, ja, mikä tärkeintä, voimme käynnistää ilmastonmuutoksen torjunnan.

Kohtasimme viime vuonna äkkiarvaamatta pahimman talouskriisin sitten 1930-luvun. Maa kirjaimellisesti tärisi jalkojemme alla. Meille selvisi yhtäkkiä, kuinka tiiviissä keskinäisissä yhteyksissä rahoitusmarkkinat ovat ja kuinka riippuvaisia me olimme toisistamme yhteisen vastauksen löytämisessä. Vain muutaman kuukauden sisällä hallitukset EU:ssa hyväksyivät poikkeuksellisia tukitoimia. Vastaus oli nopea ja vaikuttava, mutta sillä oli hintansa. Julkisten talouksiemme kokonaisvaje on nyt lähes seitsemän prosenttia BKT:sta – yli kolme kertaa enemmän kuin viime vuonna. Kahteenkymmeneen jäsenvaltioon sovelletaan liiallisia alijäämiä koskevaa menettelyä. Talous- ja rahoituskriisin seuranta on siis aivan luonnollisesti ollut toinen painopisteala tänä syksynä.

Haluan lyhyesti kertoa, mitä olemme tehneet. Lokakuun lopussa sovimme finanssipoliittisesta irtautumisstrategiasta, ja viime viikon Eurooppa-neuvoston kokouksessa sovimme periaatteista rahoitustukijärjestelmistä poistumiseksi. Lisäksi sovimme täysin uudesta rakenteesta Euroopan rahoitusvalvonnassa. Kun rahoitusvirrat ovat kansainvälisiä, ei valvonta enää voi olla kansallista. Nyt on Euroopan parlamentin vuoro hyväksyä viimeiset askeleet.

Meille oli myös selvää, ettei bonuskulttuuri voinut jatkua tavalla, johon ihmiset olivat tottuneet. Olen tyytyväinen siihen, että EU onnistui vakuuttamaan G20-ryhmän suostumaan kauaskantoisiin muutoksiin tässä politiikassa. Uusissa säännöissä vahvistetaan tuloksen ja palkkion välisen yhteyden tarvetta.

Talous- ja rahoituskriisi iski meihin kovaa, mutta olemme osoittaneet toimintakykymme ja vahvistaneet vastustuskykymme. Kun elpyminen on varmistettu, EU on toteutettujen toimenpiteiden ansiosta entistä vahvempi.

Ruotsin puheenjohtajakausi sijoittui institutionaalisten muutosten ajanjaksoon. Ottaessamme tehtävän vastaan 1. heinäkuuta, tämä parlamentti oli juuri valittu. Euroopan komission puheenjohtajaa ei vielä ollut nimitetty. Tuolloin vielä edessä olevan Irlannin kansanäänestyksen tulos oli epävarma. Ei ollut varmaa, ratifioisivatko kaikki jäsenvaltiot Lissabonin sopimuksen. Edes se ei ollut selvää, voisiko se tulla voimaan Ruotsin puheenjohtajakauden aikana.

Ja sitten tilanne alkoi ratketa. Parlamentin tiiviin kuulemisen jälkeen José Manuel Barroso nimitettiin Euroopan komission puheenjohtajaksi toiselle kaudelleen. Puheenjohtajavaltiolla oli nyt voimakas yhteistyökumppani komissiossa. Irlannin kansanäänestyksen tulos oli Irlannille voitto. Se oli voitto eurooppalaiselle yhteistyölle. Se oli jälleen askel kohti Lissabonin sopimusta.

Sitten tapahtui jotain odottamatonta. Tšekin presidentti esitti myöhäisessä vaiheessa lisäehtoja allekirjoitukselleen. Näitä vaatimuksia oli tarkasteltava tavalla, joka ei aiheuttaisi vastaavanlaisia vaatimuksia muissa jäsenvaltioissa, ja onnistuimme tässä Eurooppa-neuvoston lokakuun kokouksessa. Tšekin presidentti allekirjoitti sopimuksen muutamaa päivää myöhemmin. Välittömästi allekirjoituksen jälkeen kuulin jälleen kollegojani. Meidän oli sovittava korkeista viroista – Eurooppa-neuvoston puheenjohtajasta ja nimitettävästä korkeasta edustajasta. Ei ole liioittelua sanoa, että olin helpottunut, kun kaikki valmistelut finalisoitiin 1. joulukuuta. Lissabonin sopimus voi lopultakin tulla voimaan.

Nyt Euroopan unionista tulee entistä tehokkaampi. Sillä on käytettävissään paremmat välineet ilmastonmuutoksen torjuntaan ja vaikutusvaltaa globaaleissa talouskeskusteluissa. Eurooppa-neuvoston uusi puheenjohtaja takaa jatkuvuuden. Korkea edustaja varmistaa ulkosuhteidemme koordinoinnin. Demokratia vahvistuu unionissa, kun Euroopan parlamentilla ja kansallisilla parlamenteilla on enemmän vaikutusvaltaa. On alkanut Euroopan unionin uusi aikakausi.

Kun seisoin edessänne 15. heinäkuuta, olimme edelleen rahoitus- ja talouskriisin kourissa. Siirtyminen uuteen perussopimukseen oli epävarmaa. Emme tiedäneet, saisimmeko koottua rivimme ja rohkaistua muita ei niin pitkällä mutta hyvin tuulisella tiellä Kööpenhaminaan.

Viime viikon Eurooppa-neuvoston kokouksen myötä puheenjohtajavaltio Ruotsi on toiminut kaikkien viiden painopistealansa puolesta: EU:lla on vahva mandaatti ilmastonmuutosasioissa, talous- ja rahoituskriisin seuranta on hallinnassa, EU:n Itämeren strategia on voimassa, Tukholman ohjelmaa oikeus- ja sisäasioissa toteutetaan, EU:n asemaa globaalina toimijana vahvistetaan, myös laajentumisen osalta, ja meillä on uusi ulkosuhdehallinto. Kuten totesin, Lissabonin sopimuksen myötä on alkanut Euroopan unionin uusi aikakausi.

Lopuksi haluan kiittää teitä kaikkia. Puheenjohtajavaltio tarvitsi Euroopan parlamentin apua kohtaamiimme haasteisiin vastaamisessa. Kiitos teille avustanne.

Haluan kiittää myös komissiota ja erityisesti José Manuel Barrosoa. Olen todennäköisesti viettänyt tänä syksynä enemmän aikaa José Manuelin kanssa kuin olisi terveellistä. Hän on ollut valtava tuki minulle ja puheenjohtajavaltio Ruotsille.

Lopuksi haluan kiittää jäsenvaltioita siitä, että ne ovat unohtaneet erimielisyydet ja tehneet kompromisseja Euroopan parhaaksi, sellaisten ratkaisujen löytämiseksi, joista ei ole etua pelkästään niille, vaan Euroopalle kokonaisuudessaan. Yhtenäisyys on voimamme.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri, olemme viimeisten kuuden kuukauden aikana nähneet uuden perussopimuksen voimaantulon, johon päättyi lähes vuosikymmenen kestänyt keskustelu ja joka avasi oven nykyisen uuden ja laajentuneen Euroopan unionin uusille mahdollisuuksille. Olemme nähneet ensimmäiset todisteet siitä, että määrätietoiset toimet Euroopan talouden vakauttamiseksi kriisissä ovat tuottaneet tulosta. Ja Kööpenhaminan loppupeleihin päästessämme voimme olla varmoja siitä, että Euroopan unioni on tehnyt kovaa työtä pitääkseen yllä sitä vauhtia, jota se on vaalinut määrätietoisissa globaaleissa toimissa ilmastonmuutoksen torjumiseksi.

Haluankin kiittää hyvin vilpittömästi pääministeri Fredrik Reinfeldtia ja koko Ruotsin puheenjohtajakauden tiimiä hyvin menestyksekkäästä puheenjohtajakaudesta. Erityisen merkittävää on, että puheenjohtajavaltio Ruotsi on niin tehokkaasti varmistanut Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessin loppuunsaattamisen ja hallinnut siirtymää uuteen sopimukseen saavuttaen samalla kaikki muutkin tavoitteet. Olemme todistaneet Eurooppa-neuvoston ensimmäisen puheenjohtajansa sekä ensimmäisen korkean edustajan, komission varapuheenjohtajan nimittämistä. Älkäämme myöskään unohtako, että tämä parlamentti on valinnut seuraavan komission puheenjohtajan määräänenemmistöllä – sillä se oli merkittävä hetki tälle parlamentille Eurooppa-neuvoston yksimielisen nimeämisen jälkeen.

Eurooppa-neuvosto kokoontui viime viikolla ensimmäistä kertaa täysivaltaisena toimielimenä. Se oli myös ensimmäinen kokous, johon uusi korkea edustaja ja komission varapuheenjohtaja Catherine Ashton osallistui. Eurooppa-neuvoston uuden puheenjohtajan virkatehtävät käynnistyvät 1. tammikuuta 2010 ja hän esittää ajatuksensa Eurooppa-neuvoston tulevasta organisaatiosta. Olen todella iloinen kaikista ehdotuksista, joilla lisätään Eurooppa-neuvoston johdonmukaisuutta sekä jatkuvuutta sen työssä. Kannatan myös ajatuksia entistä poliittisemmista, vilpittömistä keskusteluista sekä lyhyistä ja ytimekkäistä päätelmistä.

Eurooppa-neuvoston aiheina oli paljon muitakin asioita. Haluan tuoda niistä esiin joitakin unohtamatta yhtä hyvin merkittävää, nimittäin Itämeren strategian määrittämistä, joka voi olla mallina muulle alueelliselle yhteistyölle Euroopan unionissa ja joidenkin kumppaniemme kanssa.

Taloudessa pidämme yllä oikeaa tasapainoa kannustimien säilyttämisen sekä irtautumisstrategioiden valmistelun välillä. Esittelin rungon Eurooppa 2020 -strategialle. Toivon Eurooppa-neuvoston keskittyvän tätä hyvin merkittävää suunnitelmaa koskevaan keskusteluun Euroopan tulevaisuudesta, erityisesti seuraavissa kokouksissa, virallisessa Eurooppa-neuvoston kokouksessa helmikuussa sekä kevään Eurooppa-neuvoston kokouksessa. Toistan tarjoukseni tulla täysistuntoon, jotta parlamentti voi järjestää erityisen keskustelun tästä merkittävästä aiheesta. Minusta on erityisen tärkeää, että Euroopan parlamentti ja neuvoston puolelta Eurooppa-neuvosto ottavat täysimääräisesti osaa tähän Eurooppa 2020 -strategiaan, sillä siinä on kyse tulevaisuudestamme.

Tukholman ohjelmasta totean, että komission ehdotukset ovat nyt muodostuneet seuraavia viittä vuotta koskevaksi hyväksytyksi strategiaksi. Tiedän, että monet täällä parlamentissa jakavat määrätietoisen tavoitteemme käyttää tätä ponnahduslautaa Lissabonin sopimuksen tarjoamiin mahdollisuuksiin tarttumiseksi, jotta saadaan aikaan selkeä muutos eurooppalaista vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaa aluetta koskevissa toimissa. Tämä oli yksi tärkeimmistä syistä siihen, miksi päätin järjestää uudelleen seuraavan komission salkut tällä alalla. Kyse on yhdestä merkittävimmistä Euroopan unionin aloista seuraavien viiden vuoden aikana.

Eurooppa-neuvostolla oli erityinen merkitys ilmastomuutoksen alalla. Euroopan unioni on kehittänyt muutaman viime vuoden aikana johdonmukaisen ja kunnianhimoisen lähestymistavan ilmastomuutokseen. Olen hyvin ylpeä siitä, että komissio on ollut tämän hyvin kunnianhimoisen toimintatavan alullepanija. Päästövähennysten vaikutus on havaittavissa vasta useiden vuosikymmenten aikana, mutta me teemme konkreettisia tekoja jo nyt, saadaksemme tavoitteillemme lain voiman.

Olkaamme tämän osalta vilpittömiä. Jotkut kumppanimme ilmoittavat aikeistaan lausunnoilla lehdistössä, mutta me ilmoitamme aikeistamme lainsäädännöllä, jonka kaikki jäsenvaltiot ovat jo hyväksyneet. Teollisuusmaiden on toimittava, mutta meidän on myös autettava kehitysmaita erottamaan toisistaan kasvu ja päästöt. Minusta oli oikein, että Eurooppa-neuvosto keskittyi viime viikolla siihen, kuinka voimme hyödyntää tätä globaalia johtasemaamme kunnianhimoisen sopimuksen aikaansaamiseksi Kööpenhaminassa: lupaamalla auttaa kehitysmaita, eikä joskus kaukaisessa tulevaisuudessa vaan jo ensi vuonna, tekemällä selväksi, että sopimuksen on oltava kattava ja että tarvitaan tarkistuskansioita sen tukemiseksi sekä säilyttämällä valmiutemme korottaa tavoitteitamme, mutta vain jos muutkin esittävät yhtä kunnianhimoisia sitoumuksia.

Minusta Eurooppa-neuvosto saavutti hyvin merkittäviä tuloksia erityisesti kahdessa asiassa. Ensinnäkin rahoituksen alalla, kun neuvosto onnistui menestyksekkäästi saamaan aikaan nopean käynnistykseen rahoituspaketin, odotettua suuremman sellaisen ja varsinkin kun se koskee kaikkia jäsenvaltioita. Tietenkin jotkut ovat sanoneet, ettei tämä ole Euroopan unionilta riittävää, mutta 7,2 miljardia euroa, yli 10 miljardia dollaria on nykyoloissa ja kolmeksi vuodeksi hyvin merkittävä sitoumus. Toivon, että rahat nyt taataan, eikä kyse ole pelkästään halusta. Nyt on muiden vuoro vastata tähän. Eurooppa-neuvosto toisti myös sitoumuksensa keskipitkän ajanjakson rahoitukseen varmistamiseksi tarvittavan tasapuolisen osuutensa vuoteen 2020.

Toiseksi, ilmastoasiat ovat toisinaan jakaneet Eurooppa-neuvostoa. Tällä kertaa ilmapiiri oli kuitenkin toinen. Oli havaittavissa voimakas yhteinen käsitys siitä, että on kaikkien eduksi yhdistää Euroopan unionin voimat. Meidän on nyt määrä saada etua siitä, panostuksesta, jonka olemme asiassa tehneet pioneereina.

Minusta oli erityisen rohkaisevaa, että tunnustettiin Euroopan unionin yhtenäisyyden tarve. Toivokaamme, että tämä määrätietoisuus säilyy vahvana seuraavien kahden tai kolmen päivän paineissa.

Mitä on odotettavissa muutaman seuraavan päivän aikana? Tanskan pääministeri Rasmussen todennäköisesti esittää tänään tekstin – josta kuitenkin puuttuvat keskeiset luvut. Johtajien tehtävänä on edetä tästä sopimukseen. Tämän vuoksi lähdän välittömästi Kööpenhaminaan tämän keskustelun jälkeen. Teemme pääministeri Reinfeldtin kanssa parhaamme, jotta Euroopan unioni johtaisi tätä keskustelua.

Tiedämme, ettei ilmapiiri Kööpenhaminassa nyt ole kevyt. Tiedämme myös, että tämä kuuluu huippuneuvottelujen tavanomaiseen rytmiin. Niin monien valtioiden tai hallitusten päämiesten saapuminen on kuitenkin voimakas kannustin sopimukseen pääsemiselle. Jos sopimukseen sisältyy todellisia sitoumuksia päästöjen leikkaamiseen niin teollisuus- kuin kehitysmaissakin, selkeä sitoumus tämän mahdollistavaan rahoitukseen sekä sopu siitä, kuinka tätä sovelletaan ja tarkistetaan – jos sopimukseen sisältyy Balin etenemissuunnitelman eri osatekijät ja sen voidaan katsoa olevan suurin piirtein oikea kahden asteen rajan noudattamiseksi, voimme nähdäkseni sanoa sen olevan merkittävä saavutus. Vielä ei olla näin pitkällä, mutta minusta sopimukseen pääsy on mahdollista.

Seuraavat pari päivää osoittavat, toteutuvatko ne kunnianhimoiset tavoitteet, joista olemme täällä parlamentissa usein keskustelleet, mutta aistin jo, että nyt on pakottava muutoksen tarve ja että meidän on saatava aikaan menestys Kööpenhaminassa. Panos on valtava. On tietenkin löydettävä tasapaino, mutta vallalla on myös tunne, että tämän päivän sukupolvi tietää, ettei tätä haastetta voida välttää. Katson Eurooppa-neuvoston viime viikon kokouksen jättäneen Euroopan unionin valmiiksi muutokseen. Toivon, että saavutamme menestyksen Kööpenhaminassa Euroopan unionin johdolla.

Joseph Daul, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Reinfeldt, hyvät kollegat, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä on pitkälti samaa mieltä siitä tavasta, arvoisa pääministeri Reinfeldt, jolla olette hoitaneet kiertävää puheenjohtajuutta Nizzan sopimuksen mukaisesti. Ryhmämme hyväksyy myös Eurooppa-neuvoston viimeisimmät ehdotukset suojelevasta Euroopasta, olipa kyse sitten ilmastonmuutoksesta, kriisistä tai turvallisen Euroopan luomisesta.

Ryhmäni todellakin kannattaa eurooppalaisten asioiden vilpittömyyttä ja vastuullista hoitamista, joka on ollut leimallista puheenjohtajavaltio Ruotsille. Vilpittömyyttä hallintoa, sillä aikana, jona niin monet ystävämme, naapurimme ja sukulaistemme kärsivät kriisistä, koska ovat menettäneet työpaikkansa tai heidän työpaikkansa on uhattuna, unioni ei ole antanut heille katteettomia lupauksia. Kyse on tulevaisuuden rakentamisesta, meidän tulevaisuutemme, varmistamalla, että yrityksillä on jälleen keinot luoda, innovoida ja luoda näin uusia työpaikkoja.

Vastuullista hallintoa, koska ilmastonmuutoksen alalla, turvallisuuden alalla ja myös työllisyyden ja talouden aloilla unionissa pannaan täytäntöön sosiaalisen markkinatalouden mallia. Nyt organisoidaan aikataulua ja järjestelyjä keskitetyn, vaihteittaisen, mutta myös vaikean kriisistä poistumisen osalta. Nyt siivotaan niitä tuhoisia käytäntöjä, joita olemme nähneet rahoitusmarkkinoilla muutaman viimeisen vuosikymmenen aikana. Kyse on pk-yritysten tukemisesta ja sosiaalisen koheesion vahvistamisesta, sillä ilman sitä ei saada aikaan mitään pysyvää.

Olkaamme kuitenkin varovaisia, ettemme toista Lissabonin strategian virheitä, sillä epärealistisine tavoitteineen se on lähinnä pettymys. Olkaamme varovaisia varmistaksemme, että uusi talousstrategia, jota kutsutaan Eurooppa 2020 -strategiaksi, ei muodostu uudeksi monimutkaiseksi hirviöksi. Arvoisa pääministeri Reinfeldt, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, myös ilmastonmuutoksen osalta Eurooppa osoittaa vastuullisuutta. Päätöksellään vapauttaa kolmen vuoden ajan vuosittain 2,4 miljardia euroa tukea Euroopan unioni näyttää esimerkkiä tarjoamalla kolmanneksen korvamerkitystä kansainvälisestä tuesta köyhimmille maille.

Nyt odotan kumppaniemme tekävän samoin. Odotan Kööpenhaminasta tasapainoisia sitoumuksia, lyhyen ja keskipitkän aikavälin sitoumuksia ja varmistettavissa olevia sitoumuksia sekä taloudellisia seuraamuksia niiden noudattamatta jättämisestä. Toisin sanoen odotan, ettei Kööpenhaminan kokous johda Eurooppaa harhaan.

Lopuksi, PPE-ryhmä kannattaa neuvoston turvallisuutta koskevia suuntaviivoja uuden Tukholman ohjelman mukaisesti. Kansalaiset haluavat enemmän turvallisuutta, mutta myös kansalaisvapauksien kunnioittamista. He haluavat, että heidän jokapäiväistä elämäänsä suojellaan, he haluavat tietää mitä syövät ja mitä kuluttavat, mutta he haluavat samalla – ja tämä on vain luonnollista – elää oikeudenmukaisessa yhteiskunnassa, jossa kunnioitetaan myös muita. Juuri tällaista Eurooppaa me PPE-ryhmässä puolustamme ja edistämme.

Hyvät kollegat, nyt kun akuutti kriisi ja institutionaaliset ylä- ja alamäet ovat ohi, on tullut aika tehdä suuria päätöksiä, ja virhemarginaalimme on pieni. Muutaman päivän sisällä näemme, onko Euroopan rohkea kanta ilmastonmuutokseen tuottanut tulosta. Näemme, pelaavatko Yhdysvallat, Kiina ja muut vain aikaa vai haluavatko ne lopullisesti täyttää maailman vastuullisten toimijoiden vaatimukset.

Haluan kiittää puheenjohtajavaltio Ruotsia sen ponnisteluista ja näin joulun alla erityisesti pääministeri Reinfeldtia. Olette tehnyt kovaa työtä viimeisten kuuden kuukauden ajan, ja me kaikki tiedämme, ettei se ollut helppoa. Toivotan myös paljon onnea Herman Van Rompuyille, joka ryhtyy tehtävään kahdeksi ja puoleksi vuodeksi, ja kehotan neuvostoa muistamaan, että tästä lähtien neuvosto ja parlamentti pelaavat samassa joukkueessa jokseenkin avoimemmissa olosuhteissa.

Martin Schulz, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, täällä on mainittu tänään monta kertaa siirtymän käsite, ja katson sen olevan asianmukainen termi kuvaamaan Ruotsin puheenjohtajakautta. Puheenjohtajakautta leimasi siirtymä yhdestä perussopimuksesta, täysin toteuttamiskelvottomaksi osoittautuneesta Nizzan sopimuksesta Lissabonin sopimukseen, joka on ylikuormitettu odotuksilla, joita kaikkia ei nähdäkseni voida täyttää, sillä Lissabonin sopimus ei voi olla Euroopan institutionaalisen kehityksen loppu. Meidän on tämän osalta oltava varovaisia, emmekä saa odottaa Lissabonin sopimuksen täyttävän kaikkia toiveitamme kaikkien maailman ongelmien ratkaisussa, sillä kaikista työjärjestyspuheenvuoroista voimme ymmärtää, kuinka vaikeaa Lissabonin sopimuksen kanssa on työskennellä.

Haluan aluksi puhua sopimuksen luomista institutionaalisista ongelmista. Meillä on vielä tänään seurassamme Ruotsin pääministeri. Kuka edustaa neuvoston puheenjohtajavaltiota seuraavalla kerralla? Ensinnäkin Herman

Van Rompuy, sitten kiertävän puheenjohtajuuden edustaja, sitten komission puheenjohtaja, sitten korkea edustaja Ashton – jos he kaikki käyttävät puheenvuoron, meillä ei ainakaan ensimmäisellä kerralla ole tätä pysyvää PPE-ryhmän konferenssia, ja sitten meillä on korkea edustaja Ashton eli kunnon sosialisti, joka hämmentää asioita. Se on todellakin yksi etu.

(Välihuomautuksia)

Minä en tieteenkään tiedä, tuleeko paikalle Herman Van Rompuy vai pääministeri Zapatero, mutta paljon kiitoksia, jäsen Langen. Jos te jo tiedätte, että paikalle tulee pääministeri Zapatero, olette kerrankin esittänyt hyödyllisen puheenvuoron. Kiitos paljon.

Ruotsin puheenjohtajakausi oli siirtymävaiheen puheenjohtajakausi, mutta tälläkin puheenjohtajakaudella saatiin jälleen kokea se, että liittokansleri Merkel ja presidentti Sarkozy salasivat korttinsa aivan loppuun saakka antaen nykyisen puheenjohtajavaltion edetä omaan suuntaansa – kansalaisten todetessa, ettei se tiedä, mitä on tapahtumassa, ettei se voi tehdä mitään – ja nyt he saavat maksaa taktisesta pelistään. Se on ollut pääministeri Reinfeldtin kohtalo muutaman viime kuukauden ajan. Luojan kiitos, se on nyt päättynyt. Tämä on Lissabonin sopimuksella aikaansaamamme muutos: hieman lisää avoimuutta toimielinrakenteissamme. Ja tietysti muutakin: Euroopan parlamentin vallan lisääntyminen. Euroopan parlamentin lisävalta merkitsee kuitenkin sitä, että muiden toimielinten on oltava tekemisissä parlamentin kanssa. Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan kannalta se merkitsee, että tämän on koordinoitava päätöksiä – ainakin lainsäädännöllisiä päätöksiä – joita haluaa valmistella neuvostossa, myös parlamentin kanssa. Hänen kannattaisi olla suhtautumatta Euroopan parlamentin puhemieheen neuvoston kokousten yleisönä ja suhtautua tähän pikemminkin sellaisen toimielimen edustajana, jolle on annettu yhä enemmän valtaa. Esimerkiksi tätä minä odotan Herman Van Rompuyta.

Neuvoston ja komissionkin olisi syytä pyrkiä saamaan aikaan enemmistö parlamentissa uuden sopimuksen perusteella, sillä se kykenee vastaamaan myös sosiaaliin, ympäristöä ja rahoitusta koskeviin poliittisiin haasteisiin, joita ne muotoilevat ohjelmissaan, sillä lainsäädännön osalta niiden on viime kädessä saatava parlamentin enemmistö, jos haluavat saada aloitteensa läpi. Komission olisi siis syytä pyrkiä enemmistöön koko parlamentin toimikauden ajan, eikä tämä välttämättä sovi hyvin siihen, että komission jäsenet ovat eurooppalaisten puolueiden varajohtajia ja todistavat näin tiettyjen poliittisten suuntauksien yksipuolisuutta. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, tätä teidän olisi pohdittava hyvin vakavasti.

Puheenjohtajavaltio Ruotsi on tehnyt kovaa työtä. Minä tunnustan sen ilolla. Sillä ei kuitenkaan lopulta – ja arvoisa pääministeri Reinfeldt, tämä ei ole teidän synyne vaan järjestelmän vika – ole ollut vaikutusvaltaa suurissa päätöksissä, esimerkiksi nyt Kööpenhaminassa tehtävissä päätöksissä, koska kiertävän puheenjohtajuuden yhdellä kaudella ei juuri voida vaikuttaa mihinkään, voidaan vain koordinoida, ja koordinoinnin ja vaikutusvallan välillä on ero. Vaikuttaminen rahoitusmarkkinoihin, ilmastonmuutokseen, talouden elvytystoimiin – nämä ovat asioita, joihin vain Eurooppa kokonaisuudessaan voi vaikuttaa, kun toimielimet tekevät yhteistyötä. Tämän vuoksi katson, että Lissabonin sopimus merkitsee edistystä. Se, että se lopulta saatiin voimaan Ruotsin puheenjohtajakaudella, on minusta tämän siirtymävaiheen puheenjohtajavaltion suurin menestys.

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, ensinnäkään en puhu tänä aamuna institutionaalisista kysymyksistä, kuten toiset ovat tehneet ennen minua. Meillä on varmasti aikaa keskustella näistä asioista, sillä neuvosto aikoo näköjään noudattaa protokollaa, joka edellyttää hallitustenvälistä konferenssia. Meidän on pohdittava, haluammeko me konferenssia. Uskon, että meillä Euroopan parlamentissa on kuitenkin joitakin ajatuksia tästä asiasta sen varmistamiseksi, että eurooppalainen demokratia edistyy ja että me kompensoimme avoimuuden ja demokratian puutteen ehdotuksissa.

Tämän jälkeen haluan erityisesti kiittää puheenjohtajavaltiota, pääministeri Reinfeldtia ja ministeri Malmströmiä heidän Euroopan parlamenttiin ylläpitämistään erinomaisista suhteista ja kaikesta siitä hienosta hallinnosta, jossa kuitenkin oli kyse hyvin vaikeista asioista – nyt puhun tietenkin Lissabonin sopimuksen ratifioinnista. Meidän oli selvittävä jopa ”este Klausista”; vastedes me puhumme este Klausista ja siitä erinomaisesta tavasta, jolla puheenjohtajavaltio Ruotsi ratkaisi tämän ongelman.

Toiseksi katson, että toinen merkittävä tekijä on Tukholman ohjelma, joka on hyväksytty ja joka nyt on pantava täytäntöön. Teidän osaltanne, arvoisa pääministeri Reinfeldt, puheenjohtajakausi ei kuitenkaan pääty vielä tähän, koska on vielä Kööpenhaminan huippukokous, jossa teidän on saatava jalansijaa.

Haluankin tänään täällä parlamentissa lähettää optimistisen ja määrätietoisin viestin, joka on jokseenkin ristiriidassa tämän päivän lehtien kirjoitusten kanssa. Tämän päivän lehdet ovat pääosin pessimistisiä:

päästäänkö sopimukseen vaiko ei? Uskon, että sopimukseen on mahdollista päästä, sillä paikalla on merkittäviä kumppaneita, ja meidän on pyrittävä motivoimaan heitä.

Se, että presidentti Obama ja Kiinan pääministeri osallistuivat kokoukseen huomenna ja ylihuomenna, todistaa heidän haluan päästä sopimukseen. Minusta meidän on noudatettava strategiaa. Mutta, arvoisat kuulijat, mitä strategiaa? Minusta meidän on noudatettava strategiaa, jolla pyrimme luomaan kolmenvälisiä yhteistyötä Yhdysvaltojen, Kiinan ja Euroopan välille.

Jos nämä kolme muutaman seuraavan päivän aikana pääsevät alustavaan sopimukseen, meillä on vankka perusta muiden vakuuttamiseen – Intian, Brasilian ja muiden valtioiden – jotta ne osallistuvat ponnisteluihin. Kehotan siis noudattamaan ennakoivaa strategiaa. Tärkeintä on pyrkiä muodostamaan tämä kolmenvälinen liitto, joka on sopimuksen kannalta välttämätön, ja ehdottaa heti alussa 30 prosentin päästövähennyksiä. Ehdotuksessa on esitettävä tarkoituksenmukaisuus.

Minusta meidän on tässä neuvottelujen loppuvaiheessa, Kööpenhaminassa, annettava Hegelin ohjata meitä, sillä hän sanoi, ettei mahdoton aja ihmistä epätoivoon, vaan se, ettei mahdollista saavutettu. Uskon, että puheenjohtajavaltio Ruotsin sinnikkyydellä voimme saavuttaa menestyksen Kööpenhaminan huippukokouksessa.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, arvoisa pääministeri Reinfeldt, vietettyäni neljä päivää Kööpenhaminassa minun on hyvin vaikea kuunnella puhuttavan Euroopan unionin johtoasemasta. Johtajuus – ja tämän opin jo päiväkodissa – saavutetaan pääasiassa näyttämällä hyvää esimerkkiä. Haluan kysyä teiltä, arvoisa pääministeri Reinfeldt ja arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, uskotteko todella, että valheisiin, itsepetokseen ja laaja-alaiseen kansainväliseen petokseen perustuvalla strategialla voimme saavuttaa johtoaseman sellaisessa kansainvälisessä prosessissa, josta Kööpenhaminassa on kyse.

Arvoisa pääministeri Reinfeldt, teidän pitäisi tietää – ja komission puheenjohtaja Barroso tietää varmasti, koska hän on ollut tarpeeksi pitkään mukana – että kahden asteen tavoite on mahdoton tehtävä, jos eurooppalaiset pysyvät tähän mennessä esittämissään tarjouksissa. Vähennystavoite on riittämätön. Samalla me eurooppalaiset olemme avanneet kaikki takaovet välttääksemme päästöpolitiikkaa kotimaissamme. Päästöhyvityksillä ei ole enää mitään rajaa. Kuumasta ilmasta on tullut päivän sana niin Puolassa kuin myös Ruotsissa. Metsien sisällyttäminen, jota te, arvoisa pääministeri Reinfeldt olette hallituksenne kanssa erityisesti edistäneet, on Euroopalta jälleen yksi panostus aktiivisen vähennyspolitiikan välttämiseksi.

Asiantuntijat Kööpenhaminassa ovat arvioineet, että se, mitä te olette tähän mennessä ehdottaneet parhaana, mihin pystymme, ei johda päästöjen vähenemiseen Euroopassa vuoteen 2020 mennessä, vaan lisääntymiseen. Arvoisa pääministeri Reinfeldt, olkaa siis hyvä ja selittäkää, kuinka saavutamme kahden asteen tavoitteen, jos pysyttydytte nyt tarjotussa.

Mikä vielä pahempaa, saksalainen sanomalehti Financial Times ilmoitti tänään, että olette luopunut 30 prosentin tavoitteesta vuoteen 2020 mennessä ja haluatte nyt tarjota sitä vuoteen 2025 mennessä. Jos todella haluatte edistää tätä prosessia, pyydän teitä kiireesti perumaan sen, mitä sanomalehdessä on tänään julkaistu eurooppalaisena linjana.

Lopuksi haluan sanoa yhden asian. Muutaman seuraavan päivän aikana Bella Centren ulkopuolelle jää tuhansia virallisia tarkkailijoita – vaikka heillä on akkreditointi konferenssiin. Nämä ihmiset ovat tehneet todella kovaa työtä ilmastopolitiikan alalla jo vuosia, jotkut heistä kymmeniä vuosia. Varmistakaa, etteivät nämä yhtäkkiä ulkopuolelle joutuneet joudu häkkiin tai joudu istumaan tuntikausia kädet sidottuina jäätyneessä maassa.

Kööpenhaminassa voidaan menettää monta johtoasemaa. Tapa, jolla oikeusvaltion periaatteet Euroopassa siellä esitetään – minä en piittaa häiriköivistä joukoista, en vähääkään – sekä rauhanomaisten mielenosoittajien suhteeton kohtelu – Cecilia Malmström on tietenkin lakiasiantuntija – ovat myös asioita, jotka teidän olisi Kööpenhaminassa selitettävä.

Michał Tomasz Kamiński, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, valitettavasti puhuitte puheajan noudattamisesta juuri ennen puheenvuoroani. Pyrin noudattamaan puheikaani.

Arvoisa pääministeri Reinfeldt, ansaitsette tietenkin meiltä kiitokset. Kuten täällä on todettu, Ruotsin puheenjohtajakausi osui Lissabonin sopimuksen hyväksymiseen liittyvään vaikeaan siirtymäajanjaksoon ja myllerryksiin. Tästä on nyt selvitty, mutta puheenjohtajakausi osui myös talouskriisin aikaan. Haluan aloittaa

puheenvuoroni, joka ei ole pelkästään mairitteleva, kiittämällä teitä siitä, että puheenjohtajavaltio Ruotsi vältti populismin houkutukset, joihin on niin helppo langeta vaikeina kriisiaikoina.

Arvoisa pääministeri Reinfeldt, todistitte, ettei vaikeisiin kysymyksiin ole helppoja vastauksia. Puheenjohtajavaltio Ruotsi osoitti, että kriisiaikoina Euroopan unioni kykenee etsimään hyviä, ei-populistisia ratkaisuja, joilla voidaan auttaa sekä Eurooppaa että koko maailmaa selviytymään tästä vaikeasta tilanteesta. Kiitan teitä vilpittömästi tämän vaikean työn tekemisestä, kunnioituksestanne jäsenvaltioita kohtaan sekä myös Euroopan parlamenttia kohtaan osoittamastanne kunnioituksesta. Ajat olivat vaikeita, mutta te kyllä läpäisitte mielestäni kokeen. Voitte päättää toimikautenne kahden viikon kuluttua täysin tyytyväisenä.

Uskon, että teillä oli syyne olla mainitsematta ulkopoliittikkaa puheenvuorossanne. Valitettavasti minun on tämän osalta käytettävä kovia sanoja. Katson, että ulkopoliitiikan alalla, erityisesti kahdella alalla, puheenjohtajavaltio Ruotsia ja kuluneita kuutta kuukautta ei voida kutsua menestyksekkäiksi.

Ensinnäkin katson, että täysin tarpeeton kriisi, joka liittyi israelilaisia sotilaita koskeneeseen onnettomaan artikkeliin ruotsalaisessa sanomalehdessä, ja koko puheenjohtajavaltio Ruotsin ja Israelin välisten suhteiden tarpeeton tiukkeneminen varjostivat kuluneita kuutta kuukautta. Haluan sanoa, että puheenjohtajavaltio teki väärin, kun se ei yksiselitteisesti tuominnut ruotsalaisen sanomalehden artikkelia. Minä ja koko ryhmäni katsomme, etteivät israelilaissotilaat puolusta ainoastaan Israelia vaan koko sivilisaatiotamme. Minusta kuluneista kuukausista on puuttunut yksiselitteinen tukenne pääasialliselle liittolaisellemme Lähi-idässä, Israelille. Tämän todistaa viimeisimmän Eurooppa-neuvoston tulos Lähi-idän osalta, jossa, vaikka se mielestäni onkin ehdotettua parempi, ei anneta meille johtoasemaa Lähi-idässä. Euroopan unionin olisi johdettava rauhanprosessia ja sen olisi oltava suurin rauhan turvaamiseen tähtäävä voima Lähi-idässä. Jos haluamme tämän aseman, meidän on päästävä omista erimielisyyksistämme. Emme voi omaksua yksipuolisia Palestiinaa tukevia kantoja. Ulkopoliitikassa viimeiset kuusi kuukautta eivät valitettavasti ole saaneet tätä loppumaan.

Puhuimme tästä eilen Georgiassa koskeneessa keskustelussa. Minusta Venäjän vahvistuva imperialismi on yksi Euroopan unionin vakavimmista ongelmista. Se on vaaraksi sekä Venäjän naapureille että koko Euroopalle. Arvoisa pääministeri Reinfeldt, haluan joka tapauksessa kiittää teitä johtotehtävistänne ja Ruotsin Euroopan unionin puheenjohtajakaudesta. Parlamentin tehtävä on kiinnittää huomiota asioihin, jotka eivät mielestämme ole parhaalla tolalla. Katson, että punnittuna Ruotsin puheenjohtajakausi on ollut myönteinen, huolimatta kielteisistä huomautuksista.

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kordin kysymyksen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Haluan kysyä jäsen Kamińskilta, katsooko hän, että israelilaissotilaiden toimet Gazassa ovat osa taistelua sivilisaation puolesta. Te tässä olette puolueellinen, sillä jokainen, joka haluaa alueelle rauhaa, kannattaa ensisijaisesti palestiinalaisten oikeutta itsenäiseen valtioon YK:n päätöslauselmien mukaisesti. Olette ainoa, joka epäilusti vaatii Ruotsia vastuuseen sen valitsemasta kannasta.

Michał Tomasz Kamiński, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Minusta Israel on Lähi-idän ainoa demokraattinen valtio. Israelin valtio on Lähi-idän valtioille loistava esimerkki demokratian alalla. Sota on tietenkin vaikea asia, ja sillä on aina tuskallisia seurauksia. Tämän vuoksi kannatamme rauhaa. Minusta tehtävämme on tukea Lähi-idän rauhanprosessia ja vastustaa määrätietoisesti terrorismia.

Lothar Bisky, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, kollegani, jäsen Svensson, puhuu Ruotsin puheenjohtajakaudesta. Haluan tuoda esiin kaksi seikkaa Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen ensimmäisen Eurooppa-neuvoston päätelmistä. Ensinnäkin pahoittelen sitä, ettei Eurooppa-neuvosto välittänyt mitään selkeää viestiä EU:n tulevasta strategiasta. Päinvastoin, se noudatti vanhan komission linjaa, jossa halutaan pitää kiinni epäonnistuneen Lissabonin strategian peruseriaateista.

Vaikka uuden poliittisen lähestymistavan tarve tunnustetaankin, missä se on? Minä en ole nähnyt sitä. Uuden komission, uuden parlamentin ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan myötä nyt olisi kuitenkin mahdollisuus aloittaa aivan uusi keskustelu. Tietysti meillä on nyt uusi perussopimus, ja vielä täytännönpantava mahdollisuus kansalaisaloitteeseen.

Lähtökohtamme on selvä: ensisijaisen painopistealamme, ennen mitään muuta ja erityisesti ennen voitontavoittelua, on edelleen oltava kansalaisten sosiaaliset ja ympäristöä koskevat huolenaiheet. Siitä on tultava Euroopan unionin strategioiden ja lainsäädännön uusi peruseriaate, sillä vain siten kansalaiset mieltävät EU:n edustavan edistystä pitkällä ajanjaksolla.

Toinen seikka on se, että me Euroopan parlamentin vasemmistossa olemme tyytyväisiä siihen, että neuvosto lopultakin toteuttaa vaatimuksen pääomansiirtoverosta. Ilisessä keskustelussa olimme iloisia kuullessamme

puheenjohtaja Barroson lupaavan, että uusi komissio hänen johdolla esittää tätä koskevat ehdotukset lähiaikoina. Tuomme jatkossakin asian esiin ja olemme edelleen sitä mieltä, että Euroopan unioni voi ja sen kuuluu ottaa ensimmäisen askeleen epäilyttävissä tapauksissa. Emme voi enää odottaa, että joku muu globaalien tason toimija ottaisi huolehtia tästä tehtävästä.

Mario Borghesio, EFD-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ei todellakaan voida väittää, että puheenjohtajavaltio Ruotsi olisi toiminut rahoituskriisin osalta loogisesti ja omaksunut selkeitä kantoja.

Miksei teillä ollut rohkeutta antaa rahoituskriisistä vastuussa olleiden nimiä, esittää selkeitä toimenpiteitä siipien sitomiseksi keinottelulta tai sanoa ääneen Euroopan kansalaisille, että pankkimme ja rahoituslaitoksemme edelleen tyrkyttävät monia keinottelun kohteena olevia rahoitustuotteita ja saastuttavat markkinamme?

Miksi ette tarjonnut selkeää tukea reaalityökalouden tukemiseksi, jota edustavat ennen kaikkea valtava määrä pieniä ja keskusuuria yrityksiä, tuotantomailma, eurooppalaisen taloutemme terve osa, joille, minä toistan, on aina tarpeen osoittaa rohkaisua ja aitoa tukea?

Kenties merkittävin puheenjohtajavaltio Ruotsin kohtaama haaste koski vapautta, oikeutta ja turvallisuutta, ja tämä koskee myös Tukholman ohjelman täytäntöönpanoa. Minkä johtopäätöksen voimme tästä tehdä? Katson, ettei puheenjohtajavaltio toteuttanut riittäviä toimia laittoman maahanmuuton torjumiseksi ja että sen toteuttamat toimet ovat olleet äärimmäisen tehottomia. Puheenjohtajavaltio ei ole vastustanut aktiivisesti laitonta maahanmuuttoa edes kotouttamishankkeissa ja pakolaisongelman käsittelyssä.

Vaikuttaa siltä, että unioni on puhunut vain vähän, edes yleisesti ulkopoliitikasta – ja olen täysin samaa mieltä tätä vastustaneiden kanssa – mutta myös tästä erityisestä aiheesta. Euroopalta vaikuttaa puuttuneen auktoriteettia niin keskeisessä asiassa kuin maahanmuutto, tarkastellaan asiaa miltä kannalta tahansa; joko kaltaisten ihmisten kannalta, jotka ovat hyvin huolissaan laittomasta maahanmuutosta, tai niiden näkökulmasta, jotka ovat enemmän huolissaan kotouttamispolitiikan täytäntöönpanosta.

Meillä on suuria toiveita siitä, kuinka uusi puheenjohtajavaltio Espanja panee täytäntöön ajatukset, jotka on jo paljastettu joissakin merkittävissä lausunnoissa, joiden mukaan Euroopassa ei saa ajatella, että maahanmuutto olisi yksinomaan Välimeren rannikon valtioiden ongelma.

Ongelma koskettaa luonnollisesti koko Eurooppaa, mutta kotimaani hallitus esitti yhden selkeän pyynnön, joka kuitenkin sivuutettiin. Hallitus ehdotti vakavan Euroopan laajuisen strategian laatimista järjestäytyneen rikollisuuden perinnön torjumiseksi. Tällaisella strategialla on Italiassa saavutettu poikkeuksellisia tuloksia. Tämä perintö on läsnä kaikkialla Euroopassa: mafia, järjestäytyneet rikollisryhmät ovat vallanneet koko Euroopan, tunkeutuneet reaalityökalouteen ja erityisesti rahatalouteen.

Odotamme edelleen selkeää merkkiä siitä, että otetaan käyttöön eurooppalainen oikeusjärjestelmä tämäläntyyppisen järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi, joka on niin voimakasta useissa valtioissa, ellei kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Koska tällaisen rikollisuuden annetaan toimia liian vapaasti, se voi hyödyntää vapauksiamme, liikkuu mielensä mukaan markkinoilta toisille, veroparatiiseihin ja muun muassa kiinteistömarkkinoille. Juuri tässä asiassa olisimme tarvinneet paljon selkeämpiä toimia, selkeämpää toimintalinjaa puheenjohtajavaltio Ruotsilta. Me syytämme avoimesti puheenjohtajavaltio Ruotsia.

Ja sitten pääsemme toiseen joidenkin puheenjohtajavaltion edustajien lausuntoihin toisessa merkittävässä ja symbolisessa asiassa, Sveitsin minareetteja koskevassa kansanäänestyksessä. Ruotsin ulkoministeri määritteli minareettien rakennuskiellon ennakoluulon ilmaisuksi. Puheenjohtajavaltio meni vielä pidemmälle ja väitti, että jopa Bernen päätös järjestää asiasta kansanäänestys oli kyseenalainen. Tässä on siis kansanäänestyksen ulkopuolelle jäävä kysymys, nimittäin kysymys kansanäänestyksen järjestämisestä.

Kuinka Euroopan unionin lainsäätäjät voivat moittia pientä valtiota, joka on aina keskiajasta lähtien ollut demokraattinen? Onko todella meidän, ei kenenkään valitsemien byrokratian orjien tehtävä opettaa Sveitsin kansalle demokratiaa? Voimmeko me kieltää heiltä oikeuden järjestää kansanäänestys merkittävästä asiasta, josta jokaisella on oikeus muodostaa mielipiteensä?

Päinvastoin, Euroopan unionin olisi opittava Sveitsin demokratiasta, kuinka kaikkein herkimpiä asioita käsitellään, antamalla ääni kansalle, kansalle ja kansalle, ei eurooppalaisen supervallan byrokraateille, eturyhmille ja pankeille, jotka aina tekevät päätöksiä ihmisten elämästä kuulematta näitä!

Barry Madlener (NI). – (SV) Arvoisa puhemies, olen iloinen, että Ruotsin selkärangaton ja pelkurimainen puheenjohtajakausi on ohi.

(NL) Onneksi tämä Ruotsin heikko puheenjohtajakausi on päättymässä, sillä Ruotsista ei ole tullut mitään hyvää. Tiukkaa linjaa Turkkiin ei ole sovellettu, vaikka se edelleen miehittää laittomasti Kypriä. Ruotsi jätti Israelin pulaan, ja sen ehdotus Jerusalemin jakamisesta kuvaa sen naiivia suhtautumista islamin kaltaiseen vastenmieliseen ja raakalaismaiseen ideologiaan. Olisi ollut parempi, jos Ruotsi olisi voimakkaasti tukenut kansanäänestysten järjestämistä kaikissa jäsenvaltioissa, kuten Sveitsi teki minareettien kiellon osalta. Sitä eurooppalaiset haluavat.

Arvoisa pääministeri Reinfeldt, Brysselin ja Strasbourgin välinen matkustuspelleily ei edes päässyt esityslistalle. Me pyysimme sitä teiltä, mutta ilmeisesti ette uskaltanut noudattaa pyyntöämme, epäilemättä Ranskan pelottamana. Sitten tuhlailette rahaa ilmastopolitiikkaan Kööpenhaminassa, vaikka ilmastomuutos ei ole tieteellisesti varmaa.

Alankomaat maksaa suuren osan rahoista. Sen nettomaksusuosius henkeä kohden on edelleen kolminkertainen verrattuna muihin rikkaisiin maihin. Tämä tilanne on korjattava mahdollisimman nopeasti. Toivomme seuraavan puheenjohtajavaltion osoittavan enemmän rohkeutta.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, havaitsin, että olette antanut lähes minuutin enemmän puheaikaa joillekin kollegoille. Haluan muistuttaa teitä siitä, että meillä pienten valtioiden vasta valituilla parlamentin jäsenillä on tasan yksi minuutti "catch the eye" -menettelyssä, ja tämä aika on otettu pois mahdollisuudestamme ilmaista kantamme. Pyydän teitä kunnioittamaan meitäkin.

Fredrik Reinfeldt, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, esitän kaksi lyhyttä huomiota. Aluksi haluan kiittää parlamentin jäseniä heidän ystävällisistä sanoistaan – oli muitakin, mutta pääasiassa ystävällisiä sanoja ja huomioita. Meillä on nyt Lissabonin sopimukseen perustuva Euroopan unioni, ja kiertävään puheenjohtajuuteen osallistuneena voin sanoa, että saadaksemme unionin toimimaan tulevaisuuden eteen tarvitaan niin jäsenvaltioiden, komission kuin tämän parlamentinkin vastuunottoa. Työn saaminen oikeille raiteille on hyvin vaikeaa ilman kaikkien näiden osapuolten täydellistä vastuunottoa.

Esitän muutaman huomion pyrkimyksistä koordinoida 27 jäsenvaltiota. Se vie aikaa, mutta ilman sitä tuloksena olisi tilanne, jossa Euroopan unionia hallinnoi vain muutama taho tai joku muu. Me käytimme aikaa. Minä tiedän, kuinka paljon koordinointi vie aikaa, ja uskon sen olevan selvää myös Herman Van Rompuylla ja edelleen jatkuvan kiertävän puheenjohtajuuden edustajalle.

Toinen huomioni koskee Kööpenhaminaa. Saan usein kuulla, ettei Euroopalla ole johtoasemaa, ja omassa kotimaassani oppositio väittää, ettei Ruotsilla ole johtoasemaa. Kyse on halustamme jatkaa puurtamista. Osoittakaa sitten minulle, kuka on johtoasemassa. Haluaisin tietää sen, koska olisi hienoa voida seurata tätä johtajaa ja seurata sen aloitteita. Minä en ole havainnut tällaista. Me sitoudumme vähennyksiin, lainsäädäntöön perustuviin vähennyksiin, jotka on esitetty aikaisemmin, konkreettisella rahoituksella, jota en ole havainnut tarjottavan muista teollisuusmaista.

Edelleen, mitä tulee Kööpenhaminaan, on tärkeää muistaa, että meidän on pysyttävä kahden asteen tavoitteessa. En ole varma, kykenemmekö tähän. Tiedän Euroopan tehneen osansa ja että se on valmis siirtymään 30 prosenttiin, mutta emme voi ratkaista ongelmaa yksin. Päästömme ovat vain 13 prosenttia globaaleista päästöistä. Jos tarvitaan globaalia ratkaisua, vastauksen on oltava globaali, ja silloin myös muiden suurten saastuttajien on tehtävä suurempia sitoumuksia.

Muutama sana Ruotsista, koska se tuotiin esiin. Minusta on hyvin tärkeää, että tällaisten sitoumusten jälkeen – olipa kyse Kiotosta tai nyt Kööpenhaminan sopimuksesta – palataan kotimaahan ja tehdään työmme. Päivitimme juuri eilen Ruotsissa 1990-luvulta lähtien toteutetut päästövähennykset. Olemme päässeet 12 prosenttiin. Me seuraamme, kuinka sitoumuksia noudatetaan kansainvälisesti, kuinka se esitetään. Aina voidaan sanoa, että tämä on väärä tapa toimia, mutta tämä on globaali sopimus. Tämän osalta olemme esittäneet tällaisia lukuja.

On tietysti hankalaa, että tietyt valtiot etenevät toiseen suuntaan, ja niitä kritisoidaan siitä. Kyse ei siis ole pelkästään sopimukseen pääsemisestä. On kyse myös muutoksen toteuttamisesta taloudessamme päästökaupan keinoin tai muilla keinoin muutoksen toteuttamiseksi. Myös tällä alalla monet Euroopan valtiot toimivat tavalla, jota ei ole nähtävissä muissa maailman osissa.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, esitän vain kaksi huomiota, ensimmäinen koskee Kööpenhaminaa ja toinen Ruotsin menestyksekkästä puheenjohtajakautta. Ensinnäkin Kööpenhaminan osalta minäkin olen yllättynyt, kun niin monet eurooppalaiset kollegat käyttävät itseään vastaan kääntynyttä retoriikkaa. Itse asiassa, jos voimme jollain alalla olla ylpeitä Euroopan unionin

johtoasemasta, niin juuri ilmastonmuutoksen alalla. Näyttäkääpä minulle yksi merkittävä toimija tai ryhmä valtioita, joka olisi sitoutunut siinä määrin kuin me olemme sitoutuneet.

Kuten aiemmin totesin, jotkut ovat ilmoittaneet aikeistaan lehdistössä esitetyin lausunnoin. Euroopan unioni on ilmoittanut aikeistaan jo nyt sitovalla lainsäädännöllä: lainsäädännöllä, josta komissio teki aloitteen, jota Eurooppa-neuvosto ja tämä parlamentti tukivat, ja Euroopan unioni on jo yksipuolisesti ja ilman ehtoja asettanut kasvihuonekaasujen päästövähennykset 20 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä. Mikään muu toimija ei ole tähän mennessä tehnyt mitään vastaavaa. Pyytäkäämme siis muitakin tekemään jotain vastaavaa.

(Suosionosoituksia)

Onko kahden asteen saavuttaminen riittävää? Ei, se ei riitä. Tämän vuoksi sanomme muille, että voidaan neuvotella. Poliitikot ja diplomaatit voivat neuvotella keskenään, mutta emme voi neuvotella tieteen kanssa, emme voi neuvotella fysiikan kanssa. Pyritään siis globaaliin yhteisymmärrykseen, jotta voimme saada aikaan sopimuksen, joka vastaa sitä, mitä tiede osoittaa. Eurooppa ei voi tehdä tätä yksinään, sillä Eurooppa vastaa noin 14 prosentista globaaleista päästöistä, ja suuntaus vie alhaisempaan osuuteen. Joten vaikka Euroopan kasvihuonekaasupäästöt loppuisivat kokonaan huomenna, se ei ratkaise ongelmaa.

Meidän on siis saatava mukaan amerikkalaiset, kiinalaiset ja intialaiset. Olemme näiden kuuden kuukauden kuluessa puhuneet pääministeri Reinfeldtin kanssa sekä presidentti Obaman kanssa, Hun ja Wenin kanssa, Singhin kanssa, Medvedevin kanssa ja Lolan kanssa. Voin sanoa, että näissä tapaamisissa me vaadimme muilta merkittävämpiä tarjouksia.

Tätä me nyt teemme Kööpenhaminassa – eikä pidä unohtaa, sillä toisinaan ihmiset unohtavat – ettei kyse ole pelistä vain näiden valtioiden kesken, vaan myös kehitysmaiden kanssa: Afrikan köyhimpien, kaikkein haavoittuvimpien valtioiden kanssa. Puhuimme myös Etiopian Meles Zenawin ja muiden kanssa. Tämän vuoksi Euroopan unioni oli ensimmäinen, joka tarjosi rahaa.

Olkaamme siis rehellisiä toisiamme kohtaan. Kunnianhimoa voi aina olla enemmän, ja Euroopan unioni osoittaa kunnianhimosensa. Vaatikaamme kuitenkin myös muilta kunnianhimoa, sillä vain sen kunnianhimon myötä voimme päästää sopimukseen, joka sopii kunnianhimoisiin tavoitteisiimme. Ongelma on globaali, ja tarvitaan globaali ratkaisu.

Lopuksi sanon pari sanaa pääministeri Reinfeldtille ja puheenjohtajavaltio Ruotsille. Tämä oli viimeinen kerta, kun Eurooppa-neuvoston puheenjohtajakausi kesti vain kuusi kuukautta, joten tähän päättyy Euroopan unionin monen vuoden työ. Haluan kertoa – ja kerroin tämän puheenjohtaja Reinfeldtille näiden kuuden kuukauden aikana – että hän oli yhdestoista Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja, jonka kanssa työskentelin, joten olen todella tyytyväinen siihen, että meillä nyt on pysyvä Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja.

Haluan kuitenkin sanoa pääministeri Reinfeldtille, että vaikka hän olikin järjestyksessä yhdestoista komission kanssa työskentelevistä, hän todellakin ansaitsee paikkansa jalustalla yhtenä parhaista puheenjohtajista, joita Euroopan unionilla on ollut tänä aikana. Kiitos teille kaikesta, mitä te ja puheenjohtajavaltio Ruotsi olette tehneet näiden kuuden kuukauden aikana.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, avoimuutta parlamenttia kohtaan korostetaan nyt hyvin usein, kun Lissabonin sopimus on tullut voimaan. Onko Eurooppa-neuvosto tehnyt uuden ehdotuksen 30 prosentin tavoitteella Kööpenhaminaan – siis suuremman vähennyksen kuin 20 prosentin tavoite – vuoteen 2025 mennessä? Kööpenhaminassa kiertää julkisuuteen vuodettu asiakirja, ja haluan selvittää nyt, komission kanssa tehtyjen sopimusten perusteella, onko tämä neuvoston todellinen strategia. Olkaa hyvä ja kertokaa meille totuus.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, arkailen hieman muotoilla tätä tällä tavalla, sillä tämä ei kuulosta kovin vaatimattomalta ruotsalaisen suusta, mutta minusta on oikein sanoa, etteivät Euroopan unioni ja Eurooppa ole entisensä tämän puheenjohtajakauden jälkeen. Euroopan unioni on nyt erilainen – vahvempi ja parempi unioni – monista syistä, joista erää mainitsen ruotsalaisena hyvin yleäänä.

Ensinnäkin nyt voimassa oleva perussopimus muuttaa tietenkin unionin toimielinten välistä tasapainoa, mutta siitä tulee myös kyvykkäämpi saavuttamaan poliittisia tavoitteitamme. Haluan korostaa sitä, että olemme avanneet laajentumisprosessin Slovenian ja Kroatian välisellä sopimuksella, mikä on Kroatialle tärkeää, mutta tärkeää myös Länsi-Balkanin näkökulmasta ja näiden valtioiden tulevaa laajentumisprosessia silmällä pitäen. Tämä on yksi Euroopan unionin vahvuuksista, mutta se on myös mahdollisuus meille kaikille.

Minusta on myös tärkeää korostaa, että tämän puheenjohtajakauden aikana ja meidän täällä ollessamme Euroopan unioni on ensimmäistä kertaa johtava globaali toimija yhden ihmiskunnan kohtaaman merkittävimmän kansainvälisen aiheen alalla. Tämä on uutta ja antaa suuren vastuun tulevaisuudesta, sillä on ilmeistä, että saavutettiinpa Kööpenhaminassa mitä tahansa, Euroopan unionilla on ollut perustavaa laatua oleva ja ratkaiseva asema niiden asioiden esille tuomisessa, jotka meidän on saavutettava. Olimme kuinka menestyksekkäitä tahansa, työ ei ole vielä valmis, mutta siinä korostuu Euroopan unionin suuri vastuu.

Sitten on talouden elpyminen tiukkoine sääntöineen, jotta julkinen talous saadaan kuntoon ja estetään protektionismia. Ruotsalaisena saatan olla hieman subjektiivinen tässä asiassa, mutta minusta meillä kaikilla on aihetta ylpeyteen siitä, mitä olemme saavuttaneet tämän ajanjakson aikana. Meidän on kuitenkin kaikella vaatimattomuudella myös muistettava, että nämä saavutukset tuovat mukanaan yhä suurempaa vastuuta tulevaisuudesta.

Puhetta johti

varapuhemies **Gianni PITTELLA**

Åsa Westlund (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, aluksi haluan todeta, että puheenjohtajavaltio on täyttänyt sille asetetut odotukset tehokkaana ja diplomaattisena koneena. Sitä on arvostettu suuresti, erityisesti kun otetaan huomioon Tšekin tasavallan puheenjohtajakaudella toisinaan vallinnut kaaos. Myös Lissabonin sopimuksen tekemisen viimeiset vaiheet hoidettiin hyvin myönteisellä tavalla. Lopuksi puheenjohtajavaltio onnistui perustamaan Eurooppa-neuvoston pysyvän puheenjohtajan sekä uuden unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan virat.

Valitettavasti sen välitön poliittinen vaikutus ihmisten jokapäiväiseen elämään on ollut jokseenkin merkityksetöntä. Eurooppalaisille palkansaajille ei ole annettu tukea lopettamalla asiassa Laval annetun ratkaisun aiheuttama palkkojen polkeminen, eikä uusia aloitteita työttömyyden torjumiseksi ja uusien työpaikkojen luomiseksi ole näkynyt.

Ympäristöliike on pettynyt siihen, ettei Ruotsi korostanut ympäristöasioita. Itse asiassa Ruotsi otti askeleen taaksepäin sen sijaan, että olisi tarttunut mahdollisuuteen edistää entistä haastavampia tavoitteita ympäristön ja ilmastomuutoksen alalla.

Se, ettei Ruotsilla ole merkittävämpää asemaa parhaillaan Kööpenhaminassa meneillään olevassa ilmastokonferenssissa on kuitenkin todennäköisemmin itsensä pääministeri Reinfeldt syytä, koska puoluepoliittisista syistä hän petti odotukset konferenssin varhaisessa vaiheessa. Tämä oli vastoin EU:n neuvottelustrategiaa ja se hermostutti monia muita eurooppalaisia johtajia. Tätäkin vakavampaa on kuitenkin se, että se vaaransi mahdollisuuden saada aikaan hyvä sopimus ilmastomuutoksesta.

Lopuksi haluan mainita Tukholman ohjelman – yhden niistä harvoista asioista, jotka jäävät jälkeen, kun Ruotsin puheenjohtajakausi on ohi. Syntyperäisenä tukholmalaisena olen huolissani siitä, että kotikaupunkini saatetaan yhdistää pikemminkin Eurooppa-linnakkeen kuin ihmisoikeuksien turvaamiseen perustuvaan poliittiseen ohjelmaan.

Me ruotsalaiset sosiaalidemokraatit olemme kuitenkin tyytyväisiä siihen, että lopulta kuulitte meidän ja parlamentin vaatimuksia ja sisällytitte ohjelmaan lisää naisten ja lasten oikeuksia. Odotamme todella, että ministeri Malmström tekee kaikkensa vahvistaakseen näitä seikkoja tulevassa asemassaan.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, arvoisa pääministeri Reinfeldt, rauhallinen ja vakaa puheenjohtajakautenne oli menestys. Ratkaistavananne oli vaikeita poliittisia ongelmia, ja yleisesti ottaen teitte hyvää työtä. Teidän valitsemanne henkilöt EU:n uusiin korkeisiin virkoihin voivat nyt määrittää virkansa ilman ennako-odotuksia, sillä he ovat suurimmalle osalle Euroopan kansalaisista vielä täysin tuntemattomia. Sivuhuomautuksena sallittakoon, että paras päätöksenne on istua oikealla.

Arvoisa pääministeri Reinfeldt, en kuitenkaan voi antaa puheenjohtajakaudellenne täysiä pisteitä. Tähän on kaksi syytä. Ensinnäkin teidän ansiostanne edettiin Eurooppa-neuvoston kehittämisessä EU:n eräänlaisen superhallituksen suuntaan. Sen kattavaa lainkäyttövaltaa laajennetaan aina ympäristöpolitiikasta talouspolitiikkaan. Samalla lukitsette ovia yhä tiukemmin. Kansalaisten edustajien avoimet keskustelut eivät ole tällaisia.

Toinen syy on seuraava: se, että ajoitte SWIFTin läpi neuvostossa vain tunteja ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa, osoittaa selvää piittaamattomuutta Euroopan parlamenttia kohtaan ja näin kunnioituksen puutetta kansalaisia kohtaan.

Kiitän teitä kuitenkin kuluneista kuudesta kuukaudesta.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio Ruotsi on toiminut hyvin niin käytännössä kuin institutionaalisesti. Se on ollut kuin öljytty ja tehokas kone – eikä kuitenkaan koskaan saanut vaihdetta päälle. Mitä tapahtui sosiaalilainsäädännölle? Työ syrjinnän torjumisen alalla on jämähtänyt paikoilleen. Ehdotus eurovinjetin käyttöönotosta raskaiden tavarankuljetusajoneuvojen päästöjen vähentämiseksi on pysähtynyt, kuten ilmastopolitiikkakin. Näissä asioissa johtotaitoa on osoittanut Euroopan parlamentti – neuvosto on epäonnistunut!

Neuvosto on tarjonnut ilmastoneuvotteluissa metsätaloudelle, laivaliikenteelle ja lentoyhtiöille porsaanreiän. Missä ovat kehitykselle tarkoitetut rahat – parlamentin vaatimat 30 miljardia euroa? Mitä tapahtui päästötavoitteille? Parlamentti vaati 32–40 prosentin vähennyksiä. Nyt kuulemme, että neuvoston työstämällä asiakirjoilla vesitetään vielä pahemmin päästötavoitteitamme. Neuvoston ilmastopolitiikassa on niin suuria aukkoja, että sitä voidaan verrata vain valaanpyyntiverkkoon!

Lopuksi haluan mainita Vattenfallin. Lopettakaa Vattenfallin oikeudenkäynnit! Ne haittaavat ilmastomuutosta koskevaa työtämme. Teillä on valta tässä yrityksessä. Vähintäänkin teidän on varmistettava, että Vattenfall huolehtii omista asioistaan ja lakkaa kyseenalaistamasta Saksan ja EU:n ympäristölainsäädäntöä.

Timothy Kirkhope (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluan onnitella puheenjohtajavaltio Ruotsia neuvoston puheenjohtajakaudesta. Se tarttui tehtävään hyvin raskaan esityslistan avulla ja on onnistunut saavuttamaan paljon, mihin olemme tyytyväisiä.

Olen toistuvasti puhunut täällä parlamentissa tarpeesta elvyttää Lissabonin strategia. Euroopan unioni on aivan liian kauan toteuttanut poliittista ja institutionaalista uudistusta sellaisella energian määrällä ja määrätietoisuudella, jota se ei yksinkertaisesti ole kyennyt keräämään talousuudistukseen. Vaarassa ovat kuitenkin globaali kauppa-asemamme, suhteellinen taloudellinen painoarvomme ja kansainvälinen kilpailukykyämme. Tämän vuoksi olen tyytyväinen komission EU 2020 -aloitteeseen, jota Eurooppa-neuvosto nyt tukee, ja kiitän erityisesti komission puheenjohtaja Barrosoa hänen osuudestaan tässä.

Kansalaistemme tuleva vauraus ja hyvinvointi riippuvat dynaamisesta taloudesta, joka kykenee luomaan uusia työpaikkoja ja vaurautta vapauttamalla yrittäjien luovan energian ja kannustamalla menestyksekkäiden yritysten kasvua. Osa talouden elpymistä on taloutemme ympäristöystävällisyys, ja me kaikki toivomme, että Kööpenhaminassa tällä viikolla tehtävässä sopimuksessa esitetään realistinen kehys ilmastomuutoksen torjumiseksi helpottaen samalla talouskasvua ja kehitystä.

Tukholman ohjelman hyväksymisen osalta kannatamme periaatetta, jonka mukaan unionin jäsenvaltioiden on tehtävä entistä enemmän yhteistyötä maahanmuuttoon, rajat ylittävään rikollisuuteen ja terrorismiin liittyvien ongelmien torjumiseksi. Nämä ovat kuitenkin myös aloja, jotka kuuluvat kansallisen suvereniteetin ytimeen, ja lakien puolustaminen, turvallisuuden takaaminen sekä kansalaisten puolustaminen ovat demokraattisen valtion tärkeimpiä tehtäviä. Meidän on siis tasapainotettava yhteisten toimien tarve ja jäsenvaltioiden oikeuksien kunnioittaminen. Osittain Tukholman ohjelmassa yksinkertaisesti epäonnistutaan tässä tasapainottamisessa. Joillakin ehdotuksista yksinkertaisesti keskitettäisiin valtaa, lisättäisiin tarpeettomasti kuluja ja byrokratiaa hyvin vähäisen lisäarvon vuoksi. Ensisijaisten pyrkimystemme on kohdistuttava kilpailukykyyn, sääntelyn purkamiseen, innovointiin ja työpaikkojen luomiseen. Euroopan kansalaiset eivät ansaitse vähempää.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Arvoisa puhemies, aluksi haluan antaa puheenjohtajavaltio Ruotsille täydet pisteet sen organisointitaidoista. Ruotsin kansallinen hallinto on täyttänyt kaikkien odotukset. Valitettavasti en voi sanoa samaa, kun on kyse poliittisesta arvioinnistani.

Erityisesti on kritisoitava kahta alaa. Ensinnäkin on avoimuus. Tavallisesti Ruotsi on toiminut esimerkkinä tällä alalla, mutta sen sijaan se on valinnut passiivisen lähestymistavan – ja varsin vakavassa asiassa, kun on kyse kansalaisten tiedonvälityksen vapaudesta. Mainitsen tämän osalta tietojen säilyttämistä koskevan direktiivin, televiestintäpaketin sekä salaisen ACTA-sopimuksen. Puheenjohtajavaltiota on vaadittu toimimaan asiakirjojen saatavuuden eteen, sillä se on ollut mahdollista vuonna 2001 avoimuutta koskevaan asetukseen tehdystä tarkistuksesta lähtien – sen mukaan kansalaisilla on oikeus tutustua kaikkiin asiakirjoihin, jotka

koskevat meneillään olevia kansainvälisiä neuvotteluja. Miksi puheenjohtajavaltio Ruotsi ei ole toiminut tässä asiassa?

Toinen asia on ilmastonmuutos, ja mielestäni se tapa, jolla köyhiä valtioita on petetty tavallamme käyttää varoja rikkaiden maiden aiheuttaman vahingon lieventämiseksi, sillä ne ovat siitä edelleen vastuussa. Näin on huolimatta siitä, että sekä Balin suunnitelmassa että Kiiton pöytäkirjassa todetaan, että ilmastotoimenpiteiden rahoituksen on oltava uutta rahoitusta. Jälleen kerran kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevat joutuvat maksamaan laskun rikkaiden maiden toimista. Hinnan maksavat nyt ne, joilla ei ole puhdasta vettä, joita malaria uhkaa, jotka sairastavat hiviä ja, ennen kaikkea, maailman köyhimmat naiset ja lapset. Tällainen toiminta on häpeällinen tapa kohdella maailman köyhempiä osia.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, Ruotsin puheenjohtajakausi on päättymässä – ilman suurempia katastrofeja, mutta mielestäni myös ilman suurempia menestyksiä. Joka tapauksessa kunnianhimoista tavoitetta talouskriisin saamisesta aisoihin ei kyetty saavuttamaan. Olemme pumpanneet miljardeja järjestelmään, josta hyötyvät vain harvat, kun taas kansalaiset saavat kestää riskin ja kustannukset. On täysin tuomittavaa, että eurooppalaisten veronmaksajien kovalla työllä ansaitsemat rahat päätyvät pankkien johtajien bonuspotteihin.

Kun meillä on jo ilmastohuippukokous meneillään, niin minun mielestäni tarvitsemme myös viimeinkin aidompaa kustannusten tarkastelua ja hieman vilpittömyyttä ydinreaktoreita koskevaan keskusteluun. Jos haemme ratkaisuja ilmastonsuojeluun, meidän on myös lopetettava päästösertifikaatteja ympäröivät petokset.

SWIFT-neuvotteluissa puheenjohtajavaltio Ruotsi on mielestäni antanut Yhdysvaltojen jossain määrin sanella ehtoja pankkitietojen paljastamisessa. Tämän ja Tukholman ohjelman seurauksena kansalaisia voidaan manipuloida entistä helpommin ja avoimemmin.

Ruotsin myötä myös Turkki menettää liittymisensä puolustajan. Minusta nyt on aika lopettaa jäsenyysneuvottelut ja tarjota Turkille etuoikeutettua kumppanuutta.

Werner Langen (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää teitä. Monista ongelmista huolimatta neuvoston puheenjohtajavaltio Ruotsi on tehnyt loistavaa työtä. Ruotsi on Euroopan unionissa keskikokoinen valtio, ja tämä on nähtävä myönteisenä asiana kaikista näkökohdista. Kiitan teitä, arvoisa pääministeri Reinfeldt, sekä koko hallitustanne. Ilmaston, rahoitusmarkkinoiden, Lissabonin sopimuksen ja uuden komission osalta teillä on ollut todella vaikeita tehtäviä ja vaikeita asioita käsiteltävänä. Haluan tuoda esiin kaksi asiaa.

Ensimmäinen niistä on rahoitusmarkkinoiden kriisi. Se, että komission myötä myös Ruotsi pysyi tiukkana yksittäisten jäsenvaltioiden vakauttamispyrkimyksissä, oli hyvin positiivista. Tuen koko sydämestäni sitä, ettette ilmoittanut Kreikan vapautuvan vastuustaan euroalueella.

Toinen ala on ilmastopolitiikka. Olemme kuunnelleet kommunistien ja vihreiden esittämää kritiikkiä. Heillä ei ole todellista vastuuta missään Euroopassa. Me voimme jatkaa ilmastopolitiikkaa Kiinan tai Yhdysvaltojen tyyliin esittämällä suuria lupauksia mutta ilman tuloksia. Eurooppa on saanut aikaan tuloksia. Tuomitsen väitteen, jonka mukaan Greenpeace on eurooppalaisen ilmastopolitiikan mittapuuna. Meidän on oltava realistisia! Tässäkin puheenjohtajavaltio Ruotsi saavutti yllättävän hyviä tuloksia toimikaudellaan yhdessä komission kanssa. Haluan kiittää tästäkin vilpittömästi.

Seuraavaksi tarkastelen Lissabonin sopimusta. Jäsen Schulz ei ole tällä hetkellä täällä. Hänen mukaansa komissioon vaikuttaa se, että se muodostuu eurooppalaisten puolueiden varajohtajista. Olen hyvin yllättynyt siitä, että poliittisen ryhmän puheenjohtaja nostaa esiin komission yksittäisten jäsenten poliittiset sitoumukset. Mitä merkitystä tällä on? Tuomitsen tämän väitteen.

Lopuksi haluan rohkaista teitä – kuten tein kautenne alussakin – lopultakin liittymään euroalueeseen. Voinko ilmoittaa ”Ruotsi ante portas”, arvoisa pääministeri Reinfeldt?

Adrian Severin (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, tasapuolisuuden nimessä katson, että puheenjohtajavaltio Ruotsi voi olla tyytyväinen saavutuksiinsa, ja minusta Ruotsi voi olla ylpeä suorituksestaan puheenjohtajavaltiona. Kuten aina lyhytaikaisten puheenjohtajakausien jälkeen, kun ne ovat olleet hyviä, jäljelle jää kuitenkin katkera tunne jokseenkin keskenjääneistä töistä.

Tämän vuoksi katson, että merkittävin kysymys on nyt: kuinka ja mitä voimme rakentaa edelleen puheenjohtajavaltio Ruotsin saavutusten perustalle? Ensimmäinen asia on Lissabonin sopimuksen täytäntöönpano. Sopimus ei koskaan riitä ratkaisemaan ongelmaa. Tarvitaan aina poliittista tahtoa sen

tukemiseksi asianmukaisesti, mutta tässä tapauksessa katson, että tarvitaan vielä enemmän. Tarvitaan rohkeutta ja mielikuvitusta – mielikuvitusta sopimuksen aukkojen täyttämiseen ja sen epäselvyyksien selvittämiseen. Tämän vuoksi toivon, että keräämänsä asiantuntemuksen vuoksi puheenjohtajavaltio Ruotsi edelleen osallistuu Lissabonin sopimuksella luotujen uusien instituutioiden rakentamiseen, nimittäin pysyvän – tai pitkäaikaisen – Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan sekä korkean edustajan viran ja ulkoisten toimien yksikön kehittämiseen.

Yksi puheenjohtajavaltio Ruotsin ensisijaisista tavoitteista oli tietenkin talous- ja rahoituskriisin hallinnoiminen. Tämä oli hyvin tärkeä asia. Tätä taustaa vasten on havaittu kaksi mielestäni varsin uhkaavaa ilmiötä: ensinnäkin kansallisen protektionismin ja kansallisen itsekkyyden houkutus ja toiseksi jäsenvaltioiden väliset taloudelliset ja sosiaaliset eroavuudet sekä taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion puute Euroopan unionissa.

Pitäisikö meidän kyseenalaistaa laajentumisen järkevyys? Ei todellakaan. Nämä eroavuudet olivat olemassa jo aiemmin, ja keskinäiset riippuvuussuhteet ovat olemassa unionin lisäksi myös globaalisti. Tämän vuoksi nämä eroavuudet olivat omiaan vaarantamaan ja uhkaamaan koko maanosan ja unionin vakautta. Katson tämän vuoksi, että laajentuminen antoi uusille jäsenvaltioille mahdollisuuden selviytyä paremmin näistä eroavuuksista unionin sisällä kaikkien unionin jäsenvaltioiden eduksi.

Johtopäätös on kuitenkin seuraava, ja lopetan tähän. Katson, että seuraava vaihe on entistä rohkeamman ja laajemman alueellisen, taloudellisen ja sosiaalisen koheesiopolitiikan noudattaminen Euroopassa – eikä niistä luopuminen – yhdessä rohkeiden uudistusten kanssa, rahoitusta ja taloutta koskevien uudistusten, joiden avulla voimme torjua kriisin toistumisen. Varmasti tarvitaan myös kriisin jälkeisen toipumisen politiikkaa. Tässä yhteydessä on kiitettävä komission viimeisintä julkilausumaa Itä-Euroopan valtioille myönnettävästä taloudellisesta tuesta sekä komission puheenjohtaja Barroson ilmaisemaa valmiutta keskustella Eurooppa 2020 -strategiasta.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, minäkin haluan ilmaista kiitollisuuteni Eurooppa-neuvoston puheenjohtajavaltio Ruotsille, mutta on yksi ongelma. Eurooppa-neuvosto päätti torstaina myöntää 7,2 miljardia euroa kehitysmaiden ilmastomuutokseen sopeutumiseen, mikä on sinänsä hyvä asia.

Olen sitä mieltä, että määrä on lisättävä kehitysapuun, jota Euroopan unioni on luvannut korottaa 0,7 prosenttiin BKT:sta vuoteen 2015 mennessä. Miksikö? Olettakaamme, että 7,2 miljardia tulee paketista, joka on jo osoitettu viralliseen kehitysapuun; tämä määrä ei riitä vuosituhaten kehitystavoitteiden rahoittamiseen. Kyse olisi rahan siirtämisestä yhdestä tavoitteesta toiseen.

Odotamme Eurooppa-neuvostolta ja komissiolta selvennystä tähän asiaan. Epäselvyys Eurooppa-neuvoston 10. ja 11. joulukuuta ilmoittaman määrän täydentävästä luonteesta vaarantaa Euroopan unionin uskottavuuden Kööpenhaminan konferenssissa, jota epäröimättä kuvaamme ratkaisevaksi ihmiskunnan tulevaisuuden kannalta.

(Suosionosoituksia)

Ian Hughton (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, edustan ryhmäni Euroopan vapaa allianssi -osaa, johon kuuluvat Walesin, Flanderin, Katalonian ja Skotlannin itsenäisyyspuolueet. Haemme itsenäistä asemaa, jotta kansakuntamme voivat osallistua Eurooppa-neuvoston kokouksiin ja maailman tapahtumiin, kuten ilmastomuutosta käsittelevään Kööpenhaminan konferenssiin.

Skotlannin hallitus ja parlamentti ovat hyväksyneet maailman kunnianhimoisimman ilmastomuutoslain, jossa päästövähennystavoitteet ovat 42 prosenttia vuoteen 2020 ja 80 prosenttia vuoteen 2050 mennessä. Aiomme saavuttaa nämä tavoitteet, ja kuitenkin Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus kieltäytyi skottilaisen ministerin kohtuullisesta pyynnöstä saada osallistua viralliseen menettelyyn Kööpenhaminassa. Tällainen käytös korostaa vain sitä tosiseikkaa, että ainoastaan itsenäisenä – tavanomaisessa itsenäisessä asemassa – Skotlanti voi asianmukaisesti osallistua kansainväliseen yhteisöön, ja toivon Eurooppa-neuvoston hyvin pian keskustelevan Euroopan unionin sisäisestä laajentumisesta, jossa Skotlanti voi näyttää esimerkkiä.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, tarvitaan demokratian vallankumousta. Se, että ihailen niin monia ruotsalaisia perinteitä, teki minut sitäkin pettyneemmäksi puheenjohtajavaltion toiminnan lopullisiin tuloksiin. Valitettavasti se ei ollut kansalaisten puheenjohtajavaltio vaan pikemminkin neuvoston puheenjohtajavaltio sekä suursijoittajien puheenjohtajavaltio varapuheenjohtaja Wallströmin tyyliin eikä ministeri Malmströmin tyyliin.

Arvoisa ministeri Malmström, muistan teidät hyvin ajalta, jolloin olitte Euroopan parlamentin jäsen. Puheenjohtajakauden aikana olette olleet jokseenkin eri henkilö. Toivon kovasti, että palattuanne tartutte jälleen siihen, mikä jäi ilmaan lähtiessänne täältä, nimittäin innostuksenne parlamentaarista järjestelmää kohtaan. Miksi SWIFT hyväksyttiin niin myöhäisessä vaiheessa? Miksi meillä nyt on eräänlainen johtokunta EU:n tasolla – ja tämä oli kaikista kansoista juuri avointen ruotsalaisten tavoite? Toivottavasti palaatte tulevaisuudessa juurillenne.

János Áder (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kahden ja puolen tunnin keskustelun aikana on puhuttu paljon Kööpenhaminasta ja Kööpenhaminan neuvotteluista. Minun on sanottava, että tämän osalta puheenjohtajavaltio Ruotsi ei ole ollut kovin menestyksenkäs, sillä Kööpenhaminassa ei esitetä Euroopan unionin yhteistä kantaa. Tämä ei välttämättä ole puheenjohtajavaltio Ruotsin vaan pikemminkin Euroopan komission vika. Mitä on tapahtumassa ja miksi yhteistä kantaa ei ole? Yhteistä kantaa ei ole ainakin kahdesta asiasta. Yksi asia on se, voidaanko hiilidioksidikiintiöitä siirtää vuoden 2012 jälkeen ja voidaanko niitä myös myydä.

Euroopan komissio kritisoi tätä käsittämättömällä, lyhytnäköisellä ja kapeakatseisella tavalla. Unkari, Puola, Romania ja muut entiset sosialistivaltiot ovat täyttäneet Kioton sitoumuksensa. Itse asiassa ne eivät ole vain täyttäneet sitoumuksiaan vaan jopa ylittäneet ne. Meillä on oikeus myydä ylimääräiset kiintiöt. Komissio haluaa kuitenkin viedä meiltä tämän mahdollisuuden. Se haluaa toisin sanoen rangaista sopimuksen noudattamisesta, jota Unkari on osoittanut. Toiset eivät ole onnistuneet noudattamaan sitoumuksiaan vaan jopa lisänneet haitallisia päästöjään, muttei kukaan halua rangaista niitä. Kuinka me tämän jälkeen voimme odottaa uuden sopimuksen allekirjoittajien noudattavan sitä, siis jos Kööpenhaminassa saadaan aikaan jatkoa Kiotolle?

Kehotan Euroopan komissiota, ja jos puheenjohtaja Barroso olisi paikalla, kehottaisin häntä painokkaasti muuttamaan tähän mennessä osoittamaansa kapeakatseista asennetta ja omaksuvan kannan, joka noudattaa nykyistä voimassaolevaa Kioton pöytäkirjaa. Haluan myös kiinnittää huomionne siihen, ettei meidän pidä unohtaa sitä, että ilman uusia jäsenvaltioita EU ei olisi kyennyt täyttämään kahdeksan prosentin vähennyssitoumustaan. Itse asiassa ilman uusia jäsenvaltioita Euroopan unionin neuvotteluasema Kööpenhaminassa olisi paljon heikompi.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisat puheenjohtajat, arvoisa ministeri, puheenjohtajavaltio Ruotsilla on ollut joitakin historiallisiksi kutsuttavia hetkiä: Lissabonin sopimuksen voimaantulo, Eurooppa-neuvoston ensimmäisen puheenjohtajan ja korkean edustajan nimitykset, mutta myös ilmastomuutoskonferenssi ja uuden komission nimittäminen, sekä – sallittakoon lyhyt viittaus – televiestintäpaketti.

Tapahtumat ovat herättäneet toivoa. Kaiken kaikkiaan jäljelle jäi vain yksi tai kaksi sekavaa tulosta. Ensinnäkin tämä parlamentti, joka on sitoutunut rahoitusmarkkinoiden eurooppalaisen valvonnan käyttöönottoon, oli tyytyväinen de Larosièren viisaiden miesten ehdotuksiin merkittävänä askeleina. Ecofin-neuvoston 2. joulukuuta annetut päätelmät olivat kuitenkin reilusti alle tämän realistisen tavoitteen.

Tässä vaiheessa minun on mainittava, että parlamentti varmasti palauttaa tasapainon sille annettuihin ehdotuksiin vahvistaakseen rahoitusmarkkinoita. Sama koskee etelän valtioille myönnettyjä taloudellisia sitoumuksia niiden auttamiseksi ilmastomuutoksen torjunnassa. Vaikka köyhät valtiot vaativat Kööpenhaminassa todellisia sitoumuksia pitkän ajanjakson rahoitukseen, neuvosto on onnistunut lupaamaan vain 7,2 miljardia kolmelle vuodelle. Kyllä, tämä on ensimmäinen askel, mutta se ei kata mitään vaatimuksia, varsinkaan kun osa siitä tulee uudelleenjärjestelystä.

Lopuksi rahoituksen alalla olemme tyytyväisiä tahtoon laatia sääntöjä ja toimia voimakkaasti niin valvonnan kuin verotuksenkin alalla. Erityisesti panen merkille neuvoston päätelmissä viittauksen globaaleihin pääoman siirtoihin sovellettavaan maksuun. Tällaista me sosialistit olemme toivoneet ja rukoilleet yli kymmenen vuoden ajan. Työtä on vielä jäljellä. Uusien rahavarojen etsiminen työllisyyden ja solidaarisuuden edistämiseksi Euroopassa ja sen ulkopuolella sekä ilmastomuutoksen torjunnan rahoittaminen ovat suuria haasteita. Koska joululähestyminen, kehoitan neuvostoa antamaan meille päätöksen omista varoista tulevina vuosina.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, on melko outoa kuulla joidenkin marisijoiden – myös joidenkin ruotsalaisten maanmiesteni – kritisoivan puheenjohtajavaltio Ruotsia. Mihin Carl Schlyter vertaa tätä puheenjohtajakautta? Tšekin tasavallan kauteen vai johonkin toiseen merkittävään kauteen?

Eikä kenenkään pidä odottaa täysiä pisteitä jäsen Borgheziolta. Itse asiassa huonojen pisteiden saaminen jäsen Borgheziolta on hyvä tulos.

Paljon on saatu aikaan. Lissabonin sopimus on tullut voimaan. EU:n kaksi huippuvirkkaa on täytetty. Monia merkittäviä ehdotuksia on edistetty suurella työllä: Tukholman ohjelmaa, tulevaa rahoitusvalvontaa ja erityisesti televiestintäpakettia. Kööpenhaminan ilmastokonferenssissa voidaan myös edetä oikeaan suuntaan, jos me täällä Euroopan parlamentissa sitä haluamme.

Miinuspuolelta voin mainita epäonnistumisen potilaiden liikkuvuuden toteuttamisessa. Kyseessä on jatkuva oikeudellinen epävarmuus ja tarpeettomia kärsimyksiä ihmisten odottaessa hoitoa.

Yleisesti ottaen kuitenkin kaikki kiitos pääministeri Reinfeldtille, Eurooppa-asioista vastaavalle ministeri Malmströmille ja kaikille muille puheenjohtajatiimin jäsenille. Te kaikki ansaitsette hyvän uuden vuoden!

Judith Sargentini (Verts/ALE). - (NL) Arvoisa puhemies. Arvoisa pääministeri Reinfeldt, puheenjohtajakaudessanne on yksi paha tahra, ja se on SWIFTin osalta tehdyt päätökset. Lissabonin sopimus tuli voimaan 1. joulukuuta, ja 30. marraskuuta te kiirehditte saamaan muiden valtioiden ja hallitusten päämiesten kanssa voimaan järjestelyn pankkietojemme antamiseksi Yhdysvalloille. Jos tämä kuvaa Tukholman ohjelman tulevaa kehitystä – ohjelman, jolla on määrä taata kansalaisten oikeudet, turvallisuus ja vapaus – olen sitä mieltä, että sen täytäntöönpano todellakin muuttaa painopisteitä ja vaarantaa vapauden sekä kansalaisoikeudet.

Tämä on tahra puheenjohtajakaudessanne. Minusta se tahraa myös Lissabonin sopimuksen, jolla annetaan Euroopan parlamentille lisää oikeuksia, ja toivon teidän vakuuttavan, että vastaisuudessa kunnioitatte enemmän kansalaisoikeuksia, kansalaisia ja parlamenttia.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, haluaisimme arvioida Ruotsin puheenjohtajakauden tuloksia jälkeenpäin 10–20 vuoden näkökulmasta. Merkittävimmäksi tapahtumaksi mainitaan tuolloin Lissabonin sopimuksen voimaantulo. Sopimuksella luodaan supervaltion oikeuskehys, jossa 500 miljoonan ihmisen elämää valvotaan keskipisteestä ja kansallisvaltiot häviävät. Tähän johtanut polku ei ollut demokraattinen. Tämä suunnitelma hylättiin kolmessa kansanäänestyksessä, kunnes sille tarjoutui mahdollisuus Irlantiin määrättyssä toisessa kansanäänestyksessä ja kun Václav Klausilta saatiin allekirjoitus. Suuri enemmistö Euroopan kansalaisista hylkäsi suunnitelman, ja he haluavat säilyttää kansallisvaltiot. Tämän vuoksi uskon, että historiassa tämä vaihe tullaan kuvaamaan turhautuneena pyrkimyksenä luoda imperiumi.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät kollegat, keskusteluissa neuvoston puheenjohtajavaltiota puhumme usein aivan kuin puheenjohtajavaltio olisi Euroopan unioni. Neuvoston puheenjohtajavaltio ei ole EU, se on yhden yhteisön toimielimen merkittävä johtaja. Tämän vuoksi kehotan kaikkia tasapuolisuuteen ja rauhallisuuteen.

Neuvoston puheenjohtajavaltio on tehnyt hyvää työtä kuuden kuukauden ajan. Se on auttanut avaamaan uuden luvun Euroopan unionin menestysten historiassa. Kukaan meistä ei kuitenkaan halua hallitusten Eurooppaa. Me pyrimme saamaan aikaan kansalaisten Euroopan sekä edistämään toimielinten ja Euroopan unionin eri osien välistä yhteistyötä. Meistä jokainen on osa Euroopan unionia.

Institutionaalinen keskustelu on päättynyt, uudet virat on täytetty ja muutamissa merkittävässä asiassa neuvosto on edennyt asemaan, jossa meidän on mahdollista jatkaa työtä. Katsokaamme tulevaisuuteen. Joku sanoi, että meillä on suuri ongelma, koska Lissabonin sopimusta ei vielä ole otettu huomioon neuvoston työtavoissa. Neuvostolla on enemmän mahdollisuuksia vaikuttaa Euroopan parlamenttiin ja Euroopan parlamentin valiokuntiin kuin Euroopan parlamentilla vaikuttaa työryhmiin ja neuvoston kokouksiin. Tämänkin osalta vaadimme kahden toimielimen yhdenvertaista kohtelua, sillä lainsäätäjinä olemme samanarvoisia.

Kyllä, oli virhe – sisällöstä voimme väitellä – ajaa SWIFT läpi ennen kuin parlamentin yhteispäätös-oikeus muuttui seuraavana päivänä. Rahoitusmarkkinavalvonnasta tehtyä päätöstä ei ole vielä finalisoitu. Meidän on tehtävä parannuksia, tarvitsemme toimeenpanovaltaa, tarvitsemme lisää eurooppalaista valvontaa rajat ylittävien instituutioiden osalta ja tarvitsemme parempaa yhteistyötä jäsenvaltioiden, komission ja Euroopan keskuspankin välille Baselin komiteassa, sillä muutoin luodaan rinnakkainen rakenne.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan onnitella puheenjohtajavaltio Ruotsia sen tekemästä työstä, erityisesti mitä tulee vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueeseen.

Lissabonin sopimuksen voimaantulo on laadullinen askel eteenpäin ja velvoittaa seuraavat puheenjohtajavaltiot – Espanjan, Belgian ja Unkarin – jatkamaan puheenjohtajavaltio Ruotsin poikkeuksellisen Tukholman ohjelman työn jatkamista laatimalla toimintasuunnitelma.

Lissabonin sopimuksen edellyttämän Euroopan komission, neuvoston ja parlamentin sekä jäsenvaltioiden kansallisten parlamenttien välisen yhteistyön osalta (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artikla ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 295 artikla) haluan kiinnittää huomion puheenjohtajavaltio Ruotsin korostamien kolmen seikan merkitykseen.

Ensimmäinen koskee epäselvyyttä terrorismin ja laittoman ihmiskaupan vastaisen toiminnan koordinoijasta sekä siitä, missä määrin tämä viranomainen on riippuvainen komissiosta, ja vastaavasti, missä määrin sovelletaan Euroopan parlamentin valvontaa.

Toinen on perusoikeuksien ulkoinen ulottuvuus, joka on nyt yhteisön politiikan monialainen ulottuvuus. Komissiossa on perusoikeuksista ja oikeudesta vastaava jäsen, mutta nyt Euroopan unionilla on myös ulkoisten toimien yksikkö, jonka on sitouduttava ihmisoikeuksiin ja perusoikeuksien voimakkaaseen puolustamiseen.

Kolmas seikka koskee Schengenin aluetta ja henkilöiden vapaata liikkuvuutta. Katsomme, että Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen sekä ulkorajojen valvontapolitiikan (turvapaikat, maahanmuutto ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunta) arvioinnin ja seurannan katsominen merkitykselliseksi johtaa menestykseen luotaessa tätä henkilöiden vapaan liikkuvuuden ja ihmisoikeuksien aluetta, jolla näin saadaan valmiiksi sisämarkkinat ja toteutetaan eurooppalainen hankkeemme.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, siltojen rakentaminen ei ole koskaan helppoa. Erityisen vaikeaa se on silloin, kun meidän on saatava 27 jäsenvaltiota ja 500 miljoonaa kansalaista ylittämään nämä sillat, toteutettava siirtymä vanhasta EU:sta entistä avoimempaan ja demokraattisempaan EU:hun uudella Lissabonin sopimuksella, jonka myötä Euroopan parlamentilla on nyt paljon entistä enemmän vaikutusvaltaa.

Olemme tänä syksynä saaneet kamppailla niin ilmastokriisin kuin työllisyyskriisinkin kanssa. Tästä huolimatta puheenjohtajavaltio Ruotsi onnistui saamaan voimaan jonkin verran uskomattoman merkittävää lainsäädäntöä energiatehokkuudesta. Olen erityisen tyytyväinen siihen, että EU on nyt ottanut käyttöön kotitalouslaitteiden energiamerkinnät. Muita esimerkkejä nyt käyttöön otetusta lainsäädännöstä ovat rakennusten energiatehokkuusvaatimukset ja ajoneuvojen renkaiden ympäristömerkinnät.

Lopuksi haluan kiittää hallitusta sen tehokkaasta ja johdonmukaisesta puheenjohtajakaudesta. Erityisesti haluan ilmaista kunnioitukseni EU-lähettiläs Ulrika Barklund Larssonia kohtaan, joka niin äkkiä poistui keskuudestamme tänä syksynä. Hän teki loistavaa työtä, ja me kaipaamme häntä suuresti.

Nyt jäljellä on enää ilmastokonferenssin loppuunsaattaminen Kööpenhaminassa – viimeinen ja hyvin tärkeä tehtävä, jolla on mitä merkittävin pitkäaikainen vaikutus. Onnea matkaan!

Mario Mauro (PPE). - (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri Reinfeldt, hyvät kollegat, Eurooppa-neuvoston viimeisimmissä päätelmissä on useita kohtia, joista voimme olla samaa mieltä ja joita voimme kuvata rohkaiseviksi välittömän tulevaisuuden kannalta.

Ensinnäkin maahanmuutto: tarvetta tehdä pääsystä Euroopan unionin alueelle entistä tehokkaampaa kansalaisten turvallisuuden takaamisen kannalta korostettiin. Tähän tarvitsemme kotouttamispolitiikkaa. Toisin sanoen meidän on löydettävä tasapaino jäsenvaltioiden tarpeiden ja inhimillisen tragedian välillä, maahanmuuttajien mahdollinen tuotantopotentiaali.

Maahanmuuton ja turvapaikkojen osalta on viitattu vastuullisuuden ja solidaarisuuden Eurooppaan. Tältä kannalta katson rohkaisevaksi tavan, jolla neuvosto korosti kiireellistä tarvetta torjua laitonta maahanmuuttoa alkaen erityisesti eteläisistä unionin rajoilla sijaitsevista jäsenvaltioista. Tämä tarkoittaa resurssien ja ongelmien jakamista. Valitettavasti tätä näkökohtaa varjostavat usein itsekkyyt ja pelkuruus.

Toinen asia, jonka katson ensisijaiseksi talouskriisin aikana, kun emme vielä näe valoa tunnelin päässä, on Lissabonin strategian käynnistäminen uudelleen. Meidän on kyettävä saamaan takaisin kilpailukykyämme nousevan talouden maihin nähdessä taloudellisella ja kaupallisella tasolla mahdollisimman nopeasti: vain huippuluokan tutkimuksella ja tietojärjestelmillä on mahdollista ottaa tämä meille ja uusille sukupolville niin tärkeä askel.

Ole tyytyväinen pannessani merkille, että neuvoston esittämässä uudessa menetelmässä pyritään vahvistamaan kansallisten toimenpiteiden ja Euroopan unionin toimenpiteiden välistä yhteyttä ja lujittamaan kansallista vastuuta entistä aktiivisemmalla osallistumisella hallintoon ja työhön sekä jakamalla vastuuta alue- ja paikallisviranomaisille, sillä kaikki tämä voidaan esittää yhteenvetona yhdellä sanalla: toissijaisuus.

Minusta meidän on silti edettävä vielä pidemmälle. Euroopan talouden elpymisen keskiössä on oltava perheen, kansalaisten ja väliyryhmien. Itse asiassa vain kansalaiset, vain miehet ja naiset omaavat sitä alkuperäistä dynaamisuutta, jolla voidaan uudelleen aktivoida monia sosiaalisen elämämme aloja, jotka usein instituutioista peräisin oleva pessimismi nyt on taivuttanut.

Ivari Padar (S&D). – (ET) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää puheenjohtajavaltiota Itämeren strategian hyväksymisestä, sillä se on kotimaalleni hyvin tärkeä. Haluan kuitenkin tarkastella hieman pitempään kolmea seikkaa, jotka koskevat rahoitusta.

Ensinnäkin haluan esittää kiitokseni Euroopan laajuista rahoitusjärjestelmää koskevan asetuksen osalta tehdystä työstä, ja kehotan myös Euroopan parlamenttia osaltaan antamaan tälle voimakkaan tukensa.

Toiseksi, Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot ovat rahoituskriisin hallitsemiseksi panneet täytäntöön useita poikkeuksellisia toimenpiteitä, mikä on hyvin positiivista. Jo nyt on mahdollista havaita talouden vakautumista. Samalla olen neuvoston kanssa samaa mieltä siitä, ettei tilanne vielä ole tarpeeksi turvallinen tukitoimista luopumiseen. Kriisi osoitti minulle todellakin, että pankit ovat tarpeen ja niiden tarjoamat palvelut ovat tarpeen. Tämän vuoksi niitä ei pidä rangaista liikaa, vaan pankkitoiminnan on perustuttava reaalityyteen, ei pankkien välisiin virtuaalisiin markkinoihin, mikä oli pääsyy tähän kriisiin. Samalla meidän on myös tarkasteltava pankkiirien bonusten maksamista, ja tästä asiasta on tullut hyvin merkittävä aihe Virossa.

Kolmanneksi yhteydessä tähän kannatan Kansainvälisen valuuttarahaston pyyntöä tarkastella globaaleja pääomansiirtoja koskevan maksun – Tobinin veron – käyttöönottoa, jotta yhteiskunta nousukaudella saisi takaisin rahaa. Minusta on tarpeen uusia rahoituslaitosten ja niiden palvelemaan yhteiskunnan väliset taloudelliset ja sosiaaliset sopimukset, lisätä yhteiskunnalle koituvaa hyötyä hyvinä aikoina ja suojata sitä vaaroilta.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, aluksi haluan onnitella puheenjohtajavaltio Ruotsia ja erityisesti pääministeri Reinfeldtia Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja PPE-ryhmän portugalilaisen valtuuskunnan puolesta.

Mielipiteemme Ruotsin puheenjohtajakaudesta on, että se on ollut lähes täydellinen menestys, ainakin neljällä perustavaa laatua olevalla alalla. Ensinnäkin institutionaalisella alalla puheenjohtajavaltio Ruotsin panos Lissabonin sopimuksen voimaantumiseen, komission puheenjohtajan hyvin menestyksekkääseen valintaan sekä kaikkeen ratifiointiin liittyvään oli hyvin ammattitaitoinen ja tasolla, jota edellyttämme parhailta käytännöiltä Euroopan unionissa. Portugalin kaltaiselle valtiolle, jolla oli ratkaiseva asema Lissabonin sopimuksen tekemisessä, puheenjohtajavaltio Ruotsin panos oli tietenkin hyvin arvokas.

Toinen seikka on ilmastotoimet, joissa tietenkin myös komission ponnistelut ovat olleet hyvin tärkeitä. Minusta ja useiden PPE-ryhmän kollegojeni mielestä juuri ilmastomuutosalalla Euroopan unioni on ollut menestyksekkäin. Unioni on aivan globaalin taistelun eturintamassa, kiitos niin puheenjohtajavaltio Ruotsin kuin erityisesti komission puheenjohtajan. Pidämme myös näitä tuloksia hyvin myönteisinä.

Kolmas asiani koskee rahoitussääntelyä. Erityisesti viimeisessä neuvoston kokouksessa otettiin askel, jota pidämme ratkaisevana, ja jolla voi olla suuri vaikutus selviytymiseemme kriisistä. Haluan välittää onnittelumme myös sopimuksen aikaansaamisesta tällä alalla. Lopuksi haluan mainita alan, joka on minulle henkilökohtaisesti hyvin tärkeä: Tukholman ohjelma ja näin ollen vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue. Seurasin sekä Tampereen prosessia että sen jälkeen erityisesti Haagin prosessia. Pidän Tukholman ohjelmaa aivan ratkaisevana, ja haluan kiittää siitä puheenjohtajavaltio Ruotsia ja pääministeri Reinfeldtia.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, Ruotsin puheenjohtajakauden tulokset ovat todella myönteisiä. Ne liittyvät Lissabonin sopimuksen voimaantumiseen, joka merkitsee meille vuosia ongelmia aiheuttaneen hallitustenvälisyyden ajanjakson päättymistä sekä yhä yhdennetyemmän ja johdonmukaisemman politiikan harjoittamista.

Ruotsin puheenjohtajakautta leimasi myös Tukholman ohjelman laatiminen sekä rahoituskriisin aikana tehtyt päätökset, jotka ovat hyvin tärkeitä, ratkaisevia seikkoja tavoitteemme tulevan kehityksen kannalta.

Samalla myös Euroopan komission puheenjohtajan valinta ja tehty nimitykset, joilla kaikilla on valtava merkitys Lissabonin sopimuksen kautta toteutettaville tavoitteillemme, ovat Euroopan parlamentille hyvin tärkeitä ja mielenkiintoisia sekä myönteisiä ja olennaisia osatekijöitä.

Euroopan parlamentti aloittaa uuden tehtävänsä lainsäädäntöelimenä Eurooppa-neuvoston rinnalla. Tästä alkaa uusi kehitys, jossa meidän kaikkien on tehtävä entistä enemmän ja johdonmukaisempaa työtä.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, onnittelen puheenjohtajavaltio Ruotsia sen kiitettävästä suoriutumisesta johtotehtävissä viimeisten kuuden kuukauden ajan.

Tukholman ohjelman osalta haluan korostaa sitä, että siinä pyritään antamaan vauhtia kaivatulle yhteiselle maahanmuuttopolitiikalle. Joitakin olennaisia seikkoja on kuitenkin jätetty toisarvoiseen asemaan.

Vuonna 2008 Euroopan unionissa tehtiin 515 terrori-iskua 11 jäsenvaltiossa. Terrorismin torjunta ja uhrien suojeleminen on siis sisällytettävä poliittisen esityslistan kärkeen ja sen on muodostettava erillinen erityinen luokka Tukholman ohjelmassa.

Toiseksi, vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvalla alueella elää kahdeksan miljoonaa laitonta maahanmuuttajaa. Tämän osalta meidän on vahvistettava kehitysyhteistyötä ja yhteistyötä alkuperä- ja kauttakulkumaiden kanssa. Euroopan unionin on edistettävä palauttamista ja takaisinottoa koskevien sopimusten tekemistä Marokon, Algerian ja Libyan kaltaisten valtioiden kanssa. Tukholman ohjelman kesäkuun puolivälissä esitettävässä tulevassa toimintasuunnitelmassa on otettava huomioon nämä näkökohdat.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Minäkin haluan esittää kiitokseni puheenjohtajavaltio Ruotsille ja pääministeri Reinfeldtille henkilökohtaisesti hänen tehokkuudestaan sekä myös siitä erinomaisesta tavasta, jolla hän on toteuttanut puheenjohtajakauden ensisijaiset tavoitteet.

Euroopan unionin kansalaisille tärkeitä ovat tietysti erityisesti talous- ja rahoituskriisin vaikutusten lieventämiseen tähtäävät toimet. Tämä liittyy yrityssektorin tukeen uusien työpaikkojen luomiseksi sekä pienten ja keskisuurten yritysten kehitysmahdollisuuksien luomiseksi. Kyse on myös kriisin syiden poistamisesta, erityisesti rahoitusmarkkinoilla, jotta tämä ei toistu tulevaisuudessa. Minusta vaikuttaa siltä, että eurooppalainen valvonta tällä alalla ei ole riittävää ja että tässä meidänkin on demokraattisesti valittuna toimielimenä vaikutettava eettisiin sääntöihin, joita pankkeja ja rahoituslaitoksia valvovien on noudatettava.

Kööpenhaminan huippukokouksen osalta tuen täysin puheenjohtaja Barroson esittämää kantaa. Tarvitaan todellakin muiden merkittävien taloudellisten toimijoiden kumppanuutta, jotta huippukokouksella voi olla todellista vaikutusta.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Olin rakennusten energiatehokkuutta koskevan direktiivin esittelijä, ja neuvottelin siitä toisessa käsittelyssä Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltio Ruotsin kanssa. Mietintö on hyvin merkittävä Euroopan unionin tulevaisuuden ja ilmastonmuutoksen torjunnan kannalta. Se on merkittävä myös Kööpenhaminan konferenssin kannalta, mutta erityisesti niiden 2,7 miljoonan työpaikan vuoksi, jotka tällä alalla voidaan luoda vuoteen 2020 mennessä.

Komitologian osalta toimielinten välistä sopimusta toimivallasta ja komission delegoimista menettelyistä koskevat neuvottelut ovat käynnistyneet Lissabonin sopimuksen mukaisesti. Kun muistetaan, että Lissabonin sopimuksella luodaan uusi perusta niin ilmastonmuutosta koskevalle politiikalle kuin yhteiselle energiapolitiikalle, toivon, ja me myös odotamme sitä Euroopan komissiolta, arvoisa puheenjohtaja Barroso, että esitätte meille työohjelman viideksi seuraavaksi vuodeksi, jotta komission jäsenet, joita kuulemme, voivat myös vastata näihin haasteisiin.

Lopuksi haluan mainita uusien jäsenvaltioiden työntekijöiden vapaan liikkuvuuden esteiden poistamisen, jonka olisi oltava puheenjohtajavaltio Ruotsin viimeinen tehtävä.

Puhemies. – (IT) Pyydän anteeksi jäsen Balçytisilta ja jäsen Luhanilta, mutta en voi toteuttaa heidän pyyntöjään, sillä meillä on jo paljon puhujia, eikä aika riitä kaikkien puheenvuoroihin. He joutuvat säästämään sanansa toiseen kertaan. Pahoittelen vielä kerran.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Kiitän puheenjohtajavaltio Ruotsia siitä, että se ohjasi Euroopan unionia tasapuolisesti ja vastuullisesti institutionaalisten muutosten sekä talous- ja rahoituskriisin aikana, kuten täällä on todettu. Hukkasitte kuitenkin mahdollisuuden edistää tällä ajanjaksolla laajempaa eurooppalaista keskustelua erilaisesta sosioekonomisesta mallista kuin se, joka ajoi meidät tähän kriisiin. Ruotsi tietää tästä paljon enemmän kuin eräät muut valtiot.

Olette myös joutunut katkerasti kokemaan Euroopan unionin rajoitukset, kun on kyse yhtenäisistä toimista, erityisesti kun valitsimme EU:n johtajia. Saitte aikaan joitakin uusia sääntöjä ulkopolitiikan alalla, esimerkiksi

Lähi-idän osalta, ja onnittelen teitä saavutuksestanne. Paljon kiitoksia myös Euroopan unionin laajentumiseen kiinnittämästänne huomiosta ja joidenkin tätä prosessia haaitaavien keskeneräisten asioiden selvittämisestä komission kanssa. Hyvää työtä!

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, arvoisa pääministeri Reinfeldt, haluaisin kuulla, arvoisa pääministeri Reinfeldt, kantanne troikan päätelmistä, sillä valtioiden ja hallitusten päämiehet päättivät luoda troikan antaakseen puheenjohtajakaudelle jatkuvuuden tunnetta. Lisäksi, koska johdatte Ranskan tasavallan, Tšekin tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan troikkaa, minkälaisena pidätte tätä välinettä ja mitä johtopäätöksiä olette siitä tehnyt?

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, kokoonnumme kuuden kuukauden välin täällä parlamentissa tekemään yhteenvedon jälleen yhden valtion päättyvästä Euroopan unionin puheenjohtajakaudesta.

Ruotsin puheenjohtajakausi jää historiaan, sillä sen aikana ajettiin läpi Euroopan perustuslaki, jota eräät olivat ajaneet jo lähes kymmenen vuotta ja joka nykymuodossaan tunnetaan Lissabonin sopimuksena. Tämä tehtiin vastoin monen kansakunnan tahtoa. Ranskan, Alankomaiden ja Irlannin kansanäänestysten tulokset pyyhkäistiin suurellisesti syrjään. Otettiin käyttöön demokratiavajeen periaate, joka mahdollistaa valvonnan ylhäältä päin, näennäisesti parantamaan EU:n hallintomekanismeja. Ensimmäiset muutokset, henkilövalinnat unionin uusiin virkoihin, ovat tähän mennessä saaneet aikaan organisationaalista kaaosta ja herättäneet yleistä huvittuneisuutta Euroopassa ja ympäri maailmaa. Itse asiassa puheenjohtajavaltio Ruotsi jättää Euroopan unionin epävarmuuden tilaan ja kaaokseen.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan onnitella puheenjohtajavaltio Ruotsia Tukholman ohjelmassa esitetystä näkemyksestä kansalaiskeskeisestä yhteisöstä. Emme koskaan voi korostaa liikaa sen historiallista merkitystä, että meillä lopultakin on näkemys, joka vastaa kansalaisten huolia turvallisuudesta ja samanaikaisesti yksilön oikeuksien kunnioittamisesta. Voimme lopultakin edetä kohti kansalaisten kansalaisille luomaa Eurooppaa.

Olen tyytyväinen myös turvapaikka-asioiden tukivirastoon, joka on merkittävä ja konkreettinen askel kohti niiden valtioiden huoliin vastaamista, jotka haluavat torjua laitonta maahanmuuttoa ja samalla laatia inhimillisempää maahanmuuttopolitiikkaa. Tukholman ohjelma säilyy keskuudessamme viisi vuotta, ja toivon, että voimme edetä sen täytäntöönpanoon. Kiitan puheenjohtajavaltio Ruotsia. Jalanjälkenne on nähtävillä viiden vuoden ajan.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Puheenjohtajavaltio Ruotsi on tehnyt erinomaista työtä, ja onnittelen pääministeriä tästä. Lissabonin sopimuksen ratifioimisen saattaminen lopultakin päätökseen ratkaisi valitettavan ja häpeällisen minikriisin Tšekin presidentti Klausin kanssa. Tilanne oli seurausta laajentumisprosessin aikana tehdystä poliittisesta virheestä, kun Euroopan unioni ei jo aiemmin julistanut, että 13 syrjivää Benešin asetusta eivät ole moraalisesti kestäviä. Toinen merkittävä tapahtuma on se, että EU onnistui saamaan aikaan yhteisen kannan ilmastonmuutosneuvotteluihin. Yhdysvallat ja Kiina eivät ole vielä kukaan ymmärtäneet tätä, mutta Euroopan unioni ymmärtää selvästi, että tulevaisuus on sen, joka nyt näyttää tietä vihreässä talouskehityksessä. Älkäämme unohtako, että EU kykeni saavuttamaan tavoitteensa vain merkittävästi päästöjään alentaneiden uusien jäsenvaltioiden ansiosta. Lopuksi kolmas merkittävä tapahtuma oli liittymisneuvottelujen käynnistäminen Serbian kanssa, ja Serbia, Makedonia ja Montenegro saivat viisumivapaan matkustusoikeuden. Kiitan puheenjohtajavaltio Ruotsia siitä, että se on luonut erinomaiset mahdollisuudet kolmelle seuraavalle puheenjohtajavaltiolle, Espanjalle, Belgialle ja Unkarille.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, arvoisa pääministeri Reinfeldt, ensinnäkin haluan onnitella puheenjohtajavaltio Ruotsia sen kuuden kuukauden aikana tekemästä sinnikkäästä ja hyvin kunnianhimoisesta työstä, erityisesti kun se on taannut valtion ja hallitusten päämiesten kanssa ja G20-ryhmässä yhteisen ja kunnianhimoisen kannan rahoituksen sääntelyä.

Myös Kööpenhaminan konferenssissa havaitsemme, että EU:lla on kunnianhimoinen, hyvin ylevä, hyvin ennakoiva ja yhteinen kanta. Tämän vuoksi haluan tukea sen kantoja ja päätöksiä. Eurooppa on ollut liikkeelle paneva voima näissä rahoituskriisiä koskeissa ehdotuksissa, neuvotteluissa ja merkittävien sopimusten tekemisessä ja tämä vaikuttaa koko Eurooppaan.

Eurooppa-neuvosto esitti viime viikolla mielipiteensä myös uuden rahoitusvalvonnan arkkitehtuurista, ja neuvottelut parlamentin kanssa on aloitettu, sillä tästä lähtien vastuun Pittsburghissa tehtyjen päätösten täytäntöönpanosta ja seurannasta jakaa myös Euroopan parlamentti.

Rahoituskriisi on paljastanut heikkouksia rahoitusvalvontajärjestelmässä. Ajatus oli varmistaa entistä parempi koordinointi, mutta myös uudistaa ja vahvistaa yhteisön viranomaisten toimivaltaa, ja nämä ovat tärkeitä vaatimuksia.

Minä toivon – ja nyt osoitan sanani komissiolle – että pysymme valppaina ja säilytämme tämän kunnianhimon tason päätöstemme täytöntöönpanossa.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan tänään tuoda julki pettymykseni Pohjois-Irlannin kalastusalan puolesta, kun siihen kohdistetaan jälleen uusi leikkaus. Neuvoston eilisillan ilmoitus yhdeksän prosentin leikkauksesta keisarihummereissa alueella 7A on kova isku Pohjois-Irlannin kalastusosalle.

Ala on herkässä tilanteessa turskan elvytysuunnitelman vuoksi ja meripäivien leikkausten vuoksi. Ala on joutunut turvautumaan keisarihummereihin. Yhdeksän prosentin leikkaus on tuhoisa ja erityisen ärsyttävä siksi, että tieteen olisi pitänyt sallia komissiolle tänä vuonna pidennys.

Katson, että ensi kaudella Espanjan ensisijaisena tehtävänä on yhteisen kalastuspolitiikan uudistus, ja että tällaiset päätökset on tehtävä alueellisella tasolla paikallisten, vastuullisten ihmisten toimesta, ei Brysselin byrokraattien toimesta.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Ruotsin puheenjohtajakaudella unionille on tapahtunut paljon hyvää aikana, joka oli tietenkin vaikea kriisin vuoksi ja Lissabonin sopimuksen hyväksymiseen liittyvien odotusten vuoksi. En kuitenkaan ole samaa mieltä siitä, että meillä nyt olisi erilainen tai uusi unioni. Minusta meillä on enintään uudistunut unioni. Itse asiassa sopimuksen yleisiä määräyksiä on täydennettävä, ei pelkästään yksityiskohtaisella sisällöllä vaan myös erityisillä käytännön ratkaisuilla. On tärkeää selventää toimivallan jakautumista keskeisten virkojen kesken ja se, kuinka luomme EU:n toimielinten väliset suhteet ottaen huomioon myös Euroopan parlamentin uuden aseman.

Huoltani herättävät mahdolliset rajoitukset jäsenvaltioiden kiertävän puheenjohtajuuden toiminnassa. Jäsenvaltiot valmistautuvat tähän johtotehtävään ja kantavat siitä vastuuta hyvin määrätietoisesti. Jos meillä ei ole Eurooppa-neuvoston pysyvän puheenjohtajan rinnalla myös sen valtion johtajaa, joka vastaa raporttien antamisesta täällä, unionista tulee epätäydellinen ja se menettää ainutlaatuisuuttaan. Johtavien valtioiden on edelleen inspiroitava luovasti uusia toimia, ja Eurooppa-neuvoston pysyvän puheenjohtajan on varmistettava unionin toiminnan koordinointi, jatkuvuus ja johdonmukaisuus.

Puhetta johti

puhemies **Jerzy BUZEK**

Fredrik Reinfeldt, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, tämän keskustelun lähetessä loppuaan myös kiertävän puheenjohtajuuden periaatteen viimeinen puheenjohtajakausi lähenee loppuaan, kuten täällä on mainittu. José Manuel Barroso ja minä lähdemme pian Kööpenhaminaan, joten vain muutama sana rahoituksesta, sillä uskon sen olevan keskeinen asia nyt kehitysmaiden kanssa käytävissä keskusteluissa.

Kykenimme esittämään luvun – 2,4 miljardia vuosittain – vuodesta 2010 vuoteen 2012. Meille oli tärkeää todeta, että se kohdennetaan näihin vuosiin, korvamerkitään vuosille 2010–2012, ja että se on myös käytettävissä tukeen ilmaston suojelelun alalla.

Keskustelu vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttamistavasta on hyvin tärkeä keskustelu. Haluan korostaa, että jäsenvaltiot ovat sopineet, että meidän on sitouduttava maksamaan yhdessä 0,56 prosenttia EU:n BKT:sta vuoteen 2010 mennessä, siis jo ensi vuonna, ja nostettava määrää YK:n prosentuaaliseen 0,7 tasoon vuonna 2015, kun on kyse virallisesta kehitysavusta.

Tämä kuuluu pitkälti jäsenvaltioiden päätösvaltaan. Korostan yleisesti tiedossa olevaa asiaa, että hyvin monet jäsenvaltiot jäävät tästä tällä hetkellä jälkeen. Kehitysavussa Ruotsi kuuluu hyvin poikkeukselliseen kerhoon, sen avun määrä on yksi prosentti BKT:sta, ja se on tässä kerhossa lähes yksin. Myös tämä on muistettava, kun keskustelemme näistä tasoista: että valtioiden välillä on eroja.

Jäsenvaltiot saivat antaa vapaaehtoisesti varat, jotka pystyivät antamaan. Olen hyvin iloinen voidessani kertoa, että kaikki 27 jäsenvaltiota myönsivät näitä nopean käynnistyksen varoja. Joissakin tapauksissa kyse oli hyvin vähäisistä varoista, mutta eurooppalainen ääni kuuluu siinä, että kaikki kuitenkin osallistuivat.

Kiitos vielä kerran myös yhteistyöstä, jota olemme saaneet tehdä parlamentin kanssa. Tämä on neljäs kerta Ruotsin puheenjohtajakauden aikana, kun olen täällä parlamentissa puhumassa pääministerinä. Se ei ole

lähelläkään Cecilia Malmströmin parlamenttitapaamisten määrää, sillä hän on ollut täällä 25 kertaa puhumassa teille. Kaiken kaikkiaan puheenjohtajavaltio on ollut edustettuna parlamentin täysistunnoissa 43 kertaa toimikautemme aikana, ja olemme osallistuneet valiokuntien kokouksiin 44 erillistä kertaa.

Tämäkin on tärkeää, kun puhutaan toimielinten avoimuudesta ja niiden hyvästä yhteistyöstä. Me tiesimme, kuinka tärkeää on hyvä yhteys Euroopan parlamenttiin. Valmistauduimme olemaan paikalla, olemaan täällä, voidaksemme vastata kysymyksiin, ja kiitämme teitä oikein hyvästä yhteistyöstä.

Puhemies. – (EN) Arvoisa pääministeri, Euroopan unionin puheenjohtajakautenne päättyy kahden viikon sisällä. Kiitos aktiivisuudestanne ja energisyydestänne. Tiedämme, ettei puheenjohtajakausi ole ollut helppo. Kuten kuulumme parlamentin jäseniltä ja monista täällä esitetyistä näkökannoista, puheenjohtajakausi on ollut menestyksenkäs. Haluan kiittää teitä henkilökohtaisesti ja tietenkin myös koko Ruotsin hallitusta. Ensimmäistä kertaa historiassa koimme parin kuluneen viikon aikana uusia suhteita Lissabonin sopimuksen tuloksena.

Kiitos paljon. Me tulemme muistamaan puheenjohtajakautenne.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain vastata joihinkin sellaisten parlamentin jäsenten konkreettisiin kysymyksiin, jotka ovat yhä täällä.

Esimerkiksi jäsen Severin puhui taloudellisesta, sosiaalisesta ja alueellisesta koheesiosta, ja haluan korostaa hänen esittämänsä seikkaa. Itse asiassa ensimmäisessä keskustelussa, jota kävimme Eurooppa-neuvostossa unionin tulevasta Eurooppa 2020 -strategiasta, sovittiin – katsokaa päätelmien 18 kohta – että on tehtävä kaikki mahdollinen taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion sekä sukupuolten välisen tasa-arvon varmistamiseksi. Minusta tämä on tärkeää heti unionin Eurooppa 2020 -strategiaa koskevan keskustelun alkuvaiheessa. Luonnollisesti painotetaan kilpailukykyä ja tarvetta vastata kohtaamiimme globaaleihin haasteisiin, mutta se on tehtävä ottaen huomioon taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion edistäminen Euroopan unionissa. Tämä tulee olemaan hyvin merkittävää, ei pelkästään strategian määrittämisessä vaan myös seuraavien rahoitusnäkymien osalta.

Toinen konkreettinen esille nostettu asia koski eurooppalaisia valvontaviranomaisia, erityisesti tämän mainitsivat jäsen Karas ja jäsen Dati. Haluan tehdä asian selväksi. Olemme todella tyytyväisiä siihen, että Eurooppa-neuvosto pääsi yksimieliseen sopimukseen. Totta puhuen jonkin aikaa sitten olisi ollut mahdoton kuvitella kaikkien jäsenvaltioiden hyväksyvän rahoitusvalvontaa Euroopan tasolla koskevan tekstin. Tämän todettuani ja vaikka ymmärrän joidenkin ehdotuksissamme käsiteltyjen aiheiden arkaluonteisuuden, katson, että komission tekstiä on laimennettu hieman liikaa. Ehdotuksessaan komissio suunnitteli yksinkertaista ja toteutuskelpoista rahoituksen suojalauseketta, nimenomaan koska kyseessä on arkaluonteinen asia. Pahoittelen joka tapauksessa viranomaisille ehdotetun toimivallan poistamista yksittäisiä rahoituslaitoksia koskevissa päätöksissä kahdessa komission ehdottamasta kolmesta tapauksesta.

Pahoittelen sitä, että hätätilanteiden ilmaantuminen on politisoitu antamalla neuvostolle vastuu hätätilan olemassaolon toteamisesta, ja pahoittelen myös sitä, että eurooppalaisten valvontaviranomaisten suoran valvonnan mahdollinen ulottuvuus on rajattu ainoastaan luottoluokituslaitoksiin. Toivon Euroopan parlamentin vahvistavan ja tasapainottavan asetuksia näillä aloilla seuraavassa neuvotteluvaiheessa.

Mitä tulee Kööpenhaminaan, haluan tehdä tämän selväksi: oli hyvin tärkeää, että Eurooppa-neuvosto vahvisti aiemmat sitoumukset ilmoittaen, että olemme valmiita etenemään 30 prosentin vähennyksiin vuoteen 2020 mennessä verrattuna 1990-luvun tasoon, sillä edellytyksellä, että muutkin teollisuusmaat sitoutuvat vastaaviin päästövähennyksiin ja että myös kehitysmaat ottavat tähän asianmukaisesti osaa vastuunsa ja kykynsä mukaan.

Jatkamme muiden valtioiden esittämien lieventämissuunnitelmien arviointia ja teemme päätöksen sopivaan aikaan Kööpenhaminassa. Itse asiassa mainitsin Eurooppa-neuvostossa mahdollisuuden muuttaa hieman tarjoustamme, nimittäin mahdollisuuden rakentaa joitakin polkuja vuoden 2020 jälkeiseen aikaan. Keskustelu ei koske pelkästään vuotta 2020; se koskee myös aikaa vuoden 2020 jälkeen. Meillä tulisi siis olla hieman joustoa niitä polkuja varten, jotka voimme määrittää vuoden 2020 jälkeen. Tämä on se henki, jolla lähdemme Kööpenhaminaan, emme pelkästään saadaksemme aikaan mahdollisimman kunnianhimoisen vaan myös saadaksemme aikaan todellisen globaalin sopimuksen.

Puhemies. – (EN) Kiitos vielä kerran, puheenjohtaja Barroso. Kiitän vielä pääministeri Reinfeldtia, Euroopan parlamentin entistä jäsentä, ministeri Malmströmiä ja koko Ruotsin hallitusta heidän hyvin aktiivisesta yhteistyöstään Euroopan parlamentin kanssa.

Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Haluan onnitella puheenjohtajavaltio Ruotsia siitä, että se on rakentavasti ja tehokkaasti toteuttanut ohjelmansa tavoitteet. Ruotsi teki paljon työtä varmistaakseen Lissabonin sopimuksen voimaantulon tämän vuoden joulukuun ensimmäisenä päivänä, ja tämä tarkoittaa, että Euroopan unionista tulee entistä demokraattisempi, entistä tehokkaampi ja entistä avoimempi. Olen varma, että sopimuksella parannetaan jatkuvuutta ja vahvistetaan EU:n asemaa kansainvälisellä näyttämöllä.

EU:n Itämeren strategiaa tuettiin Ruotsin puheenjohtajakaudella. Olen iloinen siitä, että EU:n Itämeren alueen strategiaan korvamerkittiin rahoitustukea. Liettualaisena tiedän liiankin hyvin, mitä haasteita Itämeri nyt kohtaa. Yksi näistä kysymyksistä on se, kuinka Itämeren ympäristönsuojelun vakava ongelma olisi parhaiten ratkaistavissa. Toinen on se, kuinka Itämeren alueesta tehdään talouskasvun ja kehityksen entistä voimakkaampi moottori.

Alustavia vastauksia näihin kysymyksiin on jo löydettävissä Ruotsin puheenjohtajakaudella hyväksytyssä EU:n Itämeren alueen strategiassa. Se on ensimmäinen monista eurooppalaisista makroalueellisista kehityssuunnitelmista, joiden avulla toivomme parannettavan alueiden ympäristöä ja vahvistettavan kilpailukykyä. Tukholman ohjelman strategia on yksi merkittävimpiä Ruotsin saavuttamia ensisijaisia tavoitteita. Viisivuotisella ohjelmalla luodaan edellytykset vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen kehittämiseksi edelleen.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Ruotsin kuuden kuukauden puheenjohtajakausi pääministeri Reinfeldtin johdolla on ollut suuri menestys ja sitä on leimannut huipputaaminen.

Puheenjohtajavaltio Ruotsilla oli ratkaiseva asema Lissabonin sopimuksen voimaantulossa. Se saattoi näin päätökseen lähes vuosikymmenen kestäneen keskustelun ja institutionaalisen pattitilanteen ja avasi oven Euroopan unionin uusiin mahdollisuuksiin.

Ilmastonmuutoksen torjunta on aihe, joka oli aina sen esityslistan kärjessä. Tällä alalla EU on johtaja, kuten osoittavat sen kunnianhimoiset ehdotukset päästöjen leikkaamisesta 80 ja 95 prosenttia vuoteen 2050 mennessä. EU sai myös aikaan sopimuksen 7,2 miljardin euron rahoituksen tarjoamisesta kehitysmaille seuraavien kolmen vuoden aikana.

Puheenjohtajavaltio Ruotsi vastasi talouskriisiin ja rahoitusmarkkinoiden myllerrykseen järkevin ja realistisin toimenpitein. Kohdatessaan pahimman rahoitusalan kriisin sitten 1930-luvun EU toteutti nopeasti erityisiä tukitoimenpiteitä. On myös tehty työtä uusien kriisien ”ehkäisemiseksi” uudella rahoitusvalvontarakenteella.

Puheenjohtajavaltio Ruotsi auttoi kriisin hoitamisessa ja teki Euroopasta entistä vahvemman, mikä antaa sille mahdollisuuden edelleen luoda polkua kohti rauhaa, menestystä ja nykyaikaisuutta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) On totta, että Ruotsin puheenjohtajakauden aikana tapahtui merkittäviä institutionaalisia muutoksia, erityisesti Lissabonin sopimuksen voimaantulo, sen koko Irlannin kansan painostamiseen ja kiristykseen liittyneen prosessin jälkeen, jolla se pakotettiin muuttamaan kantaansa toisessa kansanäänestyksessä.

Jopa sellaisen, joka todella haluaa yhä uusliberalistisempaa, militaristista ja federalistista Euroopan yhdentymisen muotoa, on kuitenkin mahdotonta hyväksyä sitä, ettei ole saanut sanoa sanaakaan Euroopan unionin kauheasta sosiaalisesta tilanteesta, joka on helposti havaittavissa työttömien määrän lisääntyttä viidellä miljoonalla vain vuoden aikana niin, että ilman työtä on nyt 23 miljoonaa henkilöä.

On kuitenkin varsin oireellista, että keskustelun alussa huomio kiinnitettiin Eurooppa 2020 -strategiaan, ja niin kutsutun Lissabonin strategian arviointi sivuutettiin täysin, vaikka se hyväksyttiin kymmenen vuotta sitten ja vaikka sen piti tehdä EU:sta paratiisi. Epäilemättä näin tehtiin, jotta ei tarvitsisi mainita viime vuosikymmenten suurimman taloudellisen ja sosiaalisen kriisin syitä, jota ovat ruokkineet liberalisoinnit ja työvoiman joustavuus, joka on luonut epävakaita ja huonopalkkaisia työpaikkoja ja kasvavaa työttömyyttä.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, Ruotsin puheenjohtajakauden arviointi todella tuottaa hyvin myönteisiä tuloksia. Luonnollisesti sen suurin menestys oli Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessin loppuunsaattaminen. Oikeudellisten asioiden valiokunnan jäsenenä pidän menestyksenä myös neuvostossa aikaansaattua kompromissia yhteisöpatentista ja yhdenmetystä patenttituomioistuinjärjestelmästä.

Keskustelua koko unionin yhteisestä patentista on käyty jo kauan. On jo korkea aika laatia erityiset tätä koskevat säännöt, sillä yhdenmukaisen sääntelyn puute muodostaa esteen eurooppalaisten yritysten kehitykselle ja vaikeuttaa niiden kykyä kilpailla esimerkiksi amerikkalaisten yritysten kanssa. Olemme usein menneisyydessä todenneet, kuinka vaikeaa on sovittaa yhteen kaikkien jäsenvaltioiden etuja yhteisöpatentin alalla, joten olen puheenjohtajavaltio Ruotsille sitäkin kiitollisempi tästä kompromissista, joka tällä hetkellä on saavutettu edes poliittisella tasolla.

Lissabonin sopimus antaa unionille lailliset perusteet laatia teollis- ja tekijänoikeuslainsäädäntöä, ja sen mukaan sopivista standardeista säädetään tavanomaisessa lainsäädäntömenettelyssä. Espanjan tulevan puheenjohtajakauden aikana tullaankin siis käymään hyvin mielenkiintoista keskustelua tämän vuoden joulukuussa aikaan saadusta kompromissista.

Zita Gurmai (S&D), kirjallinen. – (EN) Lissabonin sopimukselle, joka sisältää kaikki tarvittavat edellytykset institutionaalisille uudistuksille, on näytetty vihreää valoa. Puheenjohtajavaltio Ruotsin tehtävänä oli tehdä tietä Lissabonin sopimuksen määräysten täytäntöönpanolle. Se selvisi tästä haasteesta. Seuraavan puheenjohtajan tehtävänä on varmistaa, että uudet rakenteet toimivat tehokkaasti. Tässä yhteydessä on pyrittävä kaikin tavoin varmistamaan taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen koheesio ja sukupuolten välinen tasa-arvo. Minusta on tärkeää korostaa sitä, että tämän sopimuksen myötä perusoikeuskirjasta tulee sitova, joten on parempi mahdollisuus valvoa ihmisoikeuksia (myös sukupuolten välistä tasa-arvoa) ja syrjinnän vastaisia asioita lainsäädännön avulla.

Toinen menestystekijä oli Tukholman ohjelman laatiminen ja hyväksyminen, joka kohdentuu keskeisiin asioihin ja jota voidaan pitää pragmaattisena toimintasuunnitelmana entistä turvallisemman ja avoimemman, yhteisiin arvoihin, periaatteisiin ja toimiin perustuvan Euroopan toteuttamiseksi.

Haluan korostaa sitä, että vaikei sukupuolten tasa-arvo ollut ensisijainen tavoite, puheenjohtajavaltio Ruotsin panos oli merkittävä naispuolisten komission jäsenten määrän lisäämisessä ja naispuolisen korkean edustajan nimittämisessä.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Lissabonin sopimuksella vahvistettiin parlamentin asemaa yhteisön päätöksentekoprosessissa ja sen myötä tämän toimielimen legitimiyyttä Euroopan kansalaisten silmissä. Onnittelen siis puheenjohtajavaltio Ruotsia sen merkittävistä ponnisteluista uuden sopimuksen voimaantulon varmistamiseksi. Olen yhtä lailla tyytyväinen kehitykseen oikeuden ja sisäasioiden alalla. Viime kuukausien aikana laaditussa Tukholman ohjelmassa, josta Eurooppa-neuvosto äänesti 10.–11 joulukuuta, esitetään uusi viitekehys tälle alalle ajanjaksolle 2010–2014. Olen tyytyväinen pannessani merkille, että neuvosto on tarkastellut parlamentin suosituksia. Viittaa erityisesti Schengen-alueen laajentamiseen kaikkiin EU:n jäsenvaltioihin, josta tulee nyt Euroopan unionin sisäpoliittinen painopisteala esittämiemme tarkistusten ansiosta.

Marian-Jean Marinescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Haluan kiittää puheenjohtajavaltio Ruotsia sen kuuden kuukauden kunnianhimoisesta työstä talous- ja rahoituskriisin vaikeassa ilmapiirissä, Kööpenhaminan huippukokouksen valmisteluissa ja Lissabonin sopimuksen hyväksymisessä. Lissabonin sopimuksen ansiosta meillä on lopultakin selkeä toimielinkehys vastataksemme kaikkiin nykyajan maailman kohtaamiin haasteisiin. Uusi sopimus tarjoaa EU:lle mahdollisuuden omaksua tiukasti edelläkävijän aseman taistelussa ilmastonmuutosta vastaan, sekä globaalin toimijan aseman, ei pelkästään suhteissa Yhdysvaltoihin ja Venäjän federaatioon vaan myös suhteissa nopeasti kehittyviin maihin. Lisäksi neuvoston uusi pysyvä puheenjohtaja ja korkea edustaja takaavat EU:n ulkopoliittisen toiminnan jatkuvuuden, mikä merkitsee edistystä EU:n aseman vahvistamisessa maailman näyttämöllä. Kaikkien näiden institutionaalisten muutosten seurauksena EU:sta tulee yhä tehokkaampi ja sillä on käytössään suurempi valikoima keinoja ratkaista kansainvälisen yhteisön kohtaamia suuria ongelmia, kuten terrorismin torjunta, ilmastonmuutokseen mukautuminen, energiavarmuuden takaaminen sekä talous- ja rahoituskriisin vaikutusten torjuminen. Olen varma, että puheenjohtajavaltio Espanja kykenee täyttämään odotukset ja jatkamaan menestyksekkäästi puheenjohtajavaltio Ruotsin käynnistämää toimia ja toimintaa.

Véronique Mathieu (PPE), kirjallinen. – (FR) Onnittelen puheenjohtajavaltio Ruotsia sen tekemästä työstä, erityisesti kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnalle kuuluvilla aloilla. Haasteet olivat valtavia. Siirryttiin Nizzan sopimuksen oikeusjärjestelmästä Lissabonin sopimuksen järjestelmään sekä seuraavan monivuotisen ohjelman laadintaan, jossa määritetään ensisijaiset tavoitteet vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen osalta seuraavaksi viideksi vuodeksi. Kiitän Tukholman ohjelmasta, jolla kannustetaan kunnianhimoisiin poliittisiin pyrkimyksiin tämän alueen vahvistamiseksi vuoteen 2014 mennessä. Tarvitaan kuitenkin vielä merkittävää edistymistä pääasiassa turvapaikkojen alalla.

Olen iloinen Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamisesta, sillä sitä tarvitaan niin jäsenvaltioiden lainsäädännön kuin käytäntöjenkin lähentämisessä. Turvapaikkapaketin muut ehdotukset on kuitenkin hyväksyttävä mahdollisimman nopeasti, jotta voidaan välttää yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän kolmannen vaiheen kehittäminen. Lissabonin sopimuksella aikaansaatujen merkittävien institutionaalisten muutosten myötä voimme nyt odottaa entistä kunnianhimoisempien ja korkealaatuisten lainsäädäntövälineiden välitöntä hyväksymistä seuraavilla puheenjohtajakausilla.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Puheenjohtajavaltio Ruotsi on merkinnyt edistystä kolmen merkittävän toimen kautta: EU:n puheenjohtajan ja EU:n ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan valinta Lissabonin sopimuksen tultua voimaan, Tukholman monivuotisen ohjelman hyväksyminen ajanjaksolle 2010–2014, osapuolten Kööpenhaminassa pidettävän viidennentoista ilmastonmuutoskonferenssin valmistelut ja koordinointi. Olen tyytyväinen neuvoston päätökseen, jonka mukaan EU ja sen jäsenvaltiot ovat valmiita sitoutumaan 2,4 miljardin euron nopean käynnistyksen rahoitukseen ajanjaksolla 2010–2012 auttaakseen kehitysmaita mukautumaan ilmastonmuutoksen vaikutuksiin. Kehotan komissiota kuitenkin suunnittelemaan sopivan mekanismin rahoitustaakan jakamiseksi jäsenvaltioiden kesken niiden taloudellisen kyvyn mukaan.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjallinen. – (PL) Vuoden 2010 strategiassa osoitetaan unionin toiminnan suunta ja sen ensisijaiset tavoitteet seuraavien kymmenen vuoden aikana. Lissabonin strategian päättyessä on tärkeää, että soveltaen edelleen nykyisiä ensisijaisia sosioekonomisia tavoitteita löydetään tehokkaat keinot talouskriisin vaikutusten tasoittamiseksi.

Tulevaa strategiaa koskevien parhaillaan käynnissä olevien kuulemisten osalta haluan kiinnittää huomion kahteen näkökohtaan: koulutusjärjestelmän parantamiseen Euroopassa sekä sukupuolten tasa-arvoon työmarkkinoilla. Eurooppalaisen koulutusjärjestelmän on muututtava. Nykyaikaisen tietoon perustuvan talouden rakentaminen ei ole mahdollista ilman nuoria, hyvin koulutettuja työntekijöitä. Meidän pitää taata entistä suurempi rahoitustuki EU:n nykyisille ohjelmille (Erasmus, Erasmus Mundus, Leonardo da Vinci) ja perustettava uusia aloitteita, joilla autetaan nuoria opiskelemaan ja hankkimaan kokemusta ulkomailla ja joilla myös tarjotaan tarvittavat taloudelliset ja hallinnolliset mahdollisuudet hyödyntää tätä tukea kotimaassa tehtävässä työssä.

Tehdessään kansalaisten tarpeista painopistealan unionin on laadittava ohjelma, jolla edistetään kaikilla sen toiminta-aloilla sukupuolten tasa-arvoa ja erityisesti työttömyyden torjuntaa. Uutta strategiaa suunniteltaessa meidän on erityisesti korostettava naisten osuuden lisäämistä työelämässä, sillä Eurostatin toteuttama tutkimus osoittaa, että kriisi on vaikuttanut enemmän työtä tekeviin naisiin kuin miehiin muun muassa siksi, että he työskentelevät paljon epävarmemmissa työpaikoissa. Syrjintä työmarkkinoilla on edelleen vakava ongelma, ja uudella strategialla on torjuttava sitä.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Huolimatta Lissabonin sopimuksen viivästyneen voimaantulon aiheuttamista vaikeuksista puheenjohtajavaltio Ruotsi saavutti joitakin merkittäviä tavoitteita. Niitä ovat energiatehokkuuspaketti ja televiestintäpaketti, vakauttavan rahoitusvalvontaelimen perustaminen, sopimus vuoden 2010 talousarviosta, erityisesti talouden elvytysuunnitelman rahoituksen osalta, Itämeren strategia ja liittoutuminen tämän viikon Kööpenhaminan ilmastokonferenssia varten. Vuonna 2010 alkava Espanjan puheenjohtajakausi ohjaa siirtymää Nizzan sopimuksesta Lissabonin sopimukseen ja jatkaa työllisyyttä edistävää strategiaa tukemalla ja edistämällä eurooppalaisten talouksien kehitystä sekä tarkastelemalla muita suuria haasteita, kuten rahoitussäätelyä ja ilmastonmuutosta. Portugalin ja Espanjan maantieteellisen läheisyyden ja historiallisten siteiden vuoksi Portugali ja erityisesti sen syrjäisimmät alueet, kuten Madeira, odottavat näkevänsä, miten puheenjohtajavaltio Espanja toimii, ja pyrkivät hyödyntämään mahdollisimman paljon varmasti tarjoutuvia mahdollisuuksia. Esimerkiksi EU:n ja Marokon välinen urauurtava huippukokous on varmasti ihanteellinen foorumi, jolla voidaan ryhtyä kehittämään EU:n ja Afrikan välistä Atlantin alueen yhteistyöaluetta, johon kuuluvat myös Madeira, Azorit, Kanariansaaret ja naapurimaat, erityisesti Marokko. Minä tulen tekemään tässä kaikkeni ja seuraamaan tätä tiiviisti.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Arvoisa puhemies, huippukokouksessa tehdyt päätökset merkitsevät Euroopan unionin ja porvarihallitusten ruohonjuuritason vastaista politiikkaa ja karuja työväenluokan ja yhteiskunnan ruohonjuuritason osien vastaisia toimenpiteitä eurooppalaisten monopolien aseman ja tuottavuuden vahvistamiseksi niin yhtenäisillä sisämarkkinoilla kuin kansainvälisessä imperialistisessa kilpailussa. Eurooppa 2020 -strategiassa, Lissabonin strategiaakin syvemmässä versiossa, asetetaan ensisijaisiksi tavoitteiksi entistä nopeampi kapitalistinen uudelleenjärjestely sekä työntekijöiden jäljellä olevien palkkaa ja työtä koskevien ja sosiaalisten oikeuksien kumoaminen. EU:n kapitalistisesta kriisistä irtautumisen strategian kulmakivi on jatkuvien muutosten määrääminen sosiaaliturvajärjestelmiin,

eläkeiän nostaminen ja jatkuvat leikkaukset palkoista, eläkkeistä ja sosiaalieduista. Alijäämät ja julkiset velat sekä eri jäsenvaltioiden, myös Kreikan, talouksien valvontamenetelmät otetaan käyttöön työntekijöiden ideologiseksi terrorisoimiseksi. Tähän EU:n ruohonjuuritason vastaiseen politiikkaan osallistuvat myös PASOK ja Uusi demokratia -puolueet, jotka edelleen tukevat pääoman valintoja ja siirtävät näin kriisin seuraukset työntekijöiden kannettaviksi. Kreikan kommunistinen puolue kehottaa työväenluokkaa organisoimaan vastahyökkäyksensä, tuomitsemaan eurooppalaista yksisuuntaista kätua kulkevat puolueet ja osallistumaan suurin joukoin 17. joulukuuta All Workers Militant Frontin järjestämään työttömyyden vastaiseen mielenosoitukseen.

Puhetta johti

varapuhemies **Stavros LAMBRINIDIS**

4. Äänestykset

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

4.1. Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Ruotsi/Volvo – Itävalta/Steiermark – Alankomaat/Heijmans (A7-0079/2009, Reimer Böge) (äänestys)

– Tarkistuksesta 2 toimitetun äänestyksen jälkeen:

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, äänestäessämme tarkistuksesta 8, pienellä näytöllä – ainakin täällä päin – ja vasemmalla sijaitsevalla näytöllä näkyi numero 7 d. Haluan vain varmistaa, että äänestystulokset kirjataan oikein.

4.2. Lisätalousarvio nro 10/2009 (A7-0081/2009, Jutta Haug) (äänestys)

4.3. Valtakirjojen tarkastus (A7-0073/2009, Klaus-Heiner Lehne) (äänestys)

4.4. Dohan neuvottelukierroksen tulevaisuudennäkymät WTO:n seitsemännen ministerikokouksen jälkeen (äänestys)

– Tarkistuksesta 2:

Harlem Désir (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, halusin vain sanoa, että mikäli ymmärrän Georgios Papastamkosin tarkistuksen oikein, sillä muistutetaan kaikkien WTO:n jäsenten Hong Kongissa antamasta sitoumuksesta lakkauttaa vientituet. Toisin kuin äänestyspapereissamme virheellisesti on esitetty, Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä kannattaa tätä tarkistusta.

4.5. Yksilöiden oikeuksia rajoittavat toimenpiteet Lissabonin sopimuksen voimaantulon seurauksena (äänestys)

5. Äänestyselitykset

Suulliset äänestyselitykset

– **Mietintö: Reimer Böge (A7-0079/2009)**

Jan Březina (PPE). – (CS) Äänestin Reimer Bögen laatimaa Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönottoa koskevaa mietintöä vastaan, koska etenkin Itävallan hakemuksen tapauksessa sen lähestymistapa on hyvin epäjärjestelmällinen, mikä näkyy ennennäkemättömän korkeana tukena henkeä kohden. Jos on annettava ajallisesti rajoitettua yksilöllistä tukea globalisaation vuoksi irtisanottujen työntekijöiden auttamiseksi, tällaisen tuen on oltava todellisten yksilöllisten tarpeiden ja todellisen taloudellisen toimintaympäristön mukaista. Näin ei kuitenkaan ole, vaan tuen määrittämisprosessi on päinvastoin ollut

sattumanvarainen ja mielivaltainen. Tästä syystä on mielestäni tarpeen asettaa selvät kriteerit. Varojen käyttö tällä tavoin ei ole ongelman ratkaisu vaan itse asiassa veronmaksajien varojen tuhlausta.

-Päätöslauselmaesitykset: Dohan neuvottelukierroksen tulevaisuudennäkymät WTO:n seitsemännen ministerikokouksen jälkeen (RC-B7-0188/2009)

Syed Kamall (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, syy siihen, että monet meistä ovat kiinnostuneita kaupasta, on uskoakseni ajatus siitä, että siten autamme köyhimpien maiden kansalaisia pois köyhyydestä. Tiedämme, että yksi parhaista tavoista auttaa heitä pois köyhyydestä on auttaa köyhien valtioiden yrittäjiä. Monissa köyhissä valtioissa yrittäjät kaipaavat apua ja markkinoiden avaamista, ja on tärkeää, että tuemme heitä.

Meidän on kuitenkin katsottava myös omien rajojemme sisälle ja huomattava, että me pystytämme köyhien maiden kanssa käytävää kauppaa haittaavia esteitä. Köyhät maat pitävät kauppasääntöjä monissa tapauksissa niitä vastaan vääristyneinä ja kiinnittävät huomiota sellaisiin seikkoihin kuin yhteiseen maatalouspolitiikkaan, puuvillan tukiin, terveys- ja kasvinsuojelustandardeihin ja EU:hun tuotavien arvokkaiden tuotteiden tullitariffeihin. Meidän on tärkeää osoittaa, että kauppajärjestelmä on todella avoin ja että me autamme köyhimpiä maita mahdollisimman paljon köyhyyden kitkemisessä.

Nirj Deva (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, jos aiomme poistaa köyhyyden maailmasta, meidän on lisättävä maailmanlaajuista kauppaa. Jos valitsemme protektionismin maailman nykyisen rahoituskriisin vuoksi, saamme aikaan vain sen, että viivytämme miljoonien ihmisten pääsemistä pois köyhyydestä ja että miljoonat ihmiset kuolevat. Jos emme käy tämän haasteen kimppuun nyt heti ja katso kriisiä kauemmas, jätämme jälkeemme niin hirvittävien mittasuhteiden perinnön, että miljardi ihmistä jää ilman elinmahdollisuuksia.

Meillä on elintarvikekriisi, ilmastonmuutos, tulvia, maanjäristyksiä ja kaikenlaisia katastrofeja, jotka edellyttävät apuamme, ja ainoa keino, jolla voimme auttaa kaikkia, on lisätä maailmanlaajuista kauppaa, ja olen hyvin iloinen siitä, että uusi kauppapolitiikasta vastaava komission jäsen ehdokas on kuuntelemassa puheenvuoroani.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, toisin kuin edellinen puhuja, minä katson tämän Maailman kauppajärjestöä käsittelevän päätöslauselman suhteen, että miljardin ihmisen nälkäkuolemaa tai aliravitsemusta ei estetä kansainvälisellä kaupalla vaan omavaraisviljelyllä. Sillä estetään tällainen katastrofi paljon nopeammin kuin kansainvälisellä kaupalla.

Minulla on jo ollut tilaisuus puhua tästä aiheesta tässä keskustelussa, ja äänestin päätöslauselmaa vastaan vain siitä syystä, että julkisia palveluja sekä hallitusten kykyä valvoa veden ja energian kaltaisiin keskeisiin ongelmiin liittyviä julkisia palveluja koskeva tarkistus hylättiin.

Kirjalliset äänestysesitykset

- Mietintö: Reimer Böge (A7-0079/2009)

Andrew Henry William Brons (NI), kirjallinen. – (EN) Me emme ole asioihin puuttumattomuutta kannattavia kapitalisteja, vaan me uskomme valtion antamaan apuun työntekijöille, jotka ovat menettäneet työpaikkansa ilman omaa syytään. Me haluaisimme, että itsenäiset valtiot antavat tätä apua omille työntekijöilleen. Me emme luonnollisesti kannata edes EU:n jäsenyyttä. Euroopan globalisaatiorahasto on kuitenkin olemassa, ja siihen on osoitettu varoja.

Tämä rahasto on jäsenvaltioiden avun epätydyttävä korvike. Jos ehdotettaisiin, että Yhdistyneen kuningaskunnan työläisiä autettaisiin tästä rahastosta, kannattaisin tietysti sitä. Tästä syystä minun on vastentahtoisesti kannatettava ruotsalaisille, alankomaalaisille ja itävaltalaisille työntekijöille rahastosta myönnettävää tukea. Jos äänestystulos olisi kielteinen, rahoja ei palautettaisi veronmaksajille. EU pitäisi ne ja käyttäisi ne ehkä paljon huonompaan tarkoitukseen.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan globalisaatiorahasto perustettiin antamaan lisätukea työntekijöille, jotka ovat kärsineet maailmankaupassa tapahtuvien suurten muutosten seurauksista. Portugali, Saksa, Espanja, Alankomaat, Ruotsi, Irlanti ja Itävalta ovat jo hakeneet siitä tukea, mikä osoittaa, että tämä ongelma vaikuttaa eri maantieteellisillä alueilla sijaitseviin ja erilaisia talousmalleja ja taloudellisia kehityssuuntia edustaviin jäsenvaltioihin.

Tällaiset tilanteet, joita syntyy hälyttävällä vauhdilla, edellyttävät, että päättäjät pohtivat huolellisesti eurooppalaista taloudellista ja sosiaalista mallia sekä sen kestävyyttä ja tulevaisuutta. Ne merkitsevät myös sitä, että on ehdottoman välttämätöntä edistää keinoja luoda uusia laadukkaita työpaikkoja. Jotta ne voivat

onnistua, meidän on annettava tukea sekä vähennettävä hallintotaakkaa ja perusteetonta byrokratiaa niiden tieltä, jotka yhä ovat valmiita ottamaan riskin ja perustamaan uusia yrityksiä ja liittymään innovatiivisiin hankkeisiin vaikeuksista huolimatta.

Annettiin työntekijöille kuinka paljon tukea tahansa, sillä ei ole mitään arvoa, jos yritys toisensa jälkeen lopettaa toimintansa ja jos emme pysty pysäyttämään investointivuotoa Euroopasta.

Nyt kyseessä olevat tapaukset, joita kannatan, koskevat Ruotsia, Itävaltaa ja Alankomaita, ja ne ovat saaneet laajan tuen asianomaisissa parlamentin valiokunnissa sekä päätöslauselmaesityksen jättämisen että lausunnon antamisen osalta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Vaikka pidämme kiinni kriittisestä kannastamme Euroopan globalisaatorahastoon, koska meistä olisi ollut tärkeämpää hyväksyä ensisijaisesti toimenpiteitä työttömyyden ehkäisemiseksi, äänestimme tämän rahaston varojen käyttöönoton puolesta lisäavun antamiseksi yritysten rakenneuudistusten tai kansainvälisen kaupan vapauttamisen seurauksista kärsiville työntekijöille.

Tässä tapauksessa on kyse noin 16 miljoonan euron käyttöönotosta Ruotsin, Itävallan ja Alankomaiden hyväksi, jotta tuetaan autoteollisuudessa ja rakennusalaalla irtisanottuja työntekijöitä.

Tämä on viides kerta vuoden 2009 aikana, kun rahaston varoja otetaan käyttöön, ja sen jälkeen suunnitelluista 500 miljoonasta eurosta on käytetty yhteensä 53 miljoonaa euroa. On varsin oireellista, että vakavan sosiaalisen kriisin aikana suunnitellusta määrästä on käytetty vain vähän yli 10 prosenttia, ja se itsessään jo osoittaa, että rahastoa säänteleviä asetuksia on tarpeen tarkastella uudelleen.

Françoise Grossetête (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Reimer Bögen laatiman Euroopan globalisaatorahaston varojen käyttöönottoa koskevan mietinnön puolesta. Sen tavoitteena on suojella työpaikkoja ja helpottaa maailmankaupassa tapahtuneiden rakennemuutosten ja maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin seurauksena irtisanottujen työntekijöiden palaamista työmarkkinoille.

Kolme vuotta rahaston vuonna 2006 tapahtuneen perustamisen jälkeen ja nykyisessä maailmanlaajuisessa talous- ja rahoituskriisissä oli tärkeää lieventää rahaston käyttöä säänteleviä ehtoja. Ruotsi, Itävalta ja Alankomaat ovat nyt näiden tehokkaampien ja nopeampien toimenpiteiden kohteina, ja odotan kiinnostuneena sitä, että kaikilla EU:n jäsenvaltioilla on paremmat mahdollisuudet saada tätä rahoitusta. Koska rahasto on kytketty kauden 2007–2013 rahoituskehykseen, rahaston varoja voidaan ottaa käyttöön vuosittain enintään 500 miljoonaa euroa, mutta on erittäin tärkeää, että nämä varat hyödynnetään täysimittaisesti, mitä nykyisin ei tapahdu.

Euroopan unionin on hyödynnettävä kaikki sen käytettävissä olevat resurssit lieventääkseen talouskriisin seurauksia.

Jörg Leichtfried (S&D), kirjallinen. – (DE) Kannatan äänestyksessä mietintöä 15,9 miljoonan euron tuen myöntämisestä Itävalalle, Ruotsille ja Alankomaille. Maailmanlaajuisen talouskriisin seurauksena pelkästään Steiermarkissa on autoteollisuuden alihankintayrityksistä irtisanottu yhteensä 744 työntekijää. EU on nyt hyväksynyt Itävallan perustellusti jättämän hakemuksen saada Euroopan globalisaatorahastosta yhteensä 5 705 365 euroa tukea.

Tämä on aivan oikein, sillä Itävalta on kärsinyt erityisen pahoin viennin romahtamisesta. Esimerkiksi tieliikenteen ajoneuvojen vienti on vähentynyt 51,3 prosenttia ja autojen vienti 59,4 prosenttia. Koska autoteollisuuden yritykset ovat tiiviisti kytköksissä toisiinsa ja monien alihankkijoiden monipuolistamisaste on vähäinen, kriisi tuntuu koko autoteollisuudessa.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Ruotsalaiset, itävaltalaiset ja alankomaalaiset työntekijät uhrataan globalisaatiolle. Toistamme, että vastustamme tiukasti tämän rahaston taustalla olevaa filosofiaa, rahaston, joka tekee eurooppalaisista työntekijöistä pelkkiä "mukautumismuuttujia", joiden avulla uusliberalistinen globalisaatio, jota ei koskaan kyseenalaisteta, voi toimia kitkattomasti. Yhdysvaltalaisen Ford-yhtiön, joka nykyisin omistaa Volvo Carsin ja joka ilmoitti lähes miljardin dollarin voitosta vuoden 2009 kolmannella neljänneksellä, tai Heijmans NV:n pääosakkaiden Avivan, Axan ja BlackRockin kaltaisten jättien edut menevät nykyisin Euroopan unionin kansalaisten yleisen edun edelle. Rahastolla edistetään tätä riistoa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan unioni on solidaarisuuden alue. Tämä henki on Euroopan globalisaatorahaston viitekehys. Rahasto tarjoaa tärkeää tukea työttömien ja globalisaation tuloksena tapahtuneiden tuotannon siirtämisten uhrien auttamiseksi. Tämä tuki on erityisen tärkeää, kun muistamme, että yhä useammat yritykset siirtävät tuotantoaan ja käyttävät hyväkseen useiden valtioiden, etenkin Kiinan

ja Intian, alempia työvoimakustannuksia, mikä johtaa usein sosiaaliseen, ympäristöperusteiseen ja työvoiman polkumyyntiin.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Globalisaation seurauksia pehmennetään jälleen kerran ottamalla käyttöön Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) varoja. Tällä kertaa valitettavasti myös Steiermark on kärsinyt pahoin. Yhteensä 744 työntekijää yhdeksästä eri yrityksestä on menettänyt työpaikkansa muutaman viime kuukauden aikana, ja tästä syystä Steiermarkin osavaltio on pyytänyt EU:lta tukea. Kuten edellisissäkin hakemuksissa, kaikki on tarkastettu hyvin perusteellisesti, ja olen iloinen, että Steiermarkin kansalliset täyttävät kaikki vaatimukset. Varsinkin nykyisen rahoitus- ja talouskriisin aikana saamme jälleen kerran hyvin selvän muistutuksen globalisaation kielteisistä vaikutuksista.

Tämän vuoksi on erityisen käsittämätöntä, että parlamentti on tänään hyväksynyt päätöslauselman, jolla ajetaan lisää kaupan vapauttamista ja kaupan esteiden purkamista ja siten lisää globalisaatiota. Kunnes EU:ssa tapahtuu ajattelutavan muutos, voimme vain pyrkiä vähentämään globalisaation aiheuttamia vahinkoja kyseisissä valtioissa. Siksi olen äänestänyt varauksetta varojen käyttöönoton puolesta.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Kannatin Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönottoa, koska työmarkkinoiden nykyinen tilanne edellyttää, että toimimme työntekijöiden puolesta. Edellisille kriiseille oli tunnusomaista se, että ne vaikuttivat yksittäisiin alueisiin ja keskittyivät yhteen paikkaan. Tuolloin kaikki työpaikkansa menettäneet tai talousvaikeuksiin joutuneet pystyivät lähtemään ulkomaille hakemaan töitä tai tekemään useita töitä yhtä aikaa. Nyt tällaisia mahdollisuuksia ei ole rahoituskriisin maailmanlaajuisen luonteen vuoksi.

Rahoitusmarkkinoiden nykytilanne edellyttää, että annamme tukea monille miljoonille kansalaisille, jotka ovat menettäneet työpaikkansa viime vuoden aikana. En tarkoita tietenkään pelkkää apua työn etsimisessä vaan myös työmarkkinoiden joustavuuden hyödyntämistä, jotta autetaan työntekijöitä hankkimaan uusia pätevyyskursseja ja järjestetään asianmukaista koulutusta, kuten tietokonekoulutusta tai uraneuvontaa. Suurin osa EGR:n varoista olisi osoitettava yrittäjyyden edistämiseen ja itsenäisten ammatinharjoittajien tukemiseen, sillä ihmisten menettäessä työpaikkansa yrityksen perustaminen ja omien tulojen hankkiminen tarjoaa mahdollisuuden ylläpitää taloudellista vakautta ja kehityä.

Mielestäni Euroopan globalisaatiorahaston kaltaiset ohjelmat ovat hyvin tarpeellisia, sillä niillä vastataan konkreettisiin tilanteisiin ja autetaan niitä, jotka ovat kärsineet pahiten kriisin vaikutuksista.

Aldo Patriciello (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, aluksi haluan onnitella esittelijää hänen tekemästään hienosta työstä. Euroopan globalisaatiorahasto on väline, jota Euroopan parlamentti nykyisin käyttää yhä enemmän, koska maanosamme taloudellinen lähentyminen on vaikeassa vaiheessa.

Tämä osoittaa, että Euroopan parlamentti on hyvin erilaisten poliittisten tavoitteiden yhteisvaikutuksen avulla kyennyt hyväksymään kriisin torjumiseksi poliittisia toimenpiteitä edustamiemme kansalaisten hyväksi. Tästä syystä äänestin rahaston puolesta varmana siitä, että se on keskeinen ammatillisen ja siten myös sosiaalisen integroitumisen väline työpaikkansa menettäneille työntekijöille.

Marit Paulsen, Olle Schmidt ja Cecilia Wikström (ALDE), kirjallinen. – (SV) Ruotsi on hakenut Euroopan globalisaatiorahaston tukea Ruotsin autoteollisuuden irtisanomisten vuoksi.

Olemme vakuuttuneita siitä, että vapaakauppa ja markkinatalous edistävät talouskehitystä, ja siksi vastustamme periaatteessa valtioille tai alueille annettavaa taloudellista tukea. Tämä talouskriisi on kuitenkin ollut syvempi kuin mikään Euroopan sitten 1930-luvun kokema kriisi, ja se on koetellut ruotsalaisia autonvalmistajia, ja etenkin Volvo Carsia, erityisen kovasti.

Komissio on katsonut, että Volvo Carsin irtisanomiset haittaavat merkittävästi paikallista ja alueellista taloutta Länsi-Ruotsissa. Volvo Cars on hyvin tärkeä työllistäjä Länsi-Ruotsissa. Ellei Euroopan parlamentti ryhdy toimiin, Volvo Carsin ja sen alihankkijoiden työntekijät joutuvat pahoihin vaikeuksiin. Sosiaalisen syrjäytymisen ja pysyvän osattomuuden riski on hyvin suuri, ja tätä me emme liberaaleina voi hyväksyä. Tunnemme vahvaa sympatiaa kaikkia työttömyydestä kärsiviä kohtaan ja haluaisimme, että heille järjestetään koulutusta.

Ruotsi on EU:n nettomaksaja, ja siksi on tärkeää, että myös Ruotsissa toimivien yritysten työntekijät saavat EU:lta tukea, kun he joutuvat kärsimään talouskriisin vaikutuksista.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Pidätydyin äänestämästä uudesta globalisaattiorahaston varojen käyttöönnotosta.

Äänestys koskee muun muassa kahta yhteensä lähes 24 miljoonan euron arvoista maksua Ruotsin ja Itävallan autoteollisuudelle. Lisäksi yksi pyyntö koskee alankomaalaista rakennusyhtiötä.

Rahaston pääasiallinen edunsaaja on autoteollisuus, vaikka se jatkuvasti sulkee tehtaita, siirtää tuotantoaan, irtisanoo suuria määriä työntekijöitä ja asettaa alihankkijansa vaikeaan asemaan. Lisäksi se on saanut jäsenvaltioilta muuta rahoitustukea talouden elvytyssuunnitelmien puitteissa sekä muun tyyppistä tukea, jota on myönnetty etenkin ilmastomuutoksen torjuntatoimien yhteydessä.

Näitä varoja on tarkoitus käyttää irtisanottujen työntekijöiden koulutukseen – välttämätön toimenpide, jotta he voivat saada uuden työpaikan – mutta niiden myöntämisen vastineeksi ei vaadita Euroopan autoteollisuudelta lupautua olla irtisanomatta lisää työntekijöitään.

Ei tule kysymykseenkään, että tukisin tällaista politiikkaa, koska sillä itse asiassa hyväksytään tuotannon siirtäminen.

– Mietintö: Jutta Haug (A7-0081/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tämä lisätalousarvio heijastaa selvästi Euroopan unionin talousarvioiden ristiriitaisuuksia. Yhtäältä sen kokonaismäärä on pieni verrattuna taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevien toimien tarpeisiin. Toisaalta varoja ei ole käytetty, koska niitä eniten tarvitsevien valtioiden on ollut vaikeaa budjetoida talousarvioonsa tarvittavaa yhteisrahoitusta.

Silti ne hylkäsivät tekemämme ehdotukset yhteisrahoitusvaatimusten lieventämisestä erityisesti kriisin aikana. Tällaiset yhteisön politiikan ristiriitaisuudet ja epärationaalisuudet hyödyttävät vain rikkaimpia ja kehittyneimpiä valtioita ja kärjistävät viime kädessä sosiaalista eriarvoisuutta ja alueellisia eroja. Tästä syystä äänestimme mietintöä vastaan.

Kantamme perustellaan itse mietinnössä, kun siinä korostetaan, että ”maksujen ilmeiseen hidastumiseen verrattuna odotettuun maksutahtiin on eri jäsenvaltioissa erilaisia syitä. Ensinnäkin nykyinen taloustilanne on eräissä tapauksissa vaikeuttanut kansallisen yhteisrahoituksen myöntämistä. Toiseksi, maaseudun kehittämisen toimeenpanon hitaus vuonna 2009 verrattuna edellisen ohjelmakauden vastaavaan vuoteen selittyy eräiden ohjelmien myöhäisellä hyväksymisellä sekä Romanian ja Bulgarian tapauksissa sillä, että niillä ei ole riittävästi aiempaa kokemusta maaseudun kehittämisohjelmien toimeenpanosta.”

- Päätöslauselmaesitykset: Dohan kehitysohjelman tulevaisuudennäkymät WTO:n seitsemännen ministerikokouksen jälkeen (RC-B7-0188/2009)

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin esitystä vastaan, sillä kokonaisuutena se edistää markkinoiden vapauttamista ja kauppajärjestelmää, joka ainoastaan haittaa köyhiä ja kehitysmaita ja jossa ei kanneta todellista huolta maapallon ekologisista tarpeista. Katson, että kaupan vapauttaminen ja sen katastrofaaliset seuraukset, jotka ovat osaltaan synnyttäneet nykyisen rahoitus-, talous-, ilmasto- ja elintarvikekriisin ja johtaneet työpaikkojen katoamiseen, köyhyyteen ja teollisuustuotannon vähentymiseen, olisi hylättävä. Äänestin esitystä vastaan myös siksi, että sillä ei taata täysin hallitusten oikeutta suojella kykyään säännellä ja tarjota peruspalveluja etenkin terveydenhuollon, koulutuksen, kulttuurin, viestinnän, liikenteen sekä vesi- ja energiahuollon kaltaisilla julkisten hyödykkeiden ja palvelujen aloilla.

Valitettavasti Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston tarkistukset hylättiin. Me aiomme taistella kansainvälisen kauppajärjestelmän aidon uudistamisen puolesta, niin että otetaan käyttöön oikeudenmukaista kauppaa koskevia sääntöjä, jotka noudattavat sosiaalista oikeudenmukaisuutta, ympäristösuojelua, elintarvikeomavaraisuutta ja -turvaa, kestävästä maataloudesta, kestävästä kasvusta ja kulttuurista monimuotoisuudesta koskevia kansainvälisiä sääntöjä.

Anne Delvaux (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Dohan kehitysohjelman näkymiä WTO:n seitsemännen ministerikokouksen jälkeen käsittelevää yhteistä päätöslauselmaesitystä vastaan. Yleisesti ottaen vastustin sitä siksi, että siitä puuttuu näkemys kehityksen edistämisestä ja kehitysmaiden kunnioittamisesta, ja konkreettisemmin siksi, että vaikka on tärkeää saattaa Dohan kierros menestyksellisesti päätökseen, sitä ei voida tehdä hinnalla millä hyvänsä. Kansainvälisessä kaupassa on otettava huomioon Euroopan pitkät perinteet köyhimpien maiden kanssa tehtävässä yhteistyössä. Lisäksi en kannata päätöslauselmassa suositeltua maataloutta ja palvelujen vapauttamista koskevaa lähestymistapaa, varsinkaan kun kaikkia

päätöslauselmatekstin tasapainottamiseksi jätettyjä tarkistuksia ei hyväksytty. Esimerkiksi suostuminen palvelualan neuvottelujen tehostamiseen (palvelujen vapauttamiseksi edelleen) ei tule kysymykseen.

Pahoittelen myös sitä, että päätöslauselmassa kannatetaan kahdenvälisen vapaakauppasopimusten lujittamista. Tämänäyttävät sopimukset ovat usein kehitysmaiden kannalta paljon huonompia. Joutuessaan kohtaamaan EU:n yksin ne ovat paljon heikommassa neuvotteluasemassa ja joutuvat usein ahdistetuiksi nurkkaan.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Dohan kierros on mielestäni keskeisen tärkeä kansainvälisen kaupan kannalta, ja se saattaa auttaa suuresti vähentämään köyhyyttä kehitysmaissa sekä jakamaan globalisaation hyödyt oikeudenmukaisemmin. Tästä syystä on tärkeää, että Dohan kehitysohjelmassa otetaan huomioon tämä vaikutus ja annetaan todellinen panos vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi.

Keskeistä on, että WTO:n jäsenet välttävät edelleen protektionistisia toimenpiteitä, joilla voisi olla erittäin vahingollinen vaikutus maailmantalouteen. Olen vakuuttunut siitä, että protektionististen toimenpiteiden toteuttamatta jättäminen on johtanut parempaan, joskin hitaaseen, elpymiseen nykyisestä talouskriisistä.

Tämän vuoksi on ratkaisevan tärkeää, että WTO:n jäsenet torjuvat protektionismia kahden- ja monenvälisissä suhteissaan tulevissa sopimuksissa.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Kannatan sitä, että Euroopan unioni ottaa johtavan roolin nykyisissä WTO:n neuvotteluissa, jotta Dohan kierros saadaan päätökseen ottaen samalla huomioon ilmastonmuutoksen, turvallisuuden ja elintarvikeomavaraisuuden kaltaiset uudet maailmanlaajuiset haasteet. Toivon, että kierroksen tulos luo uusien markkinoiden mahdollisuuksia ja vahvistaa monenvälisen kaupan sääntöjä, jotta kauppa valjastetaan kestäväen kehityksen palvelukseen. WTO voisi hallita globalisaatiota nykyistä paremmin. Ymmärrän kuitenkin, että nykyisessä talouskriisissä WTO:ssa hyväksytyt säännöt ja sitoumukset ovat pitkälti estäneet sen jäseniä turvautumasta rajoittaviin kauppapoliittisiin toimenpiteisiin ja saanut ne toteuttamaan taloutta elvyttäviä toimia.

WTO:n jäsenien on edelleen sitouduttava protektionismin aktiiviseen torjuntaan. Toivon, että WTO:n ja muiden kansainvälisten organisaatioiden ja elinten, kuten YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO), Kansainvälisen työjärjestön (ILO), Yhdistyneiden kansakuntien ympäristöohjelman (UNEP), Yhdistyneiden kansakuntien kehitysohjelman (UNDP) ja Yhdistyneiden kansakuntien kauppa- ja kehityskonferenssin (UNCTAD), välistä yhteistyötä saadaan lisättyä. Tästä syystä äänestin päätöslauselman puolesta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tässä päätöslauselmassa korostetaan parlamentin uusliberalistisia kantoja vuonna 2001 alkaneeseen Dohan kierrokseen, vaikka sosiaalikeskeisyyksiin ja vuosituhtauskehitystavoitteisiin satunnaisesti viitataan.

Sen pääsisältönä on kuitenkin maailmanmarkkinoiden täydellisen vapauttamisen painottaminen. Siinä kieltäydytään hyväksymästä, että on aika muuttaa kansainvälisen kaupan prioriteetteja ja hylätä vapaakauppa, koska se on pahentanut nykyistä rahoitus-, talous-, elintarvike- ja sosiaaliskriisiä, jossa työttömyys ja köyhyys lisääntyvät. Vapaakauppa palvelee vain rikkaimpien maiden ja suurimpien talous- ja rahoitusryhmittymien etuja.

Hylkäämällä ehdottamamme tarkistukset ne sanoivat ”ei” neuvottelujen suunnanmuutokselle, jolla olisi asetettu etusijalle kehitys ja sosiaalinen edistys, asianmukaiset oikeudet tarjoavien työpaikkojen luominen sekä nälän ja köyhyyden torjunta. On valitettavaa, että niiden mielestä ei ole ensisijaista lakkauttaa veroparatiisit, edistää elintarvikeomavaraisuutta ja elintarviketurvaa, tukea laadukkaita julkisia palveluja ja kunnioittaa hallitusten oikeutta säilyttää omat taloutensa ja julkiset palvelunsa etenkin terveydenhoidon, koulutuksen, vesihuollon, kulttuurin, viestinnän ja energihuollon aloilla.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Ei, maailmanlaajuinen vapaakauppa ei ole nykyisen kriisin ratkaisu. Pääinvastoin, se on yksi sen tärkeimmistä syistä. Dohan kierroksen neuvottelut ovat kangerrelleet alusta lähtien ja olleet jumissa jo vuoden ajan erään perustavanlaatuisen ongelman vuoksi, nimittäin siksi, että järjestelmä on saavuttanut siedettävyyden rajat kaikkien kannalta – olivat ne sitten kehittyneitä maita, nousevia talouksia tai vähiten kehittyneitä maita, millä kansainvälisessä kielenkäytössä tarkoitetaan köyhyyden riivaamia valtioita, joiden on pakko integroitua äärimmäiseen kilpailuun perustuvilla globaaleilla markkinoilla ja joutua niiden nielaisemiksi. Me Euroopassa noudatamme paradoksia, jota ylläpitää meitä hallitseva näennäseliitti, joka haluaa meidän kaikkien olevan samalla rikkaita ja köyhiä: köyhiä, koska meillä on maksettava liian vähän, jotta voimme kilpailla kauppasodassa matalan palkkatason maita vastaan, ja rikkaita, jotta voimme kuluttaa markkinoillemme tulvivia halpoja ja usein huonolaatuisia tuontituotteita.

Muutama vuosikymmen sitten eräs ranskalainen taloustieteen Nobel-palkinnon saaja esitti aivan ilmeisen ratkaisun: vapaakauppa on mahdollista ja toivottavaa vain sellaisten valtioiden tai yksiköiden välillä, jotka ovat samalla kehitystasolla. Silloin se on kaikkien siihen osallistuvien kumppanien kannalta hyödyllistä. Kaikkien muiden osalta kauppa on säänneltävä, halusivat ultraliberalismin profeetat sitä tai eivät.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Toivon, että Dohan neuvottelukierros johtaa siihen, että luomme oikeudenmukaiset ja tasa-arvoiset kauppasuhteet. Tästä syystä kannatin poliittisen ryhmäni tarkistuksia, joiden tarkoituksena oli parantaa päätöslauselmaa ja vahvistaa kehitystä koskevia vaatimuksia, kehottaa olemaan vaarantamatta julkisia palveluja palveluista käytävissä neuvotteluissa, pyytää teollisuustuotteiden tullien osalta tunnustamaan tarve ottaa huomioon kunkin valtion kehitystaso ja olla avaamatta näitä aloja yhtäkkiä kilpailulle sekä vaatia, että eräiden maatalousalan tuotantotyyppien erityistä ja eriytettyä kohtelua jatketaan.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Kansainvälisen kauppajärjestelmän useat epätasapainoisuudet kärjistyvät osaltaan eri maanosien välistä epäsymmetriaa. Tässä mielessä kaikki, mikä auttaa oikaisemaan nykyistä epätasapainoa, on kaikille hyödyksi ja edistää varmasti oikeudenmukaisempiin ja tasa-arvoisempiin sääntöihin perustuvan monenvälisen järjestelmän luomista. Näin saamme kaikkia palvelevan oikeudenmukaisen kauppajärjestelmän. Tämä on Dohan kehitysohjelman henki.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) 30 vuotta kestäneen vapaamarkkinafundamentalismin jälkeen maailmantalous on pahimmassa kriisissä sitten 1930-luvun suuren laman. Maailman kauppajärjestön (WTO) uusliberalistinen strategia, joka sisältää sääntelyn purkamista, vapauttamista ja palvelujen yksityistämistä, on lisännyt maailman väestön suurimman osan köyhyyttä sekä kehitysmaissa että teollistuneissa maissa. Ryhmäni on aina vastustanut kaupan vapauttamista ja sen katastrofaalisia vaikutuksia, jotka osaltaan pahentavat nykyistä rahoitus-, talous-, ilmasto- ja elintarvikekriisiä.

Näistä syistä äänestin WTO:n ministerikokousta käsittelevää parlamentin päätöslauselmaa vastaan, ja ryhmäni on ehdottanut, että WTO:n neuvotteluja varten pyydetään uusia valtuuksia. Tällaiset neuvotteluvaltuudet on mukautettava maailman nykytilaan. Niillä on pyrittävä saamaan aikaan todellinen muutos kansainväliseen kauppajärjestelmään ja varmistamaan sellaisten oikeudenmukaisten kauppasääntöjen hyväksyminen, jotka noudattavat sosiaalista oikeudenmukaisuutta, ympäristöä, elintarvikeomavaraisuutta ja kestävää maataloutta koskevia kansainvälisiä sopimuksia ja kansallisia säännöksiä.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän, Euroopan konservatiivien ja reformistien sekä Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän yhteinen päätöslauselmaesitys Dohan kehitysohjelmasta ja WTO:sta jatkaa kaikkia talouden aloja koskevan maailmanlaajuisen vapauttamisen suuntausta. Ei ole epäilystäkään, että kaupan esteiden purkaminen ja kaupan lisääminen eräillä aloilla lisää vaurautta. Olemme myös nähneet, että vapaakauppa, etenkin yhtä kehittyneiden valtioiden välillä, on hyödyllistä.

Jos kauppakumppanit ovat kuitenkin kehitystasoltaan liian erilaisia, molemmille osapuolille koituu usein kielteisiä seurauksia. Kehitysmaiden markkinoiden täydellinen avaaminen tuonnille teollistuneista maista on joskus johtanut paikallisen talousrakenteen tuhoutumiseen, väestön köyhtymiseen ja sen seurauksena siihen, että yhä useammat haluavat muuttaa länsimailhin. Toisaalta Eurooppaan on tulvinut Kaukoidästä halpoja tavaroita, joiden tuotanto monissa tapauksissa perustuu työntekijöiden riistämiseen. Kotimainen tuotanto on siirretty muualle tai lakkautettu, mikä on synnyttänyt työttömyyttä Euroopassa. Tältä kannalta katsottuna tietyt kaupan esteet, esimerkiksi Euroopan elintarvikeomavaraisuuden säilyttämiseksi, ovat näin ollen täysin järkeviä. On muistettava, että rahoitusmarkkinoiden palvelujen vapauttaminen oli yksi suuri syy nykyiseen rahoitus- ja talouskriisiin. Tästä huolimatta päätöslauselmaesityksessä kannatetaan vapauttamisprosessin jatkamista ja suuremman roolin antamista WTO:lle osana uutta maailmanjärjestyspolitiikkaa, ja siksi äänestin sitä vastaan.

Evelyn Regner (S&D), kirjallinen. – (DE) Äänestin tänään Dohan kehitysohjelmaa koskevaa päätöslauselmaa vastaan, koska vastustan kaikenlaista julkisten palvelujen vapauttamista. Tarkoitan erityisesti vesihuollon, terveydenhoitopalvelujen ja energia-alan palvelujen vapauttamista. Yhteiskunnan yhteenkuuluvuuden kannalta on erittäin tärkeää, että kaikki kansalaiset voivat saada julkisia palveluja. Näiden palvelujen on oltava laadukkaita, todella julkisia ja yleisiä sekä ennen kaikkea kohtuuhintaisia. Kansallisilla viranomaisilla olisi tässä suhteessa oltava runsaasti harkintavaltaa ja laajat mahdollisuudet muotoilla itse palvelujaan.

Frédérique Ries (ALDE), kirjallinen. – (FR) Tällä globalisaation aikakaudella tehokas kaupan sääntelyn järjestelmä on tärkeämpi kuin koskaan. Tämä on vuonna 1995 GATTin korvaajaksi perustetun Maailman

kauppajärjestön tehtävä. Kuten parlamentin oikeiston jättämässä päätöslauselmaesityksessä, jonka puolesta tänään puoliltpäivin äänestin, korostetaan, WTO on avainasemassa sen varmistamisessa, että globalisaation hallinta tehostuu ja sen edut jakautuvat entistä tasapuolisemmin. Ne, jotka kannattavat protektionismia, sitä, että käperrymme itseemme, haukkuvat selvästi väärää puuta väittäessään WTO:n olevan hallitsemattoman liberalisoinnin tappava ase. Tämän Yhdistyneiden kansakuntien elimen nykyinen pääjohtaja Pascal Lamy esitti vuonna 1999 etenemisreitit, joka päinvastoin merkitsee hallittua globalisaatiota.

Tämän reitin seuraamiseksi Euroopan parlamentti ehdottaa eräitä käytännön ratkaisuja: markkinoille pääsyn takaamista vähiten kehittyneille maille täysin ilman tulleja ja kiintiöitä, Dohan kierroksen kehitysmaiden kannalta onnistunutta tulosta, ympäristönormien ja sosiaalisten normien vähimmäisvaatimuksia ja komission tiukkaa neuvotteluvaltuutusta maatalouskysymyksissä. Ehdottamalla näitä ratkaisuja huomautamme myös, että Euroopan unionin on asetettava poliittiset tavoitteensa etusijalle eikä keskityttävä vain kauppatavoitteisiin.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Olen hyvin tyytyväinen WTO:ta käsittelevään päätöslauselmaan, sillä tämä on tällä hetkellä poikkeuksellisen merkittävä ongelma. Kriisi on luonteeltaan maailmanlaajuinen, ja sen voittaminen mahdollisimman nopeasti on meidän kaikkien edun mukaista. Yksi tapa rajoittaa tehokkaasti kriisiä on mielestäni maailmankaupan laajentaminen. Talouksien uudistamisen rajoittaminen alueelliselle tai kansalliselle tasolle on helpompaa, mutta pitkällä aikavälillä se ei ole hyvä tapa torjua maailmanlaajuisia kriisiä, jonka torjuminen edellyttää koko maailman mittakaavassa käytettäviä yhteisiä välineitä. Näin ollen meidän olisi tehtävä kaikkemme vauhdittaaksemme Maailman kauppajärjestön puitteissa käytäviä neuvotteluja, sillä näillä neuvotteluilla vapautetaan kauppaa. Samalla meidän on otettava käyttöön vakaat kilpailukykyä koskevat periaatteet. Näissä periaatteissa tuotteiden laatustandardit ja tuotanto-olosuhteet ovat erityisen tärkeitä, myös ilmastonmuutoksen torjuntaa ja hiilidioksidipäästöjen vähentämistä ajatellen. Erittäin arat tuotteet, kuten maataloustuotteet ja elintarvikkeet, edellyttävät erityisen vakaata lähestymistapaa. Tulevaisuudessa meidän olisi pohdittava, olisiko meidän sen lisäksi, että maataloustuotteiden kauppa vapautetaan WTO:n puitteissa maailmanlaajuisesti, myös standardisoitava eräitä maatalouspolitiikan elementtejä koko maailman tasolla. Maatalousalan erityisluonne olisi otettava huomioon – sen riippuvuus ilmasto-oloista, elintarviketurvaan liittyvät laatuksymykset, tuotanto-olosuhteet sekä maailman elintarviketuotannon turvaamisen ongelma. Meidän on WTO:n neuvotteluissa osoitettava parempaa muiden ymmärtämistä ja enemmän hyvää tahtoa.

- Yksilöiden oikeuksia rajoittavat toimenpiteet Lissabonin sopimuksen voimaantulon seurauksena (B7-0242/2009)

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin päätöslauselmaesitystä vastaan, koska se perustuu täysin "terrorismin vastaisen sodan" oppiin ja politiikkaan, jota yhä käytetään perustelemaan oikeuksien ja vapauksien rajoituksia ja antamaan sotilaalliselle väliintulolle ja Lissabonin sopimuksella käyttöönotetuille toimille laillinen oikeutus. Euroopan parlamentti on myös loppujen lopuksi jätetty yksilön oikeuksiin ja terrorisminvastaiseen politiikkaan liittyvien toimenpiteiden säätämisen, käsittelyn ja valvonnan ulkopuolelle, mikä heikentää sen roolia tärkeissä kysymyksissä. Lopuksi painotan, että kaiken muun lisäksi valitettavasti hyväksyttiin tarkistus, jolla vääristetään kansalaisjärjestöjen roolia ja muutetaan ne yhteiskunnissaan toimivista auttajista tiedonantajiksi ja erilaisten "terrorismin vastaisten" turvallisuuspalvelujen juoksupojiksi.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Yleinen oikeus tutustua asiakirjoihin on keskeinen tekijä toimielinten demokraattisen valvonnan ja tehokkaan toiminnan varmistamiseksi, millä lisätään kansalaisten luottamusta. Neuvosto vahvisti Tukholman ohjelman puitteissa avoimuuden tärkeyden ja kehotti komissiota tutkimaan parasta tapaa varmistaa päätöksentekoprosessin avoimuus, oikeus tutustua asiakirjoihin ja hyvä hallintotapa Lissabonin sopimuksen tarjoamia uusia mahdollisuuksia silmällä pitäen. Olen varma, että asiakirjojen saatavuuteen sovellettavan asetuksen oikeusperusta on tarpeen vaihtaa samoin kuin se oikeudellinen viitekehys, jossa sen on määrä toimia, etenkin kun otetaan huomioon unionin toimielinten ja kansalaisten välinen suhde.

Tarvitaan myös sisällöllisiä parannuksia muun muassa eräaseen aivan keskeisenä pitämäni seikkaan, parlamentin kykyyn harjoittaa sen oikeutta demokraattiseen valvontaan tutustumalla arkaluontoisiin asiakirjoihin. Avoimuus niin suhteessa kansalaisiin kuin toimielinten välillä on yksi EU:n perusperiaatteista. Kaikkien EU:n toimielinten, elinten, yksiköiden ja virastojen toimien ja päätösten on noudatettava mahdollisimman hyvin avoimuusperiaatetta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Käsiteltävänä oleva kysymys koskee Lissabonin sopimusta ja etenkin sitä, miten sovitaan yhteen sen 75 ja 215 artikla, jotka liittyvät parlamentin toimivaltaan menettelyssä, jolla hyväksytään rajoittavia toimenpiteitä tiettyjä henkilöitä tai yhteisöjä vastaan.

Kun 215 artikla näyttäisi sulkevan parlamentin päätöksentekoprosessin ulkopuolelle, 75 artiklalla määritellään tavanomainen lainsäätämisyjärjestys ja siten parlamentin osallistuminen terrorismin ja siihen liittyvän toiminnan ehkäisemiseen tähtäävien toimien laatimiseen ja hyväksymiseen.

Koska 215 artiklassa säädettyjen rajoittavien toimenpiteiden tarkoitus on usein nimenomaan terrorismin vastainen taistelu, on tärkeää määrittää, onko se poikkeus 75 artiklaan, ja jos on, onko hyväksyttävää, että parlamentti järjestelmällisesti jätetään näiden toimenpiteiden hyväksymismenettelyn ulkopuolelle.

Minusta on selvää, että lainsäätäjän tarkoituksena oli antaa tällaisten toimenpiteiden hyväksyminen ainoastaan neuvoston tehtäväksi. Tämän syynä saattaa olla päätöksenteon nopeus ja yhtenäisyys. Katson kuitenkin, että muissa kuin kiireellisissä tilanteissa olisi eduksi kuulla parlamenttia, kun tällaisia toimenpiteitä ollaan hyväksymässä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Terrorismin torjuntaa käytetään jälleen kerran tekosyynä kohdistaa rajoittavia toimenpiteitä ja pakotteita kolmansien maiden hallituksiin, luonnollisiin tai oikeushenkilöihin, ryhmiin tai muihin kuin valtiollisiin yhteisöihin. Tätä ei voi hyväksyä, sillä päätöslauselmassa itsessään myönnetään, että erilaisia uhkia on käytännössä vaikea erottaa toisistaan, vaikka siinä jossain määrin yritetään tehdä niin.

Me ymmärrämme, että tarvitaan toisenlaiset kansainvälisen oikeuden noudattamisen puitteet. Me emme hyväksy kolmansien maiden hallituksia, luonnollisia tai oikeushenkilöitä, ryhmiä tai muita kuin valtiollisia yhteisöjä kohtaan harjoitettavaa kaksinaismoralistista politiikkaa, jossa nämä arvioidaan Yhdysvaltojen tai Euroopan suurimpien valtioiden etujen mukaan. Esimerkeistä ei ole pulaa. Meillä on Länsi-Saharan laitton miehitys, Aminatou Haidarin ja muiden länsisaharalaisten vangittuna pitäminen Marokossa ja Turkin toimet kurdeja ja Kyprosta vastaan, vain muutaman mainitakseni.

Tästä syystä me äänestimme tätä päätöslauselmaa vastaan, vaikka olemmekin samaa mieltä eräistä sen kohdista, etenkin niistä, joissa pyydetään komissiolta selkeyttämistä.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Tämä parlamentin päätöslauselma horjuu jatkuvasti kahden seikan välillä: toinen niistä on terroristijärjestöjä ja niitä tukevia valtioita vastaan toteuttavat toimet, kuten niiden varojen jäädyttäminen tai diplomaattisten ja taloudellisten pakotteiden määrääminen, toinen taas yksilöiden ja organisaatioiden oikeus puolustautua tällaisia syytöksiä ja pakotteita vastaan.

Parlamentti on selvästi päättänyt asettaa epäiltyjen oikeudet kansakuntien puolustuksen edelle. Vaikka demokratiat eivät voi torjua terrorismia kieltämällä omat arvonsa, niillä ei myöskään ole varaa antaa itsestään lepsua tai heikkoa vaikutelmaa. Pelkään, että päätöslauselmalla annetaan juuri tällainen kuva. Tästä syystä, institutionaaliset näkökohdat sivuuttaen, me äänestimme mietintöä vastaan.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta, koska on tärkeää, että me Euroopan parlamentin jäsenet valvomme parlamentaarisesti päätöksiä, joilla asetetaan pakotteita al-Qaidaan ja talebaneihin yhteydessä oleville henkilöille sekä oikeusvaltiota Zimbabwessa ja Somaliassa uhkaaville henkilöille. Valittua oikeusperustaa ei voida hyväksyä; pyydämme, että meitä kuullaan tavanomaisessa lainsäätämisyjärjestyksessä ja että meille tiedotetaan YK:n pakotekomitean työn etenemisestä. Lopuksi pahoittelen sitä, että neuvoston lähestymistapa on hyvin hallintopainotteinen, vaikka tässä on kyse yksilön oikeuksia koskevista toimenpiteistä.

Timothy Kirkhope (ECR), kirjallinen. – (EN) ECR-ryhmä on EU:ssa toteutettavien terrorismin vastaisten toimien vankin kannattaja, ja se katsoo etenkin, että Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitusten on toimittava yhteistyössä torjuakseen terrorismin jatkuvan uhan. ECR-ryhmä on kuitenkin päättänyt pidättäytyä äänestämästä päätöslauselmasta kahdesta syystä: Ensinnäkin me vastustamme kaikkea lainsäädäntöä, joka vie meitä kohti Euroopan yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, ja toiseksi, me haluamme sen sijaan koordinoinnin ja yhteistyön parantamista ja vahvistamista EU:n ja kansallisten hallitusten välillä ja olemme hyvin pettyneitä, että tätä ei päätöslauselmassa tuoda riittävästi esille.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Esitettyjen kysymysten taustalla oleva maalaisjärki menee pelkkää doktriinin sekä ilmoitettujen aikeiden johdonmukaisuuden ja niiden tulokannan arviointia pidemmälle. Vanhan sanonnan mukaan se, joka pystyy tekemään paljon, pystyy varmasti tekemään myös vähän, ja tällä on eräs käytännön seuraus, joka koskee seuraavaa seikkaa: mitä järkeä on siinä, että elin, jolla on yhteispäätösmenettelyyn osallistumisen kautta toimivaltaa rikosasioissa ja terroristi-iskujen ehkäisemisessä ja torjumisessa, jätetään lähtökohtaisesti ulkopuolelle, kun on kyse muista toimenpiteistä, jotka vaikuttavat kansalaisten oikeuksiin ja voivat siten olla merkittäviä myös tässä yhteydessä?

On äärimmäisen tärkeää, että Lissabonin sopimuksen tulkinta lainsäädännössä vastaa todellisuudessa parlamentin vallan ja toimivaltuuksien ilmoitettua vahvistamista. Kuten kysymyksessä mainittiin, ainakin joissain tapauksissa olisi oltava mahdollista soveltaa kaksinkertaista oikeusperustaa, kun kyse on kansalaisten oikeuksista ja terrorismin vastaiset toimet ovat uhattuina. Muissa tapauksissa, kuten Zimbabwen ja Somalian kohdalla, voitaisiin harkita vapaaehtoista kuulemista, joka itse asiassa sisältyy kysymyksessä myös mainittuun Stuttgartin julistukseen Euroopan unionista.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Viime vuosina on karsittu yhä useampia vapauksia terrorismin torjunnan nimessä. SWIFT-sopimuksen ja varsinkin Tukholman ohjelman myötä ”läpinäkyvästä ihmisestä” on tulossa yhä suuremmassa määrin todellisuutta. Modernin teknologian, globalisaation ja rajattoman EU:n aikakaudella on tietysti tärkeää, että viranomaiset tekevät yhteistyötä ja myös valmistautuvat vastaavasti. Valtio ei kuitenkaan saa vajota terroristien tasolle. Ajatelkaamme vaikkapa EU:n ja yksittäisten jäsenvaltioiden kyseenalaista roolia CIA:n ylilentöjen ja Yhdysvaltojen salaisten vankiloiden yhteydessä.

Laillisuuden valvonta on tärkeä vastapaino, jolla taataan syytetyille vähimmäisoikeudet modernin demokratian vaatimusten mukaisesti. Kyseinen päätöslauselma ei ole lähestymistavaltaan riittävän selkeä, ja siinä käsitellään liian vähän aikaisempia virheitä ja tietosuojakysymyksiä. Tästä syystä äänestin tyhjää.

6. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

7. Saharov-palkinnon luovuttaminen (juhlaistunto)

Puhemies. – (EN) Kunnianarvoiset vieraat, arvoiset kollegat, hyvät ystävät, on päiviä, jolloin olen erityisen ylpeä siitä, että olen Euroopan parlamentin puhemies. Tänään on sellainen päivä. Tänään me kunnioitamme vuoden 2009 Saharov-mielipiteenvapauspalkinnon saajia.

On suuri kunnia saada ilmoittaa, että puheenjohtajakokous päätti myöntää palkinnon Oleg Orloville, Sergei Kovaleville ja Ljudmila Aleksejevalle, jotka edustavat Memorial-järjestöä ja kaikkia Venäjän ihmisoikeuksien puolustajia. Olen ylpeä siitä, että tämä päätös oli yksimielinen.

(Voimakkaita ja jatkuvia suosionosoituksia)

Tällä palkinnolla me Euroopan parlamentin jäsenet kunnioitamme niitä, jotka ovat yhä keskuudessamme ja taistelevat ihmisoikeuksien puolesta, mutta myös niitä, jotka ovat menettäneet henkensä tässä taistelussa. Natalia Estemirovan olisi pitänyt olla kanssamme tänään, kuten myös Anna Politkovskajan. Heidän murhaajiaan ei vielä ole saatettu oikeuden eteen.

(Suosionosoituksia)

Me Euroopassa tiedämme, mikä on vapauden hinta, mikä on mielipiteenvapauden hinta. Joulukuun 16. päivänä täsmälleen 28 vuotta sitten Puolan kommunistinen poliisi surmasi Wujekin hiilikaiivoksen lakkoilevia työntekijöitä, koska nämä taistelivat solidaarisuuden, toisin sanoen perusihmisoikeuksien ja ihmisarvon, puolesta. Joulukuun 16. päivänä kaksikymmentä vuotta sitten Romaniassa käynnistyi vallankumous, joka vaati yli tuhannen vapautensa puolesta taistelleen ihmisen hengen.

Tämä tapahtui maissa, jotka nyt ovat Euroopan unionin jäseniä, maissa, jotka tänään ovat täällä meidän kanssamme. Euroopan parlamentti ei tule koskaan unohtamaan menneisyyttä. Meidän velvollisuutenamme on turvata arvot, joita me kaikki pidämme erittäin suuressa arvossa. Me Euroopassa saamme päivittäin nauttia mielipiteenvapauden ihmisoikeudesta näiden ihmisten antaman äärimmäisen uhrin ansiosta.

(PL) Minulla on suuri kunnia luovuttaa tänään tämä palkinto Memorial-järjestölle. Samalla olen kuitenkin vihainen siitä, että Euroopassa on yhä tarpeen myöntää tällaisia palkintoja – tällä kertaa venäläisille ystävillemme heidän työstään ihmisoikeuksien puolustamiseksi. Tänä vuonna muistamme Andrei Saharovia, yhtä Memorialin perustajista, jonka kuolemasta on kulunut 20 vuotta. Jos hän olisi täällä tänään, olisiko hän ylpeä vai pikemminkin surullinen siitä, että nykypäivän Venäjällä yhä tarvitaan tällaisia järjestöjä?

Andrei Saharov ehti nähdä Keski- ja Itä-Euroopan muutosten alkavan, hän näki Berliinin muurin murtumisen ja niiden vapauksien koiton, joiden puolesta hän oli taistellut. Me uskomme, että Venäjän tämän päivän

ihmisoikeusaktivistit saavat nähdä aidon ja kestävän vapauden, sellaisen vapauden, josta me nautimme Euroopan unionissa. Tämä on se, mitä me tänään toivomme kaikille Venäjän kansalaisille.

(Suosionosoituksia)

Euroopan parlamentin jäsenet myöntävät joka vuosi Saharov-palkinnon muistutuksena siitä, että ihmisten perusoikeudet on taattava kaikkialla maailmassa. Ihmisillä on oltava oikeus uskonnonvapauteen ja mielipiteenvapauteen. Sillä kuten Andrei Saharov itse sanoi: "Mielipiteenvapaus on ainut tae kansalaiset tartuttavia massamyyttejä vastaan, jotka petollisten teeskentelijöiden ja kansankiihottajien käsissä voivat muuttua veriseksi diktatuuriksi." Tästä syystä Euroopan parlamentti puolustaa nyt ja tulevaisuudessa oikeutta mielipiteenvapauteen sekä Euroopassa että sen ulkopuolella.

Tänään myöntämällä Saharov-palkinnolla Euroopan parlamentin jäsenet, jotka EU:n 27 jäsenvaltion kansalaiset ovat vaaleilla valinneet, haluavat ilmaista tukensa kaikille perusarvojen puolesta taisteleville koko maailmassa. Euroopan unionilla on jalo tehtävä: meidän tehtävänämme on puolustaa mielipiteen- ja ajatuksenvapautta maailman kaikissa kolkissa. Me toivomme, että Venäjä on tällä alalla luotettava kumppani, johon voimme luottaa.

Sergei Kovalev, vuoden 2009 Saharov-palkinnon saaneen Memorial-järjestön puolesta. – *(käännetty venäjänkielisestä alkutekstistä)* Hyvät naiset ja herrat, haluan kiittää Memorial-järjestön puolesta Euroopan parlamenttia tästä suuresta kunnianosoituksesta – Saharov-palkinnosta.

Memorial katsoo, että tätä palkintoa ei myönnetä vain meidän järjestöllemme: se myönnetään koko Venäjän ihmisoikeusyhteisölle, ja vielä laajemmin huomattavalle osalle Venäjän yhteiskuntaa. Ihmisoikeuden puolustajat ovat nyt 40 vuoden ajan, ensin Neuvostoliitossa ja sittemmin Venäjällä, taistelleet "eurooppalaisten" – toisin sanoen yleismaailmallisten – arvojen puolesta. Tämä taistelu on aina ollut traagista, ja se on viime vuosina vaatinut parhaiden ja pelottomimpien hengen. Olen varma, että myöntäessään Saharov-palkinnon Memorialille Euroopan parlamentti ajatteli ensi sijassa heitä – kuolleita ystäviämme ja taistelutovereitamme. Tämä palkinto kuuluu oikeutetusti heille. Ensimmäinen nimi, jonka mainitsen, on Natalia Estemirova, Memorialin jäsen, joka murhattiin viime kesänä Tšetšeniassa. En voi olla mainitsematta myös muita nimiä: Moskovassa murhatut juristi Stanislav Markelov ja toimittajat Anna Politkovskaja ja Anastasia Baburova, Pietarissa ammuttu etnologi Nikolai Girenko, Dagestanissa murhattu Farid Babayev ja monet muut – valitettavasti voisin jatkaa tätä luetteloa hyvin pitkään. Pyydän teitä nousemaan ja kunnioittamaan näiden ihmisten muistoa.

(Parlamentti nousi seisomaan ja vietti minuutin hiljaisuuden.)

Nämä ihmiset kuolivat, jotta Venäjästä voisi tulla aidosti eurooppalainen valtio, jossa julkinen ja poliittinen elämä perustuu elämän ja joka ainoan yksilön vapauden ensisijaisuuteen. Näin ollen he kuolivat myös Euroopan puolesta, sillä Eurooppa ilman Venäjää ei ole täydellinen.

Toivon kaikkien ymmärtävän, että kun puhun "eurooppalaisista arvoista" ja "eurooppalaisesta poliittisesta kulttuurista", en sisällytä näihin termeihin mitään maantieteellistä merkitystä tai "eurokeskisyyttä", sillä vapauden ja yksilön oikeuksiin perustuva poliittinen kulttuuri ilmentää yleismaailmallista arvojärjestelmää, joka sopii yhtä lailla Euroopalle kuin Afrikalle, Venäjälle ja Kiinalle.

Tämän päivän tapahtuma on symbolinen ja siihen sisältyy monia yhteyksiä: itse palkinto, päivä, jona se annetaan, palkinnon antajat ja sen saajat.

Andrei Saharov, joka kuoli 20 vuotta sitten, oli arvostettu ihmisoikeuksien puolustaja sekä arvostettu ajattelija. Hän esitti kaksi tärkeää väittämää. Ensimmäinen niistä oli, että vain voittamalla poliittisen eripuraisuutensa ja vihollisuutensa ihmiskunnalla on mahdollisuus selviytyä ja kehittyä, ratkaista aikamme maailmanlaajuiset haasteet ja varmistaa maailmanrauha ja edistys maapallolla. Toisen väittämän mukaan ihmisoikeudet ja varsinkin ajattelun vapaus tarjoaa ainoan luotettava tuen pyrkimyksillemme voittaa modernin maailman poliittinen eripuraisuus.

Euroopan unioni, jonka parlamentti perusti tämän palkinnon Saharovin vielä eläessä, on nykyisin ehkä lähimpänä tuota tulevaisuuden yhdistynyttä ihmiskuntaa, josta Andrei Dmitrijevitš Saharov uneksii.

Viime aikoina Venäjä ja Eurooppa on yhä enemmän asetettu vastakkain. Venäjällä on tullut muotiin puhua "Venäjän erityisistä", "Venäjän erityisestä hengellisyydestä" ja jopa "erityisistä kansallisista arvoista". Euro-atlanttisessa maailmassa taas kuulee usein mielipiteitä, joiden mukaan Venäjä on valtioiden joukossa "kummajainen", jonka poliittista kehitystä määräävät sen historia ja erityisominaisuudet, ja vastaavia hihasta

vedettyjä ajatusrakennelmia. Mitä tähän voi sanoa? Venäjällä, niin kuin millä tahansa valtiolla, on oma tiensä kohti elämän järjestämistä yleismaailmallisten humanien perustusten pohjalta. Mikään maailman valtioista ei järjestä elämäänsä täysin ulkopuolelta lainattujen ajatusten ja mallien mukaan, mutta Venäjän yhteyttä Eurooppaan ei suinkaan sääntele vain se, kuka lainaa ja keneltä. Kysymys voidaan kääntää toisin päin: onko Venäjä antanut jotakin silmiemme edessä muodostuvalle yleiseurooppalaiselle ja yleismaailmalliselle sivilisaatiolle? Haluan tässä yhteydessä muistuttaa Venäjän ainutkertaisesta panoksesta Euroopan ja ihmiskunnan hengelliseen ja poliittiseen edistykseen: Neuvostoliiton ihmisoikeusliikkeen avainroolista modernin poliittisen kulttuurin muodostumisessa.

Saharov uudisti ajattelullaan ihmisoikeuksien ja ajattelun vapauden roolin modernissa maailmassa jo vuonna 1968. Käytännön tasolle hänen ajatuksensa siirsivät Neuvostoliiton toisinajattelijoiden perustamat ihmisoikeusjärjestöt – varsinkin Moskovan Helsinki-ryhmä, jota tänään täällä edustaa Ljudmila Aleksejeva. Nämä järjestöt sanoivat ensimmäisinä julkisesti, että hienolta kuulostavat julistukset ihmisoikeuksien kansainvälisestä suojelemisesta eivät saa jäädä vain julistuksiksi. Me onnistuimme saamaan maailman yleisen mielipiteen liikkeelle, ja länsimaiden poliittisen eliitin oli pakko luopua perinteisestä pragmatismistaan. Tämä kehitys synnytti luonnollisesti myös monia uusia ongelmia, joita ei vielä ole täysin ratkaistu – yksi esimerkki niistä on oppi humanitaarisesta väliintulosta. Tästä huolimatta 30 viime vuoden aikana on saavutettu hyvin paljon, vaikka edessämme on vielä paljon tehtävää. 1970-luvun venäläiset ihmisoikeuksien puolustajat olivat tämän prosessin alullepanijoita, ja jo tästä syystä Venäjää ei voida pyyhkiä eurooppalaisten maiden luettelosta.

1900-luvun viimeisellä kolmanneksella ihmisoikeusliikkeestä tuli Venäjällä enemmän kuin missään muualla kansalaisuuden synonyymi, ja venäläinen ihmisoikeusajattelu kykeni kehittymään aina Saharovin kattaviin yleistyksiin asti ja siitä tuli eräänlainen uusi poliittinen filosofia. Tämä liittyy Venäjän ainutlaatuihin ja traagiseen 1900-luvun historian, tarpeeseen ymmärtää verinen ja likainen menneisyys ja selviytyä siitä. Jos toinen maailmansota, joka oli looginen johtopäätös natsihallinnon suhteellisen lyhytaikaisesta vallasta Saksassa, muodosti alkusysäyksen Länsi-Euroopan sodanjälkeiselle poliittiselle modernisoinnille, Neuvostoliiton ja Venäjän jälleenrakennustarve perustui 70 vuotta kestäneeseen kommunistihallintoon, joka kulminoitui Stalinin terroristiseen diktatuuriin. Uudelleen voimistuvan venäläisen kansalaisuuden kaksi avainelementtiä olivat oikeudellinen tietoisuus ja historiallinen muisti. Ihmisoikeusliike otti alusta lähtien roolin liikkeenä, joka ensisijaisesti pyrki pääsemään eroon stalinismista maan julkisessa, poliittisessa ja kulttuurielämässä. Yhdessä liikkeen ensimmäisistä julkaistuista teksteistä – 5. joulukuuta 1965 lain puolustukseksi järjestetyn historiallisen kokouksen järjestäjien jakamassa lentolehtisessä – todettiin tästä asiasta erittäin selvästi ja lyhyesti: ”Verinen menneisyys vaatii meiltä valppautta nykyhetkessä.”

Venäjän nykyinen ihmisoikeusyhteisö, ja ehkä myös koko Venäjän kansalaisyhteiskunta, on perinyt kokonaisuudessaan tämän erityisen yhteyden kansalaistietoisuuden kahden osatekijän – oikeudellisen ajattelun ja historiallisen muistin – välillä.

Uskon, että Saharovin hänen elämänsä viimeisinä vuosina ja kuukausina Memorial-järjestölle antama valtava merkitys liittyi siihen, että hän ymmärsi selvästi tämän nimenomaisen näkökohdan. Memorialin toiminnassa nämä kaksi Venäjän yleisen tietoisuuden kaksi perustekijää ovat sulautuneet yhdeksi kokonaisuudeksi.

Katson, että nytkin, 20 vuotta Saharovin kuoleman jälkeen, Euroopan parlamentin jäsenet palkinnon saajaa valitessaan tunsivat ja ymmärsivät tämän näkökohdan. Me kaikki muistamme Euroopan parlamentin huhtikuussa hyväksymän päätöslauselman eurooppalaisesta omastatunnosta ja totalitarismista. Tämä jakautuneen Euroopan yhdistymistä käsittelevä päätöslauselma, samoin kuin sitä heinäkuussa seurannut ETY:ä koskeva päätöslauselma, osoittaa, että yhdistynyt Eurooppa ymmärtää työme sisällön ja suunnan. Memorial kiittää teitä tästä ymmärryksestä. Venäjän nykyisen poliittisen tilanteen absurdiutta kuvaa selvästi se, että oma parlamenttimme – stalinismista ja kommunistidiktatuurista kaikkein kauimmin kärsineen maan parlamentti – julisti nämä päätöslauselmat välittömästi ”venäläisvastaisiksi” sen sijaan, että olisi kannattanut niitä!

Tämä osoittaa, että stalinismi ei vielä ole Venäjän kannalta pelkkä 1900-luvun historiallinen episodi. Me annoimme muutaman hämmennyneen ja epätäydellisen poliittisen vapauden vuoden valua käsistämme. Kommunistisen totalitarismin pääpiirrettä – asennoitumista ihmisiin kertakäyttöisenä resurssina – ei saatu poistettua.

Valtiollisen politiikan tavoitteet määritellään, kuten ennenkin, piittaamatta maan kansalaisten mielipiteestä ja eduista.

Tämän päivän Venäjän ”jäljittelydemokraattisen” hallinnon luominen liittyy juuri tähän. Kaikkia modernin demokratian instituutioita jäljitellään määrätietoisesti: monipuoluejärjestelmää, parlamentaarisia vaaleja, vallanjakoa, riippumatonta oikeusjärjestelmää, riippumatonta televisiotoimintaa ja niin edelleen. Mutta tällaista jäljittelyä harjoitettiin myös Stalinin aikana nimellä ”sosialistinen demokratia”.

Nykyään jäljittelyä varten ei tarvita joukkoterroria: Stalinin ajalta on säilynyt riittävästi malleja yleisestä tietoisuudesta ja käyttäytymisestä.

Toisaalta myös terroria käytetään tarvittaessa. Kymmenen viime vuoden aikana Tšetšenian tasavallassa on ”kadonnut” yli 3 000 ihmistä – toisin sanoen heidät on siepattu, heitä on kidutettu, heidät on mielivaltaisesti teloitettu ja haudattu ties minne. Aluksi näitä rikoksia tekivät liittovaltion viranomaisien edustajat, mutta sitten ne antoivat tämän niin sanotun ”työn” paikallisten turvallisuusrakenteiden hoidettavaksi.

Kuinka monta Venäjän turvallisuusvirkamiestä on saanut rangaistuksen näistä rikoksista? Vain kourallinen. Ketkä huolehtivat siitä, että heidät saatettiin vastuuseen ja tuomittiin? Ensisijaisesti ihmisoikeuksien puolustaja Natalia Estemirova, toimittaja Anna Politkovskaja ja juristi Stanislav Markelov. Missä he ovat? Heidät on murhattu.

Me näemme Tšetšeniassa rutiininomaisesti harjoitettavan väkivallan laajentuvan sen rajojen ulkopuolelle ja uhkaavan levitä koko maahan. Mutta me näemme silti myös, että jopa tällaisessa tilanteessa on ihmisiä, jotka ovat valmiit vastustamaan paluuta menneisyyteen. Ja tämä antaa toivoa. Me kaikki ymmärrämme, että Venäjää ei voi palauttaa vapauden ja demokratian tielle kukaan muu kuin Venäjä itse, sen kansalaiset ja sen kansalaisyhteiskunta.

Lisäksi maamme tilanne ei ole niin yksioikoinen kuin miltä se pinnallisesta tarkkailijasta saattaa näyttää. Meillä on yhteiskunnassa monia liittolaisia – niin taistelussa ihmisoikeuksien puolesta kuin taistelussa stalinismia vastaan.

Mitä me voimme tässä suhteessa odottaa eurooppalaisilta poliitikoilta ja Euroopan yleiseltä mielipiteeltä? Andrei Dmitrijevitš Saharov muotoili nämä odotukset yli 20 vuotta sitten: ”Maani tarvitsee tukea ja painostusta.”

Yhdistyneellä Euroopalla on mahdollisuudet harjoittaa tällaista lujaa mutta samalla ystävällistä politiikkaa, joka perustuu tukeen ja painostukseen, mutta se ei käytä niitä läheskään täysipainoisesti. Mainitsen vain kaksi esimerkkiä.

Ensimmäinen koskee Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen työskentelyä Venäjän kansalaisten tekemien valitusten suhteen. Pelkkä uhrien mahdollisuus vedota Strasbourgisiin pakottaa Venäjän tuomioistuimet työskentelemään laadukkaasti ja riippumattomasti. Tärkein seikka on se, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomioiden täytäntöönpanon olisi poistettava ihmisoikeusloukkauksiin johtavat syyt.

Viime vuosina Strasbourgissa on annettu yli sata Tšetšeniaan liittyvää tuomiota, jotka koskevat valtion edustajien kansalaisia vastaan tekemiä vakavia rikoksia. Mutta mitä tapahtuu? Ei mitään. Venäjä maksaa kuuliaisesti uhreille tuomioistuimen määräämät korvaukset eräänlaisena ”rankaisemattomuusverona”, mutta kieltäytyy tutkimasta rikoksia ja rankaisemasta syyllisiä. Lisäksi, paitsi että ketään Strasbourgin tuomioissa nimeltä mainituista kenraaleista ei ole saatettu oikeuden eteen, heille kaikille on ehdotettu ylennyksiä.

Entäpä jos Euroopan neuvoston ministerikomiteaa pyydetään seuraamaan tuomioistuimen tuomioiden täytäntöönpanoa? Strasbourgissa kohautetaan olkapäitä – ”mitä me voimme tehdä?” – ja vaietaan.

Toinen, yleisempi esimerkki koskee Venäjän ja Euroopan unionin suhteita ihmisoikeuksien alalla. Nykyisin ne koostuvat lähes pelkästään siitä, että Euroopan unioni neuvottelee Venäjän kanssa tästä aiheesta kuuden kuukauden välein. Miten tätä mahdollisuutta hyödynnetään? Alemman tason virkamiehet keskustelevat muutaman tunnin suljettujen ovien takana – Eurooppa kysyy Tšetšeniasta, Venäjä vastaa kysymyksellä Virosta tai Latviasta, ja osapuolet lähtevät tahoilleen taas kuudeksi kuukaudeksi. Sekä venäläiset että kansainväliset kansalaisjärjestöt järjestävät oheistapahtumia ja kuulemisia sekä julkaisevat raportteja. Tavatessaan ihmisoikeuksien puolustajia Brysselin edustajat sanovat surullisina: ”Mitä me voimme tehdä?” – ja vaikenevat.

Mitä Euroopan sitten olisi tehtävä Venäjän suhteen? Meidän näkökulmastamme vastaus on yksinkertainen: sen tulisi kohdella Venäjää aivan kuten mitä tahansa Euroopan valtiota, joka on tehnyt tiettyjä sitoumuksia ja jolla on velvollisuus täyttää ne. Mutta nykyisin Eurooppa yhä harvemmin esittää Venäjälle demokratiaa

ja ihmisoikeuksia koskevia suosituksia ja jättää ne jopa joskus mieluummin mainitsematta kokonaan. Se, miksi näin on, ei ole tärkeää – johtuu se sitten ponnistusten turhuudesta tai öljyyn ja kaasuun liittyvistä käytännön näkökohdista.

Euroopan velvollisuutena on olla vaikenematta ja sen sijaan yhä uudelleen ja uudelleen toistaa ja muistuttaa sekä vaatia kunnioittavasti mutta tiukasti, että Venäjä täyttää velvoitteensa.

(Suosionosoituksia)

Mitään takeita ei luonnollisesti ole, eikä myöskään erityistä toivoa siitä, että näillä kehotuksilla saavutetaan niiden tavoitteet. Jos muistuttaminen kuitenkin lopetetaan, Venäjän viranomaiset tulkitsevat sen varmasti hyväksynnäksi. Arkojen aiheiden poistaminen asialistalta vahingoittaisi yksiselitteisesti Venäjää, mutta se vahingoittaisi aivan yhtä paljon Eurooppaa kyseenalaistamalla Euroopan unionin toimielinten sitoutumisen eurooppalaisiin arvoihin.

Tänään myöntämämme palkinto on ”mielipiteenvapauspalkinto”.

Joku voi ihmetellä, miten mielipiteet eivät voisi olla vapaita, kuka voi rajoittaa niiden vapautta ja miten? Siihen on olemassa keino – pelko, josta tulee osa henkilön persoonallisuutta ja joka saa hänet ajattelemaan ja jopa tuntemaan vaaditulla tavalla. Ihmiset eivät vain pelkää, vaan löytävät pakotien ”rakastamalla Isoveljeä”, kuten George Orwell kuvasi. Näin oli silloin, kun Venäjällä oli Stalin, ja näin oli silloin, kun Saksalla oli Hitler. Nyt tämä toistuu Ramzan Kadyrovin johtamassa Tšetšeniassa. Tällainen pelko voi levitä koko Venäjälle.

Mutta mikä voi torjua pelon? Niin ristiriitaista kuin se onkin, vain ja ainoastaan mielipiteenvapaus. Tämä ominaisuus, jota Saharovilla oli poikkeuksellisen paljon, teki hänestä pelottoman. Ja hänen esimerkinsä vapautti myös muut pelosta.

Mielipiteenvapaus on kaikkien muiden vapauksien perusta.

Tästä syystä on erityisen sopivaa, että Saharov-palkinto on ”mielipiteenvapauspalkinto”. Olemme ylpeitä saadessamme sen tänään.

(Parlamentti osoitti puhujalle suosiota seisaallaan.)

(Istunto keskeytettiin klo 12.30, ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGARPOULOU**

8. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

9. EU:n uusi Afganistanin ja Pakistanin toimintaohjelma (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat EU:n uudesta Afganistanin ja Pakistanin toimintaohjelmasta.

Cecilia Malmström, *neuvoston puheenjohtaja*. – (SV) Arvoisa puhemies, Afganistanin ja Pakistanin ongelmat koskevat luonnollisesti koko maailmaa. Väkivaltaiset ääriliikkeet ovat leviämässä alueen ulkopuolelle. Afganistanissa kasvatetut ja tuotetut huumeet löytävät tiensä Euroopan kaduille. Yksi sitoutumisemme taustalla olevista tekijöistä on tarve estää se, että Afganistanista ja Pakistanista tulee terroristitoiminnan ja järjestäytyneen rikollisuuden suoja-alueita. Samalla me haluamme luonnollisesti auttaa luomaan Afganistanin ja Pakistanin kansalaisille paremmat valtiot, joissa elää.

Afganistaniin kiinnitetään paljon huomiota. Monet maistamme ovat lähettäneet joukkoja ja huomattavan määrän siviilihenkilöstöä Afganistaniin. Maan tilanteen kääntäminen on suuri haaste. Myös Pakistanilla on ratkaistavanaan vakavia haasteita. Afganistanin konfliktia ei saada ratkaistua, ellemmme saa myös Pakistanin tilannetta hallintaan, ja päinvastoin.

Tarvitaan kokonaisvaltaista aloitetta. Meidän kaikkien on lisättävä ja parannettava toimiamme. Kesäkuussa neuvosto kehotti neuvoston sihteeristöä ja komissiota laatimaan konkreettisia suosituksia ja ensisijaisia poliittisia tavoitteita, joilla vahvistetaan ja lisätään sitoutumistamme tällä alueella. Tuloksena oli EU:n toimintasuunnitelma EU:n toiminnan tehostamisesta Afganistanissa ja Pakistanissa. Se hyväksyttiin

lokakuussa. Tämä toimintasuunnitelma on mielestäni hyvä väline. Perusstrategia on jo olemassa. Toimintasuunnitelman avulla me voimme mukauttaa tällä hetkellä käytettävät välineet poliittisiin prioriteetteihimme.

Suunnitelma perustuu nykyiseen sitoutumiseemme, ja siinä asetetaan joukko ensisijaisia tavoitteita. Nämä ovat ne alat, joilla uskomme EU:n toimenpiteiden voivan olla tehokkaimpia. Tällä tavoin vahvistamme sitoutumistamme ja annamme yhtenäisen vastauksen Afganistanin ja Pakistanin haasteisiin. Näin lähetetään myös alueelle viesti siitä, että me emme helleitä. Alueellinen näkökulma on tärkeä, ja tästä syystä toimintasuunnitelmassa painotetaan voimakkaasti etenkin alueellista yhteistyötä.

Afganistan on siirtymässä ratkaisevaan vaiheeseen. Vaaliprosessista ei tarvitse keskustella enempää. Se on nyt ohi. Siinä oli paljon puutteita, ja toivomme, että tämä ei toistu. Uskon, että tämä on myös Afganistanin kansalaisten mielipide. EU on valmis tukemaan vielä jäljellä olevaa työtä muun muassa EU:n vaalitarkkailijoiden suositusten pohjalta. Toivomme, että uusi hallitus saadaan asetettua pian. Tämä tarjoaa mahdollisuuden sopia uudesta asialistasta ja uudesta sopimuksesta Afganistanin hallituksen ja kansainvälisen yhteisön välillä. Presidentti Karzai antoi virkaanastujaispuheessaan tervetulleen lupauksen uudesta alusta. Lontoossa piakkoin pidettävä konferenssi antaa toivottavasti tälle hieman vauhtia.

EU edellyttää presidentti Karzailta ja hänen hallitukseltaan vahvaa sitoutumista ja johtajuutta. Viisi vuotta ilman muutoksia ei ole mahdollista. Nyt on keskityttävä varmistamaan, että Afganistanin valtio ottaa asteittain enemmän vastuuta ja kansainvälinen yhteisö sitä tukevan roolin. Tällä en tarkoita vetäytymistä. Ensi vuonna Afganistanissa on huomattavasti suurempi määrä kansainvälistä henkilöstöä. Yhdysvallat lähettää 30 000 henkilöä maassa nykyisin olevien 68 000 henkilön lisäksi. Muut Natoon kuuluvat maat ja liittolaiset ovat luvanneet vähintään 7 000 uutta työntekijää Afganistanissa jo olevien 38 000 henkilön lisäksi.

Tämän sotilaallisen sitoutumisen rinnalla on käynnistettävä vastaavia siviilialoitteita. Afganistanista ei voida vetäytyä kestävästi, ellei siellä ole vakautta ylläpitäviä siviilipuitteita. Tehokkaat valtion toimielimet, paremmat hallintomuodot, perushyvinvointi, oikeudenmukaisuus ja toimiva oikeusvaltio ovat vähintään yhtä tärkeitä kuin kovemmat turvallisuuden muodot. Kukaan ei kyseenalaista tätä. Turvallisuuden, hyvän hallinnon ja kehityksen on kuljettava käsi kädessä. Me sitoudumme Afganistaniin pitkällä aikavälillä. Afganistanin kansalaisten on kuitenkin varmistettava, että heidän elinolosuhteitaan parantaa heidän oma hallituksensa eivätkä kansainväliset järjestöt. Tämä on ainoa keino, jolla kansalaisten luottamus heidän johtajiinsa voidaan palauttaa. Kansainvälinen yhteisö on paikalla. Meidän on lisättävä ja parannettava toimiamme. Meidän on tuettava käynnissä olevaa prosessia – tämän maan kannalta niin tärkeää afganistanilaistamista.

Tämä on toimintasuunnitelmamme ydin. Me tehostamme EU:n toimia Afganistanin valmiuksien parantamiseksi ja teemme yhteistyötä hallituksen kanssa sellaisten tehokkaiden valtion toimielinten edistämiseksi, jotka voidaan asettaa vastuuseen sekä paikallisella että alueellisella tasolla. Me pidämme oikeusvaltioperiaatetta, hyvää hallintotapaa, korruption torjuntaa ja ihmisoikeustilanteen parantamista hyvin tärkeinä asioina. Maatalous ja maaseudun kehittäminen ovat eräs toinen Euroopan unionin ensisijaisena pitämä ala. On hyvin tärkeää kohottaa maaseudulla asuvan afganistanilaisten suuren enemmistön elintasoa. Olemme myös valmiit tukemaan aiempien kapinallisten afgaanijohtoista jälleensopeuttamisprosessia. Menneisyudessa konfliktiin osallistuneille on tarjottava vaihtoehtoja. Vaalijärjestelmän tukeminen on luonnollisesti myös asialistan kärkipäässä.

Haluan sanoa muutaman sanan myös Pakistanista. Pakistan on maa, jossa on tapahtunut viime vuosina suuria muutoksia. Vuoden 2008 vaalit palauttivat demokratian ja siviilihallinnon. Siirtymä demokratiaan on ollut vaikuttava. Demokratian tila on kuitenkin tällä hetkellä hauras ja epävakaa. Samanaikaisesti Pakistanin talebaneista on tullut todellinen uhka maan rauhalle ja vakaudelle. Kuluu tuskin viikkoakaan ilman tiedotusvälineiden uutisia uusista itsemurhaiskuista. Viime viikolla yli 400 ihmistä sai surmansa militanttiryhmiä tekemissä hyökkäyksissä.

EU haluaa tukea Pakistanin siviilitoimielimiä. On erityisen tärkeää noudattaa vuoden 2008 vaaleja seuranneen vaalitarkkailijamme Michael Gahlerin suosituksia. Ne tarjoavat perustavat puitteet tulevalle demokratialle, vaalijärjestelmän uudistamiselle ja toimielinten vakiinnuttamiselle. Pakistanin hallitus tietää, että tämä on tehtävä. Sen on ilmoitettava meille alat, joilla se haluaa tehdä yhteistyötä. EU aikoo kehittää kesäkuussa 2009 pidetyn erityishuippukokouksen tuloksena syntynyttä strategista kumppanuutta Pakistanin kanssa. Me haluamme lujittaa demokratiaa ja saada aikaan vakautta. Tämän vuoksi me työskentelemme oikeusvaltion, terrorismin torjunnan ja kaupan puolesta. Toimiva hallitus, joka kantaa vastuuta kansalaisistaan ja osoittaa maan kehittämiseksi vaadittavaa johtajuutta, on luonnollisesti tässä keskeinen tekijä.

EU tukee yhteistyössä Pakistanin hallituksen kanssa maan demokraattisten instituutioiden ja rakenteiden lujittamista. Tämä tapahtuu myös taloudellisen kehityksen ja kaupan avulla. Suhtaudumme myönteisesti siihen, että Pakistan ottaa enemmän vastuuta omasta turvallisuudestaan. Me edellytämme, että Pakistan soveltaa samaa lähestymistapaa kaikkiin terrorismin muotoihin, myös taistelijoihin, jotka tekevät hyökkäyksiä Afganistaniin Pakistanin alueelta. Hallituksen toimet Pakistanin talebaneja vastaan ovat myönteinen asia. Samalla on suojeltava siviilejä ja noudatettava kansainvälistä oikeutta. Hallituksen olisi myös kiinnitettävä huomiota humanitaarisen avun ja jälleenrakennuksen tarpeisiin asianomaisilla alueilla.

Meidän on otettava lisäaskelia Afganistanissa ja Pakistanissa toteuttamissamme operaatioissa. EU on jo nyt sitoutunut vahvasti alueen haasteisiin, ja näin on jatkossakin. Molemmissa valtioissa on saavutettu paljon – sekä Afganistanin ja Pakistanin että kansainvälisen yhteisön ponnistusten avulla. Pelkät strategiat ja asiakirjat eivät paranna tilannetta. Nyt on aika muuttaa ne toiminnaksi yhdessä afganistanilaisten ja pakistanilaisten kumppaniemme kanssa.

Catherine Ashton, *komission varapuheenjohtajaehdokka*. – (EN) Aloitan Afganistanista. Suhteemme tähän valtioon ovat tärkeässä vaiheessa. Jatkossa antamallamme tuella on autettava luomaan hallinto, joka vastaa Afganistanin kansalaisten tarpeisiin ja huolenaiheisiin. Koska tilanne on räjähdysherkkä, meidän on työskenneltävä ja vaikutettava paikan päällä vallitsevaan tilanteeseen. Juuri tähän pyritään kansainvälisissä konferensseissa, jotka alkavat Lontoossa ensi kuussa pidettävällä konferenssilla.

Olemme valmiit panostamaan lisää resursseja. Komissio lisää kehitysapuaan kolmanneksella 200 miljoonaan euroon. Me tarvitsemme näitä lisävaroja toistaaksemme onnistuneita toimia, joita ovat esimerkiksi perusterveydenhuollon laajentaminen kattamaan 80 prosenttia afganistanilaisista – tähän sisältyy naisten ja tyttöjen kohtelun huomattava paraneminen – sekä äskettäinen unikonviljelyn lopettaminen maakunnissa. Jäsenvaltiot ovat myös sitoutuneet auttamaan poliisikoulutusohjelmamme vahvistamisessa.

Tämä kaikki on kuitenkin vasta alkua. Meidän on toteutettava tämä osana EU:n johdonmukaista panosta koordinoituissa kansainvälisissä toimissa. Niiden ytimenä on oltava afganistanilaisten YK:n kanssa tekemä yhteistyö.

Neuvoston lokakuussa hyväksymä toimintasuunnitelma antaa meille mahdollisuuden toteuttaa tämä. Yhdessä Yhdysvaltojen toimien ja Naton turvallisuusoperaatioiden kanssa se lähettää alueelle ja kansainväliselle yhteisölle vahvan viestin sitoutumisestamme. Se nivoutuu luonnollisesti myös presidentti Karzain asettamiin prioriteetteihin etenkin hallinnon parantamisen ja korruption torjunnan aloilla.

Suunnitelmalla vahvistetaan, että me keskitymme edelleen toimissamme oikeusvaltion ja maatalouden kaltaisiin avainaloihin.

Me autamme jo nyt hallitusta parantamaan Kabulin hallintohenkilöstön osaamista. Alamme nyt levittää tätä osaamista maakuntiin auttaaksemme afganistanilaisia hoitamaan omia asioitaan ja taataksemme, että hallitus tarjoaa – ja että sen myös nähdään tarjoavan – palveluja kansalaisilleen.

Suunnitelmalla lähetetään viesti siitä, että me tuemme niiden kapinallisten integroimista yhteiskuntaan, jotka ovat halukkaita noudattamaan presidentti Karzain kehotusta ja tekemään yhteistyötä hänen hallituksensa kanssa.

Myös Euroopan unionin vaalitarkkailuvaluuskunta julkaisee tänään raporttinsa Kabulissa, ja haluan kiittää Thijs Bermania ja hänen työryhmäänsä erittäin vaikeissa olosuhteissa hyvin tehdystä työstä. Seuraamme kehitystä, sillä on selvää, että hallituksen ja poliittisen järjestelmän uskottavuus riippuu vaalijärjestelmän perusteellisesta uudistuksesta.

Ehkä tärkeintä Afganistanin suhteen on se, että tehostamme paikan päällä toimivia rakenteitamme. Jäsenvaltiot mukauttavat toimensa resurssien mukaisiksi, ja toivon voivani yhdistää EU:n erityisedustajan ja EU:n edustuston päällikön tehtävät yhdeksi viraksi mahdollisimman pian. Tämän avulla voimme luoda johdonmukaisen lähestymistavan, jota voidaan käyttää esimerkkinä myös muualla.

Pakistanissa keskeisin tavoitteemme on se, että Pakistanista tulee terrorista vapaa vakaa demokratia, joka pystyy yhdessä naapurimaidensa kanssa puolustautumaan yhteisiä uhkia vastaan.

Toimintasuunnitelmassa korostetaan tätä, ja se perustuu kesäkuun EU–Pakistan-huippukokouksessa tehtyihin sitoumuksiin, jotka koskevat muun muassa humanitaarista apua, jälleenrakennuksen tukemista, poliisivoimien ja oikeuslaitoksen avustamista sekä demokraattisten instituutioiden ja kansalaisyhteiskunnan vahvistamista

ihmisoikeuksien parantamiseksi, samoin kuin kauppaa ja yhteiskunnallis-taloudellista kehitystä koskeviin sopimuksiin. Tuemme edelleen vuoden 2008 vaalitarkkailuvaltuuskunnan suositusten täytäntöönpanoa.

Toimintasuunnitelman tukena ovat komission vuoteen 2013 myöntämä hieman alle 500 miljoonan euron huomattava määräraha, Euroopan investointipankin myöntämä 100 miljoonan euron uusiutuvien energialähteiden edistämiseen tarkoitettu laina sekä poliittisten ja kauppasuhteidemme syventämistä koskevat sitoumukset. Toimintasuunnitelmassa mainitaan myös vuoropuhelun tehostaminen kaikista näistä kysymyksistä, ja ensi vuonna Espanjan puheenjohtajakaudella on määrä pitää toinen huippukokous.

Toimintasuunnitelmassa myös todetaan selväsanaisesti, että Euroopan unioni käyttää alueellista yhdentymistä koskevaa asiantuntemustaan auttaakseen Afganistania, Pakistania ja niiden naapurimaita käynnistämään taloussuhteet etenkin Intian kanssa. Nykyisiä jännitteitä ei ratkaista yhdessä yössä, mutta meidän on aloitettava epäluulojen poistaminen. Tällaisesta alueellisesta yhteistyöstä kaupan ja investointien muodossa saatava mahdollinen hyöty on paljon suurempi kuin mikään, mitä Euroopan unioni voi alueella saada aikaan.

Afganistania ja Pakistania koskevan suunnitelman täytäntöönpano on näissä valtioissa toteuttamiemme toimien kannalta keskeinen asia. Se on jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten yhteinen hanke ja ensimmäinen laatuaan, ja onnistuessaan se voi auttaa muotoilemaan kansainvälistä siviiliratkaisua kriiseihin, joita tähän asti on paljolti tarkasteltu vain sotilaalliselta kannalta.

Toimintasuunnitelma merkitsee merkittävää sitoutumista paitsi Afganistaniin ja Pakistaniin myös koko Etelä- ja Keski-Aasiaan. Meidän on kuitenkin annettava muutakin kuin ideoita: me tarvitsemme oikeita ihmisiä, joilla on oikeat taidot, ja he tarvitsevat turvallisuutta voidakseen työskennellä. Vastaanottajahallitusten on osoitettava vahvempaa poliittista sitoutumista ja avunantajien puolestaan suurempaa johdonmukaisuutta, myös sisäisesti jäsenvaltioiden kesken.

Etelä-Aasiassa tapahtuu ääriliikkeiden väkivaltaa päivittäin, niin Helmandin taistelukentillä kuin Peshawarin, Lahoren ja Rawalpindin kaduilla. Emme voi ratkaista tätä pelkästään sotilaallisilla toimilla, vaan auttamalla luomaan turvallisen ympäristön, jossa ei ole ääriliikkeitä ruokkivia jännitteitä ja eriarvoisuutta.

Euroopalla on omien kokemustensa ansiosta paljon annettavaa. Toimintasuunnitelma antaa meille tilaisuuden käyttää näitä kokemuksia muiden auttamiseksi, ja toivon, että parlamentti antaa sille tukensa.

Ioannis Kasoulides, PPE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tavoitteena Afganistanissa oli taistella talebaneja vastaan, jotka tarjosivat suoja-alueen al-Qaidalle. Afganistan ei ole enää suoja-alue, mutta taleban-kapinallisia ei ole lyöty, koska on osoittautunut, että voittoa ei saavuteta vain sotilaallisin keinoin ja että liiallinen sotilaallinen voima turvautuminen kapinallisia surmaamalla on hedelmätöntä.

Strategiassa on siirrytty suojelemaan väestöä, parantamaan Afganistanin turvallisuusvoimien valmiuksia, kehittämään hyvää hallintotapaa keskushallinnon ja etenkin paikallishallinnon tasolla sekä edistämään kehitystä. Tässä yhteydessä on kannustettava afgaanijohtoista sovitteluprosessia niitä taleban-taistelijoita varten, jotka joutuivat väärälle puolelle olosuhteiden pakosta.

EU:n toimintasuunnitelmassa käsitellään kaikkia näitä haasteita, ja EU:lla voi olla tärkeä tehtävä muilla kuin sotilaallisilla aloilla. Olisin kuitenkin odottanut paljon suurempaa huumausainekysymyksen painottamista – te, arvoisa ministeri, mainitsitte ne – ja tiukempia varoituksia korruption ja huonon hallinnon suhteen.

Pakistanin osalta sanon toimintasuunnitelmalle ”kyllä”. Molemmat tapaukset ovat yhteydessä toisiinsa, ja onnistuminen yhdessä niistä edellyttää onnistumista molemmissa. Pakistan olisi pystyttävä torjumaan asianmukaisesti Afganistanista tulevan kapinallisvirran. Lopuksi, tarvitaan diplomatiata, jotta vältetään se, että Intian ja Pakistanin ikuisesta keskinäisestä epäluulosta tulee yleisen onnistumisen este.

Roberto Gualtieri, S&D-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisat ministeri ja korkea edustaja, hyvät parlamentin jäsenet, tällä keskustelulla Euroopan parlamentti pyrkii antamaan panoksensa keskusteluun Euroopan panoksesta alueella, joka on ratkaiseva koko maapallon turvallisuuden ja vakauden kannalta.

Uudessa sotilaallisessa strategiassa, josta presidentti Obama ilmoitti ja joka esitettiin vielä selvemmin ilmoitusta seuranneessa ISAF-maiden ulkoministerien lausunnossa, yhdistetään uusien joukkojen lähettäminen väestön suojelemisen sekä Afganistanin turvallisuusjoukkojen ja instituutioiden valmiuksien parantamisen ensisijaiseen tavoitteeseen. Tällä tervetulleella suunnanmuutoksella otetaan huomioon pelkästään taleban-sissien toiminnan tukahduttamiseen keskittyvien perinteisten sotilaallisten toimien turhuus, sanoisin jopa tavoitteiden kannalta kielteinen vaikutus.

Jotta kuitenkin voidaan taata, että tämä uusi suunta on tehokas ja käynnistää siirtymän kohti turvallista, vaurasta, vakaata ja siksi omavaraista Afganistania, on aivan selvää, että kansainvälisen yhteisön toiminnan sotilaallista ulottuvuutta on täydennettävä yhä suuremmalla sitoutumisella poliittisella ja siviilirintamalla. Meidän on yhtäältä edistettävä taloudellista kehitystä ja lujitettava instituutioita, hallintoa ja oikeusvaltiota sekä toisaalta edistettävä sisäistä sovintoprosessia ja autettava vakauttamaan Pakistanin tilanne.

Tämä on Euroopan unionin paikka ja tehtävä. Euroopan unioni on jo jonkin aikaa tehnyt tällä alueella merkittäviä sitoumuksia: miljardi euroa vuosittain Afganistaniin, 300 miljoonaa euroa Pakistaniin, EUPOL-operaatio, joka tekee korvaamattoman arvokasta työtä henkilöstöongelmistaan huolimatta, kansainvälinen tarkkailuvaluuskunta sekä luonnollisesti yksittäisten valtioiden sitoutuminen ISAF-operaatioon.

Euroopan kyky saada aikaan merkittäviä tuloksia alueella näyttää kuitenkin olevan hyvin heikko, kun otetaan huomioon käytettyjen henkilö- ja rahoitusresurssien määrä. Tästä syystä meidän on vahvistettava sitoumustamme, toisin sanoen Euroopan unionin johtajuutta, ja tehtävä siitä johdonmukaisempi ja tehokkaampi siviilistrategian ja poliittisen sitoumuksen kannalta. Tästä näkökulmasta toimintasuunnitelma on merkittävä edistysaskel, ja Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä kannattaa sitä ja vaatii sen päättäväistä täytäntöönpanoa.

Samalla me kuitenkin ihmettelemme, edellyttävätkö suunnitelmassa mainitut tavoitteet tilapäisten toimenpiteiden yksilöimistä, ja kehotamme harkitsemaan ETPP:n EUPOL-operaation tavoitteiden laajentamista ja välineiden vahvistamista. Euroopan parlamentti on valmis tukemaan Euroopan unionin toimintaa kaikilla näillä rintamilla.

Pino Arlacchi, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, käsittelemme tänään EU:n Afganistanin ja Pakistanin toimintasuunnitelmaa. Parlamentin ulkoasiainvaliokunta on antanut minulle mahdollisuuden toimia uutta Afganistanin strategiaa käsittelevänä esittelijänä.

Me tarvitsemme uuden strategian – tai ehkä me tarvitsemme ylipäätään jonkin strategian – siviilipuolella, sillä tähän asti EU:n toimet tässä maassa eivät ole olleet riittävän johdonmukaisia ja niiden vaikutukset näyttävät jääneen varsin rajallisiksi. Pelkään pahoin, korkea edustaja Ashton, että en voi yhtyä alustuspuheenvuoronne lausuntoon Afganistanista, koska se oli liian yleinen, liian byrokraattinen ja liian hajanainen – kuten nykyinen toimintasuunnitelma. Katson, että parlamentin on autettava tekemään tästä strategiasta vahvempi ja johdonmukaisempi.

Kokoan yhteen kaikki tarvittavat tiedonkappaleet. Ensinnäkin minun on sanottava, että on osoittautumassa hyvin vaikeaksi saada edes perustavanlaatuisimpia tietoja siitä, kuinka paljon varoja EU on käyttänyt Afganistanissa vuoden 2001 miehityksen jälkeen, mihin EU:n apu on saapunut ja kuinka suuri osa varoista on seurattavissa. Tiedämme, että maassa käytetään vuosittain lähes miljardi euroa, mikä on suuri summa. Afganistanin BKT on vain 6,9 miljardia euroa. Näin ollen antamamme siviiliapu on yli 20 prosenttia Afganistanin vuotuisesta BKT:stä, ja tällä määrällä on mahdollista kääntää maan kohtalo, jos se käytetään oikein.

Toiseksi, yritykseni laatia uusi strategia Afganistania varten alkaa pyrkimyksellä määritellä, mitkä ovat olleet EU:n etunäkökohdat tällä alueella ja mitkä niiden pitäisi olla. Keskityn osassa mietintöäni oopiumi-unikkojen poistamiseen vaihtoehtoisen kehitysstrategian avulla.

Jean Lambert, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, toimintasuunnitelmassa on eräitä myönteisiä seikkoja, mutta kuten kollegani ovat aivan oikein huomauttaneet, on joukko kysymyksiä, joihin ei ole vastattu.

Tarkastellessamme tätä asiaa katsomme sitä mielestäni aina ratkaistavanamme olevan ongelman näkökulmasta, ja meillä on taipumus joskus aliarvioida sekä Afganistanin että Pakistanin kansalaisten päivittäistä todellisuutta, jota leimaavat lukuisat kuolemat, hazara-vähemmistöön kohdistuvat murhat eräissä Pakistanin osissa, hyökkäykset tyttökouluja, poliiseja ja monia muita vastaan.

Afganistanin poliisivoimia kuvailtiin meille äskettäin talebanien tykkien ruoaksi. Uskon, että monet meistä ihmettelevät yhä, mitä me oikein luulimme saavuttavamme menemällä tälle alueelle. Kansainvälisten toimien osalta olen tyytyväinen kuullessani komission jäsenen puhuvan yhteistyön ripeästä käynnistämisestä ja etenkin mainitsevan Intian. Alueellinen lähestymistapa on tärkeä, ja odotan kiinnostuneena kuulevani, miten aiomme toimia muilla alueilla, joilla on pahoja jännitteitä, kuten Kashmirissa, jonka Afganistanin suurlähettiläs kertoi muutama päivä sitten aiheuttavan ongelmia kaikessa, mitä alueella yritetään tehdä.

Etenkin Pakistanissa meidän on myös katsottava, millaista tehokasta tukea me annamme monille tuhansille kotiseudultaan siirtymään joutuneille ihmisille, ja otettava opiksi Pakistanin ja Afganistanin rajalle siirtymään joutuneita kohtaan aiemmin osoittamastamme sitoutumisen puutteesta: tyhjiö täyttyy aina. Näin ollen meidän on todella kiinnitettävä huomiota koulutukseen ja siirtymään joutuneista myös huolehtivien kansalaisten tarpeiden tyydyttämiseen.

Charles Tannock, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, meillä ei ole varaa antaa Naton ISAF-sotilasoperaation Afganistanissa epäonnistua. Riittävän poliittisen tahdon, oikean sotilaallisen varustuksen ja kaikista jäsenvaltioista paikalle lähetettävien lisäjoukkojen avulla Nato voi lyödä talebanit, ja tähän on luonnollisesti yhdistettävä myös tunne- ja järkisyihin vetoava kampanja. Naapurissa Pakistanissa saattaa kuitenkin muhina katastrofi – se on islamilaisen radikalisoitumisen, korruption ja heikon johtajuuden piinaama ydinasevaltio, jota meidän kuitenkin on strategisista syistä autettava.

Pakistanin turvallisuusjoukkojen tiettyjen osien on kuitenkin esimerkiksi jo kauan epäilty antavan hiljaista tukea Afganistanin talebaneille, ja ne ovat vasta nyt vastentahtoisesti ymmärtämässä tällaisen toiminnan kotimaassaan aiheuttamat vaarat. Myös uhka, jonka Pakistan etenkin Kashmirissa terroristeja suojelemalla muodostaa Intialle, on vakava vaara koko alueelle.

Jos Pakistan haluaa edelleen saada EU:n jäsenvaltioilta sotilaallista apua jihad-terroristien vastaisiin operaatioihin sekä EU:n taloudellista apua, sen on annettava ehdottoman lujat takeet siitä, että tätä apua ei käytetä sen perinteisten sotavoimien vahvistamiseen Intian rajalla.

Lopuksi, Pakistanin ja Afganistanin epävakaus on räikeä vastakohta demokraattisen liittolaisemme ja kumppanimme Intian vakaudelle ja maltillisuudelle, ja tämä maa ansaitsee EU:n täyden tuen.

Willy Meyer, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtajaehdokas, ryhmäni ei ole koskaan tukenut Yhdysvaltojen edellisen presidentin George Bushin Afganistania koskevaa strategiaa. Emme koskaan tukeneet sitä, ja aika näytti, että olimme oikeassa.

Afganistanissa on tällä hetkellä korruptoitunut hallitus, maassa kuolee viattomia uhreja, eikä naisten tilanne ole muuttunut lainkaan. Näin ollen olisi ollut loogista vaihtaa strategiaa, ja pahoittelemme sitä, että presidentti Obama on valinnut sotilaallisen ratkaisun ja aikoo lähettää maahan 30 000 sotilaan lisäjoukot. Mielestäni Euroopan unionin ei pitäisi seurata tätä toimintalinjaa, koska on todellinen vaara, että Afganistanista tulee uusi 2000-luvun Vietnam.

Historia on osoittanut, että Afganistaniin ei voida saada sotilaallista ratkaisua. Yhteistyötä on lisättävä, ja kaikkia ponnistuksia diplomaattisen ratkaisun aikaansaamiseksi on tehostettava. Itse konfliktialueella ja geostrategiselta kannalta meidän on noudatettava kansainvälistä oikeutta ja pyrittävä Afganistanin sisäisiin ratkaisuihin.

Nicole Sinclair, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, minulla oli muutama viikko sitten ilo tavata Afganistanista palaavia Yhdistyneen kuningaskunnan joukkoja, ja kuulin kuulemasta päästyäni, kuinka huonosti varustettuja ne olivat. Ja kuitenkin Yhdistynyt kuningaskunta maksaa joka päivä 45 miljoonaa puntia tälle korruptoituneelle instituutiolle. Osa näistä varoista voitaisiin käyttää paremmin Afganistanissa olevien joukkojemme aseistukseen Afganistanin poliisivoimia kouluttaviin joukkoihin ja niin edelleen.

Se, mitä eräät teistä ovat sanoneet, on aivan totta: tämä on koko maailman kannalta tärkeä alue, jolla meidän on saavutettava edistystä.

Minun on vaikea sulattaa ulkoasioiden korkean edustajamme Cathy "vastuunpakoilija" Ashtonin, jonka taskuissa on epäilemättä enemmän kuin muutama rupla, kokemattomuutta. Me tarvitsemme jonkun kokeneemman. Hänellä ei ole mitään kokemusta ulkoministeriöstä; hän ei ole toiminut ulkoministerinä, eikä hän luullakseni ole ollut edes puolipäivätoissa matkatoimistossa. Herätkää! Tämä on arkaluonteinen tehtävä, jolla on muutettava asioita parempaan suuntaan, ja hänellä ei yksinkertaisesti ole tarpeeksi kokemusta.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, ensi näkemältä neuvoston päätelmät Afganistanista näyttäisivät olevan tervetullut vastakohta Yhdysvaltojen ja Yhdistyneen kuningaskunnan sotaisalle asenteelle. Lähemmin tarkastellen se on kuitenkin sekoitus naiiviutta ja näiden valtioiden menetelmiin osallistumista. Neuvosto on todella naiivi yrittäessään istuttaa länsimaisen demokratian herkan kukan Afganistanin heimojärjestelmän vihamieliseen maaperään. Yhteiskunnan vertikaaliset jakolinjat ja henkilökohtaisen arvostelukyvyn edelle menevä heimojen välinen lojaalius tekevät sen mahdollottomaksi. Neuvosto haluaa poistaa korruption, mutta ei yksinkertaisesti ymmärrä, että objektiiviseen arviointiin ja

rahoitusta ja resursseja koskeviin päätöksiin perustuvalla byrokraattisella mallilla ei olisi mitään mahdollisuuksia tulla noudatetuksi.

Tämä ei johdu siitä, että afganistanilaiset olisivat lähtökohtaisesti epärehellisiä, vaan siitä, että Afganistanin heimoyhteiskunnassa omasta perheestä ja heimosta huolehtimista pidetään itsestään selvänä hyveenä.

Neuvosto haluaisi lopettaa oopiumi-unikkojen viljelyn. Talebanien erottaminen hallituksesta ei kuitenkaan ollut paras tapa tämän tuotannon vähentämiseksi. Taleban-hallitus vähensi sitä 90 prosenttia, mutta Afganistaniin hyökkäämisen jälkeen maasta on jälleen tullut maailman johtaja oopiumin tuottaja. Toimintasuunnitelmassa todetaan: "Afganistanissa vallitsevaa turvattomuutta ei voida poistaa pelkin sotilaallisilla keinoin." Se voi tarkoittaa vain sitä, että sotilaallisilla toimilla on asiassa oikeutettu rooli. Minun mielestäni näin ei ole. 1800-luvulla ja 1900-luvun alussa Afganistanissa käytiin kolme epäonnistunutta sotaa; meidän olisi todella pitänyt jo oppia läksymme.

Talebanit sortavat naisia, halveksuvat demokratiaa ja surmaavat brittiläisiä sotilaita: se on todella epämiellyttävä organisaatio. Me voisimme kuitenkin lopettaa brittiläisten ja liittoutuneiden sotilaiden tappamisen vaikka huomenna vetämällä joukkomme pois. Tämä on kuolemaa kylvävä, järjetön sota, jota yksinkertaisesti ei voi voittaa.

José Ignacio Salafrañca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, koko kansainvälinen yhteisö, ei vain Yhdysvallat, on vaikeuksissa Afganistanin kanssa. Presidentti Obamalta kesti kolme kuukautta laatia kattava strategia vastauksena kenraali McChrystalin hälyttävään raporttiin.

On yleisesti tiedossa, että uuteen strategiaan sisältyy sotilaallisen läsnäolon lyhytaikainen vahvistaminen, vetäytyminen vuonna 2011, turvallisuusseikkojen asteittainen siirtäminen afganistanilaisten joukkojen vastuulle, siviili- ja sotilastoimien parempi koordinointi ja keskittyminen suuriin kaupunkeihin.

Nyt, korkea edustaja Ashton, suurena haasteena on muotoilla ja yksilöidä lähinnä Lontoon konferenssissa Euroopan vastaus. Julkilausumassanne viittasitte kahteen avaintermiin. Sanoitte, että toimemme on koordinoitava muiden kansainvälisten elinten kanssa, ja me kannatamme koordinoitua Yhdistyneiden Kansakuntien kanssa. Sanoitte myös, että toimiemme on oltava johdonmukaisia.

Esitän tämän suhteen kaksi huomiota. Vuonna 2005 minulla oli kunnia johtaa parlamentin vaalitarkkailuvaltuuskuntaa, ja tapasin kansainvälisten turvallisuusjoukkojen (ISAF) päällikön kenraaliluutnantti Grazianon, jonka komennus UNIFIL-joukoissa (United Nations Interim Force in Lebanon) on nyt päättymässä. ISAF-operaatioon osallistuvat 44 valtiota (joista 28 kuuluu Natoon) muodostavat epäyhtenäisen voiman, joka ei ole tehokas nykyisessä taistelussa kapinallisia vastaan.

Toinen tärkeä näkökohta on se, että sotaa ei voida voittaa – ja Afganistanissa käydään tällä hetkellä sotaa – elleimme saa siviiliväestöä puolellemme, kansainvälisen liittoutuman puolelle. Korkea edustaja Ashton, minun mielestäni yhtenä Euroopan unionin päätavoitteista olisi oltava miljardi euroa Euroopan unionin varoja maksavien toimiemme keskittäminen siihen, että siviiliväestö saadaan meidän puolellemme.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, aloitan puheenvuoroni muistamalla Royal Anglian -rykmentissä palvellutta korpraali Adam Dranea, joka oli kotoisin vaalipiiriini kuuluvasta Bury St Edmundsista ja joka kaatui Helmandin maakunnassa 7. joulukuuta 23 vuoden ikäisenä. Hän oli sadas tänä vuonna kaatunut Yhdistyneen kuningaskunnan puolustusvoimien jäsen.

Esitämme osanottomme Adamin perheelle, ja kaikille tällaisen menetyksen kärsineille perheille, olivat ne sitten eurooppalaisia, afganistanilaisia tai pakistanilaisia.

Tällaisen uhrauksen edessä Euroopan parlamentin velvollisuutena on varmistaa, että teemme kaiken voitavamme edistääksemme rauhaa ja hyvinvointia Afganistanissa. Jos suhtaudumme vakavasti Lissabonin sopimuksen tuomiin uusiin muutoksiin ja aidosti yhteiseen EU:n ulkopolitiikkaan, tämän osoittamiseen ei ole parempaa paikkaa kuin Afganistanin hiekka-aavikko. Ensinnäkin meidän on varmistettava yksittäisten jäsenvaltioiden toimien kunnollinen mukauttaminen tähän uuteen strategiaan ja toiseksi kannatettava korkean edustajan Ashtonin tänään antamaa lupautta saada Afganistaniin uusi mainio kahta tehtävää hoitava edustaja ensi vuoden alussa. Tämä on sekä uuteen perussopimukseen perustuvan EU:n toiminnan tehostamisen testi että merkki jatkuvasta päättäväisyydestämme Afganistanissa.

Lopuksi, jäsenvaltioiden on tähän liittyen varmistettava, että EUPOL-operaatio rekrytoi 400 luvattua upseeria; tämä on ehdottoman välttämätöntä, jotta Afganistanin omat lainvalvontayksiköt voivat tehdä työnsä kunnolla.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan heti todeta selvästi, että pidän Nicole Sinclaren huomautuksia Catherine Ashtonista täysin sopimattomina.

Arvoisa puhemies, joka neljäs lapsi ei elä viiden vuoden ikäiseksi Afganistanissa, jolle ovat tunnusomaisia sosiaaliset ja terveydenhuollon puutteet samoin kuin puutteellinen demokratia ja turvallisuus. Pakistanin kanssa syntyvän konfliktin todennäköisyys muodostaa talebaneille kannustimen rekrytoida taistelijoita ja korostaa tarvetta puuttua Afganistanin ongelmiin alueellisesta näkökulmasta. Tähän on syytä lisätä se, että kyvyttömyys ratkaista tilanne pelkästään sotilaallisin keinoin sanelee sen, että Euroopan unionilla laajoine välinevalikoimineen on erityinen rooli.

Nato, joka ensisijaisesti vastaa sotilaallisesta puolesta, on saavuttamassa rajansa Afganistanin haasteen edessä. Euroopan unionin humanitaarinen toiminta, sen yhteistyö- ja kehitysvälineet ja sen tehokkaampi diplomatia eivät suinkaan takaa onnistumista, mutta ilman tätä tukea Naton toimet ovat tuomittuja epäonnistumaan.

Kaikkien näiden elementtien uusi yhdistelmä – näin on toivottava – johtaa Afganistanin kansalaisten kannalta lupaavampiin näkymiin. Vaikka Euroopan unionin vastuu nykytilanteessa on suuri, yhä korruptoituneen, jakautuneen ja järjestäytymättömän Afganistanin vastuu on valtava.

Meidän on muistettava, että Afganistanille tarjottu kumppanuus voi onnistua vain, jos riittävän monet kansalaiset tukevat maansa jälleenrakentamista. Vaikka tämä on valtava tehtävä, se ei ole peruste istua toimeettomana ja jättää valtiot kaikenlaisten fundamentalistien saaliiksi.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, kyllä, meidän on päästävä pois Afganistanin ansasta, johon me jouduimme George Bushin harjoittaman politiikan takia. Kysymys ei kuitenkaan ole siitä, milloin me vetäydymme Afganistanista, vaan miten.

Ellei kansainvälisen yhteisön lukemattomia virheitä aseteta kyseenalaisiksi, on vaarana, että menetämme täysin Afganistanin väestön luottamuksen ja tuen talebaneille. Humanitaarisen avun ja kehitysavun militarisointi on lopetettava, koska se hämmentää ihmisiä ja syö valtiosta riippumattomien organisaatioiden uskottavuutta.

Meidän on turvauduttava enemmän kehittyvään kansalaisyhteiskuntaan ja Afganistanin uudistusmielisiin. Miksi Eurooppa on Afganistanissa? Siksikö, että Yhdysvallat käski, vai vapauttaakseen maan takapajuisuudesta ja väkivallasta? Meidän on vahvistettava Afganistanin tehokkaimpia rakenteita, asetettava etusijalle investoinnit julkisiin palveluihin – koulutukseen, terveydenhuoltoon ja liikenteeseen – ja tuettava paikallistason hyvää hallintotapaa, sillä näiden maiden kulttuuri edellyttää, että pohdimme kansallisvaltion merkitystä. Euroopan olisi esimerkiksi tuettava Bamiyanin maakunnan naispuolista kuvernööriä Habiba Sarabia. Hänen nimittämisensä oli ensimmäinen laatuaan Afganistanin historiassa, ja kuten muistatte, me menimme sinne vuonna 2001 auttamaan naispuolista väestöä.

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, lukiessa Afganistania ja Pakistania koskevaa EU:n toimintasuunnitelmaa saa vaikutelman, että koko tilanne riippuu siitä, mitä EU tekee.

Uskon, että Euroopan unioni voisi antaa hyödyllisen käytännön panoksen, mutta tämä on asetettava laajempien kansainvälisten toimien viitekehykseen ja siinä olisi keskityttävä tiettyihin konkreettisiin toimiin, joissa EU:n osallistuminen voi tuottaa todellista lisäarvoa. Asia on liian vakava, jotta EU:lla olisi varaa teeskentelyyn. Löysin runsaan tusinan sivun mittaisesta asiakirjasta vain neljä lyhyttä viittautusta Yhdysvaltoihin, ja mikä ehkä vielä merkittävämpää, vain yhden viittauksen Natoon, vaikka juuri Naton ISAF-operaatio on keskeinen kaikkien pyrkimysten onnistumisen kannalta.

Ilman turvallisuutta ja vakautta ei ole mahdollista taata hyvää hallintoa tai toteuttaa mitään merkittävää jälleenrakennus- ja kehitysohjelmaa.

Siviilipuolella Euroopan valtiot ja EU itse ovat pumpanneet vuoden 2001 jälkeen Afganistaniin 8 miljardia euroa, mutta tällä valtavalla summalla ei näytä olleen juuri vaikutusta; onko meillä mitään käsitystä siitä, kuinka paljon siitä on joutunut väärin käsiin?

Afganistania ja Pakistania varten tarvitaan kattava kansainvälinen suunnitelma, mutta minulle on vielä osoitettava, miten EU:n panos sopii tähän laajempaan kansainväliseen sitoumukseen.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, nyt, kahdeksan vuotta myöhemmin, me kaikki tiedämme, että aikaisempi sotilasvoimaan perustunut Afganistan-strategia on epäonnistunut. Yhtäältä

sotilaallisten operaatioiden ja toisaalta siviilitarkoituksiin myönnettyjen varojen riittämättömyyden välinen epätasapaino estää suorasti elinolosuhteiden parantamisen Afganistanissa.

Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston tärkein viesti on näin ollen, että me tarvitsemme strategiaan radikaalin muutoksen. Strategiaan tarvitaan radikaali muutos pois sotilaallisesta ja ennen kaikkea kohti kansalaiskeskeisempää strategiaa. 40 prosenttia afganistanilaisista on työttömiä, ja yli puolet heistä elää äärimmäisessä köyhyydessä ilman mitään terveydenhuoltoa tai asianmukaista koulutusta. Painopiste on siirrettävä sosiaalikeskeisyyteen, ja juuri sitä odotan neuvostolta, komissiolta ja kaikilta asiaan osallistuvilta toimijoilta.

Tähän sisältyy luonnollisesti hallinnon parantaminen, maatalouden tehostaminen ja entisten taleban-taistelijoiden integroiminen yhteiskuntaan. Sanon teille kuitenkin täysin vilpittömästi: jos teemme tämän vain puolittain ja turvaudumme jälleen kerran sotilaalliseen voimaan, pilaamme mahdollisuutemme. Aika on loppumassa!

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, meidän on mielestäni yritettävä esittää joitakin yksinkertaisia ideoita näihin hyvin monimutkaisiin kysymyksiin.

Ensimmäinen kysymykseni on yksinkertainen: miksi me menimme Afganistaniin? Mennessämme Afganistaniin meillä oli yksi tavoite: hajottaa al-Qaidan koulutusleirit, kansainvälisen terrorismin tukikohdat, jotka uhkasivat meitä ja alueen vakautta. Nyt noita leirejä ei enää ole.

Toinen huomioni on se, että pidimme siitä tai emme, lännen Afganistaniin lähettämiä joukkoja pidetään valitettavasti yhä yleisemmin miehitysjoukkoina eikä enää ystävällismielisinä joukkoina. Tämä on suuri jokapäiväinen ongelma, joka meidän on pidettävä mielessä. Kehotan niitä, jotka väittävät muuta, menemään itse katsomaan, mitä Afganistanissa tapahtuu.

Kolmas seikka on se, että turvallisuustilanne on huonontunut tuntuvasti. Vuonna 2004 Kabulissa saattoi kävellä vapaasti. Nykyisin Kabul on valtava linnoitettu leiri. Jos emme ota opiksi kentällä tehdyistä operatiivisista virheistä ja käytämme viime kädessä vain vanhoja menetelmiä, tulemme näin ollen vain toistamaan nämä virheet.

Mitä seurauksia kaikella tällä on? Minusta on itse asiassa tunnustettava, että olemme hajottaneet al-Qaidan – tämä on todellinen havainto – ja että meidän täytyy vetää joukot pois. Voimmeko vetää ne pois nyt heti? Emme, sillä jos vetäisimme ne pois, syntyisi epäilemättä kaaos, joka saattaisi johtaa siihen, että leirit, joita vastaan taistelemme, pystytettäisiin uudelleen. Vetäytymisemme on tästä syystä liityttävä eräitä ehtoja.

Ensinnäkin, kuten kaikki sanovat, meidän on annettava avaimet afganistanilaisille itselleen; meidän on varmistettava, että konflikti on afganistanilainen konflikti. Toiseksi, on saatava aikaan vuoropuhelu kaikkien kapinallisten kanssa, ja huomattava, etten sanonut ”talebanien kanssa”, sillä sana ”taleban” on hyvin rajoittava. Kolmanneksi, on hyväksyttävä sosiaalinen taso, joka ei ole täydellinen. Emme saa ajatella, että meidän eurooppalaisia kriteerejämme pitäisi soveltaa Afganistaniin. Tämä meidän on hyväksyttävä.

Arvoisa puhemies, sotilaallisen operaation lopettaminen on aina paljon vaikeampaa kuin sen aloittaminen, ja jotta voimme lopettaa sen, meidän on pidettävä mielessä alkuperäinen tavoite, joka oli al-Qaidan leirien hajottaminen. Se on nyt tehty.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Neuvoston mukaan Afganistanin ja Pakistanin tilanteella on suora vaikutus Eurooppaan. Tämä on se tärkein viesti, joka meidän on pystyttävä rehellisesti ja rohkeasti välittämään Euroopan unionin kansalaisille. Tässä mielessä olen tyytyväinen EU:n uuteen Afganistanin ja Pakistanin toimintasuunnitelmaan, johon sisältyy investoiminen valtavaan valmiuksien kehittämisohjelmaan Afganistanin hallinnon kaikilla tasoilla.

Tämän toimintasuunnitelman tehokas täytäntöönpano, keinona yhdistää Euroopan unionin toimet Afganistanissa, on ainoa tapa edistää valtiorakenteiden kehittämistä, joka on välttämätöntä sodan ja alihkehityneisyyden lopettamiseksi. Euroopan unioni ei voi jättää afganistanilaisia oman onnensa nojaan, eikä se ole maassa siksi, että Yhdysvallat on niin päättänyt. Maassa tarvitaan kansainvälistä sotilaallista ja siviililäsnäoloa vielä monien vuosien ajan.

Lopuksi tuomitsen jyrkästi Ranskan hallituksen päätöksen pakottaa maassaan käytävää sotaa paenneet afganistanilaiset palaamaan Afganistaniin.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, jos on jotakin, mitä me emme Afganistanin katkerassa todellisuudessa tarvitse, niin kaunistelevia puheita. Tämä on osoitettu teille, korkea edustaja Ashton. Te puhuitte jäsenvaltioiden sitoutumisesta EUPOL-poliisikoulutusoperaatioon. Onko asia todella näin? Jos on, miksi emme edelleenkään ole saaneet edes 400 poliisia tähän tehtävään? Tämä on sekoitus epärehellisyyttä ja naurettavuutta. Tarkoitamme me todelle sitä, mitä sanomme?

Jo kaksi vuotta sitten European Security Review -aikakausjulkaisussa todettiin, että poliisikouluttajien vähäinen määrä asetti Euroopan todellisen sitoutumisen kyseenalaiseksi. Miksi me emme rahoita koulutettuja poliiseja ehkäistäksemme sen, että he liittyvät sotaherrojen tai talebanien joukkoihin? Se ei maksaisi paljon ja olisi hyvin tehokasta. Minusta vaikuttaa siltä, korkea edustaja Ashton, että Eurooppa puhuu suuria sanoja, mutta sen toimet ovat häpeällisen vähäisiä ja riittämättömiä.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, valittu otsikko ”uusi Afganistanin ja Pakistanin toimintasuunnitelma” on osuva. Se, mitä täällä on esitetty, vaikuttaa minusta kuitenkin pikemmin kahdelta erilliseltä peräkkäin esitetyltä toimintasuunnitelmalta.

Olen paljon samaa mieltä siitä, mitä näistä kahdesta valtiosta on todettu. Toivon, että olemme Afganistanissa oppineet aiemmista virheistä ja että mukautamme toimiamme ja rakenteitamme tämän mukaisesti. Pakistanin osalta olen tyytyväinen siihen, että uutta politiikkaa pidetään vaalitarkkailuraporttini jatkotoimena. Mielestäni on vain oikein, että sisällytämme tällaiset suositukset niitä maita koskevaan konkreettiseen politiikkaan, joissa olemme suorittaneet vaalitarkkailutehtäviä.

Haluaisin, että neuvosto ja komissio vastauksena tähän keskusteluun selittävät näitä kahta valtiota koskevan yhteisen strategian selkeämmin, sillä meidän on myönnettävä esimerkiksi, että tällä alueella on tuhansia kilometrejä pitkä raja, jota ei voida valvoa kunnolla kummallakaan puolella, mutta toimilla, joita toteutamme yhdellä puolen rajaa, on suoria vaikutuksia myös sen toisella puolella. Mitä rakenteita me näin ollen oikeastaan haluamme luoda? Miten me haluamme saada aikaan vuoropuhelun Afganistanin ja Pakistanin hallitusten välille? Miten me voimme varmistaa, että paikalliset ihmiset hyväksyvät meidän toimemme? Nämä ovat kysymyksiä, joihin me yhä tarvitsemme vastauksia, ja toivon, että me myös saamme ne.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, viime lokakuussa hyväksytty Afganistanin ja Pakistanin toimintasuunnitelma on sinänsä hyvä asiakirja. Sen tavoitteena on luoda edellytykset vastuun palauttamiseksi kansainväliseltä yhteisöltä, myös EU:lta, Afganistanin valtiolle, kansainvälisen yhteisön toimiessa tukevassa roolissa. Yhdysvallat suunnittelee samaa turvallisuuden alalla. Toiveena on, että Yhdysvaltojen lähettämien 30 000 sotilaan lisäjoukkojen avulla luodaan tilanne, jossa vastuu voidaan siirtää Afganistanin joukoille vuoteen 2011 mennessä, jolloin Yhdysvallat aloittaa vetäytymisen.

Vaikka sekä EU:lla että Yhdysvalloilla on samanlaiset tavoitteet, nimittäin luoda olosuhteet, joissa Afganistanin valtio voi ottaa vastuun omista asioistaan, tavoitteiden saavuttamisaikataulut ovat väistämättä erilaiset. Riittävä turvallisuus täytyy saada aikaan vuoteen 2011 mennessä, mutta valtiorakenteiden luominen vie väistämättä enemmän aikaa.

Kysymys kuuluu siis: mikäli riittävää turvallisuustilannetta ei ole saatu aikaan vuoteen 2011 mennessä tai tilanne huononee jälleen Yhdysvaltojen vetäytymisen jälkeen, onko EU, joka jo on kiinni valtiorakenteiden kehittämisessä, valmis vastaamaan myös turvallisuudesta? En usko – ja silloin meillä on ongelma.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen siihen, että puheenjohtajavaltio Ruotsi on vahvistanut Euroopan unionin sitoutumista Afganistanin vakauteen ja kehitykseen tällä toimintasuunnitelmalla. Haluaisin luonnollisesti tietää enemmän tämän suunnitelman rahoituksesta Afganistanin osalta.

Toinen Afganistanin kannalta hyvin tärkeä tapahtuma on tammikuussa Lontoossa pidettävä konferenssi. Siellä saamme kuulla Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden tekemistä konkreettisista lupauksista. Myös Afganistanin hallituksen on määrä kertoa niistä monista sitoumuksista, joita sen on tehtävä esimerkiksi korruption ja huumekaupan torjunnan aloilla. Olen varsin huolissani tämän päivän lehdissä olleista uutisista presidentti Karzain eilen pitämästä korruptiota käsitellestä puheesta.

Hyvät parlamentin jäsenet, presidentti Obaman päätös lisätä sotilasjoukkojaan 30 000 sotilaalla on hyvin tuore. Lyhyesti sanottuna Afganistan on ratkaisevassa vaiheessa, ja Yhdysvaltojen ja Euroopan on toimittava hyvin koordinoidusti.

Afganistanissa ei ole kyse vain afganistanilaisten hyvinvoinnista ja vapaudesta, vaan myös koko alueen ja Pakistanin kaltaisen tärkeän valtion vakaudesta. Kun otetaan huomioon al-Qaidan muodostama jatkuva uhka, kyse on myös meidän omasta turvallisuudestamme, kuten jo todettiin.

Naton ja sen, mitä me kutsumme länneksi, uskottavuus riippuu myös pitkälti Afganistanissa saavutettavista tuloksista. Emme saa epäonnistua. Onnistuaksemme me tarvitsemme kuitenkin omien kansalaistemme tuen, kuten myös jo todettiin. Tämä tuki riippuu avoimuudesta ja selkeydestä. Meidän on selitettävä, että maanmiehemme Afganistanissa ovat vakavassa vaarassa, mutta meidän on myös korostettava siellä hoidettavan tehtävän tärkeyttä ja sitä, että se ei saa epäonnistua. Kuten olen todennut, kyse on monista tärkeistä seikoista.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, eräs afganistanilainen ystäväni sanoi kerran minulle, että on hyvä, että länsi hyökkäsi Afganistaniin, mutta muistakaa, että Afganistanin historiassa kaikista, jotka ovat jääneet maahan yli vuoden ajaksi, on tullut miehittäjiä, vaikka he alun perin menivät sinne vapauttajina. Tämä tapahtui vuonna 2001. Nyt olemme vuodessa 2009, ja juuri näin on käynyt.

Talebanit hallitsevat todellisuudessa 80 prosenttia maasta, ja sekä Yhdysvaltojen sotilasjohto että Euroopan valtioiden puolustusministerit sanovat, että tätä sotaa ei voida voittaa sotilaallisin keinoin. Mikä sitten on tavoite? Maata, joka ei ole hallinnassamme, ei voida muuttaa demokratiaksi tai miksikään muuksi keskushallinnosta käsin, jos maalla ei koskaan ole ollut keskusjohtoista hallintomuotoa. Eikö toisin sanoen olisi järkevää keskittyä al-Qaidaan ja terrorismiin ja sitten lähteä pois? Näihin kysymyksiin on vastattava.

Tarvitsemme vastauksia myös Geoffrey Van Ordenin perustellusti esittämiin kysymyksiin tämän toimintasuunnitelman yhteyksistä yleiseen strategiseen tavoitteeseen, Lontoon konferenssiin, presidentti Obaman Afganistanin suunnitelmaan ja niin edelleen. Ovatko nämä seikat keskenään johdonmukaisia? Näin ollen on aivan oikein ja tarpeellista saada aikaan Afganistania ja Pakistania koskeva yhdistetty lähestymistapa ja sisällyttää siihen myös se, mitä Intiasta sanottiin.

Mikä tärkeintä, meidän on seurattava sisäistä kehitystä. En ole koskaan nähnyt, että kun ulkomainen sotilaallinen paine lähtee maasta koulutettuaan sotilaita ja poliiseja, joilla ei ole omaa tavoitetta, kansalaissodan ideologinen osapuoli, jolla on tavoite, häviäisi. Se voittaa aina! Historiakin osoittaa tämän, ja siksi olen hyvin huolissani siitä, että sillä, mitä nyt teemme, ei ole jatkuvuutta. Meidän olisi todella pohdittava, millaisen suunnitelman avulla saisimme vedettyä joukkomme pois järkevästi ja samalla lopetettua terrorismin.

Lara Comi (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Afganistanin turvallisuustilanne huononi äskettäin jyrkästi, koska alue ei ollut täysin hallinnassa. Valtavat alueet ovat heimojen hallinnassa, eivätkä kansalliset lait siten enää päde niillä. Turvattomuuden tunne on myös levinnyt tärkeimpiin kaupunkeihin ISAF-joukkojen jatkuvasta sitoutumisesta ja valvontatoiminnasta huolimatta.

Koska terrorismin torjunta liittyy läheisesti itse paikalla toteutettuihin toimiin, on selvää, että Yhdysvallat, sen liittolaiset ja Nato eivät voi vetäytyä. Jatkuva läsnäolomme ja onnistuminen Afganistanissa riippuvat paljolti yhteisestä kansainvälisen tason poliittisesta ja sotilaallisesta lähestymistavasta, jolla pyritään alueelliseen lähestymistapaan paikan päällä sekä Afganistanissa että Pakistanissa.

Tässä mielessä Euroopan unionin uusi toimintasuunnitelma on merkittävä askel turvallisuuden vahvistamisessa ja herkässä valmiuksien kehittämisprosessissa, joka koskee alueen demokraattisia instituutioita, ihmisoikeuksia ja yhteiskunnallis-taloudellista kehitystä.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin toimintasuunnitelma on mielestäni oikeansuuntainen, sillä apumme on kohdistuttava kahteen alaan. Ensimmäinen on turvallisuuden lisääminen. Toinen on ihmisten elinolosuhteiden parantaminen. Voidaan sanoa, että ensimmäisellä alalla – turvallisuudessa – saavutettava edistys parantaa myös ihmisten elinolosuhteita, ja edistys toisella alalla – elinolosuhteiden parantaminen – parantaa puolestaan turvallisuustilannetta.

Katson kuitenkin, että meidän on jatkuvasti kysyttävä, kuinka tehokasta apumme on. Minun mielestäni se voisi olla paljon tehokkaampaa, jos voisimme luottaa Keski-Aasiaa ympäröivien valtioiden tukeen. Haluan erityisesti kehottaa Euroopan unionia, korkeaa edustajaa Ashtonia ja ministeri Malmströmiä ottamaan yhteyttä Venäjään ja Tadžikistaniin, koska nämä valtiot voisivat olla suureksi avuksi logistiikassa ja väestölle tarkoitetuissa huoltokuljetuksissa.

Sajjad Karim (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, terroristien pommi-iskut ovat nykyisin jokapäiväisiä tapahtumia Afganistanissa ja Pakistanissa. Hyökkäykset kohdistuvat kouluihin, ostoskeskuksiin, kaupunkien keskustoihin ja jopa sotilaallisiin komentokeskuksiin.

Pakistanin puolustusvoimat työntävät menestyksekkäästi takaisin Afganistanista Pakistaniin tulevia soluttautujia, mutta minun on kysyttävä: mistä nämä terroristit saavat jatkuvasti aseita? On aivan liian yksinkertaista väittää, että tämä on Pakistanin sisäinen asia. Se on paljon monitahoisempi kysymys.

Ministeri Malmström otti perustellusti esiin kysymyksen alueellisesta yhteistyöstä. Aiommeko me käyttää uutta ulkopoliittista toimijaamme, korkeaa edustajaa, kannustaaksemme Pakistanin naapurimaita tekemään kaiken voitavansa Pakistanin auttamiseksi tänä vaikeana aikana?

On myös aivan totta, että niin kauan kuin Pakistanin ja Intian välillä vallitsee keskinäinen epäluuloisuus – ja minä kannatan vilpittömästi näiden kahden valtion lähentämistä – saamme aikaan hyvin vähän edistystä. Pelkään pahoin, että niin kauan kuin Kashmirin keskeistä kysymystä ei ole ratkaistu, emme pääse kovinkaan paljon eteenpäin.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Afganistanin toimintasuunnitelmassa on mielestäni järkeä vain, jos siinä korostetaan Euroopan unionin omaa politiikkaa eli Euroopan unionin lähestymistapaa Afganistaniin. Olemme jo siellä tiiviisti mukana, emmekä voi vain seurata tärkeimpien liittolaistemme päätöksiä, kun ne yllättävät meidät eräillä strategisilla päätöksillään.

Tärkeää tässä toimintasuunnitelmassa on minusta se, että siinä asetetaan siviilialoitteet selvästi etusijalle. Meidän olisi haudattava lopullisesti ajatukset sotilaallisesta voitosta. Me emme voi voittaa alueella, jonka väestö pitää kaikkia siellä auttamassa olevia miehittäjinä ja talebaneja niin sanottuina vapaustaistelijoina.

Olen samaa mieltä kaikkien niiden kanssa, jotka ovat korostaneet alueellisen ratkaisun sekä Afganistania ympäröivän alueen valtioiden suuremman osallistumisen tarvetta. Paikallinen väestö luottaa niihin enemmän.

Arnaud Danjean (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, Afganistanin toimintasuunnitelmasta on sanottu paljon. Omasta puolestani pahoittelen sitä, että meille tänään esitetyissä puheenvuoroissa ei painotettu hieman enemmän EUPOL-operaation ja Naton operaation yhteyttä Afganistanissa. EUPOL-operaatio on operaatio, joka meidän on suoritettava. Sen nykyiset määrälliset ja laadulliset ongelmat johtuvat lähinnä yhteydestä Natoon, ja jotta se olisi tehokas, meidän on ratkaistava ne mahdollisimman nopeasti. Olisin toivonut, että tästä olisi sanottu enemmän.

Kysymykseni koskee Pakistania, jonka jatkuva epävakaus on, kuten tiedämme, yksi syy koko alueen ja myös Afganistanin kriisiin. Näen, että toimintasuunnitelmassa suunnitellaan yhteistyötä Pakistanin kanssa terrorismin torjunnan ja turvallisuuden aloilla. Pakistanissa on, kuten tiedämme, merkittävä ideologinen ja joskus rakenteellinen ja organisatorinen yhteys Kashmirissa ja Afganistanin rajalla toimivien radikaalien islamistiliikkeiden välillä. Halusin varmistua siitä, että suunnittelemamme avun menetelmät, luonne ja aikataulu on arvioitu oikein, jotta tällä yhteydellä ei ole erittäin haitallisia ja vahingollisia vaikutuksia.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Jo yli kahdeksan vuoden ajan maamme ovat haastaneet ihmishenkiä, energiaa ja valtavia rahoitusvaroja sodan runtelemassa maassa, johon kaksi imperiumia, Iso-Britannia ja Neuvostoliitto, jo aiemmin olivat juuttuneet. Valitettavasti talebanien vaikutusvallan poliittinen ja sotilaallinen vahvistuminen, maata riivaava köyhyys, naisten asema, oopiumikauppa ja laajalle levinnyt korruptio ovat kaikki tosiasioita, jotka korostavat Afganistanissa parhaillaan suoritettavien operaatioiden epäonnistumista.

Katson, että Euroopan unionin strategian on pysäytettävä lisääntyvä kaaos ja väkivalta vahvistamalla ja tehostamalla sotilaallista läsnäoloa sekä tehostamalla Afganistanin jälleenrakennukseen, kehittämiseen ja demokratisointiin tähtääviä toimia. Afganistanille annettavan kehitysavun lisääminen merkitsee viime kädessä investoimista meidän omaan turvallisuuteemme. Tästä syystä meidän on tehtävä kaikkemme estääksemme tätä epäonnistunutta valtiota uppoamasta ja taataksemme sen kansalaisille fyysisen ja aineellisen turvallisuuden vähimmäistaso.

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

Piotr Borys (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Afganistanin tilanne on tällä hetkellä kansainvälisten instituutioiden ja nyt, Lissabonin sopimuksen tultua voimaan, erityisesti Euroopan unionin merkittävin ongelma. Tähän haasteeseen ei voida vastata ilman strategiaamme kolmea osatekijää: ensinnäkin hyvin kunnianhimoisen kaksivuotisen sotilaallisen operaation onnistumista, jolla on lyötävä al-Qaida ja saatava osa talebanien johtoa siirtymään hallituksen puolelle, toiseksi, Pakistanin ja koko alueen, myös Intian, vakautta – tämä on toinen keskeinen haaste – ja kolmanneksi, kansalaisyhteiskunnan luomista. Kolmekymmentä vuotta kestänyt sota on valtava ongelma. Afganistan on sivistymätön yhteiskunta – yli 90

prosenttia väestöstä ei osaa lukea. Tästä syystä tarvitaan valtavasti sosiaalista apua, jotta saadaan luotua oikeusvaltio, hyvä hallinto ja sosiaaliturva.

Haluan todeta, että nyt koulua käyvien lasten määrä on noussut Afganistanissa 700 000:sta 7 miljoonaan, ja tähän liittyen yksi korkean edustajan Ashtonin eteen tulevista keskeisistä kysymyksistä on varsinkin tehokkaan rahoitustuen tarve Afganistanin kansalaisyhteiskunnan rakentamiseksi.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, sallinette minun suhteista Iraniin vastaavan valtuuskunnan jäsenenä esittää yhden lyhyen huomion. Jokin aika sitten Euroopan parlamentti kävi Brysselissä keskustelun Iranin Brysselin suurlähettilään kanssa. Kun häneltä kysyttiin, miksi kuolemantuomioiden määrä Iranissa on nelinkertaistunut Iranin presidentin astuttua virkaansa, hän selitti sen Iranin ja Afganistanin raja-alueen huumekaupan lisääntymisellä. Halusin mainita tämän lausunnon, jotta myös tämä ongelma otetaan korruption ohella asianmukaisesti huomioon toimintasuunnitelmassa.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, neuvosto on aidosti kiitollinen Euroopan parlamentin osoittamasta valtavasta sitoutuneisuudesta tässä asiassa. Vastaan joihinkin kysymyksiinne.

Jäsen Kasoulides: toimintasuunnitelman lähtökohtana on alueellinen näkökulma. Se on aivan keskeinen. Siinä painotetaan erittäin voimakkaasti hyvää hallintotapaa, korruption torjuntaa ja oikeusvaltioperiaatetta, ja tämä on se työ, joka ohjaa EU:ta. Näillä aloilla Afganistan ja Pakistan tarvitsevat tukeamme vielä hyvin, hyvin kauan. Jäsen Kasoulides on oikeassa sanoessaan, että emme ole kiinnittäneet riittävästi huomiota huumausainekysymykseen. Me tuemme käynnissä olevia toimia, kuten UNIDOC-yhteistyötä ja teknistä apua. Tämän on jatkuttava. Kaikkein tärkeintä on luonnollisesti tukea Afganistanin hallituksen työtä vaurauden lisäämiseksi ja hyvän sosiaalisen hallintotavan luomiseksi.

Jäsen Arlacchille sanoisin, että olemme samaa mieltä siitä, että tähän asti toteuttamamme toimet eivät ole olleet riittävästi koordinoituja. Tämä on EU:lle ongelma, ja siksi on niin tärkeää, että meillä on nyt tämä suunnitelma. Puheenjohtajavaltio Ruotsi on myös taistellut syksyn aikana kovasti saadakseen sellaista tietoa, josta kysytte – kuka tekee mitään ja kuinka paljon – sekä kokonaiskuvan siitä, mitä tapahtuu. Olemme nyt saaneet paremman kuvan ja odotamme hyvin kiinnostuneina mietintöänne, joka voi auttaa meitä pääsemään eteenpäin tässä työssä, sekä yhteistyötä teidän kanssanne ja ulkoasiainvaliokunnan kanssa.

Jäsen Danjeanille totean, että EUPOL-operaatio on hyvin tärkeä osa yhteistyötämme ja Afganistanin hallituksen kannalta tärkein elementti siviilipoliisityön osalta. On osoittautunut, että paikan päällä on hyvin vahvaa johtajuutta. EUPOLin laadukkuuden tunnustavat kaikki osapuolet – Afganistan, Yhdysvallat ja muut osapuolet. Olemme lisänneet henkilöstöä 280 kansainvälisellä työntekijällä. Olemme pahoillamme siitä, että jäsenvaltiot eivät ole kyenneet toimittamaan tarvitsemiamme 400 henkilöä, ja pyydämme parhaillaan lisäpanostusta, koska haluamme jäsenvaltioiden antavan panoksensa tähän.

Tällä hetkellä EUPOL vakiinnuttaa toimintaansa kuudella strategisella alalla, jolla uskomme sen voivan tuottaa lisäarvoa: poliisitiedustelu, rikostutkinta, poliisin komentorakenne, poliisin ja syyttäjien yhteydet, korruption torjunta sekä ihmisoikeudet ja tasa-arvo. Nämä ovat Afganistanin ensisijaiset tavoitteet. Naton on nyt määrä osallistua poliisikoulutukseen koulutusoperaationsa avulla, ja meidän on luonnollisesti tehostettava yhteistyötämme tällä alalla.

Lopuksi haluan sanoa, että toimintasuunnitelma on äärettömän tärkeä, jotta EU voi käyttää resurssejaan paremmin ja koordinoitummin. Nyt meidän on keskityttävä toteuttamaan kaikki nämä hyvät ideat. Voimme tehdä sen alueellisen näkökulman sekä Afganistanin ja Pakistanin hallitusten vastuunoton avulla ja keskittymällä poliittisiin prioriteetteihimme, oikeusvaltioperiaatteeseen, demokratiaan ja ihmisoikeuksiin.

EU on yksi kumppani. Se on hyvin tärkeä kumppani, mutta alueella on muitakin kumppaneita, ja meidän on luonnollisesti tehtävä niiden kanssa yhteistyötä. Odotamme kiinnostuneina Lontoon konferenssia, jossa toivomme presidentti Karzain esittelevän suunnitelmansa, minkä jälkeen lisäämme mielellämme tukea.

EU:n tuki on pitkäaikaista ja jatkuvaa, ja sen on oltava kestävä. Tämä on se viesti, joka meidän on lähetettävä. Tämä vie aikaa. Meidän on oltava realistisia. Edessämme on valtavasti työtä. Sen vuoksi EU:n on oltava sitoutunut. Meidän on lähetettävä viesti siitä, että pysymme alueella pitkään – varsinkin naisten ja lasten vuoksi, kuten useat jäsenet mainitsivat.

Catherine Ashton, komission varapuheenjohtajaehdokas. – (EN) Arvoisa puhemies, käsittelen muutamia keskeisiä seikkoja, jotka kunnianarvoiset jäsenet ottivat esille.

Olemme puheenjohtajavaltion kanssa samaa mieltä huumausainekysymyksestä, ja olemme pyrkineet kehittämään siihen kattavan vastauksen, jossa maaseudun kehittämisen näkökohdat yhdistyvät sosiaalisiin kysymyksiin ja luonnollisesti oikeusvaltioperiaatteeseen. On hyvin tärkeää, että tähän ongelmaan tartutaan kaikista eri näkökulmista.

Olen samaa mieltä siitä, mitä kunnianarvoiset jäsenet sanoivat siviilikysymysten merkityksestä. Olemme itse asiassa saavuttaneet huomattavaa edistystä; monet jäsenistä olivat huolissaan tästä. Vain yksi esimerkki: vuonna 2002 terveydenhuoltoa sai noin 7 prosenttia väestöstä; nyt, vuonna 2009, osuus on 85 prosenttia. Voin mainita muitakin esimerkkejä; tämä on vain yksi, jossa voimme mielestäni ehdottomasti osoittaa, mitä teemme ja kuinka tehokasta toimintamme on ollut paikan päällä. Olen samaa mieltä myös siitä, että kuten jäsenet, muun muassa Jean Lambert, sanoivat, koulutus on ehdottoman keskeinen seikka siinä, mitä teemme lasten tukemiseksi ja tietenkin myös aikuisten työllistämiseksi.

Varat: Minulla on ilo sanoa, että varoja hoidetaan itse asiassa erittäin hyvin. Niitä hallinnoi YK tai Maailmanpankki, ja kunnianarvoiset jäsenet saavat uskoakseni ajantasaisen raportin. Viimeisin raportti, joka minulla on tässä, on päivätty heinäkuussa 2009. Olen varma, että voimme tehdä kopioita niille, jotka eivät ole nähneet sitä. Se osoittaa hyvin selvästi tarkalleen, mihin rahat tarkalleen menevät, mihin niitä käytetään ja mitä me toivomme niillä saavutettavan. Olen kuitenkin samaa mieltä siitä, että meidän on oltava tehokkaampia. Parantamisen varaa on aina. Yksi tehtäväni haasteista on koota yhteen se, mitä kentällä tapahtuu, tehdä siitä johdonmukaisempaa ja saada se toimimaan entistä tehokkaammin. Monet jäsenistä mainitsivat, että meidän on varmistettava, että täytämme EUPOL-operaatiota koskevat sitoumukset.

Puheenvuoroissa mainittiin, että meidän on tehtävä yhteistyötä Naton kanssa. Minulla oli jo yksi kokous Naton pääsihteerin kanssa, ja tapasin kenraali McChrystalin, Richard Holbrookin ja ulkoministeri Clintonin ja keskustelin heidän kanssaan Afganistanista. Valmistaudumme vuoropuhelussamme kentällä toimivien merkittävien avainkumppaniemme kanssa jo Lontoon konferenssiin.

Se, mitä on sanottu alueellisista näkökohdista, on tietysti erittäin tärkeää. Haluamme yhtenäistää tätä alueellista yhteistyötä osana toimintasuunnitelmaa. Parhaillaan tehdään hyvin käytännönläheistä työtä tämän yhteistyön, etenkin rautatieyhteyksien ja kauppayhteistyön, kehittämiseksi. Mutta olen täysin samaa mieltä: meidän pitäisi tehdä enemmän sen hyväksi.

Lontoossa 28. tammikuuta pidettävä konferenssi on seuraava merkittävä virstanpylväs, ja siellä otetaan esille turvallisuutta, hallintoa sekä sosiaalista, taloudellista ja alueellista kehitystä koskevia kysymyksiä – hyvin tärkeitä kysymyksiä. Yksilöimiäni kysymyksiä ovat koulutus, terveydenhuolto, talouden kehitys, kauppa, oikeusjärjestelmä ja ihmisoikeudet, ja voin sanoa omaavani kaikista niistä runsaasti kokemusta.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) EU:n uudella Afganistanin ja Pakistanin toimintasuunnitelmalla on määrä toteuttaa EU:n strateginen tavoite saada vielä aktiivisempi imperialistinen rooli Afganistanissa ja Pakistanissa sekä koko alueella. Pakistanissa se ajaa eteenpäin vapaakauppasopimusta, jonka avulla Eurooppaa yhdentävät monopolit voivat tunkeutua yhä suuremmissa määrin Etelä-Aasiaan. Afganistanissa se pyrkii vakiinnuttamaan läsnäoloaan edelleen sekä itsenäisesti Afganistanissa toteutettavan EUPOL-poliisioperaation avulla että Naton puitteissa luomalla Euroopan santarmijoukot. Imperialistien sisäinen taistelu saalisosuuksista kiihtyy huolimatta yhteistyöstrategiasta Yhdysvaltojen ja Naton kanssa. EU yrittää vuosittaisella miljardin euron rahapakettilla ja erilaisilla ”kehitysohjelmilla” lujittaa eurooppalaisen pääoman asemia miehitetyn valtion ryöstämisessä ja ponnahduslautan hankkimisessa koko alueen kansojen ja vaurauden riistämiseksi. Samanaikaisesti ”demokratian viennin” politiikalla pyritään laajentamaan demokratian kannatus koskemaan myös imperialistista miehitysrakennetta. Nämä kansat eivät voi valita ”parempaa imperialistia”. Niiden on tehostettava taisteluaan kaikkien imperialistien suunnitelmia vastaan päästäkseen miehityksen ikeestä Afganistanissa ja koko alueella.

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Afganistania ja Pakistania koettelevat ongelmat eivät rajoitu vain näihin maihin. Itse asiassa ne vaikuttavat meihin kaikkiin. Afganistanissa käynnistetty operaatio on vietävä loppuun. Tätä ajatellen Romania harkitsee avoimesti mahdollisuutta lisätä osallistumistaan Afganistanissa, muun muassa vahvistuksia armeijan kouluttamiseksi ja lääkinnällistä ja institutionaalista tukea. Romanian on tällä hetkellä Afganistanissa 1 020 sotilasta, joiden osallistumista rauhan ja vakauden turvaamiseen kaikki liittolaisemme yksimielisesti arvostavat. Meidän on osallistuttava paitsi sotilaallisiin toimiin myös Afganistanin valtiorakenteiden lujittamiseen, paikallis- ja aluehallinnon luomiseen, korruption ja huumekaupan torjuntaan,

poliisien kouluttamiseen ja maatalouden kehittämiseksi annettavaan tekniseen tukeen. Tässä yhteydessä haluan mainita Catherine Ashtonin ilmoituksen Euroopan komission Afganistanin kehittämiseen myöntämien varojen lisäämisestä. Euroopan unionin toimia Afganistanissa ja Pakistanissa on koordinoitava. Molempien maiden tilanteet ovat läheisessä yhteydessä toisiinsa, ja onnistuminen yhdessä maassa riippuu onnistumisesta myös toisessa. Euroopan unionin on jatkettava kumppanuuttaan Pakistanin kanssa ja autettava sitä sen taistelussa ääriliikkeitä ja terrorismia vastaan samoin kuin kauppasuhteissa ja ihmisoikeuksien edistämisessä.

Ricardo Cortés Lastra (S&D), kirjallinen. – (ES) On varmistettava riittävä kansainvälinen läsnäolo, jolla autetaan luomaan rauhan ja turvallisuuden perusedellytykset. Näin mahdollistetaan maan hallituksen valmiuksien kehittäminen, oikeusvaltion lujittaminen, korruption torjunta ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen.

Puhuessani hallituksesta tarkoitan myös valtiotasoa alempana ja kansalaisia lähempänä olevaa tasoa sekä hallintoa laajassa merkityksessä, johon sisältyvät kaikki Afganistanin sidosryhmät. Maan ja sen maatalouden, infrastruktuurin ja kaupallisen rakenteen kehittyminen edellyttävät välttämättä rauhaa ja vakautta sekä ennen kaikkea kansalaisten suojelemista taistelemalla heihin välittömästi vaikuttavaa rankaisemattomuutta ja oikeudellista turvattomuutta vastaan.

Emme silti saa unohtaa kansalaisten jokapäiväisiä polttavia ongelmia. Ne eivät koske vain turvallisuutta, vaan myös ruokaa, terveyttä ja koulutusta. Afganistan selviytyy, ja se selviytyy Afganistanin kansalaisten oman voiman ja omien ponnistusten ansiosta. Meidän on kuitenkin autettava heitä, ja ennen kaikkea me emme saa lopettaa apuamme liian aikaisin, kun he tarvitsevat sitä eniten.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), kirjallinen. – (CS) Jos jossain päin maailmaa on järkyttävä esimerkki EU:n kyvyttömyydestä ottaa riippumaton kanta Yhdysvaltojen luomaan ongelmaan, se on Afganistanin onneton nykytilanne: pirstaleina oleva infrastruktuuri, useita sukupolvia, joiden koulutusmahdollisuudet ovat minimaaliset, keskiaikainen tilanne sukupuolten tasa-arvon suhteen ja maailmanlaajuinen täydellisen korruption mittapuuna. Tämä tilanne yhdistettynä yli 70 prosentin osuuteen maailman oopiumituotannosta ja terroristiryhmien toiminnan lisääntymiseen osoittavat miehitysjoukkojen täydellisen voimattomuuden. Tunnetut esimerkit epäoikeudenmukaisuudesta jopa vaaleilla valittuja edustajia kohtaan sekä Yhdysvaltojen hallinnon lainvastaiset käytännöt ovat luoneet epävakaa ympäristön. Jatkuvat viittaukset ihmisarvon polkemiseen neuvostomiehityksen aikana ovat toivoton yritys peitellä nykyistä kaaosta ja anarkiaa. Kaksi miljoonaa Pakistanissa olevaa pakolaista ja valtioiden välinen vuotava raja muodostavat loistavat edellytykset aseellisten ryhmien tunkeutumiselle maan etelä- ja itäosiin. Pataaniheimot ovat eläneet kauan molemmin puolin rajaa, ja nykyisessä kaaoksessa on vaikea selvittää, kuka tulee mistäkin. Euroopan parlamentin vuonna 2008 antamassa päätöslauselmassa tätä tilannetta kuvataan tarkasti, mutta on sanottava, että sen optimistiset väitteet ovat sopimattomia. Nykytilanteessa sotilaallisen läsnäolon vahvistaminen ja uusien rahoitusvarojen ja asiantuntijaryhmien lähettäminen on täysin järjetöntä. Tilanne on huonontunut selvästi viimeksi kuluneen vuoden aikana, ja Euroopan komission optimistisilla väitteillä ei ole pohjaa Afganistanin nykyisessä todellisuudessa.

Krzysztof Lisek (PPE), kirjallinen. – (PL) Meidän on ehdottomasti ryhdyttävä toimiin Afganistanin tilanteen parantamiseksi. Tärkeitä toimenpiteitä ovat etenkin poliisien, sotilashenkilöstön, oikeusjärjestelmän työntekijöiden ja opettajien kouluttaminen sekä huumausaineiden tuotannon ja kaupan torjunta. Näin mahdollistetaan Afganistanin yhteiskuntajärjestelmän vakauttaminen. On epäilemättä myös tarpeen lisätä sotilas- ja poliisijoukkoja ja kaksinkertaistaa ponnistukset Pakistanin rajan tuntumassa, jotta pysäytetään aseiden ja huumeiden virta näiden kahden maan välillä. Jo nyt kannattaa pohtia, mihin suuntaan Afganistanin talouden olisi kehityttävä tulevaisuudessa, jotta sen kansalaiset voivat luopua unikkojen viljelystä ja oopiumikaupasta. Lyhyesti sanottuna sotilaallisiin ja poliisitoimiin olisi liitettävä siviilitoimia: tukea Afganistanin valtiorakenteiden kehittämiselle ja kehitysapua.

10. Valko-Venäjä (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Valko-Venäjältä.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, EU:n suhde Valko-Venäjään ei ole mitenkään ongelmaton. Haluan tämän keskustelun aluksi selittää, miksi neuvosto teki EU:n suhteita Valko-Venäjään koskevan päätöksensä marraskuussa. Tiedän, että tämä aihe kiinnostaa monia jäseniä.

Keskustellessamme aiheesta keskityimme kahteen tärkeään näkökohtaan. Toisaalta EU halusi ilmaista selkeästi tyytymättömyytensä siihen, ettei myönteistä edistystä ole viime kuukausina juuri tapahtunut. Toisaalta halusimme pohjustaa Valko-Venäjän kanssa käytävän vuoropuhelun seuraavia vaiheita ja siten kannustaa Valko-Venäjän johtoa toimiin useilla eri aloilla.

Mielestäni tuloksena oli tasapainoinen päätös, jossa otetaan nämä näkökohdat huomioon. Se koostuu kolmesta keskeisestä osasta.

Ensinnäkin laajennamme pakotteita, mutta samalla keskeytämme toistaiseksi lähes kaikkia henkilöitä koskevat matkustusrajoitukset. Poikkeuksena ovat neljä henkilöä, joilla on suora yhteys poliittisiin katoamisiin, sekä Valko-Venäjän keskusvaalilautakunnan puheenjohtaja.

Toiseksi suhtaudumme avoimesti mahdollisuuteen tehdä EU:n ja Valko-Venäjän kesken sopimuksia viisuminsaannin helpottamisesta ja takaisinotosta.

Kolmanneksi on mahdollista, että EU:n ja Valko-Venäjän välille saadaan aikaan kumppanuus- ja yhteistyösopimus. Se edellyttää luonnollisesti myönteistä kehitystä demokratian, ihmisoikeuksien sekä oikeusvaltion periaatteiden toteutumisen osalta. Komissiota on pyydetty tekemään jonkin verran valmistelutyötä näiden Euroopan naapuruuspolitiikan puitteissa laadittujen toimintasuunnitelmien pohjalta.

Keskusteluissamme otimme huomioon sen, että muutamista takaiskuista huolimatta Valko-Venäjän tilanne on nyt parempi kuin puolitoista vuotta sitten. Yksi vakava esimerkki tällaisista takaiskuista oli erään opiskelijan erottaminen yliopistosta hänen osallistuttuaan itäisen kumppanuuden foorumiin.

Siirtyminen autoritaarisesta yhteiskunnasta demokratiaan on hidas prosessi, niin kuin monet tämän parlamentin jäsenistä niin hyvin tietävät. Valko-Venäjältä menee siihen aikaa, ja tiellä on monia esteitä. Täyttää tukeamme siis tarvitaan.

Maailmanlaajuinen rahoituskriisi tarjoaa itse asiassa vaikutusmahdollisuuksia. Valko-Venäjän talous on polvillaan, eikä Venäjä ole enää valmis toimimaan takuumiehenä. Energia-alalla alhaiset kaasun hinnat ovat enää pelkkä muisto vain.

Voimmeko hyödyntää tätä tilannetta ja kannustaa Valko-Venäjää muuttamaan suuntaansa? Se voi tapahtua vain vuoropuhelun kautta. Meidän on tuettava maan varovaisia askeleita kohti suurempaa avoimuutta. Meidän on pohdittava, miten tehokasta pakotepolitiikkamme on. Viimevuotinen päätös keskeyttää viisumirajoitukset toistaiseksi sen jälkeen, kun Valko-Venäjän hallitus oli vapauttanut loput vangeista elokuussa 2008, auttoi saamaan aikaan edistymistä vuoropuhelussa.

Pakotteiden käyttö on Euroopan unionille tärkeä painostuskeino. Samaan aikaan komissio on pyrkinyt monella tapaa kehittämään yhteistyötä Valko-Venäjän kanssa, ja maa on mukana itäisessä kumppanuudessa. Kansainvälisen valuuttarahaston kautta tarjoamamme tuki Valko-Venäjälle on myös ollut myönteinen askel.

Olemme määränneet ehdot ja nyt meidän on edettävä järkevästi ja harkitusti. Päätös jatkaa viisumikieltoluettelon soveltamisen keskeyttämistä on viesti siitä, että otamme myönteisten edistysaskelien palkitsemisen vakavasti. Jos asiat kehittyvät jatkossakin tähän suuntaan, voimme mennä taas askeleen pidemmälle.

Tällä hetkellä keskusteluissa keskitytään kahteen mahdolliseen vaihtoehtoon. Toinen on virallisen sopimuksen laatiminen ja toinen on viisuminsaannin helpottamista ja takaisinottoa koskevien sopimusten mahdollisuus. Neuvoston kanta on perustana näiden asioiden tarkemmalle käsittelylle.

Kumppanuus- ja yhteistyösopimus voisi johtaa EU:n ja Valko-Venäjän välisten suhteiden virallistamiseen uudella tavalla. Se olisi keino yhdistää ehdollisuus erilaisiin painostuskeinoihin laillisesti sitovan sopimuksen puitteissa. Kumppanuus- ja yhteistyösopimus antaisi myös Valko-Venäjälle mahdollisuuden osallistua täysimääräisesti itäisen kumppanuuden kahdenväliseen ulottuvuuteen.

Viisuminsaannin helpottamisen osalta tarkoituksena on, että helpotukset suunnataan tavallisille ihmisille, suurelle yleisölle, eikä poliittiselle eliitille. Se tarjoaisi hyvän tilaisuuden lisätä Valko-Venäjän ja EU:n kansalaisyhteiskunnan ja kansalaisten välisiä yhteyksiä. Sillä voi olla ratkaiseva merkitys Valko-Venäjän kulttuurin avartamisessa ja siihen vaikuttamisessa. Lisäksi se on täysin itäisen kumppanuuden tavoitteiden mukaista.

Viisuminsaannin helpottaminen on yhteydessä takaisinottoon. Sen ei pitäisi olla suuri ongelma, koska Valko-Venäjä on osoittanut kykenevänsä yhteistyöhön rajavalvontaan liittyvissä asioissa.

Valko-Venäjällä on keskeinen sijainti EU:n itärajalla. Sen vuoksi on meidän etujemme mukaista, että Valko-Venäjä nykyaikaistuu, kehittyy ja sitä tulee demokraattinen, vapaa maa. Se, että naapureitamme on demokraattisia maita, on turvallisuusstrategiamme kulmakivi.

Meidän on tehtävä työtä arvojemme, kuten demokratian, markkinatalouden ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen, juurruttamiseksi Valko-Venäjälle. Aivan samaan tapaan kehitämme kumppanuuksia useiden muiden maiden kanssa sekä idässä että etelässä.

Lopuksi haluaisin korostaa sitä, että meidän on tietysti jatkossakin tehtävä ehtomme selviksi suhteissamme Valko-Venäjään. Maan on jatkettava edistymisen tiellä. Presidentti Lukashenkon sortopolitiikan tilalle on saatava demokratiaa ja suvaitsevaisuutta. Oikeusvaltion periaatteita on kunnioitettava. Tämä on se viesti, jonka annamme kaikissa jäsenvaltioiden ja Valko-Venäjän välisissä kahdenvälisissä yhteyksissä.

Vuoropuhelu on välttämätöntä, jotta vaatimuksemme tuottaisivat tulosta. Siksi me neuvostossa olemme pitäneet myönteisenä kaikenlaista yhteyksien lisääntymistä, jonka tarkoituksena on tukea siirtymistä kohti demokratiaa. Tuemme jatkossakin demokratialiikettä ja kansalaisyhteiskuntaa, jotka tekevät työtä uudistusten ja Eurooppaan yhdentymisen puolesta Valko-Venäjällä. Olemme kiitollisia Euroopan parlamentin osoittamasta merkittävästä tuesta ja sitoutumisesta tähän asiaan.

Benita Ferrero-Waldner, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, on ilo keskustella tänään kanssanne tärkeästä mutta myös hyvin haastavasta suhteestamme Valko-Venäjään. Suhteemme on minusta tärkeä, koska Valko-Venäjä sijaitsee maanosamme risteyskohdassa; haastava se on siksi, että Valko-Venäjän valinnat oman tulevaisuutensa suhteen ovat vielä avoinna, samoin kuin sen suhde Euroopan unioniin. Nähtäväksi jää, millaisiksi ne muotoutuvat, joten meidän on jatkettava työtä niiden parissa.

Kahden viime vuoden aikana Euroopan unioni on pyrkinyt lisäämään asteittain yhteistyötään Valko-Venäjän kanssa ja kannustamaan sitä jatkamaan uudistuksia toistaiseksi tehtyjen, täytyy sanoa, varsin vaatimattomien, toimien lisäksi. Olen vakuuttunut siitä, että Valko-Venäjään on parasta suhtautua pragmaattisesti. Sitoutumisemme Valko-Venäjän kehittämiseen on perustuttava sen omiin edistysaskeleisiin, mutta meidän on myös osoitettava ainakin jonkinlaista joustavuutta.

Olemme viestittäneet selkeästi, että haluamme nähdä Valko-Venäjän lunastavan paikkansa täysivaltaisena osanottajana Euroopan naapuruuspolitiikassa ja että itäisen kumppanuuden kahdenvälinen osuus voidaan avata Valko-Venäjälle, jos se osoittaa johdonmukaisella toiminnalla halunsa edetä peruuttamattomasti kohti demokraattisia uudistuksia.

Sitä odotellessa olemme osoittaneet hyvää tahtoa monella tärkeällä tavalla. Useat EU:n korkean tason vierailut Valko-Venäjälle tänä vuonna ovat auttaneet vahvistamaan poliittista vuorovaikutusta. Käynnistimme ihmisoikeuskysymyksiä käsittelevän vuoropuhelun kesäkuussa 2009. Lisäksi komissio käy Valko-Venäjän kanssa teknisiä keskusteluja yhä useammista molempia kiinnostavista aiheista.

Esimerkiksi viime kuussa ulkosuhteiden neuvosto päätti jatkaa voimassa olevia rajoittavia toimenpiteitä, eli viisumikieltoa ja varojen jäädyttämistä, lokakuuhun 2010 asti, koska ihmisoikeuksien ja perusvapauksien alalla ei ole saavutettu merkittävää edistystä.

Demokratiakehityksen tukemiseksi neuvosto kuitenkin myös jatkoi rajoittavien toimenpiteiden keskeyttämistä. Neuvosto teki myös kaksi muuta päätöstä, joiden tarkoituksena on kannustaa Valko-Venäjää pysymään uudistusten tiellä. Minusta on hyvä, että komissio voi nyt alkaa käsitellä viisuminsaannin helpottamista sekä yhteisen väliaikaissuunnitelman nimellä kulkevaa ENP:n toimintasuunnitelmaa. Näiden toimien tarkoituksena on kannustaa Valko-Venäjää etenemään kohti demokratiaa, ja olen varma, että toisaalta Valko-Venäjän hallitus ja toisaalta kansalaiset ymmärtävät sen hyvin.

Yhteisen väliaikaissuunnitelman laatimisessa ovat mukana sekä Valko-Venäjän viranomaiset että kansalaisyhteiskunta, ja toivon sen avaavan ovia syvemmälle vuoropuhelulle Valko-Venäjän kanssa myös arkaluontoisista poliittisista kysymyksistä.

Yksikköni valmistelevat suosituksia neuvotteluohjeiden laatimiseksi viisuminsaannin helpottamista ja takaisinottoa koskeviin neuvotteluihin. Viisuminsaannin helpottaminen on valkovenäläisille ensisijainen tavoite, ja näkisin mielelläni entistä useampien valkovenäläisten vierailevan Euroopan unionissa, matkustavan vapaasti, opiskelevan ja käyvän kauppaa. Lopullisen päätöksen neuvotteluohjeista tekee tietenkin neuvosto.

Lisäksi komissio on valmis lisäämään taloudellisen avun myöntämistä Valko-Venäjälle vuosina 2010–2013. Olemme ehdottaneet 200 miljoonan euron suuruista makrotaloudellisen rahoitusavun pakettia, jolle odotamme parlamentin hyväksyntää. Komissio kannattaa EIP:n ehdotusta Valko-Venäjän sisällyttämisestä pankin uuteen tehtäväkenttään. Toivon todella, että asia etenee.

On kuitenkin selvää, että mikäli Valko-Venäjä haluaa lähentyä EU:ta, sen on osoitettava se teoillaan. Poliittisten vankien ottamiselle ja poliittisin perustein käydyille oikeudenkäynneille on tultava loppu. Vaalilainsäädäntö kaipaa kipeästi uudistamista Etyjin ja ODIHR:n suositusten mukaisesti. Maassa olisi sallittava ja otettava normiksi lehdistönvapaus, sananvapaus ja kokoontumisvapaus. Euroopan unioni myös kannustaa Valko-Venäjää poistamaan kuolemanrangaistuksen tai keskeyttämään kuolemantuomioiden täytäntöönpanon. Vaadimme kansalaisjärjestöjen, kansalaisyhteiskunnan ja ihmisoikeusaktivistien aseman parantamista. Kaikki nämä toimet voivat osaltaan nopeuttaa tiiviimmän kumppanuuden syntymistä Valko-Venäjän ja Euroopan unionin välille.

Yhteenvetona voidaan siis todeta, että Valko-Venäjälle esittämämme tarjous on selkeä. Euroopan unioni on valmis tekemään läheistä yhteistyötä Valko-Venäjän kanssa ja tukemaan sen poliittista ja taloudellista kehitystä. Odotamme kuitenkin Valko-Venäjän johdolta huomattavia myönteisiä toimenpiteitä, jotka mahdollistavat suhteidemme kehittymisen samaan tapaan kuin muiden itäisten kumppaneidemme kanssa silloin, kun nämä hoitavat oman osuutensa.

Jacek Protasiewicz, PPE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, miksi poliittinen ryhmäni on vaatinut päätöslauselmaa keskustelun päätteeksi? Ei ainoastaan ilmaista keuaan neuvoston tekemälle päätökselle, vaikka kyseessä onkin viisas ja asianmukainen päätös, ja olen samaa mieltä molemmista perusteluistanne. Tärkein syy on kuitenkin sortotoimien viimeaikainen lisääntyminen Valko-Venäjällä. Päätöslauselmassa mainitaan kaikki yksittäiset tapaukset, ja jos jokin niistä jätetään pois päätöslauselman laadintavaiheessa, voitte olla varmoja, että niistä esitetään tarkistuksia; joko EPP-ryhmä esittää ne kirjallisessa muodossa tai sitten minä huomenna suullisesti.

Sitten on vielä toinen asia, jonka lehdistö paljasti vasta tänään, nimittäin se, että Alexander Lukashenko valmistelee uutta lakiesitystä, jolla hän pyrkii saamaan internetin täydellisesti hallintaansa samaan tapaan kuin Kiinassa tai jopa Pohjois-Koreassa. Minusta meidän pitäisi mainita myös se.

Miksi Valko-Venäjällä tapahtuu tällaista? Henkilökohtainen mielipiteeni on, että se johtuu osittain muutamista harkitsemattomista – sanoisinko jopa järjettömistä – vierailuista. Pääministeri Silvio Berlusconi tapasi Alexander Lukashenkon ja kehui tätä demokraattisesti valituksi johtajaksi, mutta hänellä ei ollut aikaa tavata opposition edustajia. Hieman aiemmin Liettuan presidentti oli kutsunut Lukashenkon Liettuaan mielestäni myös hieman harkitsemattomasti.

Lopuksi siteeraan Sergei Kovalevin tänänaamuista puhetta, jossa hän totesi Saharovia lainaten, että länsimaiden on sekä tarjottava että vaadittava. Siitä tässä on kysymys. Meidän on tarjottava Valko-Venäjälle tiiviimpää yhteistyötä mutta samalla vaadittava Valko-Venäjän viranomaisilta todellista edistymistä ihmisoikeuksien, demokratian ja vapauden alalla.

Kristian Vigenin, S&D-ryhmän puolesta. – (BG) Arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, minun on pakko yhtyä arvioon, jonka mukaan Valko-Venäjä on Euroopan unionille hankala kumppani.

Emme kuitenkaan voi tukea lähestymistapaa, jota komissio ja neuvosto ovat viime vuoden aikana noudattaneet suhteessa kyseiseen maahan. Meistä tämä lähestymistapa, joka perustuu ovien asteittaiseen avaamiseen Valko-Venäjälle vastineeksi Valko-Venäjän viranomaisten oikeansuuntaisista päätöksistä, ei vaikuta parhaalta keinolta auttaa maata muuttumaan vähitellen meidän käsitystämme vastaavaksi demokraattiseksi valtioksi tai edes pääsemään lähelle siitä.

Haluaisimme Euroopan komission ja neuvoston toimiin hieman enemmän sisältöä. Haluaisimme toimien keskittyvän hiukan enemmän Valko-Venäjän kansalaisiin, koska vain siten saadaan kansalaiset viemään eteenpäin niitä tavoitteita, joita mekin yritämme edistää Valko-Venäjän viranomaisten kanssa käytävässä vuoropuhelussa, nimittäin demokratiakehitystä, avoimuutta ja vapaiden ja demokraattisten vaalien järjestämistä. Nyky-Euroopassa on vaikea käsittää, että jossakin Euroopan maassa nämä asiat eivät toteudu.

Itäisen kumppanuuden ongelmat liittyvät myös tähän asiaan. Tiedätte varmaan, että Euroopan parlamentti ei kannata virallisten suhteiden luomista Valko-Venäjän parlamenttiin, koska katsomme, että Valko-Venäjän parlamentin jäseniä ei ole valittu vapailla ja demokraattisilla vaaleilla, jolloin parlamentti ei voi olla virallinen kumppanimme.

Tähän liittyy myös itäisen kumppanuuden parlamentaarisen edustajakokouksen perustaminen, jossa on tiettyjä ongelmia. Meidän lähtökohtamme on kuitenkin se, että pyrimme yhdessä komission ja neuvoston kanssa ajamaan yhteistä strategiaa, jotta olisimme myös parlamentin tasolla valmiita toteuttamaan tarvittavia toimia Valko-Venäjän hyväksi, mikäli valkovenäläiset puolestaan toteuttavat omat toimenpiteensä ja täyttävät vaatimukset, joita olemme heille asettaneet.

Tätä varten kehotan Euroopan parlamenttia, komissiota ja neuvostoa yhdistämään voimansa, jotta vältetään jatkossa sellainen sooloilu kuin esimerkiksi pääministeri Berlusconiin taannoinen vierailu, josta on vain haittaa kokonaisuuden kannalta, koska se rohkaisee Lukashenkoa entisestään. Sitä on vältettävä.

Ivars Godmanis, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan esittää vielä yhden ehdotuksen, koska parlamentin ja viranomaisten välit ovat todella jäissä, mutta olemme yhteyksissä opposition kanssa. Ehdotukseni on, että järjestäisimme esimerkiksi Latviassa konferenssin, johon tulisi sekä viranomaisten että opposition edustajia. Konferenssin aiheita voisivat olla ensinnäkin energia-, turvallisuus- ja talousasiat sekä kauttakulkuongelmat, jotka ovat Valko-Venäjälle ja myös EU:lle hyvin merkittäviä; toiseksi viisumikysymykset ja kansalaisia koskevat naapurisuusasiat; kolmanneksi demokratiatilanteeseen liittyvät ongelmat, puolueiden ongelmat ja ihmisoikeudet sekä neljänneksi valkovenäläisten todelliset ajatukset siitä, millaisena he näkevät itäisen kumppanuuden lähitulevaisuudessa. Mielestäni tämä olisi yksi keinoista, joilla voisimme sulattaa pahasti jäissä olevaa tilannetta. Panostusta tarvitaan kuitenkin molemmilta osapuolilta, koska yksipuolisilla toimilla ei voida onnistua.

Werner Schulz, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kaksi viikkoa sitten Italian pääministeristä tuli moneen vuoteen ensimmäinen länsimaiden päämies, joka vieraili Valko-Venäjällä. Hän ylisti presidentti Lukashenkon työtä ja politiikkaa ja myönsi korkean äänestysprosentin olevan merkki siitä, miten suuresti kansa ihailee ja rakastaa presidenttiään. Valitettavasti hän unohti vierailulla opposition edustajien luona, niin kuin tavallisesti on tapana. Vierailuun ei reagoitu tunnustamalla, että Valko-Venäjä on ottanut vapautta lisääviä edistysaskelia; päinvastoin opposition kohtelu tiukentui. Se johti sortotoimiin, syntyi tappelunujakoita ja rähinöintiä ja muunlaisia levottomuuksia.

Se on myös yksi syy, jonka vuoksi olemme jättäneet tämän päätöslauselmaesityksen, koska haluamme tehdä selväksi, mitä voimia ja millaista kansalaisyhteiskunnan toimintaa kannatamme. Haluamme myös selvittää, että voimme puhua kumppanuudesta – joka on tietenkin toistaiseksi jäissä – vasta, kun pystymme taas viemään eteenpäin täysimittaista ihmisoikeusvuoropuhelua Valko-Venäjän kanssa. Se tarkoittaa muun muassa sananvapautta, ilmaisuvapautta, opposition toimintavapautta, poliittisten puolueiden sallimista. Meistä se on tärkeää, ja mielestämme sen tulisi määritellä tuleva kumppanuutemme. Toivon, että Euroopan unioni löytää yhteisen linjan tässä asiassa ja että tehtävänsä aloittava korkea edustaja panostaa myös asian eteenpäin viemiseen.

Valdemar Tomaševski, ECR-ryhmän puolesta. – (LT) Arvoisa puhemies, keskeisessä Euroopassa sijaitseva Valko-Venäjän valtio on Liettuan suuriruhtinaskunnan historiallinen syntysija. Suuriruhtinaskunta puolusti läntisen sivilisaation arvoja sen koillisilla rajamailla. Siksi on hyvä, että tämän vuoden joulukuun 17. päivänä annettavat neuvoston päätelmät tarjoavat uusia mahdollisuuksia vuoropuheluun sekä yhteistyön lisäämiseen Euroopan unionin ja Valko-Venäjän välillä.

Meidän on kuitenkin siirryttävä sanoista ja eleistä konkreettisiin tekoihin. Kansojen välisistä suhteista on hyvä aloittaa. Niitä on vahvistettava ottamalla Valko-Venäjä mukaan EU:n ja aluetason prosesseihin. Kehotan komissiota laatimaan pikaisesti suosituksensa viisumimenettelyjen yksinkertaistamista koskevista ohjeista sekä viisumimenettelyjen poistamisesta kokonaan 50 kilometrin mittaiselta rajavyöhykkeeltä. Keskellä Eurooppaa asuvilla ihmisillä oltava oikeus ja mahdollisuus liikkua vapaasti rajan molemmiin puolin.

Jiří Maštálka, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (CS) Olen lukenut aihetta koskevat päätöslauselmaluonnokset huolellisesti läpi ja kuunnellut kiinnostuneena keskustelua. Minusta vaikuttaa siltä, että useimmissa luonnoksissa pyrkimyksenä on positiivisen muutoksen aikaansaaminen EU:n ja Valko-Venäjän toistaiseksi viileisiin väleihin. Pidän itäistä kumppanuutta hyvänä mahdollisuutena saada aikaan merkittäviä parannuksia suhteisiimme. Haluan korostaa ensinnäkin sitä, että talouden alalla on vallalla pragmaattinen lähestymistapa, mutta prosessi ei voi olla yksipuolinen. EU:n on myös avattava ovensa valkovenäläisille tavaroille ja palveluille. Toiseksi on mielestäni tärkeää, että itäisen kumppanuuden puitteissa vapautetaan rahoitusvaroja Valko-Venäjän käyttöön. Kolmanneksi vuoropuhelua voidaan edistää helpottamalla EU:n viisumipolitiikkaa. Neljänneksi meidän olisi tuettava entistä enemmän ympäristöyhteistyötä. Me kaikki tiedämme, että Valko-Venäjä kärsi Tšernobylin onnettomuudesta, ja apumme on enemmän kuin tervetullutta. Vaikka

ymmärrän Valko-Venäjän historiallisen ja poliittisen tilanteen, uskon vakaasti, että myös Valko-Venäjän on aika liittyä niiden maiden joukkoon, jotka ovat luopuneet kuolemanrangaistuksesta.

Fiorello Provera, EFD-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, vastauksena edelliselle puhujalle haluan muistuttaa, että jokaisella valtion tai hallituksen päämiehellä on oikeus vierailla eurooppalaisten tai Euroopan ulkopuolisten maiden hallitusten luona edellyttäen, että neuvoston toiveita noudatetaan. Siksi pidän tällaista Italian pääministerin arvostelua erittäin kiusallisena.

Varsinaiseen aiheeseen palatakseni, liittymällä itäiseen kumppanuuteen Valko-Venäjä on osoittanut halukkuutensa jakaa EU:n kanssa niin menestyksen kuin vastoinkäymisetkin taloudellisen kehityksen ja uudistusten tiellä. Komissio on tunnustanut, että Valko-Venäjällä on saavutettu jonkinlaista edistystä, kuten poliittisten vankien vapauttaminen, vaalilainsäädännön uudistaminen sekä tiettyjen opposition sanomalehtien mahdollisuus ilmestyä, vaikkakin hallituksen valvonnassa. Se ei vielä tarkoita täysimittaista demokratiaa, mutta on ehdottomasti edistystä entiseen verrattuna.

Euroopan unionin onkin nyt valittava, haluaako se kannustaa maata uudistuksiin itäisen kumppanuuden ja Euronestin puitteissa käytävän vuoropuhelun avulla ja samalla jatkaa saavutettujen tulosten ja toteutettujen toimien valvontaa. Kannatan siis ehdotusta, että jäsen Vigeninin tehtäväksi annettaisiin sopimuksen tekeminen Valko-Venäjän kanssa sen tyydyttävästä edustuksesta itäisen kumppanuuden parlamentaarisisessa edustajakokouksessa Euronestissa; osanotto ei saisi rajoittua vain kansalaisyhteiskunnan edustajiin, vaan mukana tulisi olla myös Valko-Venäjän parlamentin jäseniä.

Tämä mahdollistaisi vuoropuhelun poliittisten päättäjien kanssa erilaisista aiheista, kuten ihmisoikeuksista, sekä yhteydenpidon aloittamisen hallituksen kanssa uudistusprosessin tukemiseksi. Silloin hallituksella ei enää olisi tekosyytä, jonka varjolla jättää vastaamatta tai antaa epätydyttäviä vastauksia.

Peter Šťastný (PPE). – (SK) Valko-Venäjä ansaitsee enemmän huomiota sekä EU:lta että Euroopan parlamentilta. Hyväksyn ehdottomasti avuntarjouksemme, kunhan toisen osapuolen panos on puolestaan tarkasti mitattavissa ja riittävä. Meidän on kuitenkin noudatettava tiukkoja periaatteita vaatimuksissamme. Hyötyjinä ovat silloin demokratia, EU:n ja Valko-Venäjän hyvät suhteet ja ehdottomasti myös kyseisen maan kansalaiset.

Siksi kannatan Valko-Venäjän kutsumista mukaan itäisen kumppanuuden parlamentaariseen edustajakokoukseen Euronestiin sillä edellytyksellä, että valtuuskunnan kokoonpano on 5+5, mitä Euroopan parlamentti tukee voimakkaasti. Toisaalta on valitettavaa, että EU:n jäsenvaltioiden edustajat ovat virallisilla vierailuillaan rikkoneet niin räikeästi yhteisiä periaatteita. Yksi tällainen periaate, jota Valko-Venäjälle tehtävällä virallisella vierailulla on noudatettava, on opposition edustajien tapaaminen. Juuri tätä periaatetta rikottiin räikeästi, kun opposition tapaamista ei sisällytetty EU:n vaikutusvaltaisen jäsenvaltion johtajan äskettäisen vierailun ohjelmaan. Tämänkaltainen käyttäytyminen merkitsee takaiskua työllemme. Se pilaa Euroopan unionin ja sen toimielinten maineen eikä varmastikaan auta demokratian vahvistamisessa Valko-Venäjällä.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Olen ollut Euroopan parlamentin jäsenenä kuusi vuotta ja koko sen ajan olen ollut sitä mieltä ja olen edelleen, että Euroopan unioni saa aikaan eniten hyvää Valko-Venäjän ja EU:n, etenkin Valko-Venäjän naapurimaiden, kansalaisille pakotteiden ja rajoitusten sijaan avaamalla ovia mahdollisimman laajalle yhteistyölle ihmisten, erityisesti nuorten, kesken sekä tukemalla tiiviimpiä yhteyksiä liike-elämän, kulttuurin, tieteen ja muiden alojen toimijoiden välillä.

On oikein hyvä, että EU on jo toista vuotta pyrkimässä muutokseen käytännön toimilla, joilla lähennetään Valko-Venäjää ja sen kansalaisia. On totta, että tämä politiikka ei ole vielä tuottanut kaikkia niitä myönteisiä tuloksia, joita siltä odotetaan, mutta paluu menneeseen olisi ehdottomasti väärin. Siksi kannatan neuvoston ja komission toimia, etenkin Valko-Venäjää varten mahdollisesti laadittavaa toimintasuunnitelmaa.

Kun uudet EU-maat liittyivät Schengenin sopimukseen kaksi vuotta sitten, Berliinin muurin jäänneet siirtyivät kuvainnollisesti itään päin. Kun aiemmin Liettuan, Latvian, Puolan ja Valko-Venäjän asukkaat, jotka ovat usein sukua keskenään, saattoivat matkustaa vierailulle toistensa luokse ilman mitään maksuja, nyt valkovenäläisten on maksettava Schengen-viisumista lähes puolen kuukausipalkkansa verran. Tällaiset byrokraattiset ja taloudelliset esteet on purettava mahdollisimman pian. Toisaalta Valko-Venäjän hallituksen toimet, joilla se pyrkii viivyttämään Liettuan ja muutamien muiden valtioiden kanssa tehtävää sopimusta raja-alueiden asukkaiden rajanylityksen helpottamisesta, saavat epäilemään viranomaisten hyvää tahtoa.

Tutkimusten mukaan noin 30 prosenttia Valko-Venäjän asukkaista kannattaa suhteiden parantamista Euroopan unioniin. Samaan aikaan 28 prosenttia asukkaista haluaisi parempia suhteita Venäjään. Siinä ei ole mitään ristiriitaa. Euroopan unioni ei todellakaan pyri repimään Valko-Venäjää Venäjän helmoista ja tekemään niistä vihollisia. Ei länsi tarvitse uudistuksia, vaan valkovenäläiset itse.

Dynaaminen talouden uudistaminen ja osallistuminen itäiseen kumppanuuteen voivat auttaa tehtävän toteuttamisessa.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, kuunnellessani tätä keskustelua minusta on alkanut tuntua, että puhumme liian vähän varsinaisesta tavoitteestamme, eli vapaista vaaleista Valko-Venäjällä. Meidän tulisi aina kiinnittää huomiota siihen. Meidät on valittu tänne parlamenttiin kotimaissamme järjestetyissä demokraattisissa vaaleissa, joten emme voi jättää huomiotta tätä päätavoitetta.

Olen vakuuttunut siitä, että sekä opposition että hallituksen leireissä monet odottavat meidän puhuvan vapaista vaaleista. Hekin odottavat tätä merkkiä. Tiedän sen omasta kokemuksestani. He ansaitsevat selkeän ja yksinkertaisen vastauksen. Teemme työtä sen puolesta, että Valko-Venäjä saisi vapaat vaalit ja että Valko-Venäjä voisi olla Euroopan vapaa kumppani. Eilen komission jäsen Ferrero-Waldner antoi meille Sarkozy-suunnitelmaa koskevan julkilausuman. Kiitos hänelle siitä.

Tänään minulla on toinen ehdotus. Haluaisin komission jäsenen Ferrero-Waldnerin ilmoittavan selkeästi, että ennen kuin Valko-Venäjällä pidetään vapaat vaalit, sen kanssa ei ole mitään poliittista yhteydenpitoa niillä hallinnonaloilla, joista hän on vastuussa, paitsi opposition kanssa, jota ei suljeta tällä tavoin yhteistyön ulkopuolelle. Sanokaa tämä ääneen. Olisimme siitä hyvin kiitollisia. Siinä olisi meille joululahja.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Arvoisa puhemies, tämän vuoden alussa, tarkalleen ottaen keskiviikkona 14. tammikuuta, minulla oli kunnia osallistua tässä parlamentissa käytyyn Valko-Venäjää käsittelevään keskusteluun, jossa myös komission jäsen Ferrero-Waldner oli paikalla. Parlamentin toimintavuoden lopussa on luonnollista tarkastella, ovatko EU:n ja Valko-Venäjän suhteet muuttuneet mitenkään merkittävästi, ja minun mielestäni vuonna 2009 mikään ei ole muuttunut Minskin ja Brysselin välisissä suhteissa. Mitä johtopäätöksiä EU:n toimielinten tulisi siitä tehdä? Ensinnäkin on edelleen olemassa vaara, että presidentti Lukashenkon hallinto yksinkertaisesti jatkaa horjumista Moskovan ja Brysselin välillä tai teeskentelee vuoroon yhdentymistä Venäjän kanssa ja vuoroon lähentymistä Euroopan unionin kanssa. Toisessa vaakakupissa on Euroopan taloudellinen vaikutus ja toisessa Valko-Venäjän poliittisen eliitin halu lujittaa valtaansa. Viimeisimmät tehtävävaihdokset Valko-Venäjän korkeimmassa poliittisessa johdossa antavat viitteitä linjan koventumisesta.

Euroopan unionin olisi tasapainoisella otteella tartuttava tilaisuuteen saada pikku hiljaa aikaan muutosta niin kansan kuin poliittisen eliitin asenteissa. Nyt käynnistetty vuoropuhelu ja yhteistyö voisivat tarjota siihen oivan mahdollisuuden, ja muutosta voisi vauhdittaa myös maailmanlaajuinen talouskriisi, joka pakottaa Lukashenkonkin hallituksen toimimaan.

Lyhyesti sanottuna jokaisen Euroopan unionin toimielimen olisi otettava yhteyttä Valko-Venäjän yhteiskunnan eri osapuoliin, kuten viranomaisiin, opposition, kansalaisyhteiskuntaan ja jopa tavalliseen kansaan. Luonnollisesti myös Euroopan parlamentti pyrkii luomaan yhteyksiä Valko-Venäjän parlamenttiin.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) EU:n ja Valko-Venäjän suhteiden lämmittely-yritys tuottaa edelleen epämääräisiä tuloksia. Euroopan unionin poliittista painostusta tarvitaan siis ehdottomasti, jotta Minskin heikosti havaittava suunnanmuutos säilyisi yllä. Samalla kun avaamme yhteyksiä viranomaisiin, meidän on tehtävä pesäero Valko-Venäjän epädemokraattiseen parlamenttiin. Meidän on myös pidettävä tarkasti huoli siitä, etteivät valkovenäläiset tunne itseään hylätyiksi, joten opposition edustajien tapaamisen jättäminen ajattele mattomasti väliin on äärimmäisen vastuutonta.

Minkissä on ymmärrettävä, että politiikallamme on yksi päämäärä: Valko-Venäjän demokratia. Poliittiset muutokset ovat mahdollisia vain, jos huolehditaan siitä, että valkovenäläisillä on mahdollisuus saada puolueetonta tietoa. Yksi hanke, joka juuri nyt vaatii erityisesti tukeamme, on Belsat-televisioasema, joka on kahden vuoden ajan ylläpitänyt ainoaa valkovenäjänkielistä kanavaa, jonka kautta valkovenäläisillä on mahdollisuus saada sensuroimatonta tietoa maansa tilanteesta ja joka lisää jatkuvasti suosiotaan.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Arvoisa puheenjohtaja, arvoisa ministeri Malmström, arvoisa komission jäsen, olen erityisen tyytyväinen siitä, että oma komission jäsenemme Ferrero-Waldner on aina tukenut demokratiaa ja markkinataloutta ja myös asettanut Valko-Venäjälle uusia vaatimuksia näiden asioiden suhteen. Tässä

yhteydessä haluan kiittää häntä vilpittömästi hänen työstään ulkosuhteista ja Euroopan naapuruuspolitiikasta vastaavana komission jäsenenä sekä toivottaa hänelle hyvää jatkoa.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, olemme päätyneet lähes skitsofreeniseen tilanteeseen suhteissamme Valko-Venäjään. Eurooppalaiset johtajat nimittäin keskustelevat presidentin ja Valko-Venäjän parlamenttia ja poliittista järjestelmää edustavan hallituksen kanssa. Se on hyvä. Emme kuitenkaan halua pitää yhteyttä parlamenttiin, joka on valittu huonosti järjestetyillä ja kaikkea muuta kuin vapailla tai avoimilla vaaleilla, koska meillä on omat periaatteemme. Tämän kaksijakoisuuden on loputtava jossain vaiheessa, ja se on ilmaistava selkeästi.

Hetki, jolloin meidän on kerrottava, mikä on politiikkamme Valko-Venäjää kohtaan, koittaa ensi vuoden paikallisvaalien yhteydessä. Joko niiden järjestämisessä noudatetaan sellaisia vaatimuksia, jotka mekin voimme hyväksyä, mikä olisi merkki huomattavasta avoimuudesta. Tai sitten niitä ei järjestetä tällä tavoin, ja meidän on lakattava odottamasta avoimuutta Valko-Venäjältä, koska Lukashenko ilmeisesti tietää, mitä haluaa, mutta me vain emme tiedä, mitä haluamme.

Mitä Berlusconiin tulee, hän paljasti itsestään paljon, koska jos hänen mielestään Lukashenko on ihanteellinen johtaja, se tarkoittaa, että häneen vetoaa sellainen johtajuuden malli. Siinä tapauksessa me voimme vain nostaa kädet pystyyn ja ilmaista pahoittelumme siitä, että Euroopan unionin 27 jäsenvaltion johtajien joukossa on hänen kaltaisansa johtaja.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, olen seurannut Valko-Venäjän tilannetta jo pitkään, ja minusta on tärkeää, että EU jatkaa yhteydenpitoa Valko-Venäjään, joka on keskisuuri eurooppalainen valtio, joka on eristäytymässä yhä enemmän ja kääntymässä sisäänpäin kuin jonkinlainen Euroopan Kuuba. Presidentti Lukashenko, joka on neuvostoihmisen, *Homo sovieticusin*, ruumiillistuma, tietää kuitenkin varsin hyvin, mistä reaali-politiikassa on kysymys, ja siksi meidän on ylläpidettävä kohtuullista kauppaa ja poliittisia yhteyksiä ja suhteita EU:n ja Valko-Venäjän välillä. Siksi olen samaa mieltä siitä, että kohdennetut pakotteet on lopulta poistettava ja kumppanuus- ja yhteistyösopimus ratifioitava.

EU:n pidettyä Valko-Venäjää vuosia eristyksissä katson nyt, että käytännönläheinen keppi ja porkkana -vaihtoehto on oikea lähestymistapa. Meidän on helpotettava yhteydenpitoa Valko-Venäjän kansalaisyhteiskunnan kanssa, tehtävä viisumijärjestelyjä edullisemmiksi ja myönnettävä Valko-Venäjälle tarkkailijan asema itäisen kumppanuuden parlamentaarisisessa edustajakokouksessa Euronestissa sekä pääsy itäisen kumppanuuden ohjelmiin.

Olemme tehneet anteliaan avaustarjouksen, ja nyt vaadin Valko-Venäjää tulemaan puoliväliin vastaan parantamalla ihmisoikeus- ja demokratiatilannettaan.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin politiikka Valko-Venäjää kohtaan on varmasti esimerkki järkevistä naapuruuspolitiikasta. Meidän on syytä kiittää toimikautensa päättävää komission jäsentä Benita Ferrero-Waldneria menestyksekkäästä työstä tässä suhteessa.

Euroopan unionin on ehdottomasti tuettava Valko-Venäjää sen uudistusprosessissa ja demokratisoimisessa. Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden ei kuitenkaan pidä olla niin ylimielisiä, että kuvittelevat, että niiden omien demokratian normien tulisi olla mallina koko muulle maailmalle.

Yksi asia on varmaa suhteessa Valko-Venäjään: jos haluamme suhteidemme Venäjään kukoistavan, meidän on pakko kunnioittaa Kremlin historiallisia ja geopolittisia intressejä. Se on kenties arkaluontoisin asia Euroopan unionin politiikassa Valko-Venäjää kohtaan.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Täällä on puhuttu EU:n ja Valko-Venäjän välisen nuoriso- ja kulttuurivaihdon tarpeellisuudesta. Pelkään, että se tulee olemaan hyvin vaikeaa. Joulukuun 3. päivänä oppositiojärjestö Young Frontin edustajan Tatiana Szapućkon nimi poistettiin Valko-Venäjän valtionyliopiston oikeustieteellisen tiedekunnan opiskelijaluettelosta. Miksi hänen nimensä poistettiin? Syynä oli hänen osallistumisensa Brysselissä järjestettyyn itäisen kumppanuuden foorumiin. Yliopiston johto katsoi hänen lähteneen ilman lupaa, ja hänet potkittiin pois yliopistosta.

Kenties valkovenäläiselle naiselle se ei ole niinkään vaarallista, mutta miehelle yliopistosta erottamisen seuraukset voivat olla paljon vakavampia, koska Valko-Venäjällä pidetään asepalvelusta rangaistuksena, eräänlaisena vankilan korvikkeena. Nuoria sotilaita, kuten Belarusian Youth Front -nimisen nuorisjärjestön johtajaa Franek Wiczorkaa ja samaa järjestöä edustavaa Ivan Szyłaa, vainotaan asepalveluksen aikana, heiltä katkaistaan yhteydet ulkomaailmaan, ja sitä pidetään rangaistuksena. Meidän on taisteltava tällaista toimintaa vastaan ja tuettava tällaisen rangaistuksen kohteeksi joutuneita.

Cecilia Malmström, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, pidän hyvin arvokkaana sitä, että yhteydenpito Valko-Venäjään saa näin voimakkaan kannatuksen kaikissa EU:n toimielimissä.

Valko-Venäjä on tosiaankin hyvin hankala kumppani, mutta se on rajanaapurimme. Joillakin Euroopan mailla on tiiviit ja historialliset suhteet sen kansaan, joten meidän on tehtävä kaikkemme tukeaksemme maan kehitystä kohti demokratiaa, ihmisoikeuksia, oikeusvaltiota ja markkinataloutta.

Olemme huolestuneita viimeaikaisista takaiskuista, kuten nuoren opiskelijan erottamisesta. Puheenjohtajavaltio Ruotsi on ottanut asiaan hyvin voimakkaasti kantaa Minskissä ja antanut myös useita lausuntoja; tilanne on tietenkin valitettava, eikä sellaista saisi tapahtua.

Meillä on ollut vuoden aikana runsaasti yhteyksiä kansalaisyhteiskuntaan. Juuri pari viikkoa sitten Brysselissä järjestettiin konferenssi kansalaisyhteiskunnan edustajien kanssa. Tapasin henkilökohtaisesti opposition edustajia Tukholmassa pari viikkoa sitten, ja pyrimme jatkuvasti pitämään yhteyttä kansalaisyhteiskuntaan ja oppositioon. Ne ovat heikkoja mutta ne ovat olemassa ja tarvitsevat tukeamme, ja tukea on myös tarkoitus jatkaa.

Minusta jäsen Godmanisin ehdotus konferenssin aiheeksi on kiinnostava. Sitä on ainakin syytä tutkia lähemmin, jotta nähdään, voidaanko sen pohjalta edetä.

Tämä kaksijakoinen lähestymistapa Valko-Venäjää kohtaan – jota jäsen Tannock taisi kutsua keppi ja porkkana -lähestymistavaksi – johtaa toivottavasti onnistuneeseen lopputulokseen. Se osoittaa, että olemme aidosti sitoutuneita. Se on kädenojennus. Voimme osoittaa presidentti Lukashenkolle ja Valko-Venäjän hallinnolle, että jos he ovat valmiita lisäämään demokratiaa, kansainvälisten arvojen kunnioittamista, heille on tarjolla toinenkin tie. Se on Eurooppaan integroitumisen tie; sillä tiellä heitä odottaa yhteistyö Euroopan unionin kanssa, viisuminsaannin helpottuminen ja itäisen kumppanuuden syventäminen.

Nyt on heidän vuoronsa vastata. Olemme ojentaneet kätemme ja tarjonneet kaikkien EU:n toimielinten täyttä tukea. Valko-Venäjän johto, ottakaa se vastaan, koska teillä ja Valko-Venäjän kansalla on paljon voitettavana.

Karel De Gucht, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelun päätteeksi haluan korostaa, että tämänpäiväinen ajatustenvaihtomme on mielestäni ollut hyvin avointa ja hyödyllistä, ja puhun tässä tietenkin myös Benita Ferrero-Waldnerin puolesta. Haluan kiittää teitä rakentavasta ja tulevaisuuteen suuntautuneesta keskustelusta.

EU on periaatteessa valmis tiivistämään yhteistyötään Valko-Venäjän kanssa ja tukemaan pikaisesti tarvittavia poliittisia ja taloudellisia uudistuksia. Mikäli Valko-Venäjän johto ottaa merkittäviä edistysaskelia demokratiakehityksessä, EU on valmis ottamaan Valko-Venäjän täysjäseneksi itäiseen kumppanuuteen. Sitä ennen EU kehottaa Valko-Venäjää toteuttamaan lisää pysyviä toimia demokraattisten standardien noudattamiseksi, koska ilman sitä suhteemme ei voi kehittyä täyteen mittaansa. Toivon vilpittömästi, että vuoden 2010 aikana pystymme asteittain ja harkiten lisäämään yhteistyötä Valko-Venäjän kanssa ja tarjoamaan valkovenäläisille tulevaisuudenuskoa ja konkreettisia hyötyjä tiiviimmistä suhteista Euroopan unioniin.

EU odottaa Valko-Venäjän toteuttavan demokraattisten uudistusten alalla koko joukon lisätoimia, joiden tavoitteena lähentää maata Euroopan unioniin. Samalla se auttaisi kaikki kuusi itäisen kumppanuuden valtiota sekä EU:n strategisen kumppanin, Venäjän, käsittävän rauhan, vakauden ja vaurauden alueen laajentamisessa.

Odotamme Valko-Venäjän toteuttavan määrätietoisesti ja pysyvästi viisi toimenpidettä.

Ensinnäkin varmistavan, ettei poliittisia vankeja ja poliittisin perustein käytäviä rikosoikeudenkäyntejä koskevista sitoumuksista perännnytä. Toiseksi uudistavan perusteellisesti vaalilainsäädäntöä Etyjin ja ODIHR:n suositusten mukaiseksi. Kolmanneksi ryhtyvän vapauttamaan tiedostusvälineiden toimintaympäristöä ja pitävän kiinni sananvapaudesta ja kokoontumisvapaudesta. Neljänneksi parantavan lainsäädännöllisin toimin kansalaisjärjestöjen toimintaolosuhteita. Viidenneksi lakkauttavan kuolemanrangaistuksen tai lopettavan kuolemantuomioiden täytäntöönpanon.

Tärkeä liike, jolla Valko-Venäjä voisi osoittaa sitoutumistaan yhteisiin arvoihin olisi kuolemantuomioiden täytäntöönpanon keskeyttäminen välittömästi ja kuolemanrangaistuksen poistaminen myöhemmin kokonaan, mikä puolestaan on Euroopan neuvoston jäsenyyden välttämätön edellytys. Marraskuun päätelmissään EU:n

neuvosto kehotti Valko-Venäjää keskeyttämään kuolemantuomioiden täytäntöönpanon. Lisäksi komissio on toteuttanut viestintätoimia kymmenenteen kuolemanrangaistuksen vastaiseen kansainväliseen teemapäivään liittyen.

Mitä EU voisi tehdä Valko-Venäjän hyväksi? Mitä meillä on tarjottavanamme? Komissio katsoo, että Valko-Venäjään on parasta suhtautua pragmaattisesti. EU:n ja Valko-Venäjän yhteistyön asteittainen lisääminen edellyttää edistysaskelaita Valko-Venäjältä itseltään, mutta myös meidän on osoitettava joustavuutta. Yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston marraskuun 2009 päätelmät antavat EU:lle mahdollisuuden tarjota Valko-Venäjälle kannustimia, joilla voimme palkita sitä toivomistamme edistysaskelista mutta pitää samalla kiinni omista periaatteistamme. Sitä tarkoitan pragmaattisuudella.

Viestimme Valko-Venäjälle on selkeä. Ensinnäkin EU on valmis tekemään läheistä yhteistyötä Valko-Venäjän kanssa ja tukemaan sen poliittista ja taloudellista kehitystä, ja mikäli Valko-Venäjän johto ottaa merkittäviä edistysaskelaita, olemme valmiita hyväksymään Valko-Venäjän täysjäseneksi itäiseen kumppanuuteen. Siihen sisältyisi suhteemme kehittäminen itäisen kumppanuuden kahdenvälisen osuuden puitteissa, perusteellisen poliittisen ja taloudellisen vuoropuhelun käynnistäminen sekä alakohtaisen yhteistyön tiivistäminen.

Sitä ennen Valko-Venäjä kutsuttiin toukokuussa 2009 osallistumaan itäisen kumppanuuden monenkeskiseen ulottuvuuteen. Se osallistuu aktiivisesti varaministerien tasolla neljän monenkeskisen foorumin toimintaan. Aiheina ovat demokratia ja hyvä hallinto, taloudellinen yhdentyminen, energiavarmuus ja kansalaisten keskinäiset suhteet.

Toiseksi odotamme Valko-Venäjän toteuttavan lisää pysyviä toimia demokraattisten standardien noudattamiseksi, koska ilman sitä suhteemme ei voi kehittyä täyteen mittaansa.

Kolmanneksi huomautamme, että kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen puuttuminen ei ole menetys vain Valko-Venäjälle; sen myötä mekin menetämme oikeusperustan, jolle esimerkiksi virallinen ihmisoikeusvuoropuhelu tai kauppaan ja energian kauttakulkuun liittyvien kysymysten käsittely voisi pohjautua. Komissiossa olemme edelleen sitä mieltä, että kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen ratifiointi olisi hyödyllinen toimenpide, mutta on selvää, että käytämme sitä jatkossakin kannustimena, jonka toivomme rohkaisevan valkovenäläisiä lisätoimiin.

Neljäntenä ja viimeisenä asiana haluan kertoa, että komissio on aloittanut marraskuussa 2009 kokoontuneen yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston päätelmien täytäntöönpanon, ja tuomme EU:n ministerineuvostolle ehdotuksia aiheesta mahdollisimman pian.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Olen vastaanottanut seitsemän työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽¹⁾.

Äänestys toimitetaan huomenna (torstaina 17. joulukuuta 2009).

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjallinen. – (RO) Demokraattiset arvot ja ihmisoikeuksien sekä perusvapauksien kunnioittaminen ovat perusta, jolle EU on rakentunut. Koska perustavoitteenamme on auttaa naapurimaidemme demokratisoitumista ja Valko-Venäjä on yksi Euroopan viimeisiä autoritaarisia valtioita, olen sitä mieltä, että meidän tulisi asettaa Valko-Venäjälle hyvin selkeät, tiukat poliittiset ehdot, ennen kuin minkäänlaisia poliittisia suhteita aletaan luoda. Valko-Venäjä on toteuttanut joitakin uudistuksia, mutta ne kalpenevat jäljellä olevien ongelmien rinnalla, jotka liittyvät erityisesti ihmisoikeuksien kunnioittamiseen, lehdistönvapauteen ja ilmaisuvapauteen. Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien puolesta kampanjoivia aktivisteja on tuettava. Kannatan ajatusta yhteyksien luomisesta oppositioon ja erityisesti haluaisin edistää EU:n ja Valko-Venäjän yksittäisten kansalaisten välisiä yhteyksiä. Näin Valko-Venäjän kansalaiset saisivat puhua vapaasti demokraattisia arvoja kannattavien ihmisten kanssa. Se edistäisi kansalaisyhteiskunnan kehittymistä ja helpottaisi demokratiakehitystä, jolla olisi kansan tuki ja jonka kansalaiset itse olisivat panneet alulle. Tämä on ainoa tapa luoda terve demokratia, jossa kunnioitetaan jokaisen kansalaisen oikeuksia. Pakotteiden käyttö painostuskeinona tulisi yhdistää toimiin, joilla helpotetaan EU:n ja Valko-Venäjän kansalaisten välisiä yhteyksiä.

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

Kinga Göncz (S&D), kirjallinen. – (HU) Haluan ilmaista tyytyväisyyteni Valko-Venäjän rakentavaan mukanaoloon itäisessä kumppanuudessa sekä ihmisoikeusvuoropuhelun aloittamiseen EU:n ja Valko-Venäjän välillä. Viime vuoden aikana maassa on tapahtunut myönteistä kehitystä. Muun muassa poliittisia vankeja on vapautettu, mutta sittemmin prosessi näyttää pysähtyneen. Syynä ovat poliittisten puolueiden rekisteröitymiseen ja riippumattomien tiedotusvälineiden ja kansalaisjärjestöjen toimilupiin liittyvät ongelmat. Niiden seurauksena EU:n on ollut pakko laajentaa matkustusrajoituksia. Toivon vilpittömästi, että Valko-Venäjä jatkaa myönteisten muutosten tiellä, jolle se lähti viime vuonna, ja tarjoaa näin EU:lle mahdollisuuden vastata myönteisesti. Sitä odotellessa on mielestäni tärkeää pohtia myös, voisimmeko helpottaa viisuminsaantia, koska ihmisten välisillä yhteyksillä voi olla merkittävä vaikutus myös poliittisen avoimuuden lisäämiseen ja demokratiakehitykseen.

Bogusław Sonik (PPE), kirjallinen. – (PL) Keskusteltaessa ihmisoikeuksien kunnioittamisesta Valko-Venäjällä ja jäsenvaltioiden päätöksestä jatkaa joihinkin Valko-Venäjän hallinnon edustajiin kohdistuvien pakotteiden voimassaoloa lokakuuhun 2010 saakka on syytä muistuttaa, että Valko-Venäjän tilanne on vähitellen muuttumassa.

Eurooppa-neuvoston päätelmissä 17. marraskuuta 2009 todetaan, että näkyvissä on uusia mahdollisuuksia Euroopan unionin ja Valko-Venäjän väliseen vuoropuheluun ja yhteistyön lisäämiseen. Jäsenvaltiot halusivat kannustaa Valko-Venäjän viranomaisia toteuttamaan uudistuksia ja sopivat siksi poistavansa väliaikaisesti matkustusrajoitukset, joita oli sovellettu korkeassa asemassa oleviin Valko-Venäjän hallinnon edustajiin. Euroopan komissio valmistelee valkovenäläisten viisuminsaannin helpottamista koskevia ohjeita sekä takaisinottoa koskevaa sopimusta.

Emme kuitenkaan saa unohtaa, että Valko-Venäjällä rikotaan edelleen ihmisoikeuksia ja etteivät lokakuun 2008 jälkeen otetut lupaavat ja myönteiset edistysaskeleet, kuten useimpien poliittisten vankien vapauttaminen ja kahdelle riippumattomalle sanomalehdelle myönnetty ilmestymislupa, vielä riitä. Yksi räikeä esimerkki ihmisoikeuksien loukkauksista on kuolemanrangaistuksen käytön jatkaminen: Valko-Venäjä on Euroopan ainoa maa, joka vielä käyttää kuolemanrangaistusta, ja viime kuukausina on langetettu taas uusia kuolemantuomioita.

Siksi vaadimme Valko-Venäjän päättäjiltä, että ne kunnioittaisivat ihmisoikeuksia, mihin sisältyy kuolemantuomioiden täytäntöönpanon lopettaminen, vaalilainsäädännön muuttaminen sekä ilmaisuvapauden ja lehdistönvapauden takaaminen.

Puhetta johti

varapuhemies **Pál SCHMITT**

11. Väkivaltaisuudet Kongon demokraattisessa tasavallassa (keskustelu)

Puhemies. – (HU) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat väkivaltaisuuksista Kongon demokraattisessa tasavallassa.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltion mielestä on erittäin tärkeää keskustella Euroopan parlamentin kanssa Kongon demokraattisen tasavallan hyvin ongelmallisesta tilanteesta. Ihmisoikeusloukkaukset ja erityisesti seksuaalisen ja sukupuolisidonnaisen väkivallan lisääntyminen ovat valtava ongelma. On korkea aika keskustella maan tilanteesta, etenkin kun otetaan huomioon YK:n tuorein raportti. YK:n asiantuntijaryhmän raportissa korostetaan, että jotkin maassa toimivat aseelliset ryhmät saavat tukea hyvin järjestäytyneeltä verkostolta, joka on osittain sijoittautunut Euroopan unioniin.

On tarpeetonta muistuttaa, että EU on sitoutunut pitkäaikaisesti Kongon demokraattiseen tasavaltaan ja Afrikan suurten järvien alueeseen. EU:n pyrkimykset rauhan ja vakauden aikaansaamiseksi maassa ovat jatkuneet pitkään. Sitoumuksen jatkuminen on tärkeää sekä poliittisesti että kehityksen kannalta. Olen varma, että komissio jatkaa tämän asian käsittelyä myöhemmin.

Tukea on osoitettu monin tavoin, muun muassa nimittämällä alueelle EU:n ensimmäinen erityisedustaja jo vuonna 1994. Sekä ETPP:n sotilaallisia välineitä että siviilirakenteita on hyödynnetty. Iturin maakunnassa on toteutettu Artemis-operaatio ja Euroopan unionin johtamia joukkoja (EUFOR) sijoitettiin väliaikaisesti maahan ennen vuoden 2006 vaaleja. Lisäksi on toteutettu Kongon demokraattisen tasavallan turvallisuusalan uudistusta koskeva Euroopan unionin neuvonta- ja avustusooperaatio (EUSEC RD Congo) ja Kongon demokraattisen tasavallan turvallisuusalan uudistusta koskeva Euroopan unionin poliisioperaatio ja sen

oikeuslaitosta koskeva osa (EUPOL RD Congo). Kaikkea tätä silmällä pitäen kehitys on ollut sekä myönteistä että kielteistä. Kongon demokraattisen tasavallan ja Ruandan välille on palautettu diplomaattisuhteet. Se on myönteistä. Useimpien maan itäosassa toimivien aseellisten ryhmien kanssa allekirjoitettiin rauhansopimukset vuonna 2008 ja 2009. Ne on nyt pantava täytäntöön.

Tilanne on monin tavoin epävakaa. Monia itäosassa toimivia aseellisia ryhmiä ollaan parhaillaan yhdistämässä armeijaan, ja näihin yhdistämistoimiin liittyy jonkin verran epävarmuustekijöitä. Sotilasoperaatiot muita aseellisia ryhmiä, kuten Ruandan demokraattista vapautusarmeijaa (FDLR) ja Lord's Resistance Army -joukkoja vastaan, jatkuvat. Nämä ryhmät ovat suoraan vastuussa siviileihin kohdistuneista iskuista ja suunnattomasta inhimillisestä kärsimyksestä. Samanaikaisesti aseellisia ryhmiä ilmaantuu uudestaan maan muihin osiin. Kongon itäosa on alue, jossa edelleen loukataan kansainvälistä oikeutta ja ihmisoikeuksia. Siellä tehdään paljon murhia, väkivallantekoja ja seksuaalista väkivaltaa. Nämä rikokset leviävät hälyttävästi joka puolelle maata huolimatta presidentti Joseph Kabilan julistamasta niin kutsutusta nollatoleranssipolitiikasta.

Toinen merkittävä ongelma on luonnonvarojen laitton hyödyntäminen. On tärkeää saada maan runsaat mineraaliesiintymät lainmukaiseen kansalliseen valvontaan, jotta valtio saa niistä kipeästi kaipaamiaan tuloja ja taloudellinen tuki laittomille aseellisille ryhmille loppuu. Neuvosto on huolissaan myös suunniteltujen paikallisvaalien valmistelutoimista ja järjestelyistä. Hallinnointiongelmien, avoimuuden puute sekä kansalaisoikeuksien ja poliittisten oikeuksien loukkaukset ovat varteenotettavia demokratiakehityksen esteitä.

Koska monet merkittävät ongelmat ovat edelleen suuri huolenaihe, neuvosto suhtautuu tiukasti kansainvälistä oikeutta ja ihmisoikeuksia loukkaaviin vakaviin rikoksiin Pohjois- ja Etelä-Kivussa. Neuvosto tuomitsi hiljattain päätelmissään kyseiset teot ja korosti, että Kongon demokraattisen tasavallan hallituksen on huolehdittava siitä, että kaikki syylliset saadaan oikeuden eteen.

EU on lujasti sitoutunut jatkamaan apuaan rauhan, vakauden ja maan väestön hyväksi tapahtuvan kehityksen aikaansaamiseksi. Tässä suhteessa turvallisuusalan uudistus on ratkaiseva maan vakauttamisen kannalta. Kaikkien tämän alan toimijoiden, Kongon viranomaiset mukaan lukien, on pyrittävä varmistamaan, että turvallisuusalaa todellakin uudistetaan yleisen edun mukaisesti. Lisäksi on edistettävä aluesuhteiden jatkuvaa konkreettista parantamista tiivistämällä alueen maiden välisiä poliittisia ja taloudellisia kumppanuussuhteita.

Vakuutan, että neuvosto ja Euroopan unioni pitävät kiinni Kongon demokraattiselle tasavallalle antamastaan sitoumuksesta ja ovat huolissaan sen tulevaisuudesta. Laaja sitoutumisemme Kongoon jatkuu, ja aiomme vastedeskin ottaa avoimesti kantaa kansainvälisen oikeuden ja ihmisoikeuksien loukkauksiin. Olemme hyvin kiitollisia Euroopan parlamentin rakentavasta ja tinkimättömästä asenteesta tässä asiassa, ja toivon teidän esittävän näkökantojanne tässä keskustelussa.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, noin vuosi sitten tilanne Laurent Nkundin johtamien CNDP-joukkojen piirittämässä Goman kaupungissa oli Kongon viranomaisten ja kansainvälisen yhteisön suurin huolenaihe.

Kaikki mahdollinen on tehty pahimman estämiseksi. Ensiksi Kongon demokraattisen tasavallan ja Ruandan sekä sen jälkeen Kongon hallituksen, CNDP:n ja muiden aseellisten ryhmien välisen poliittisen sopimuksen tukeminen on lyhyellä aikavälillä mahdollistanut väkivallan aiheuttaman jännityksen laukaisemisen, vaikka vakaus voi väkivallan takia horjua aivan kuten ennenkin. Tämä on mahdollista, koska väkivallan perimmäisiin syihin on puututtu pintapuolisesti ja pelkästään lyhyen aikavälin poliittisin perustein. Koska kansainvälisellä yhteisöllä on vain huonoja vaihtoehtoja, se on valinnut niistä vaarattomimman, eikä kyse ole arvostelusta, vaan ilmeisestä tosiasiasta, huomiosta.

Kansainvälinen yhteisö ja Euroopan unioni eivät ole pystyneet tekemään päätöstä suojelujoukkojen sijoittamisesta. Vahvistukset, joita olemme pyytäneet Yhdistyneiden kansakuntien Kongon demokraattisessa tasavallassa oleville tarkkailijajoukoille (MONUC) jo yli vuoden ajan, ovat vasta alkaneet saapua. Yhdistyneiden kansakuntien riippumattoman asiantuntijaryhmän ja Human Rights Watch -järjestön uusimmissa raporteissa tuomitaan nykyinen tilanne, jota ei voida jättää huomiotta tai sivuuttaa ottamatta siihen kantaa.

Nyt on aika puuttua näihin perimmäisiin syihin ja käsitellä niitä sekä löytää pysyviä ratkaisuja. Tämän aikaansaaminen edellyttää kuitenkin kaikkien yhteistyötä: ensisijaisesti Kongon ja Ruandan hallitusten yhteistyötä ja sen jälkeen MONUCin, Yhdistyneiden Kansakuntien, muun kansainvälisen yhteisön ja Euroopan unionin yhteistyötä.

On selvää, että Ruandan ja Kongon demokraattisen tasavallan poliittinen ja diplomaattinen lähentyminen voi edistää alueen vakauttamista ja – jos molemmilta osapuolilta löytyy tahtoa – auttaa maiden välisen

rauhanomaisen rinnakkaiselon ja menestyksekkään yhteistyön vakiinnuttamisessa elvyttämällä Suurten järvien alueen valtioiden talousyhteisöä.

Tämä on kuitenkin vasta edessä olevan pitkän ja ongelmantäyteen matkan alku. Ongelman ydin ovat Ruandan demokraattista vapautusarmeijaa (FDLR) koskeva kysymys ja kaikki siihen liittyvät ongelmat, jotka mutkistavat tilannetta: luonnonvarojen laiton hyödyntäminen, vähemmistöjen puutteellinen suojeleminen ja rankaisemattomuus laajalla valtiottomalla alueella, jota viranomaiset ovat kykenemättömiä valvomaan, minkä lisäksi jotkut viranomaisten edustajat ovat usein osasyy ongelmiin.

Ruandan ja Kongon demokraattisen tasavallan välisen sopimuksen ansiosta CNDP ja Laurent Nkundan kohtuuttomat vaatimukset on saatu tilapäisesti hallintaan. Sopimuksen seurauksena Laurent Nkundan tilalle on yksinkertaisesti tullut Bosco Ntaganda, johon on helpompi vaikuttaa ja joka on valmis mihin tahansa kompromissiin vastineeksi koskemattomuudesta. Tämä on vastoin kaikkia rikoksista ihmisyyttä vastaan annettuja kansainvälisiä määräyksiä, eikä Ruandalla tai Kongon demokraattisella tasavallalla ole oikeutta eikä valtuuksia myöntää hänelle koskemattomuutta.

CNDP:n harkitseminen liittämiseen FARDC:n kaltaiseen tehottomaan ja täysin sekasortoiseen armeijaan, suurempi itsenäinen toimivalta, jonka Bosco Ntaganda sai FARDC:ssa toteutettujen rinnakkaisten johtamisjärjestelyjen takia ja jolle sotilaiden epäsäännölliset palkat sekä kurin ja hierarkian täydellinen puuttuminen luovat hedelmällisen maaperän, MONUCin puutteellisesti valvottu ja arvioitu tuki FDLR:ää vastaan tehdyille sotilasoperaatioille ja ruandankielisen vähemmistön huomiotta jätetyt vaatimukset ovat niitä tekijöitä, jotka todennäköisesti synnyttävät vieläkin vakavampia ongelmia kuin ne, joita kohtasimme vuosi sitten – ongelmia, joista Ruanda ja Kongon demokraattinen tasavalta eivät enää pysty selviytymään.

Tältä kannalta katsoen tilanne ei ole mainittavasti parantunut: humanitaarinen kriisi jatkuu osoittamatta selviä paranemisen merkkejä, samoin kuin jatkuvat ihmisoikeusloukkaukset, vastenmielinen väkivaltakehitys ja etenkin seksuaalinen väkivalta, kaikenlaisten rikosten rankaisemattomuus ja luonnonvarojen ryöstely. Ymmärtääkseen tämän loppumattoman murhenäytelmän laajuuden tarvitsee vain lukea mainitsemiin Yhdistyneiden Kansakuntien ja Human Rights Watch -järjestön raportit. On selvää, että toimia FDLR:n vahingontekojen estämiseksi on jatkettava, mutta ei mihin hintaan tahansa eikä ennen kuin on tehty kaikki tarvittava niiden riskien minimoimiseksi, joita sotilaallinen painostus aiheuttaa viattomille siviileille.

Tämä edellyttää parempaa suunnittelua, painopisteiden uudelleenmäärittelyä ja MONUCin väestölle tarjoamaa laajempaa suojelua, joka on sille sen toimeksiannossa määrätty päätehtävä. Myös MONUCin toimintaedellytysten on oltava selvät ja yksiselitteiset. Tässä ei ole kyse siitä, että MONUCia vaadittaisiin vetäytymään tai irtautumaan. MONUCin harkitseminen vetäytymään olisi tuhoisaa, sillä se synnyttäisi vielä suuremman tyhjiön: tästä todistavat päiväntasaajan alueen viimeaikaiset tapahtumat, jotka ovat oikeastaan vain yksi Kongon ongelmien lisäoire.

On myös selvästi tärkeää lopettaa salainen poliittinen ja taloudellinen yhteistyö, josta FDLR edelleen hyötyy kyseisellä alueella ja muualla maailmassa, myös EU:n jäsenvaltioissa. FDLR:n kampanja ei ole poliittinen kampanja, vaan rikos, jonka pääasiallinen uhri on Kongon väestö, ja tällä tavalla on suhtauduttava kampanjaan ja kaikkiin niihin, jotka ovat suoraan tai epäsuorasti siinä osallisina. Tästä syystä kaikkea laitonta kauppaa on vastustettava määrätietoisemmin. Aseistariisunta-, demobilisaatio-, kotouttamis-, kotiuttamis- ja uudelleensijoittamisprosessin lisäksi Ruandan ja Kongon viranomaisten on samanaikaisesti kiinnitettävä tarkempaa huomiota sellaisiin henkilöihin, jotka eivät välttämättä ole rikollisia.

Näin ollen ratkaisun tähän ongelmaan on pääosin löydettävä Kongon demokraattisesta tasavallasta. Tarkoitan tietenkin selkkauksen paikallisia lähtökohtia. Tältä kannalta katsoen 23. maaliskuuta tehtyjä sopimuksia on sovellettava kaikilta osin, muutoin paikallisväestön pettymys pääsee ennemmin tai myöhemmin vallalle. Kattava soveltaminen on aivan välttämätöntä, jos vakauttamispyrkimyksissä ja Kivun alueen taloudellisen toimeliaisuuden elvyttämistavoitteessa aiotaan onnistua. Siinä vaiheessa kansainvälinen yhteisö on todella merkittävässä asemassa.

Kivun alueen lisäksi tarkoitan kuitenkin myös sitä valtavaa kaaosta, joka Kongon demokraattisesta tasavallasta on tullut viimeisten noin 20 vuoden aikana. Kongo on maa, jossa käytännöllisesti katsoen kaikki on rakennettava uudelleen, alkaen valtiosta, jonka puuttuminen on kaikkien ongelmien ydin.

Määrätyt tekijät ovat ratkaisevia tämän tehtävän suorittamiseksi. Ensinnäkin demokratiaa on vahvistettava. Tarkoitan tietenkin paikallis-, parlamentti- ja presidentinvaaleja, jotka on määrä järjestää vuonna 2011. Vaalit ovat yksi osa demokratiaa, mutta emme saa unohtaa, että on välttämätöntä edelleen tukea poliittisia

elimiiä ja toimijoita, joilla on oppositio vastavoimanaan. Ilman sitä emme toimisi todella avoimessa poliittisessa järjestelmässä.

Toinen osatekijä on epäilemättä hyvän hallintotavan lujittaminen. Vaikka pitääkin paikkansa, että ongelmien laajuuden takia Kongon demokraattinen tasavalta ei voi tehdä kaikkea aivan heti, sen on selvästi osoitettava uskottavaa poliittista tahtoa, jotta sillä olisi onnistumisen mahdollisuus. Parlamentti nosti esiin kysymyksen rankaisemattomuudesta. Se on hyvä esimerkki, koska kyse on poliittisesta tahdosta, ja se on myös koko oikeusvaltioperiaatteen vahvistamista koskevan kysymyksen perusta. Ongelmana on, ettei asioita voida toteuttaa erikseen. Oikeusvaltioperiaate edellyttää myös turvallisuusalan uudistamista ja taloushallinnon todellista kehittämistä.

Haasteiden laajuus merkitsee, että toimia on toteutettava pitkällä aikavälillä. Se ei kuitenkaan saa olla tekosyy jättää välittömiä toimia toteuttamatta. Tarkoitan erityisesti seksuaaliseen väkivaltaan ja ihmisoikeuksiin liittyviä kysymyksiä, joita parlamentti on korostanut. Poliittisella tahdolla voi olla tässä ratkaiseva merkitys, ja sikäli on suhtauduttava myönteisesti presidentti Joseph Kabilan lupaukseen nollatoleranssin noudattamisesta. Tätä linjaa on nyt noudatettava.

Komissio, joka sivumennen sanoen tekee jo nyt paljon työtä tällä alalla tukemalla oikeuslaitosta ja auttamalla uhreja, on valmis jatkamaan Kongon demokraattisen tasavallan tukemista. Tässä yhteydessä olen myös ilmaissut toiveeni kansainvälisen rikostuomioistuimen ja komission tiiviimmistä käytännön yhteistyöstä seksuaalisen väkivallan torjumiseksi.

Vakaa demokraattinen järjestelmä, hyvä hallintotapa ja poliittinen tahto ovat ne avaintekijät, joiden varaan haluamme rakentaa tasavertaisen kumppanuuden Kongon demokraattisen tasavallan kanssa.

Filip Kaczmarek, *PPE-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, käytännössä jokainen toimittaja, joka kirjoittaa Afrikasta, haluaisi olla seuraava Joseph Conrad. Tästä syystä toimittajat useimmiten keskittyvät epäedullisiin puoliin, koska he etsivät pimeyden sydäntä.

Kongon ei kuitenkaan tarvitse olla pimeyden sydän. Se voi olla tavallinen maa. Afrikassa on tavallisia maita, jossa runsaita luonnonvaroja käytetään kansan hyväksi, viranomaiset välittävät yleisestä edusta, lapset käyvät koulua ja seksi liitetään rakkauteen eikä raiskauksiin ja väkivaltaan. Olen varma siitä, että avain Kivun alueen ja koko Kongon menestykseen on laadukas hallinto. Ilman demokraattista, oikeudenmukaista, rehellistä ja tehokasta hallitusta on mahdotonta saavuttaa rauhaa ja oikeudenmukaisuutta. Ilman vastuullista hallitusta maan rikkauudet hyödyttävät vain harvoja, johtajat huolehtivat vain itsestään, koulut ovat tyhjiään ja väkivallasta tulee osa arkipäivää.

Muistan vuoden 2006 toiveikkaan ilmapiirin. Olin itse vaalitarkkailijana, ja olimme kaikki tyytyväisiä, sillä 40 vuoden tauon jälkeen tuossa suuressa ja merkittävässä maassa toimitettiin demokraattiset vaalit. Toiveikkuutemme on kuitenkin osoittautunut ennenaikaiseksi. On vaikea olla kysymättä, miksi näin on käynyt ja miksei elämä Kongossa parantunut vaalien ansiosta. Mielestäni kyse on rahasta, kuten neuvoston puheenjohtaja Cecilia Malmström ja komission jäsen Karel De Gucht totesivat. He puhuivat luonnonvarojen laittomasta hyödyntämisestä ja sen käytöstä asehankintojen rahoittamiseen, mikä edistää selkkauksen jatkumista ja laajenemista. Jos pystymme tekemään siitä lopun, olemme lähempänä päämääräämme.

Michael Cashman, *S&D-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä hänen julkilausumastaan, joka todella rauhoittaa minua.

Arvoisa komission jäsen, saanko todeta olevani kanssanne täysin samaa mieltä: emme voi irtautua, emme voi luoda tyhjiötä, sillä Kongossa on jo tyhjiö, poliittisen tahdon tyhjiö, ja tarvitsemme poliittista johtajuutta ratkaistaksemme tilanteen kansainvälisten veloitteiden ja oikeusvaltioperiaatteen mukaisesti.

Käsittelen seuraavaksi tähän liittyviä tosiseikkoja. Vuodesta 1998 lähtien selkkauksessa on menettänyt henkensä yli 5 000 400 ihmistä, ja joka kuukausi se aiheuttaa suoraan tai välillisesti jopa 45 000 ihmisen kuoleman.

Raporttien mukaan Kongossa on 1 460 000 kotiseuduiltaan siirtymään joutunutta henkilöä, joista useimmat kokevat väkivaltaa, ja haluan antaa äänen niille, jotka eivät saa ääntään kuuluviin: väkivallasta kärsiville. Aseistetut joukot Kongon demokraattisessa tasavallassa ovat syyllistyneet sukupuoleen perustuvaan väkivaltaan monin eri tavoin, joihin kuuluvat seksuaalinen orjuuttaminen, sieppaukset, pakkovärväys, pakkoprosituutio ja raiskaukset. Seksuaalisen väkivallan uhrit Kongossa ovat naisia, miehiä ja poikia, jotka ovat myös kärsineet raiskauksista, seksuaalisesta nöyryyttämisestä ja sukuelinten silpomisesta.

Päätöslauselma toisensa jälkeen on hyväksytty. Meidän on tullut aika vaatia kansainvälisesti näiden julmuuksien lopettamista.

Louis Michel, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Cecilia Malmström, arvoisa komission jäsen, kuten tiedätte, olen aina seurannut tarkasti tapahtumia Kongon demokraattisen tasavallan itäosassa. Kongon itäosan tilanne on edelleen äärimmäisen huolestuttava huolimatta lupaavasta kehityksestä, jota on tapahtunut Ruandan ja Kongon demokraattisen tasavallan viimeaikaisen lähentymisen ansiosta – lähentymisen, jota ilman maan itäosaan ei saada ratkaisua ja jota on sen vuoksi vahvistettava – ja huolimatta sopimuksista, jotka tehtiin 23. maaliskuuta Kongon hallituksen ja komission jäsenen mainitseman kongolaisen kapinallisryhmän välillä.

Esitän seitsemän huomautusta. Ensimmäinen on se, että Kongon itäosaan ei todellakaan voida vakiinnuttaa rauhaa ennen kuin FDLR:n vahingonteot estetään. Kongon demokraattinen tasavalta harjoittaa parhaillaan sotilaallista painostusta, jonka tarkoituksena on eristää ääriaineet tukikohdistaan ja tulonlähteistään, ja valitettavasti sen pääasialliseksi uhriksi joutuu siviiliväestö, joka kärsii välillisistä vahingoista, mutta myös toisten antamista tuomioista ja toisten väkivallanteoista.

Riski oli ennalta nähtävissä, ja kuten komission jäsen totesi, MONUCin valmiuksia oli parannettava alusta alkaen, sillä nykyäänkin sillä on huutava pula asianmukaisista voimavaroista selviytyäkseen kaikista vaatimuksista, eikä sen kenttäorganisaatio aina ole paras mahdollinen.

Vaikka meidän onkin vaadittava tiiviimpää koordinointia ja laajempaa, aktiivisempaa läsnäoloa paikan päällä, olisi vaarallista esittää MONUCista sellaisia arvioita tai huomautuksia, joita määrätty vihamieliset joukot voisivat käyttää tekosyynä sen mustamaalaamiseen. On selvää, että se olisi vieläkin vakavampaa.

Toinen seikka koskee FARDC:n väkivallanteoja. On selvää, ettei sotatila voi mitenkään oikeuttaa sellaista toimintatapaa, ja pidänkin myönteisenä Yhdistyneiden Kansakuntien päätöstä lopettaa logistiikkatuen toimittaminen niille kongolaisjoukoille, jotka eivät kunnioita ihmisoikeuksia. Presidentti Joseph Kabilan hiljattain käyttöön ottama nollatoleranssipolitiikka on tietenkin myönteinen asia, mutta sen noudattaminen ja toteuttaminen on oma lukunsa.

Kongon oikeusjärjestelmän puutteet ruokkivat yleistä käsitystä rankaisemattomuudesta. Siksi kannatan komission pyrkimyksiä tehdä tiivistä yhteistyötä joidenkin EU:n jäsenvaltioiden kanssa oikeusjärjestelmän vahvistamiseksi myös maan itäosassa.

Lopuksi huomautan vielä seuraavaa: se, mikä Kongossa on vielä rakennettava uudelleen, on todellista hallitusvaltaa käyttävä oikeusvaltio. Nykyään tällainen toimivalta on täysin olematonta, ja se luo äärimmäisen vaarallisen tyhjiön.

Isabelle Durant, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Cecilia Malmström, arvoisa komission jäsen, kuten olette molemmat todenneet, tilanne Kivun alueella on äärimmäisen huolestuttava huolimatta lähes 20 000 hengen MONUC-joukkojen läsnäolosta.

Aseellisten ryhmittymien ja joidenkin mukaan jopa tiettyjen Kongon armeijan yksiköiden käyttämien taistelumenetelmien pääasiallisia uhreja ovat siviiliväestö sekä eritoten naiset. Järjestelmällisistä raiskauksista on tehty sodankäyntimenetelmä. Lisäksi ryhmä kongolaisnaisia vieraili viime kuussa parlamentissa muistuttamassa meille tästä – aivan aiheellisesti – saadakseen meiltä tukea tämän järkyttävän sodankäyntimenetelmän vastustamiseen.

Arvoisa komission jäsen, kuten totesitte, luonnonvarojen ryöstely on toinen selkkausta pahentava tekijä. Olen samaa mieltä siitä, mitä juuri äsken todettiin: on erittäin vaarallista mustamaalata MONUCia, pilata tarpeettomasti sen mainetta, asettaa se yksin vastuuseen tilanteesta väestön silmissä – väestön, jonka vuosia jatkuneet sodat ja verilöylyt ovat jo uuvuttaneet.

Olen täysin samaa mieltä siitä, ettei MONUCin toimivalta ole se, mitä pitäisi arvioida uudelleen, ja ettei MONUCia tietenkään pitäisi pyytää vetäytymään. Sen sijaan sen voimankäyttövaltuudet, sen toimintaohjeet, pitäisi arvioida uudelleen, ettei sitä voida millään tavoin yhdistää niihin Kongon joukkoihin, joissa palvelee ihmisoikeusloukkauksiin tai väkivallantekoihin syyllistyviä miehiä, ja ettei se voi mitenkään tukea niitä.

Myös Kongon viranomaisilla on suuri vastuu seksuaalista väkivaltaa koskevan rankaisemattomuuden torjumisesta, sellaisten rikosten torjumisesta, jotka pitäisi mielestäni lisäksi käsitellä kansainvälisessä rikostuomioistuimessa. Samojen viranomaisten on myös varmistettava, että sotilaat majoitetaan välittömästi kasarmeihin. Heidän majoittamisensa parakkeihin muuttaisi epäilemättä tilannetta.

Lopuksi totean, että mielestäni meidän on tarkistettava Amani-ohjelmaa. Se tarjoaa mahdollisuuden kehittää vuoropuhelua ja rakentaa rauhaa kaikkialla, sillä nämä ovat ainoat takeet kestävästä jälleenrakentamisesta. Olen joka tapauksessa tyytyväinen puheenvuoroonne, jota kannatan yleisesti ottaen, ja toivon, että Euroopan unioni on edelleen aktiivinen. Se on ratkaisevaa, vaikka EU ei valitettavasti halunnut koota joukkoja. Siihen olisi ollut mahdollisuus hiukan vajaa vuosi sitten. Siitä huolimatta pidän Euroopan unionin toimintaa ratkaisevana.

Sabine Lösing, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, missään muussa maailman maassa ei ole toistaiseksi ollut enempää Euroopan turvallisuus- ja puolustuspoliitiikan puitteissa toteutettavia operaatioita kuin Kongon demokraattisessa tasavallassa. Kuten aina, herää kysymys siitä, kenen turvallisuutta puolustetaan. Onko kyse Kongon siviiliväestön, naisten ja lasten turvallisuudesta? YK:n MONUC-operaatio ei estänyt tuhansien ihmisten tappamista, kiduttamista ja raiskaamista eikä satojentuhansien ihmisten karkottamista – julmuuksia, joihin EU:n tukemat hallituksen joukot osallistuivat.

Mitä Kongossa siis puolustetaan? Ihmisyyttä? Vai suojelemmeko hallitusta, joka vuosina 2003–2006 teki esimerkiksi kansainvälisten kaivosyhtiöiden kanssa 61 sopimusta, joista yksikään ei ollut kansainvälisten kansalaisjärjestöjen arvioiden mukaan hyväksyttävä Kongon väestön näkökulmasta? Presidentti Joseph Kabila muutti hetkeksi suuntaa ja vähensi sopimuksia länsimaisten yritysten kanssa. Muutos keskeytyi, kun sota laajeni jälleen kerran. Kysymykseni kuuluu, miksi niitä ihmisiä, jotka käyttävät vaikutusvaltaa suurimmassa Itä-Kongon murhien taustalla olevassa ryhmässä – FDLR:ssä – pidetään saksalaisina? Viittaatan tällä Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston puolesta käsiteltäväksi jättämäni päätöslauselmaan.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, miljoonien ihmisten karkottaminen, tuhannet raiskaukset ja sadat murhat eivät saa olla YK:n maailman laajimman rauhanturvaoperaation murheellinen testamentti. Kongon operaatiosta päätettiin kymmenen vuotta sitten, mutta tulokset ovat laihat. Puolisotilaalliset joukot jatkavat alueen runsaiden luonnonvarojen ryöstelyä, terrorisoivat asukkaita ja syyllistyvät rikoksiin ihmisyyttä vastaan.

Kauppasaarrot eivät toistaiseksi ole tuottaneet tuloksia. Kapinalliset vain vaihtavat puolta ja jatkavat rikoksiaan turvallisesti Kongon armeijan sotilaiden univormuissa. Kaksi sotarikollista saatiin hiljattain Haagin sotarikostuomioistuimen eteen, ja kehityshankkeita on voitu toteuttaa ja vaaleja toimittaa – ainakin jossain on siis onnistuttu.

Onnistuimme myös antamaan pienen vastaiskun Ruandan demokraattiselle vapautusarmeijalle (FDLR). Emme kuitenkaan ole pystyneet lopettamaan julmaa sisällissotaa. Rintamat muuttuvat koko ajan.

On erityisen järkyttävää, kun YK:n operaatiota vastaan esitetyt syytökset osoittautuivat paikkansapitäviksi. YK:n sotilaat eivät saa seurata julmuuksia toimettomina, ja sitäkin tärkeämpää on, ettei armeijan antamaa logistiikkatukea yhdistetä ihmisoikeusloukkausten tukemiseen. Kongon-operaatio ei yksinkertaisesti saa muuttua eräänlaiseksi Euroopan Vietnamiksi.

Pohjimmiltaan tarvitsemme koordinoitua eurooppalaista turvallisuuspolitiikkaa ja rauhanturvaoperaatioita, mutta ennen kaikkea Eurooppaa ympäröivillä alueilla eikä kaukana Afrikassa, jossa etniset rintamat ovat epäselvät. Mielestäni EU:n on keskitettävä rauhanturvaoperaationsa kriisialueille omassa naapurustossaan, kuten Balkanilla tai Kaukasiassa. Ehkä meidän pitäisi siis lopettaa EU:n osallistuminen YK:n Afrikan-operaatioihin.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, on päivänselvää, että tilanne Kongon demokraattisessa tasavallassa on surkea ja että selkkauksen seuraukset alueen ihmisille ovat murheelliset.

Joitakin tärkeitä näkökohtia on kuitenkin toistettava täällä ja parlamentin yhteisessä päätöslauselmaesityksessä. On muistettava, että väkivalta Kongon demokraattisessa tasavallassa, kuten monissa samantyyppisissä selkkauksissa, johtuu usein ahneudesta, mutta sen juuret ovat myös sitä lietsovassa köyhyydessä. Taistelut maa-alueista, etnisistä ryhmistä, luonnonvaroista tai politiikasta ovat usein vain saman lahon köyhyyden puun eri oksia.

Lisäämällä ihmisten vaurautta ja antamalla heille päämäärä vähennetään heidän haluaan tappaa tai tulla tapetuksi. Tämä on kehityshaaste parlamentille.

Toiseksi on varmistettava, että sotilaallinen läsnäolo vieraassa valtiossa suunnitellaan ja toteutetaan siten, että se vähentää kärsimystä ja väkivaltaa eikä pahenna niitä. Meidän on vastustettava määrätietoisesti rankaisemattomuutta sen sijaan että edustaisimme sitä.

Jos saadaan todisteita siitä, etteivät länsimaat noudata operaatioissaan tätä vaatimusta, niiden läsnäolo ja käytännöt on arvioitava pikaisesti uudelleen.

Lisäksi historia on osoittanut, että sellaisissa tuhoisissa selkkauksissa kuin Kongon demokraattisen tasavallan selkkaus, poliittinen ratkaisu on ainoa toivo rauhasta. Vuoropuhelu ja sitoutuminen ovat ainoita keinoja tällaiseen ratkaisuun pääsemiseksi.

Lissabonin sopimuksen hyväksymisen jälkeen perustetun ulkosuhdehallinnon avulla Euroopan unionin on lunastettava paikkansa kansainvälisesti aktiivisempänä vuoropuhelun edistäjänä ja rauhan tukijana.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Kuten tähän mennessä on korostettu, miljoonia siviilejä on surmattu tarkoituksellisesti Kongon tasavallan itäosassa toteutetuissa sotilasoperaatioissa. On olemassa vaara, että tämänkaltaiset uutiset vain yleistyvät Kongossa tapahtuvien väkivallanteiden valtavan määrän takia. Väkivallan uhreiksi joutuu lapsia, nuoria tyttöjä ja naisia, puhumattakaan ihmisoikeuksien suojeluun osallistuvista siviileistä ja toimittajista.

Humanitaarinen kriisi syvenee päivä päivältä. Alueen turvattomuuden takia humanitaaristen järjestöjen toiminta ei enää ole mahdollisia. Pelkästään tänä vuonna on jo ensimmäisten yhdeksän kuukauden aikana raportoitu yli 7 500 raikausta ja seksuaalista väkivallantekoa, mikä on enemmän kuin viime vuonna yhteensä. Kaikkien näiden välikohtausten taustalla on miljoonia ihmisiä koskeva nälänhätä ja äärimmäinen köyhyys. Syypäitä koko tähän murhenäytelmään ovat sekä Kongon armeija että Ruandan kapinalliset. Valitettavasti on kuitenkin merkkejä siitä, että Kongossa olevat YK-joukot ovat suureksi osaksi vastuussa tilanteesta, koska ne sallivat vakavien ihmisoikeusloukkausten tapahtua. Siksi katson, että Euroopan unionin on kiireesti keskusteltava siitä, miten Kongossa olevat YK-joukot saavuttavat niiden tehtäväksi annetun operaation tavoitteet asianmukaisesti.

Myös rahanpesun, laittoman asekaupan ja kunnan laittoman kaupan lopettaminen edellyttää toimia. Kunnan laittoman kaupan seurauksena Kongosta viedään vuosittain laittomasti yli 37 tonnia kultaa, jonka arvo ylittää 1 miljardi euroa. Siitä saadut varat käytetään asehankintoihin ja rikollisuuden tukemiseen Kongossa.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, olen juuri kuunnellut nyt jo paikalta poistuneen Andreas Mølzerin puheenvuoron, jonka ydin oli seuraava: tilanne on niin toivoton, että meidän pitäisi vain luovuttaa ja keskittyä omiin naapurivaltioihimme. Sanottakoon, että jos tilannetta tarkastelee perinpohjaisesti, tekisi melkein mieli lopettaa tältä päivältä. Toisaalta ajattelen sitten täällä viime kuussa vierailutta naisryhmää, johon myös Isabelle Durant viittasi, ja mietin, voisimmeko katsoa heitä silmiin ja sanoa heille, että me yksinkertaisesti annamme periksi, ettei asia kuulu painopisteisiimme tai että aiomme vain antaa vielä yhden päätöslauselman ja katsoa työmme tehdyksi. Ajatellessani noita naisia, heidän epätoivoaan ja katkeruuttaan sekä tunnetta, että heidän on jätetty pulaan, pidän sellaisen keskustelun käymistä täysin mahdollisena.

Päätöslauselmassa on hyvin monia myönteisiä puolia, ja toivon, että tosiaankin tehostamme niitä toimimalla, mutta halusin vain korostaa yhtä näkökohtaa. Puhumme useasti raikauksesta tai seksuaalisesta väkivallasta, mutta tosiasiassa nämä termit tuskin vastaavat todellista tilannetta. Naiset, joiden kanssa puhuimme, sanoivat, että kyse on paljosta muustakin kuin yksilöä vastaan tehdyistä hyökkäyksistä: väkivalta ei kohdistu yksilöön, vaan pikemminkin hyökätään yhteisöä vastaan sen rakenteiden tuhoamiseksi. Näin ollen katson, että meidän on nyt mitä pikimmin paitsi ryhdyttävä toimiin myös tehtävä loppu rankaisemattomuudesta, turvattava selvällä rahalla voimavarat lupaamiimme toimiin sekä osoitettava, että kyseessä on kädenojennus paikallisille ihmisille, että seisomme yhteisvastuullisesti heidän rinnallaan emmekä jätä heitä pulaan, että kannamme moraalisen vastuun.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Tässä ratkaisevassa vaiheessa ja Yhdistyneiden Kansakuntien valmistautuessa samanaikaisesti ilmoittamaan MONUCin toimivaltuuksien laajentamisesta meidän on mielestäni pohdittava kansainvälisen yhteisön toimia Kongon demokraattisessa tasavallassa vallitsevan ja valitettavasti jatkuvasti pahenevan tilanteen valossa. Kuten myös Kongon armeijan MONUCin tuella toteuttamasta Kimia II -operaatiosta saadut kokemukset vahvistavat, sotilaallinen menestys ei riitä, kun sen hinta on humanitaariselta kannalta kallis ja jos se maksetaan Kongon siviiliväestön kärsimyksillä.

Mielestäni FDLR:ää vastaan toteutetuilla viimeaikaisilla sotilasoperaatioilla on ollut tuhoisat seuraukset, ja ne ovat johtaneet laajoihin ihmisoikeusloukkauksiin ja pahentaneet humanitaarista kriisiä, mikä meidän olisi syytä tiedostaa. Toisaalta rankaisemattomuus rohkaisee näiden rikosten tekemiseen yhä uudelleen. Mielestäni siviiliväestön suojelun on oltava aivan ensisijainen tavoite. Euroopan parlamentin on vaadittava painokkaasti, että väkivallanteiden, etenkin seksuaalisen väkivallan, ja yleensäkin ihmisoikeusloukkausten

sekä Kivun alueella tapahtuneiden väärinkäytösten on loputtava välittömästi, ja sama koskee rankaisemattomuuden ilmapiiriä.

Luis Yáñez-Barnuevo García (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, muut parlamentin jäsenet ovat jo puhuneet Kongon demokraattisen tasavallan murheellisesta tilanteesta. He ovat puhuneet miljoonista kuolonuhreista ja raiskauksista sekä väärinkäytöksistä siviiliväestöä vastaan. He ovat puhuneet Yhdistyneiden Kansakuntien rauhanturvaoperaatiosta Kongon demokraattisessa tasavallassa (MONUC) ja Euroopan komission Kongon maaperällä tekemästä yhteistyöstä. Vähemmän on kuitenkin puhuttu tarpeesta valvoa raaka-aineiden, kuten timanttien, kullan ja muiden tuotteiden, laitonta virtaamista muihin maanosiin. Nämä tuotteet ”pestään” laillisten tilien ja yhtiöiden kautta Euroopan unionin jäsenvaltioissa tai Yhdysvalloissa.

Tämä on korkean edustajan Catherine Ashtonin tärkeä tehtävä. Lissabonin sopimuksessa hänelle myönnettyjen valtuuksien nojalla sekä 27 jäsenvaltion ja Euroopan parlamentin tuella hän voisi koordinoida kokonaisen toimintaohjelman estääkseen rikkauksia päätyvästä tappamiseen ja raiskauksiin syyllistyneiden sotapäälliköiden käsiin.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, Pohjois- ja Etelä-Kivusta viime aikoina saatujen huolestuttavien raporttien sekä siviilejä, etenkin naisia, lapsia ja vanhuksia, vastaan tehtyjen äärimmäisen väkivaltaisten hyökkäysten valossa kiireellisyys – sana, jota Euroopan unioni ja koko kansainvälinen yhteisö niin usein käyttävät Kongosta puhuttaessa – vaikuttaa minusta olevan välittömästi tarpeen. Siviiliväestön suojelemiseksi on tehtävä kaikki mahdollinen. On selvää, että Kongossa olevan MONUCin henkilöstön toimivaltuuksia laajennetaan, mutta niitä on ehdottomasti arvioitava uudelleen ja myös vahvistettava, jotta kasvava väkivalta-aalto voidaan pysäyttää.

Jo vuosien ajan kansainväliset yhteisöt, kansalaisjärjestöt ja kongolaiset naiset ovat jatkuvasti pyrkineet torjumaan seksuaalisen väkivallan käyttöä sota-aseena. Nykyisin raiskauksia käytetään järjestelmällisesti ja yleisesti aseena rauhallisilla alueilla, ja aina täysin rankaisematta. Olen tyytyväinen siihen, että Kongon viranomaiset ovat viime aikoina pyrkineet määrätietoisesti tekemään lopun rankaisemattomuudesta, mutta nollatoleranssipolitiikan on oltava kunnianhimoista – kaikki väkivallantekijät on poikkeuksetta saatava vastuuseen teoistaan – ja todella tehokasta.

Ensimmäiset oikeudenkäynnit aseellisen selkkauksen aikana tehdyistä seksuaalirikoksista epäiltyjä vastaan on aloitettu kansainvälisessä rikostuomioistuimessa, ja niiden ansiosta tuomioistuimen on voitava löytää kaikki syylliset, jotta heidät voidaan tuomiota viipymättä.

Lopuksi totean, että kaikki tämä liittyy itsestään selvästi valtion rakenteiden vahvistamiseen, yleisen järjestyksen ylläpitämiseen, sukupuolten tasa-arvon edistämiseen sekä ihmisoikeuksien ja siten naisten ja lasten oikeuksien suojeluun. Lasten ihmisarvo, lapsuus ja viattomuus uhrataan usein toisen nöyryyttämisen muodon, välinpitämättömyyden, alttarille.

Michèle Striffler (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, Kongon tasavallan itäosan ja etenkin itäisen maakunnan ja Kivun alueen humanitaarinen tilanne on katastrofaalinen, kuten nyt tiedämme. Siviiliväestön turvallisuustilanne heikkeni muun muassa niiden yhteisten sotilasoperaatioiden seurauksena, joita Kongon armeija sekä Ugandan ja Ruandan joukot toteuttivat kaikkia aseistettuja kapinallisryhmiä vastaan. Operaatioiden vanavedessä tapahtui lukemattomia verilöylyjä ja ihmisoikeusloukkauksia.

Seksuaalinen väkivalta on erittäin huolestuttava ja yleinen kehityssuunta, joka on nyt osa kongolaisten arkipäivää. Lisäksi avustustyöntekijöihin kohdistetaan lukuisia väkivallantekoja.

Virallisten tietojen mukaan Kongon tasavallan itäosassa on 2 113 000 kotiseudultaan siirtymään joutunutta henkilöä. Kivussa on 1. tammikuuta 2009 lähtien kirjattu 775 000 uutta tapausta, jotka koskevat kotiseudultaan siirtymään joutuneita henkilöitä, ja itäisen maakunnan itäosissa 165 000 tapausta.

Tämänhetkisten arvioiden mukaan humanitaarista apua tarvitsee lähes 350 000 heikossa asemassa olevaa ihmistä: lapsia, leskiä ja seksuaalisen väkivallan uhreja. Näin ollen Euroopan unionin on ratkaisevaa reagoida nopeasti.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, kaikki puhujat ovat aiheellisesti korostaneet hirvittäviä olosuhteita, joissa Kongon asukkaat, ja erityisesti kongolaisnaiset, elävät maan itäosassa. He ovat puhuneet raiskauksista ja julmuuksista, joita nämä ihmiset joutuvat kestämaan, sekä murhista, joiden uhreiksi he ovat joutuneet. Niistä puhumisen sijaan kehotan teitä kuitenkin tutustumaan UNICEFin ja V-Day-tapahtuman internetsivuihin, joilla mitä ilmeisimmin kerrotaan tyhjentävästi tästä aiheesta.

Tänään aion puhua teille näiden hirmutekojen todellisista seurauksista Kongolle, niistä fyysisesti ja henkisesti haavoitetuista naisista, jotka tarvitsevat hoitoa, sekä murhatuista naisista, jotka eivät enää pysty antamaan panostaan Kongon taloudelliseen kehitykseen, sekä heidän syntymättömistä lapsistaan, jotka eivät myöskään pysty siihen. Haluaisin puhua myös AIDSin leviämisestä, koko Kongon väestöä koskettavasta kärsimyksestä, joka antaa kansainväliselle yhteisölle Kongosta kielteisen kuvan – lyhyesti sanoen kuvan maasta, joka on joutumassa yhä suuremman sekasorron valtaan.

Pysyvän rauhan edistäminen ja Kongon talouskehityksen tukeminen on mahdollista vain, jos Kongon hallitus ja YK onnistuvat kongolaisnaisiin kohdistuvan seksuaalisen väkivallan torjuntatoimissa ja jos ne varmistavat yleisesti todellisen oikeusvaltioperiaatteen toteutumisen Kongossa.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, minä haluan vuorostani mainita järkyttävän seksuaalisen väkivallan, josta naiset Kongon demokraattisessa tasavallassa, ja erityisesti maan itäosassa, kärsivät. Ilmiö ei ole uusi. Se on äärimmäisen monimutkainen ja monitahoinen. Uhrien fyysisiä ja psyykkisiä kärsimyksiä pahentaa entisestään sosiaalinen syrjäytyminen, joka järkyttää heitä. Presidentti Joseph Kabilan nollatoleranssipolitiikka alkaa nyt tuottaa alustavia tuloksia, mutta kaikille on selvää, että pitkällä aikavälillä tämän vitsauksen torjumiseen tarvitaan kokonaisvaltainen strategia.

Arvoisa komission jäsen, tiedän, että komissio on jo tarttunut asiaan monien erilaisten hankkeiden ja myös määrärahojen avulla. Eikö teistä kuitenkin näiden lukujen ja kuulemiemme hirvittävien kauhukuvausten perusteella tunnu siltä, että parlamentin jäsenillä on oikeus suhtautua varauksella tämän strategian tuloksiin? Arvoisa komission jäsen, naiset ovat maan rauhan ja jälleenrakennuksen tärkein edistäjä. Heissä on Kongon tulevaisuus. Miten aiotte tehostaa ja nopeuttaa toimintaa?

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, minäkin halusin käyttää puheenvuoron tässä keskustelussa, sillä se koskee aihetta, jota olen seurannut pitkään. Kongon demokraattisen tasavallan itäosassa tapahtuvien jatkuvien väkivallanteiden ja ihmisoikeusloukkausten valossa meillä on jälleen kerran valitettava velvollisuus tuomita jyrkästi verilöylyt, rikokset ihmisyyttä vastaan sekä naisiin ja tyttöihin kohdistuvat seksuaaliset väkivallanteet, joita edelleen tapahtuu itäisessä maakunnassa.

Siksi vaadin yhdessä kollegoitteni kanssa kaikkia toimivaltaisia viranomaisia toteuttamaan välittömiä toimia, jotta näihin rikoksiin syyllistyneet saadaan oikeuden eteen, ja vetoamaan jälleen kerran YK:n turvallisuusneuvostoon, jotta se toteuttaisi kiireesti kaikki sellaiset toimenpiteet, joiden avulla pystytään käytännössä estämään kenen tahansa muun tekemät uudet hyökkäykset siviiliväestöä vastaan Kongon demokraattisen tasavallan itäisessä maakunnassa.

Samoin kehoitan kaikkia asianosaisia osapuolia lisäämään rankaisemattomuuden vastaisia toimia ja varmistamaan oikeusvaltioperiaatteen toteutumisen torjumalla muun muassa naisten ja tyttöjen raiskauksia sekä lapsisotilaiden värväämistä.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, marraskuussa 2009 Ruanda ja Kongon demokraattinen tasavalta vaihtoivat suurlähettiläitä – pieni toivonsäde tälle runnellulle maalle ja sen kaltoin kohdelluille asukkaille. Lisäksi Ruandan demokraattisen vapautusarmeijan johtaja pidätettiin. Nämä molemmat ovat merkkejä Itä-Kongon tilanteen paranemisesta. Kysyn komissiolta seuraavaa: mitä toimia se aikoo toteuttaa Kongon ja Ruandan suhteiden tiivistämiseksi entisestään?

YK:n valtuutuksen osalta täällä on tänään puhuttu paljon kaikenlaisten toimien toteuttamisesta. Olkaamme rehellisiä: jos YK:ltä saadaan valtuutus, sen selvänä tavoitteena pitäisi olla sorrettujen, kidutettujen, raiskattujen ja hyväksikäytettyjen, sekä erityisesti kongolaisten naisten ja lasten, suojeleminen. Tässä mielessä yhden asian on oltava varsin selvä: jos YK antaa valtuutuksen – mihin me itävaltalaiset suhtaudumme hieman varauksellisesti – sen pitäisi olla johdonmukainen, ja tarvittaessa paikan päällä oleva henkilöstö on aseistettava, jotta se voi muun muassa suojella sorrettuja väestönosia.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni on valitettavaa, että näin joulun aikoihin olemme viettäneet kaksi edellistä päivää keskustellen eri puolilla maailmaa tapahtuvista väkivaltaisuuksista, olipa kyse sitten Tšetšeniasta tai Afganistanista, ja nyt Kongosta. Se on kuitenkin tosiasia.

Samalla meidän on kuitenkin joulunajan rauhan ja hyvän tahdon sanomaa noudattaen ryhdyttävä rauhantekijöiksi, kuten kollegani Gay Mitchell niin osuvasti totesi. Tämä on myös korkealle edustajalle Catherine Ashtonille erinomainen tilaisuus hyödyntää Euroopan unionin vaikutusvaltaa ja tukea tavalla, joka ei olisi ennen ollut mahdollista, ja palauttaa näihin maihin järjestys sekä yrittää lievittää niiden hirvittäviä kärsimyksiä.

Pitkän aikavälin ratkaisu ei löydykään talouskasvusta vaan koulutuksesta, ja meidän on pyrittävä turvaamaan kyseisissä maissa maksuttomat ja kunnolliset koulutusmahdollisuudet, sillä se on todellinen tie rauhaan pitkällä aikavälillä.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, 1960-luvulla YK:n ruotsalainen pääsihteeri Dag Hammarskjöld pyysi irlantilaisjoukkoja lähtemään rauhanturvaajiksi silloiseen Belgian Kongoon, josta tuli Kongo. Ne tekivät loistavaa työtä.

Olen äärimmäisen huolestunut YK-joukkojen nykyisestä asemasta Kongossa: marokkolaisista, pakistanilaisista ja intialaisista. Kyse on muun muassa raiskauksista, väkivallasta ja kaupankäynnistä, mutta paikan päällä olevat YK-joukot eivät toimi kovinkaan kunniallisesti ja tekevät itse asiassa karhunpalveluksen.

Olen Gay Mitchellin kanssa täysin samaa mieltä siitä, että Euroopan unionin on puututtava asioihin tiukemmin. Olemme täysin yhdentynyt Euroopan unioni. Teimme erinomaista työtä Tšadissa. Meidän on saatava paikalle omat rauhanturvaajamme, emmekä voi olla riippuvaisia Yhdistyneistä Kansakunnista. Tilanne on se, että Kongon suurenmoinen väestö on Euroopan siirtomaapolitiikan, heimojen välisten selkkausten ja kansainvälisen välinpitämättömyyden uhri, emmekä voi enää olla välinpitämättömiä. Meidän on yksinkertaisesti mentävä paikan päälle pelastamaan nuo ihmiset.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Arvoisa puhemies, on lähes mahdotonta käsittää niitä kauheita tilastoja, joita on mainittu, ja silti tiedämme niiden olevan totta. Kenties monista muistakin tuntuu kuitenkin siltä, että kun on kyse Saharan eteläpuolisen Afrikan kaikkein köyhimmistä maista, sitoutumisemme ei ole niin vahvaa ja merkittävää kuin sen pitäisi olla. Keskustelussa on mainittu sotilaallinen voima. Luulen kaikkien ymmärtävän, että meidän on torjuttava köyhyyttä ja korruptiota, jos aiomme edes jollain tavoin edistää hirvittävästi kärsineen Kongon väestön tilanteen helpottamista ja parantamista.

Puhumme mielellämme Afganistanista ja käytämme paljon aikaa keskustelemalla siellä harjoitettavasta terrorista ja taleban-liikkeen toiminnasta, ja syystäkin. Kongo on kuitenkin toinen kansa, joka on kärsinyt ja kärsii edelleen mitä hirvittävimmistä olosuhteista. Haluan korostaa, että on sellaisia kansalaisjärjestöjä, jotka voivat hoitaa tehtäviä, jos ne saavat tukea valtiolta ja EU:lta, mutta sitä tuntuu usein olevan hyvin vaikea saada toteutumaan.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, kuten tämä keskustelu on osoittanut, on uskomattoman hyviä syitä jatkaa Kongon demokraattiselle tasavallalle antamaamme sitoumusta. EU on jo hyvin voimakkaasti sitoutunut vakauden ja turvallisuuden saavuttamiseen sekä maan kehittämiseen pitkällä aikavälillä. Komission jäsen Karel De Gucht teki laajasti selkoa EU:n operaatioista.

Jäsenvaltioiden ja komission yhteenlasketut maksusuodet tekevät EU:sta yhden alueen suurimmista avunantajista, ja sen vuoksi me voimme käyttää vaikutusvaltaa. Jos Kongon demokraattisen tasavallan ja koko alueen vakaus aiotaan säilyttää, on kuitenkin ratkaisevaa parantaa Kongon väestön elintasoja, turvata ihmisoikeudet ja toteuttaa tehokkaita korruption vastaisia toimia, jotta voidaan perustaa oikeusvaltion periaatteiden mukainen yhteiskunta.

Kauhistuttava seksuaalinen väkivalta, josta monet parlamentin jäsenet ovat täällä kertoneet ja josta valitettavasti kuulemme aivan liian monista raporteista, on tietenkin täysin tuomittavaa. Rikollisten ei voida antaa kulkea vapaalla jalalla. Heidät on saatava oikeuden eteen. Kongon hallituksella on suuri vastuu huolehtia siitä, että näin tapahtuu ja että presidentti Joseph Kabila nollatoleranssipolitiikka ei koostu vain kauniista sanoista vaan johtaa käytännön toimiin.

Neuvosto puolestaan tarkasteli Kongon demokraattiseen tasavaltaan alkuvuodesta 2009 tehdyn tarkastusmatkan jälkeen uudelleen kahden ETPP:n operaation toimivaltuuksia edistääkseen juuri tämänkaltaisen seksuaalisen väkivallan torjumista. Tämän johdosta Pohjois- ja Etelä-Kivuun on määrä lähettää kaksi Kongon demokraattisessa tasavallassa toteutettavan Euroopan unionin poliisioperaation (EUPOL RD Congo) monialaista asiantuntijaryhmää, joiden toimivalta ulottuu koko maahan. Nämä ryhmät tarjoavat useantyyppistä erityisasiantuntemusta muun muassa rikostutkinnan ja seksuaalisen väkivallan valvonnan aloilla. Näihin operaatioihin palkataan parhaillaan henkilöstöä.

Tämä on tietenkin vain pieni panos. Näin suuressa maassa se on vaatimatonta. Siitä huolimatta se on tärkeä, ja tämä uusi erityisjoukko pystyy tukemaan seksuaalisen väkivallan asianmukaisten tutkintamenettelyjen toimeenpanoa etenkin silloin, kun tekoihin syöllistyy armeijan henkilöstö.

Kyselytunti on alkamaisillaan, mutta tämä on viimeinen keskusteluni parlamentissa puheenjohtajavaltio Ruotsin edustajana. Haluan kiittää teitä monista hyvistä keskusteluista, miellyttävistä hetkistä ja erittäin

hyvästä yhteistyöstä, jota minulla on ollut ilo tehdä Euroopan parlamentin jäsenten kanssa ja teidän kanssanne, arvoisa puhemies.

Puhemies. – (HU) Minäkin haluan kaikkien kollegojeni puolesta esittää vilpittömät kiitokset tehokkuudestanne ja saavutuksistanne, jotka tuottivat meille kaikille suurta iloa.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää kaikkia tähän keskusteluun osallistuneita parlamentin jäseniä. En aio enää palata aluksi antamaani julkilausumaan. Kiinnitän vain huomiota kolmeen asiaan.

Ensinnäkin Euroopan komissio toimii aktiivisesti humanitaarisen avun ja oikeusvaltion palauttamista edistävien ohjelmien alalla. Kyse on aluksi kymmenistä miljoonista ja jopa yli 100 miljoonasta eurosta. Ongelma on tietenkin se, miten tehokasta tämä kaikki loppujen lopuksi on, ellei sille ole asianmukaista vastinetta politiikassa.

Toiseksi haluan käsitellä MONUCin toimivaltuuksia, sillä vaikka MONUCia voidaan ja pitääkin arvostella viimeaikaisista tapahtumista, olisi mielestäni äärimmäisen suuri virhe kehottaa sitä lähtemään Kongon demokraattisesta tasavallasta. Se olisi pahinta, mitä voisi kuvitella.

Luen vain teille muutamia osia YK:n turvallisuusneuvoston viime vuoden alussa hyväksymästä valtuutuksesta. Siinä todetaan seuraavaa: Neuvosto päätti myös, että MONUCilla on tämän päätöslauselman antamisesta lähtien valtuudet, jotta se voisi mainitussa tärkeysjärjestyksessä ja tiiviissä yhteistyössä Kongon demokraattisen tasavallan hallituksen kanssa varmistaa ensinnäkin siviilien, avustustyöntekijöiden ja Yhdistyneiden Kansakuntien työntekijöiden ja tilojen turvallisuuden sekä turvata sellaisten siviilien, avustustyöntekijät mukaan lukien, suojelun, joihin kohdistuu välitön väkivallan uhka etenkin selkkaukseen osallistuvien osapuolten taholta.

Toinen hyvin merkittävä kohta on kohta G, joka koskee koordinoituja operaatioita. Siinä todetaan seuraavaa: koordinoita operaatioita FARDC:hen (armeijaan) integroitujen, Kongon demokraattisen tasavallan itäosaan sijoitettujen prikaatien kanssa ja tukea näiden prikaatien johdolla toteutettavia ja yhdessä niiden kanssa suunniteltuja operaatioita kansainvälisen humanitaarisen sekä ihmisoikeuksia ja pakolaisia koskevan oikeuden mukaisesti pitäen silmällä... ja niin edelleen.

Toimivaltuudet ovat siis itse asiassa hyvin selvät, ja se, mistä pitäisi keskustella, ovat voimankäyttövaltuudet. Itse asiassa MONUCin pitäisi tarkastella omia voimankäyttövaltuuksiaan, sillä sen tehtävä on päättää toimintatavoista.

Lopuksi totean, että myös kansainvälinen rikosoikeusjärjestelmä saa osakseen paljon arvostelua. Ihmiset epäilevät sen yhteensopivuutta politiikan kanssa. Voidaanko toisaalta kansainvälinen rikosoikeus ja toisaalta asianmukainen poliittinen kriisinhallinta yhdistää? Se on hyvin mielenkiintoinen kysymys.

Kongossa näette yhden vastauksista. Olemme antaneet Bosco Ntagandan siirtyä CNDP:n johtoon Laurent Nkundin tilalle, vaikka Bosco Ntagandasta on annettu pidätysmääräys, ja näette tuloksen. Ilmaisia lounaita ei ole. Ei ole mahdollista valita toisaalta poliittisen kriisin hallinnan ja toisaalta kansainvälisen rikosoikeuden täytäntöönpanon välillä. Mielestäni Euroopan parlamentin ja Euroopan komission on asetettava etusijalle kansainvälisen rikosoikeuden asianmukainen soveltaminen.

Puhemies. – (HU) Olen vastaanottanut kuusi työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽²⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 17. joulukuuta 2009.

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

12. Kyselytunti (kysymykset neuvostolle)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B7-0236/2009).

Käsitlemme neuvostolle osoitettuja kysymyksiä.

Bernd Posseltin laatima kysymys numero 1 (H-0425/09)

Aihe: Serbian etniset vähemmistöt

Mitä mieltä neuvosto on Serbian etnisten vähemmistöjen asemasta, erityisesti albaaniväestön tilanteesta Presevon laaksossa, jossa on jälleen tapahtunut hyökkäyksiä siviiliväestöä vastaan?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Kiitos kysymyksestänne, hyvä jäsen Bernd Posselt. Tämän vuoden joulukuun 7.–8. päivänä pidetyssä yleisten asioiden neuvoston kokouksessa annoimme laajentumista ja vakautus- ja assosiaatioprosessia koskevat päätelmät. Päätelmissä neuvosto ilmaisi tyytyväisyytensä siihen, että Serbia oli sitoutunut lähentymään EU:ta, sekä sen toimiin tärkeiden, eurooppalaiset normit täyttävien uudistusten toteuttamiseksi. Neuvosto painotti myös, että uudistusohjelman toteuttamista on jatkettava.

Neuvosto pani merkille komission 14. lokakuuta antaman tiedonannon, jossa todetaan, että Serbialla on ihmisoikeuksien noudattamiseen liittyvä yleinen lainsäädännöllinen ja institutionaalinen kehys ja että ihmisoikeuksia koskevan kansainvälisen lainsäädännön noudattamista on pystytty parantamaan. Serbian uudella ihmisoikeuksista ja vähemmistöjen oikeuksista vastaavalla ministerillä on tärkeä osa tässä työssä. Kansainvälisten normien tuntemusta on kuitenkin vielä pyrittävä parantamaan. Neuvosto pani myös merkille, että Serbia on ratifioinut kaikki tärkeimmät ihmisoikeusasiakirjat.

Etelä-Serbian tilanteesta, johon arvoisa parlamentin jäsen viittasi, voidaan todeta, että joitakin erittäin väkivaltaisia välikohtauksia tosiaankin sattui heinäkuussa, kuten hyökkäys siellä sijaitsevalle poliisiasemalle. Useita ihmisiä pidätettiin, minkä jälkeen välikohtauksia ei enää ole sattunut. Ilmapiiri Etelä-Serbiassa koskevassa koordinoituihimissä on sen jälkeen parantunut. Se on hauras, mutta alueen tärkeimmät albaanipuolueet ovat mukana tässä työssä. Myös koulutusta koskevassa arkaluonteisessa kysymyksessä on tapahtunut myönteistä kehitystä. Tässä yhteydessä haluan erityisesti mainita Medvedassa avattavan yliopiston laitoksen, jossa opetusta annetaan serbiaksi ja albaniaksi.

Lähtöleveysuudessa perustetaan myös Serbian albaaniväestön kansallinen vähemmistöneuvosto. Tämä lisää ihmisten vaikutusmahdollisuuksia koulutuksen, kulttuurin ja muiden kysymysten alalla. Alueen heikko taloudellinen ja sosiaalinen kehitys haittaa Etelä-Serbian etnisiä vähemmistöjä. Kansainvälinen yhteisö – ja erityisesti Etyj – jatkaa tilanteen seuranta Etelä-Serbiassa ja toimii aktiivisesti edistääkseen alueen rauhaa ja vakautta tiiviissä yhteistyössä Serbian hallituksen ja paikallisten johtajien kanssa.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Cecilia Malmström, kiitos erinomaisesta vastauksestanne. Puhumme tietenkin kolmesta alueesta: kahdesta raja-alueesta – Vojvodinasta ja eteläserbialaisesta Preševon alueesta, toisin sanoen kolmiraja-alueesta. Pyydän teitä myös tulevassa komission jäsenen tehtävässänne varmistamaan, että näiden maiden kehittämistä jatketaan rajatylittävän tukiohjelman mukaisesti. Sisä-Serbia, erityisesti Novi Pazarin Sandžak on tietenkin täysin eristyksissä. Myös tätä aluetta on tuettava taloudellisten edellytysten parantamiseksi, jotta autetaan ratkaisemaan vähemmistöihin liittyvät ongelmat. Erityisesti Etelä-Serbiassa on kuitenkin paljon väkivaltaisuuksia. Pyytäisin neuvostoa jatkossakin kiinnittämään huomiota tähän räjähdysalttiiseen tilanteeseen.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Hyvä jäsen Berndt Posselt, voitte olla varma siitä, että jatkamme tilanteen hyvin tiivistä seuranta, ja se on myös osa komission jatkuvaa työtä. Komissio tietenkin hoitaa sen. Olemme tietoisia parannuksista ja tilanteen epävarmuudesta. Mutta parannuksia on tapahtunut, ja mainitsemani institutionaaliset järjestelyt, jotka on toteutettu, ovat merkittävä askel oikeaan suuntaan. Voimme vain toivoa, että meidän tuellamme sekä Etyj:ltä saadun tuen avulla kehitys jatkuu samaan suuntaan.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Totean sivumennen edelliselle puhujalle, että väkivaltaa ei valitettavasti esiinny ainoastaan Serbiassa, vaan myös Kosovossa. Serbiassa on toisaalta albaanivähemmistö ja Kosovossa toisaalta serbivähemmistö.

Kysyn seuraavaa: kun kyseessä on Serbiaa koskevien viisumimenettelyjen helpottaminen, miten EU varmistaa, että vältetään harmaat alueet ja järjestelmän väärinkäytökset? Eikö menettely helpotusten myöntämiseksi yhdelle väestöryhmälle Kosovossa ole vastoin Kosovon kiistanalaista tunnustamista suvereeniksi valtioksi?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) En ollut aivan varma kysymyksestä. Kosovon osalta työ jatkuu edelleen riippumatta siitä tosiasiaista, että kaikki jäsenvaltiot eivät ole tunnustaneet Kosovoa. Komissio johtaa selvitystyötä sen osalta, miten voimme helpottaa Kosovon tilannetta, ja se vie jonkin verran aikaa. Alueella on edelleen ongelmia. Viisumimenettelyjä helpotetaan tulevaisuudessa myös heidän osaltaan, mutta kaikki edellytykset eivät vielä ole täyttyneet.

Puhemies. – (EN) Tämä selvästikin poikkesi hieman aiheesta, mutta liittyi siihen kuitenkin läheisesti.

Marian Harkinin laatima kysymys numero 2 (H-0427/09)

Aihe: Työttömyysaste

Mitä aloitteita neuvosto on toteuttanut löytääkseen ratkaisun EU:n kaikissa 27 jäsenvaltiossa kasvavaan työttömyyteen, jos ei oteta lukuun työntekijöiden uudelleen kouluttamista ja heidän taitojensa päivittämistä?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Kiitos kysymyksestänne, hyvä jäsen Marian Harkin. Nykyinen kriisi vaikuttaa erittäin voimakkaasti miljooniin ihmisiin. Näin ollen talouskriisin seurausten hoitaminen on yksi EU:n suurimmista haasteista. Väestön ikääntymisen takia EU:n jäsenvaltioiden on alennettava nykyisiä työttömyyslukuja ja varmistettava, ettei korkeasta työttömyysasteesta tule pysyvää.

Työllisyyspolitiikka on ensisijaisesti jäsenvaltioiden vastuulla. Muutamia vuosia sitten työllisyys-, sosiaalipolitiikka-, terveys- ja kuluttaja-asioiden neuvosto kuitenkin antoi joitakin suuntaviivoja. Korostimme sitä, että koska työmarkkinatilanne vaihtelee niin paljon eri jäsenvaltioiden välillä, myös toteutettavien toimien on oltava erilaisia. Laadimme vuotuisen yhteisen työllisyysraportin, jossa neuvosto ja komissio seuraavat eri jäsenvaltioiden tilannetta. Nykyisen kriisin aikana Eurooppa-neuvosto on kiinnittänyt erityistä huomiota juuri työttömyysongelmaan. Joulukuussa 2008 hyväksyttiin Euroopan talouden elvytysuunnitelma, joka tarjoaa yhteiset puitteet toteutettaville toimenpiteille. Osana tätä suunnitelmaa neuvosto ja Euroopan parlamentti antoivat kesäkuussa 2009 asetuksen Euroopan globalisaatiorahaston perustamista koskevan asetuksen muuttamiseksi. Muutoksen ansiosta rahaston varoja voidaan käyttää kriisin torjumiseen.

Kyseessä olevan maan tilanteesta riippuen voidaan toteuttaa useita erilaisia toimia: työajan väliaikainen mukauttaminen, sosiaaliturvamaksujen alentaminen, yritysten hallinnollisen taakan keventäminen, työmarkkinaviranomaisten käyttämien menettelyjen kehittäminen, toimien kohdentaminen työttömiin nuoriin ja liikkuvuuden edistäminen. Näitä seikkoja korostettiin puheenjohtajavaltion seurantakertomuksessa työllisyyttä koskevasta epävirallisesta huippukokouksesta.

Kesäkuun huippukokouksesta antamissaan päätelmissä neuvosto erittelee muutamia toimia, joiden pitäisi auttaa jäsenvaltioita – ja tarvittaessa työmarkkinaosapuolia – selviytymään maailmanlaajuisen kriisin seurauksista soveltamalla joustoturvan periaatteita. Se saatetaan toteuttaa tarjoamalla yrityksille vaihtoehtoja irtisanomisille, antamalla mahdollisuuksia joustaviin työmuotoihin ja työajan väliaikaiseen mukauttamiseen, parantamalla yrittäjien edellytyksiä joustavien ja turvallisten työmarkkinoiden avulla ja ottamalla käyttöön työhön kannustavia etuusjärjestelmiä, kohtuullinen sosiaaliturvamaksutaso, laajempia ja parempia työhönpaluutoimenpiteitä ja toimeentulotukea sekä vapaalla liikkuvuudella.

Marraskuussa käydyssä keskustelussa ministerien yleinen näkemys oli, että aktiivinen työllisyyspolitiikka, johon kuuluu lyhyen aikavälin toimenpiteitä, on säilytettävä. Tällaisia toimenpiteitä ovat muun muassa lyhytaikaiset työsuhteet, työllistettävyyden parantaminen ja koulutus, jonka tavoitteena on ihmisten integroiminen työmarkkinoille. Samassa neuvoston kokouksessa ministerit pääsivät yksimielisyyteen siitä, että työllisyys on tärkeä syrjäytymistä estävä tekijä. Tasa-arvon, talouskasvun ja työllisyyden välinen yhteys on erittäin tärkeä, ja sen mukaisesti jäsenvaltioita vaadittiin lisäämään lastenhoitopalveluja ja vähentämään palkkaeroja sekä muita sukupuoleen liittyviä eroja.

Toimenpiteet on kohdennettava erityisesti niihin, joille on kriisistä vakavimmat seuraukset: ikääntyneisiin, nuoriin, vammaisiin ja työntekijöihin, joilla ei ole jatkuvaa työsopimusta. Uusien ja yhtäläisten koulutus- ja työllistymismahdollisuuksien luominen nuorille on yksi neuvoston 27. marraskuuta 2009 hyväksymien uusien nuorisoalan eurooppalaisten yhteistyöpuitteiden 2010–2018 päätavoitteista.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Kiitos vastauksestanne. Arvoisa ministeri, on sanottava, että olen iloinen nähdessäni teidät, ja toivottavasti näemme teitä ensi vuonna enemmän. Aiomme käyttää teitä hyödyksi saadaksemme vastauksia kysymyksiimme.

Mielestäni on kaksi tärkeää näkökohtaa, joita ette kuitenkaan ottanut esiin vastauksessanne: ensinnäkin yrittäjyyden edistäminen ja toiseksi T&K-menojen lisääminen. Mutta oikeastaan kysymys, jonka haluan esittää teille, liittyy siihen, että toistaiseksi olemme turvautuneet avoimeen koordinoitimenetelmään, joka oli tosiasiaa varsin tehoton väline eikä toiminut hyvin pyrittäessä saavuttamaan Lissabonin strategian tavoitteita. Onko teillä mitään ehdotuksia kyseisen mekanismin vahvistamiseksi?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Tämä on todellakin hyvin tärkeä kysymys, ja kuten tiedätte, neuvosto on jo saanut komission ehdotuksen ja käynnistänyt keskustelut Lissabonin strategian tulevaisuudesta eli Eurooppa 2020 -strategiasta. Puheenjohtajavaltio Espanja päättää siitä myöhemmin ensi keväänä.

Yksi kysymys on se, miten me pitkällä aikavälillä selviydymme nykyisestä tilanteesta? Miten pystymme luomaan kilpailukykyisemmän, yrittäjähenkisemmän Euroopan ja torjumaan sosiaalista syrjäytymistä ja työttömyyttä? Miten investoimme tutkimukseen ja kehittämiseen, jotta Eurooppa olisi se vahva globaali toimija, jonka haluamme sen olevan talouden alalla? Se kaikki sopii mahdollisesti uuteen strategiaan.

Yksi erittäin tärkeä näkökohta strategiassa on hallintomenetelmä. Mielestäni avoimessa koordinoitimenetelmässä on etunsa, mutta sitä on parannettava. Paljon enemmän paikallis- ja alueviranomaisia on saatava mukaan, sillä juuri he hoitavat käytännön toteutuksen. Jäsenvaltioiden on otettava prosessista vastuu, ja hallintotapaa on pohdittava. Sekin on selitetty komission asiakirjassa, josta on parhaillaan käynnissä jäsenvaltioiden kuulemismenettely. Luullakseni esiin nousee hallintoa koskevia erittäin hyviä ehdotuksia, sillä se tosiaan on yksi strategian heikoista kohdista.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Kuten tunnettua, EU:n suunnittelemaa niin kutsuttua mikrorahoitusvälinettä ei rahoiteta uusilla varoilla, vaan Progress-ohjelmasta. Miten tässä yhteydessä aiotaan estää se, ettei uusi väline häiritse työllisyyttä ja sosiaalista yhteisvastuuta koskevaa ohjelmaa, joka hyväksyttiin ennen mikrorahoitusvälinettä?

Paul Rübigen (PPE). – (DE) Kysyn seuraavaa: eikö olisi järkevää torjua ensisijaisesti työttömyyttä? Onko tiedossanne julkisia työpaikkoja, jotka voitaisiin antaa työttömille? Miten voisimme käytännössä tukea pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jotta uusia yrityksiä perustettaisiin? Onko tässä yhteydessä mahdollista soveltaa rajatylittäviä menetelmiä ja parhaita käytäntöjä uusien yhtiöiden määrän lisäämiseksi?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Kuten totesin, vastuu työpaikkojen luomisesta on viime kädessä jäsenvaltioilla. Tehtävää on kuitenkin paljon ja, kuten aluksi jäsen Marian Harkinille huomautin, neuvosto on antanut monia suosituksia siitä, miten voidaan toimia joustavuuden lisäämiseksi, hyödyntää eri tukijärjestelmiä ja aktivoida ihmisiä syrjäytymiskehityksen torjumiseksi. On erittäin tärkeää jatkaa korkean tason kokouksia työmarkkinaosapuolten ja jäsenvaltioiden kanssa parhaiden käytäntöjen vaihtamiseksi. Käytännöt toki vaihtelevat eri maissa, mutta meidän on annettava toisillemme esimerkkejä ja selvitettävä parhaat keinot, joita voidaan sen jälkeen käyttää. Kyse on siis yhteistoiminnasta: neuvosto antaa suosituksia ja jäsenvaltioiden on kannettava osansa vastuusta tekemällä hieman mukautuksia olosuhteista ja maasta riippuen.

Arvoisa jäsen, en ole aivan varma ymmärsinkö kysymystänne. Ehkä ongelma oli käännoksessä. En viitannut mikrorahoituksesta vastaaviin viranomaisiin. Viittasin globalisaatiorahastoon, jota olemme nyt Euroopan parlamentin avulla joustavoittaneet saadaksemme tukea jäsenvaltioille ja yhtiöille, joille työttömien tai irtisanottujen auttaminen tuottaa vaikeuksia.

Puhemies. – (EN) **Nikolaos Chountis**in laatima kysymys numero 3 (H-0431/09)

Aihe: Turkin osallistumisesta Frontexin puitteissa toteutettaviin yhteisiin operaatioihin käytävät neuvottelut

Neuvoston puheenjohtajavaltion edustaja Cecilia Malmström ilmoitti 21.10.2009 Euroopan parlamentin täysistunnossa, että neuvotteluja käydään mahdollisesta sopimuksesta, joka kattaisi myös tietojen vaihdon ja turkkilaisviranomaisille annettavan mahdollisuuden osallistua Frontexin yhteisiin operaatioihin. Nopeiden rajainterventoryhmien perustamista koskevan mekanismin käyttöön ottamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 muuttamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 863/2007 8 e artiklan 2 kohdassa säädetään, että "toimintasuunnitelman tarkistuksiin tai mukautuksiin on saatava sekä pääjohtajan että apua pyytäneen jäsenvaltion hyväksyntä".

Kysyn neuvostolta seuraavaa: Missä vaiheessa Turkin osallistumisesta Frontexin yhteisiin operaatioihin käytävät neuvottelut ovat? Mitä vaatimuksia Turkki asettaa ehtona osallistumiselleen? Onko Kreikka, Frontex-operaation isäntämaa, pidetty ajan tasalla neuvottelujen suhteen?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Rajavalvontakysymyksiä koskevien kumppanuuksien perustaminen kolmansien maiden kanssa on tärkeä osa EU:n muuttoliikkeiden hallinnan parantamista koskevaa strategiaa. Tämä on keskeinen osa neuvoston joulukuussa 2006 hyväksymää yhdenmukaistettua rajaturvallisuuden käsitettä. Haluaisin myös mainita, että kolmansien maiden kanssa tehtävä operatiivinen yhteistyö on tärkeällä sijalla Frontexin toiminnassa.

Frontex-asetuksessa säädettyjen edellytysten nojalla Frontex voi helpottaa jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä operatiivista yhteistyötä Euroopan unionin ulkosuhdepolitiikan puitteissa ja tehdä kahdenvälistä yhteistyötä kolmansien maiden kanssa. Joistakin tällaisista järjestelyistä on jo päätetty ja toisista neuvotellaan parhaillaan.

Neuvotteluvaltuudet myöntää Frontexin hallintoneuvosto, jossa kaikki jäsenvaltiot ovat edustettuina. Frontexin ja Turkin toimivaltaisten viranomaisten väliset neuvottelut operatiivisesta yhteistyöstä ovat nyt edistyneet merkittävästi.

Koska neuvottelut ovat edelleen kesken, neuvoston on vaikea kommentoida yksityiskohtaisemmin keskustelujen sisältöä ja niiden edistymistä.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, ymmärsin tänään antamastanne vastauksesta, että näkökohtia on kolme: ensinnäkin Frontexin ja Turkin väliset neuvottelut ovat edistyneet pitkälle, toiseksi kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot, ja siten myös Kreikka, ovat luullakseni tietoisia neuvotteluista ja viimeiseksi se, että äskettäisen ulkoministereiden kokouksen päätelmien mukaan takaisinottosopimus liitetään rajavalvontaan.

Toisin sanoen, edellyttääkö Turkki yhteistyötä ja Euroopan unionin kanssa tehtävää takaisinottosopimusta varten yhteisiä operaatioita, joihin liittyy ulkorajavalvontaa? Jos vastaus on kyllä, miten ratkaisemme maahanmuuttajien ihmisoikeuksien ja ihmisarvon suojeluun liittyvän vaikean kysymyksen ja pikemminkin rajojen määrittelyyn kuin rajavalvontaan liittyvän erittäin arkaluonteisen kysymyksen?

Toisin sanoen, hyväksyykö Turkki Euroopan unionin ulkorajat? Hyväksyykö se Frontexin toiminnan Euroopan unionin ulkorajoilla?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Tämä on tietenkin hyvin laaja kysymys. Neuvottelut Turkin kanssa ovat juuri alkaneet. Komissiota edustava komission jäsen Jacques Barrot ja Ruotsin maahanmuutto- ja turvapaikka-asioista vastaava ministeri Tobias Billström vierailivat Turkissa vain muutamia viikkoja sitten käynnistääkseen kyseiset neuvottelut. Ensimmäiset keskustelut olivat tuloksellisia, mutta niitä ei vielä ole saatu päätökseen, joten on hyvin vaikea antaa ajantasaisia tietoja. Kaikille jäsenvaltioille, myös Kreikalle, annetaan tietenkin tietoa neuvotteluista.

Yleensä perusoikeuksien ja eurooppalaisten arvojen kunnioittaminen mainitaan aina tässä yhteydessä, joten Turkin osalta ei siinä suhteessa tehdä poikkeusta. Mutta kuten arvoisalle parlamentin jäsenelle totesin, neuvottelut ovat vasta alkaneet ja ne edistyvät hyvin, mutta niitä ei ole vielä saatu päätökseen. Niitä on käyty avoimesti siten, että kaikki jäsenvaltiot ovat mukana Frontexin hallintoneuvostossa, jossa myös Kreikka on edustettuna.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, käsittääkseni siihen sopimukseen, johon olemme Turkin kanssa päässeet tehdäksemme lopulta maahanmuuttoasioita koskevan takaisinottosopimuksen, otetaan mukaan myös Frontexin kanssa tehtävään yhteistyöhön liittyvät kysymykset.

Toinen asia, jonka haluan tuoda esiin, on se, että Kreikassa on äskettäin havaittu Turkin viranomaisten häiritsevän Frontexin lentokoneita. Komission vastauksissa ei ole mitään erityistä mainintaa käytetyistä viestiyhteyksistä ja siitä, onko tässä loppujen lopuksi kyse häirinnästä.

Onko teillä jotain huomautettavaa tähän?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Tilanteen hallitsemiseksi on varmasti järkevää tehdä kansainvälistä yhteistyötä jos – ja sanon tämän hyvin selvästi – yhteistyötä ei tarvitse ostaa EU:n rahoitustuella. Minkä muiden valtioiden kanssa neuvottelemme parhaillaan tai aiomme neuvotella, ja tarjottiinko Turkin valtiolle taloudellisia kannustimia sen osallistumisesta tähän Frontex-operaatioon?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Alukset ovat olleet kyselytunnin kysymysten aiheena useaan otteeseen. Neuvosto on ilmoittanut Turkin viranomaisille sekä Turkin hallitukselle ja sen edustajille, että sujuva yhteistyö alueella on edellytys tästä asiasta käytäville jatkoneuvotteluille. Neuvosto on myös

pyytänyt Turkin viranomaisia pidättämään erilaisista provokatiivisista toimista. Se on ollut varsin selvää, ja voitte löytää nuo vastaukset, joista osan olen itse antanut aivan hiljattain.

Neuvottelut ovat käynnissä. Niihin on saatu valtuudet. Kuten totesin, en pysty kertomaan tarkasti, missä vaiheessa neuvottelut ovat, koska ne ovat kesken, mutta niissä noudatetaan tavanomaista menettelyä, ja vastauksena kysymykseenne totean, että käymme neuvotteluja myös Senegalin ja Kap Verden kanssa. Olemme aloittaneet neuvottelut Marokon, Egyptin ja Mauritanian kanssa, mutta niissä on edistytty hyvin vähän.

Tämä on tavanomainen menettely. Neuvotteluja seurataan. Frontexin hallintoneuvosto on saanut valtuudet aloittaa kyseiset neuvottelut. Toiset onnistuvat paremmin kuin toiset. Teemme esimerkiksi yhteistyötä muun muassa Venäjän, Moldovan, Ukrainan ja Georgian kanssa, mutta muilla aloilla on edistytty vähemmän.

Puhemies. – (EN) **Seán Kellyn** laatima kysymys numero 4 (H-0434/09)

Aihe: Kööpenhaminan ilmastoneuvottelut

Voiko neuvosto kertoa, miten Kööpenhaminassa loppuun saatettavat neuvottelut ovat edenneet? Voiko neuvosto yksilöidä, milloin se odottaa oikeudellisesti sitovan Kioton jälkeisen asiakirjan tulevan voimaan, jos Kööpenhaminassa ei päästä oikeudellisesti sitovaan sopimukseen?

Cecilia Malmström, *neuvoston puheenjohtaja.* – (EN) Kööpenhaminassa kehitys kulkee keskustelujen tahdissa, mutta yritän kertoa teille viimeisimmät vaiheet.

Kuten hyvin tiedätte, kaksi pääkysymystä ovat hillitseminen ja rahoitus. Kuten pääministeri tänä aamuna totesi, luotamme edelleen siihen, että pääsemme Kööpenhaminassa myönteiseen lopputulokseen, jonka ansiosta pystymme rajoittamaan maapallon lämpötilan nousun alle kahteen asteeseen teollistumista edeltävältä tasolta.

EU on avainasemassa – sillanrakentajan asemassa – prosessissa, jonka lopullisena tavoitteena on oikeudellisesti velvoittavan sopimuksen tekeminen: toivottavasti kyseessä on nyt poliittisesti sitova sopimus, jossa on määrätty selkeä aikataulu oikeudellisesti velvoittavan sopimuksen tekemiselle 1. tammikuuta 2013 alkavaa kautta varten.

Sopimuksen tekeminen edellyttää kuitenkin lähentymistä seuraavien olennaisten perustekijöiden osalta.

Ensinnäkin teollisuusmaiden on päättäväisesti sitouduttava kunnianhimoisiin päästövähennystavoitteisiin vuoteen 2020 mennessä. Jotkin maat, kuten Japani ja Norja, ovat nostaneet tavoitteitaan, mutta on selvää, että nykyisillä saavutuksilla ei yllä kahden asteen vähennystavoitteeseen.

Tässä yhteydessä EU toistaa vaatimuksensa muille teollisuusmaille, että ne asettaisivat kunnianhimoiset tavoitteet ja yrittäisivät jatkaa mitattavissa, raportoitavissa ja todennettavissa olevien lievittämistoimien kehittämistä kehitysmaita varten.

Suuret kehitysmaat – Kiina, Intia, Indonesia, Brasilia, Etelä-Afrikka ja Etelä-Korea – ovat ilmoittaneet päästövähennystavoitteensa, ja niiden osuus on merkittävä.

Neuvosto kuitenkin katsoo, että näillä mailla, ja etenkin Kiinalla ja Intialla, on mahdollisuus laajentaa toimintaansa. On myös selvää, että lisätoimia tarvitaan, jos aiomme rajoittaa lämpötilan nousun kahteen asteeseen.

EU aikookin pyytää kyseisiä maita edelleen lisäämään toimiaan kunnianhimoisen sopimuksen yhteydessä.

Tarvitsemme myös toimintapuitteet ilmastonmuutokseen sopeutumiselle sekä teknologian siirrolle ja valmiuksien parantamiselle. Oikeudenmukaisen ja tasapuolisen hallintojärjestelmän puitteissa tarvitaan rahoitusta hillitsemistoimia, sopeutumista, valmiuksien parantamista ja kehitysmaihin suuntautuvaa teknologian siirtoa varten.

Tätä taustaa vasten edellinen Eurooppa-neuvoston kokous, joka koski nopeasti saatavan rahoituksen määrää kolmeksi ensimmäiseksi vuodeksi, vauhdittaa merkittävästi parhaillaan käytäviä neuvotteluja. Sekin lisää Euroopan unionin uskottavuutta.

Valtioiden ja hallitusten päämiehet lähestyvät nyt Kööpenhaminaa. Toivomme, että he antavat tarvittavan poliittisen sysäyksen lievittämistä ja rahoitusta koskeville keskeisille kysymyksille. Toivottavasti saadaan siis aikaan kunnianhimoinen sopimus.

EU:n esittämien ehdotusten mukaan neuvottelut oikeudellisesti velvoittavasta sopimuksesta 1. tammikuuta 2013 alkavalle kaudelle olisi saatettava päätökseen mahdollisimman pian Kööpenhaminan konferenssin jälkeen.

On liian aikaista sanoa, milloin tässä onnistutaan, mutta meidän pitäisi pyrkiä tekemään sopimus kuuden kuukauden kuluessa konferenssin päättymisestä.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Cecilia Malmström, kiitän teitä ytimekkäästä, täsmällisestä ja johdonmukaisesta vastauksestanne – ei vain minun kysymykseeni vaan kaikkiin kysymyksiini siitä saakka kun tulin Euroopan parlamenttiin viime kesäkuussa. Olette suoriutunut loistavasti.

Totean myös ylpeänä olevani osa Euroopan unionia, joka johtaa ilmastonmuutoskeskustelua ja käyttää vaikutusvaltaansa muihin, jotta ne tekisivät samoin. Luulen, että paras esimerkki siitä on Yhdysvaltain presidentin ja Kiinan pääministerin saapuminen tänään Kööpenhaminaan, mitä ei olisi joitakin vuosia sitten voitu kuvitella.

Koska sitovaa sopimusta ei kuitenkaan ole tehty, mikä on se toimintatapa, jolla aiomme edetä?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Koska poliittiset neuvottelut sanojenne mukaan eri puolilta maailmaa saapuvien pääministereiden ja presidenttien kanssa alkavat toden teolla huomenna, meidän ei mielestäni vielä pitäisi puhua B-suunnitelmasta. Luulen heidän pystyvän takaamaan kunnianhimoiseen poliittiseen sitoumukseen tarvittavan panoksen, voiman ja dynamiikan.

Ellei sitoumuksen tekeminen ole mahdollista – no, sitten on vain jatkettava neuvotteluja. Emme aio missään tapauksessa antaa periksi. Maailma odottaa meiltä tuloksia. Tämä on sukupolvemme tärkein kysymys; emme voi epäonnistua. Ellemme pääse sopimukseen huomenna tai ylihuomenna, jatkamme neuvotteluja niin kauan, että sopimus syntyy.

Puhemies. – (EN) **Gay Mitchellin** laatima kysymys numero 5 (H-0436/09)

Aihe: Kehityksmaille annettava ilmastonmuutokseen liittyvä rahoitus

Kööpenhaminan tulevissa ilmastonmuutosneuvotteluissa on tarkoitus määritellä ilmastonmuutosta koskevat maailmanlaajuiset toimet lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä. On erittäin tärkeää, että neuvotteluissa päästään sopimukseen ja että rikkaat maat antavat kehityksmaille tarvittavat varat ilmastonmuutoksen vaikutusten torjumiseksi. Emme todellakaan voi olettaa, että kehitysmaat joutuvat maksamaan länsimaiden aiheuttamasta ongelmasta.

Eurooppa-neuvoston huippukokouksessa lokakuussa tehdyssä sopimuksessa arvioitiin, että kehitysmaat tarvitsevat 100 miljardia euroa sopeutuakseen ilmastonmuutokseen, kun taas kehitysmaiden mukaan kustannukset ovat kolmin- tai nelinkertaiset.

Miten neuvosto aikoo päästä sopuratkaisuun, kun luvut eivät täsmää lainkaan?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Kuten arvoisa parlamentin jäsen aiheellisesti toteaa, kehityksmaille tarkoitettu ilmastonmuutosta koskeva rahoitus on olennainen osa Kööpenhaminassa käytäviä neuvotteluja, ja se on avainasemassa sopimuksen tekemisen kannalta.

Aluksi haluan jälleen huomauttaa, että lokakuussa pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa korostimme nopeasti saatavan rahoituksen merkitystä, jotta voidaan käynnistää välittömiä toimia sekä valmistella yhteisiä tehokkaita keskipitkän ja pitkän aikavälin toimia, joissa kiinnitetään erityistä huomiota kyseisiin kehityksmailiin. Muutamia päiviä sitten pidetyssä neuvoston joulukuun istunnossa EU ja sen jäsenvaltiot ilmoittivat olevansa valmiita myöntämään 2,4 miljardia euroa vuodessa vuosiksi 2010–2012 auttaakseen kehitysmaita ilmastonmuutoksen torjumisessa. Tällä sitoumuksella lähetimme mielestäni hyvin voimakkaan viestin meneillään olevan konferenssin neuvottelijoille ja lisäsimme uskottavuuttamme.

Lisäksi Eurooppa-neuvosto myönsi tarpeen lisätä huomattavasti julkista ja yksityistä rahoitusta vuoteen 2020 mennessä. Nykyistä rahoitusjärjestelmää on tarkistettava ja tarpeen mukaan uudistettava, jotta varmistetaan sen kyky vastata haasteeseen. Kuten kysymyksessänne huomautitte, lokakuussa pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa tuettiin komission laskelmaa, jonka mukaan ilmastonmuutokseen sopeutumisesta ja päästövähennyksistä johtuvat kokonaisnettokustannukset saattavat kehitysmaissa nousta noin 100 miljardiin euroon vuodessa vuoteen 2020 mennessä. Ne on määrä kattaa kehittämällä kehitysmaiden omaa toimintaa ja kansainvälisiä hiilimarkkinoita sekä kansainvälisillä julkisilla varoilla, ja tämä on komission laskelma tulevasta tarpeesta. Se ei ole EU:n esittämä tarjous.

Myös muilta tahoilta on saatu lukuisia erilaisia arvioita, mutta neuvosto on tukenut komission laskelmaa ja pitää sitä parhaana arviona. Kansainvälisen julkisen tuen tarvittava kokonaismäärä on arviolta 22–50 miljardia euroa vuodessa vuoteen 2020 saakka. EU ja sen jäsenvaltiot ovat valmiit korvaamaan reilun osuuden kyseisestä määrästä, mutta kaikkein köyhimpiä maita lukuun ottamatta kaikkien maiden pitäisi osallistua kansainväliseen julkiseen rahoitukseen osuudella, joka lasketaan käyttäen yleisenä jakoperusteena päästötasoja ja BKT:ta. Kuten lokakuussa pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa korostettiin, Kööpenhaminan sopimuksessa on annettava määräyksiä, jotka koskevat tavoitetta rajoittaa ilmaston lämpeneminen kahteen asteeseen, kehitysmaiden kunnianhimoisia päästövähennyssitoumuksia, sopeutumisteknologiaa ja rahoitussopimusta.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Yhdyn kiitoksiin, jotka Seán Kelly esitti ministerille parlamentissa annetuista vastauksista ja yleensäkin puheenjohtajavaltio Ruotsin esimerkillisestä toimintatavasta.

Arvoisa ministeri, olemme viime päivinä panneet merkille, että Yhdysvaltain presidentti on käynyt neuvotteluja joidenkin kehitysmaiden johtajien kanssa. Onko Euroopan unioni osallistunut kyseisiin neuvotteluihin kuroakseen kiinni Yhdysvaltojen ja muiden maiden etumatkaa ja löytääkseen ratkaisun jäljellä oleviin kysymyksiin? Voiko ministeri vakuuttaa parlamentille, että jos kehitysmailla aiotaan myöntää tähän tarkoitukseen rahoitusta, siihen käytetään uusia varoja ja etteivät varat ole peräisin kehitysmailla nälkä- ja kehitysohjelmissa annetuista aiemmista sitoumuksista?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Ensimmäisen kysymyksen osalta totean, että syksyn mittaan on pidetty lukuisia kahdenvälisiä kokouksia neuvottelujen helpottamista ja niihin valmistautumista varten. EU on jatkuvasti yhteydessä Yhdysvaltoihin yrittäen painostaa sitä ja vaatia siltä kunnianhimoisempaa julkilausumaa. Yhdysvalloilla puolestaan on omat kahdenväliset suhteensa, joissa EU on toisinaan ollut osallisena ja toisinaan taas ei, sillä yritämme painostaa eri tahoilta. Ruotsin puheenjohtajakaudella on myös pidetty kuusi kahdenvälisiä kokousta tärkeiden sidosryhmien kuten Kiinan, Intian, Ukrainan, Etelä-Afrikan, Venäjän ja Yhdysvaltojen kanssa. Ilmastokysymykset ovat olleet asialistan kärjessä kaikissa näissä tapauksissa, joten erilaisia kokouksia on järjestetty runsaasti.

Rahoituksesta todettakoon, että siinä yhdistetään vanhoja ja uusia varoja. Jotkut maat ovat yhdistäneet niitä keskenään. Jotkut ovat jo jakaneet osan kehittämismäärärahoistaan. Koska vähiten kehittyneet maat kärsivät ilmastomuutoksesta eniten, on siis johdonmukaista, että määrätty osat kehitysbudjetista kohdennetaan tarkasti erilaisiin ilmastotoimiin.

Monet jäsenvaltiot ovat talouskriisin takia alentaneet kehittämismäärärahoja koskevia kokonaistavoitteitaan, mikä on valitettavaa.

Yksi yhdistelmärahoituksen tärkeimmistä syistä on myös talouskriisi.

Puhemies. – (EN) **Ádám Kósan** laatima kysymys numero 6 (H-0440/09)

Aihe: Ehdotus neuvoston direktiiviksi uskonnosta tai vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä tai seksuaalisesta suuntautumisesta riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta

Yleistä vaatimusta kaikille esteettömästä pääsystä ja saatavuudesta ei voi korostaa liikaa. Asia koituu paitsi vammaisten, kymmenen vuoden kuluessa koko eurooppalaisen yhteiskunnan enemmistön hyödyksi. Aikooko neuvosto harkita aidosti yhdenmukaisen perustan luomista syrjinnän poikkeuksetta kieltävälle politiikalle (esimerkiksi tavaroiden suunnittelu ja valmistus), jotta voidaan luoda kestävä yhteiskunta ja päästä eroon syrjinnän torjumista koskevien säädösten hierarkiasta?

Infrastruktuurien ja palvelujen saatavuus on monille ihmisille todellinen ongelma useissa maissa. Tästä syystä ei ole hyväksyttävää lykätä 10 tai 20 vuodella jäsenvaltioiden velvollisuutta antaa (uusien) infrastruktuurien sekä (uusien) palvelujen parempaa ja todellista saatavuutta koskevia sääntöjä. Aikooko neuvosto antaa lisäaikaa olemassa olevien ja/tai uusien infrastruktuurien esteettömyyttä ja saatavuutta koskevan velvoitteen saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä? Miksi neuvosto mahdollisesti aikoo antaa lisäaikaa?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Kuten arvoisa parlamentin jäsen kysymyksessään toteaa, saatavuuden parantamista koskevat toimenpiteet ovat välttämättömiä syrjinnän torjumisessa. Ruotsin puheenjohtajakaudella olemme jatkaneet yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tehdyn direktiiviehdotuksen teknisten näkökohtien tutkimista. Ehdotus kattaa neljä syrjintäperustetta, joita ei nykyään oteta huomioon työllisyyden alalla: uskonto tai vakaumus, vammaisuus, ikä ja sukupuoli suuntautuminen.

Neuvosto tarkasteli 30. marraskuuta 2009 puheenjohtajavaltion selontekoa, jossa kiinnitetään huomiota tämän kysymyksen edellyttämään lisätyöhön etenkin soveltamisalan, vammaisuutta koskevien säännösten ja täytäntöönpanoaikataulun osalta. Puheenjohtajavaltion selonteon mukaan myös "tavaroiden suunnitteluun" ja "valmistukseen" liittyvän kysymyksen pitäisi kuulua ehdotuksen soveltamisalaan. Tästä on käytävä lisäkeskusteluja.

Selonteon mukaan ratkaistavana on muita direktiivin taloudellisiin seurauksiin liittyviä kysymyksiä. Poliittisen yksimielisyyden saavuttamiseksi meidän on laadittava kaikkien jäsenvaltioiden kannalta hyväksyttävä ehdotus. Kaikkien jäsenvaltioiden on päästävä yksimielisyyteen, jotta neuvosto voi jatkaa asian käsittelyä.

En kuitenkaan pysty ennakoimaan neuvottelutuloksia. Täytäntöönpanoa, aikataulua ja soveltamisalaa koskevat keskustelut ovat edelleen kesken ja jatkuvat vielä jonkin aikaa.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Arvoisa ministeri, paljon kiitoksia vastauksestanne. Alustavat toimet, joita on toteutettu, ovat hyvin rohkaisevia, mutta korostaisin kolmea asiaa. Euroopan unionissa elää 50 miljoonaa vammaista. Tämä asia ei koske pelkästään heitä, sillä Euroopan unionissa yhteiskunnat myös ikääntyvät voimakkaasti. Näin ollen ongelma ei koske ainoastaan vammaisia, vaan tulevaisuudessa kaikkia ikääntyneitä sekä esimerkiksi pyörätuolin käyttäjiä, jos he tarvitsevat luiskan. Näin ollen tästä tulee pian yleisesti koko yhteiskuntaa koskeva kysymys, ja siksi sen hoitaminen on ensiarvoisen tärkeää, sillä kyse on tulevaisuudestamme. Palvelujen saatavuuden toteuttamista on lykätty kymmenellä vuodella. On tärkeää, että tämä määräaika pysyy voimassa juuri siksi, että se on yhteisen etumme mukaista.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Olen arvoisan parlamentin jäsenen kanssa ehdottomasti samaa mieltä tällaisen direktiivin tarpeellisuudesta. Euroopan unionissa on edelleen miljoonia ihmisiä, joilla ei ole mahdollisuutta elämän kaikkein jokapäiväisimpiin asioihin. Tämä haittaa heidän vapauttaan ja mahdollisuuttaan elää normaalia elämää, ja se on mielestäni hyvin valitettavaa.

Neuvoston keskustelut vievät paljon aikaa. Kyseessä on urauurtava ehdotus, jonka soveltamisala on laaja ja jolla on valtavat käytännön ja taloudelliset seuraukset. Jäsenvaltioiden on päästävä yksimielisyyteen, ja sen jälkeen tarvitaan Euroopan parlamentin hyväksyntä ennen kuin direktiivi voidaan antaa. Olemme neuvotelleet. Neuvostossa on toiminut lukuisia työryhmiä. Olemme edistyneet, mutta valitettavasti – minun on oltava teitä kohtaan aivan rehellinen – emme ole vielä saavuttaneet vaadittavaa yhteisymmärrystä. Jatkamme kuitenkin puheenjohtajakauden loppuun, ja olen varsin toiveikas, että puheenjohtajavaltio Espanja tekee parhaansa asian ratkaisemiseksi.

Puhemies. – (EN) **Vilija Blinkeviciuten** laatima kysymys numero 7 (H-0445/09)

Aihe: Vammaisten oikeuksien suojeleminen

Kun taloudelliset olosuhteet ovat pulmalliset, on erittäin tärkeää varmistaa epäsuotuisimmassa sosiaalisessa asemassa olevien ihmisten riittävä sosiaalinen suojelu. Vammaiset muodostavat yhden kaikkien haavoittuvimmassa asemassa olevan yhteiskuntaryhmän. On erittäin valitettavaa, että kansallisia talousarvioita yritetään tasapainottaa vähentämällä sosiaalietuuksia ja vammaisille tarkoitettuja ohjelmia. Tällainen toiminta ei ole ainoastaan solidaarisuusperiaatteen ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden vastainen, vaan se heikentää myös vammaisten yhteiskunnallista integroitumista koskevia menettelyjä ja menetelmiä ja lisää heidän sosiaalista syrjäytymistään.

Onko neuvosto säätänyt lisätoimenpiteistä vammaisten auttamiseksi taloudellisen taantuman aikana? Onko niin, että neuvoston harkinnan alla oleva vammaisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanoa koskeva neuvoston direktiiviehdotus viivästyy epäsuotuisan taloudellisen tilanteen vuoksi?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Olemme kaikki tietoisia talouskriisiä seuranneista sosiaalisista ongelmista. On välttämätöntä tarjota erityissuojelua erityisen heikossa asemassa oleville ihmisille ja ryhmille sekä torjua syrjäytymistä. Tiedämme, että vammaisten ja muiden heikossa asemassa olevien ryhmien voimavarat jäävät usein hyödyntämättä syrjinnän takia. Tätä silmällä pitäen neuvosto on johdonmukaisesti korostanut, miten tärkeää on edistää vammaisten työmarkkinoille pääsyä.

Tämä on tehty Lissabonin strategian mukaisesti ja nykyiset työllisyyspolitiikan suuntaviivat huomioon ottaen. Maaliskuussa 2008 neuvosto myös antoi yhdessä jäsenvaltioiden hallitusten kanssa päätöslauselman vammaisten asemasta EU:ssa. Neuvosto korostaa entistä voimakkaammin heikossa asemassa olevien ihmisten ja ryhmien työmarkkinoille integroimisen merkitystä 13. marraskuuta 2009 antamissaan päätelmissä, joihin viittasin edellisen kysymyksen yhteydessä. Kyseisten ryhmien työmarkkinoille pääsyn helpottaminen on myös pitkäaikaisen kasvun edellytys.

Muistuttaisin teitä Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteisestä sopimuksesta nimittää vuosi 2010 köyhyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalaiseksi teemavuodeksi. Uskon, että tähän päätökseen sisällytetään myös yleiset koulutusmahdollisuudet kaikille. Lisäksi päätös edellyttää työskentelyä sen puolesta, että kaikki saavat yhtäläisen mahdollisuuden tieto- ja viestintätekniikan käyttöön sekä vammaisten erityistarpeiden huomioon. Toinen seikka, johon kiinnitetään ensisijaista huomiota, koskee vammaisten ja heidän perheidensä sekä heikossa asemassa olevien ryhmien tarpeita. Olemme innoissamme monista aloitteista, joita tulevana vuonna varmasti tehdään.

Sikäli kuin on kyse ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi uskonnosta tai vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä tai sukupuolisesta suuntautumisesta riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta, ymmärrämme, että komission ehdotuksen toteutumisella olisi erittäin myönteinen vaikutus vammaisten elämään. Sosiaaliasioita käsittelevä neuvoston työryhmä käsittelee ehdotusta edelleen. Kuten mainitsin, keskustelimme asiasta 30. marraskuuta ja laadimme selonteon, mutta emme onnistuneet tekemään päätöstä.

Emme voi ennakoida keskeneräisten neuvottelujen tuloksia, mutta on oleellista käyttää oikeaa sanamuotoa, sillä kyse on oikeusvarmuudesta ja direktiivin soveltamisalan määrittelystä. Kuten aikaisemmin mainittiin, jäsenvaltioiden on päästävä ehdotuksesta yksimielisyyteen. Niiden tehtävä on arvioida taantuman mahdollisia vaikutuksia tähän asiaan. Kun yksimielisyys on saavutettu, Euroopan parlamenttia pyydetään tietysti antamaan hyväksyntänsä uuden Lissabonin sopimuksen 19 artiklan mukaisesti.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Kiitos arvoisa puhemies ja kiitos vastauksestanne, arvoisa ministeri Cecilia Malmström. Haluan kiittää myös Ruotsia, sillä juuri Ruotsin puheenjohtajakaudella EU:n ministerineuvosto ratifioi vammaisten oikeuksista tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen. Tämä on suuri askel, mutta vain yksi askel.

Tosiasiasa vammaisten elämässä on uskomattoman suuria eroja eri maissa. Osa kuuroista ei voi käyttää viittomakieltä, kun taas kaikilla sokeilla ei ole mahdollisuutta käyttää sokeiden tukipalveluja. Liikuntarajoitteisia varten ei ole tehty mukautuksia. Huomattava määrä vammaisista on myös yksinkertaisesti vailla työtä. Tilanne on tämä, vaikka vammaisten osuus Euroopan unionin asukkaista on jopa 10 prosenttia.

Arvoisa ministeri, asian lyhyesti ilmaistakseni tiedän, että syrjinnänvastaiseen direktiiviin liittyy määrättyjä ongelmia ja vaikeuksia, mutta kenties olisi mahdollista laatia pikemmin erillinen direktiivi vammaisten oikeuksista. Direktiivi velvoittaisi kaikkia EU:n jäsenvaltioita, jotta vammaiset eivät kohtaisi syrjintää.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Korostaisin, ettei kyse ole poliittisen tahdon puutteesta. Ymmärrämme toki mainitun direktiivin merkityksen ja olemme tehneet todella lujasti töitä saadaksemme sen voimaan.

Mutta kuten olen todennut, en voi mitään sille tosiasialle, ettei vaadittua yksimielisyyttä ole syntynyt. Puheenjohtajavaltio Ruotsi ja sitä edeltäneet puheenjohtajavaltiot ovat työstäneet erilaisia kompromissiehdotuksia ja vaihtoehtoisia etenemistapoja. Monet työryhmät kokoontuvat ja tekevät jatkuvasti töitä ja kokoontuvat yhä. Työstämme asiaa puheenjohtajakautemme loppuun saakka. Valitettavasti emme ole vielä päässeet yksimielisyyteen.

Direktiivin eri osien irrottaminen toisistaan olisi valitettavaa, sillä yleisenä tavoitteena, jota myös parlamentti selvästi kannatti, oli laatia kattava syrjintää koskeva direktiivi. Jos alamme erotella siitä osia, tuo ajatus katoaisi, ja se olisi mielestäni valitettavaa. On siis vielä hieman ponnisteltava, jotta koko direktiivi saadaan voimaan, sillä syrjinnän torjumisessa siitä olisi suurta hyötyä paitsi vammaisille myös muille syrjityille ihmisille kaikkialla Euroopassa.

Christa Kläß (PPE). – (DE) Meidän on torjuttava syrjintää, joka on sosiaalinen ongelma. Kaikenlaisen syrjinnän torjuminen on yhteinen asiamme.

Oletteko kanssani samaa mieltä siitä, ettei mahdollisille syrjintätapauksille ole vahvistettu selkeitä arviointiperusteita? Mainittakoon esimerkkinä tapaus, jossa vuokraisäntä vuokraa asunnon ja asuntoa ilman jäänyt hakija väittää tulleen syrjityksi.

Myönnätkö, että EU:n direktiivissä voidaan ainoastaan säätää vaatimuksia, jotka jäsenvaltiot joutuisivat sen jälkeen saattamaan osaksi kansallista lainsäädäntöä? EU:n on erittäin vaikea antaa tätä alaa koskeva yhteisön säädös.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Koska keskustelemme vammaisten oikeuksista, haluaisin vain ilmoittaa, että kollegamme Ádám Kósa on juuri valittu Euroopan parlamentin laajennetun vammaisasioiden työryhmän puheenjohtajaksi. Toivotamme hänelle menestystä tehtävässään.

Nyökkäillette eilen hyväksyvästi keskustellessamme talouskriisistä, ja sen suhteen huomauttaisın erityisesti seuraavaa: lasten ja nuorten laitoshoidon liittyy valtavia huolenaiheita, ja olen – kenties tekin olette – huolissani siitä, että talouskriisi hidastaa laitoshoidon purkamista. Lisäksi tässä kysymyksessä on oltava hyvin tarkkana sekä EU:ssa että sen ulkopuolella.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Talouskriisistä kärsivät aina eniten heikoimmassa asemassa olevat ryhmät – lapset, nuoret, vanhukset, vammaiset – ja siksi meidän on vastuullisina poliitikkoina tiedostettava tämä selvästi. Useiden neuvoston kokoonpanojen päätelmiin ja suosituksiin on lisätty, että jäsenvaltioita pitäisi kannustaa kiinnittämään erityistä huomiota siihen, että juuri heikoimmassa asemassa olevat ryhmät kärsivät aina eniten, joten olen samaa mieltä siitä.

Vastauksena kysymykseenne totean, että ennen yleisen, kattavan ja kauaskantoisen direktiivin voimaantuloa on hyvin vaikea vahvistaa eurooppalaisia erityisnormeja vammaisiin kohdistuvan syrjinnän alalla. Ensın on laadittava yleinen direktiivi ja sitten käytettävä sitä työn lähtökohtana.

Ymmärrän, että tarvitaan paljon työtä, ja olen täysin tietoinen laajasta syrjinnästä ja vaikeuksista, joita vammaiset kohtaavat arkielämässään ja jotka estävät heitä hyödyntämästä elämän tarjoamia mahdollisuuksia ja voimavaroja. Mielestäni meidän on ensin käytävä käsiksi yleiseen direktiiviin.

Päätös valita ensi vuosi sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuodeksi antaa mahdollisuuden esittää uusia konkreettisia ehdotuksia ja järjestää yhteisiä tapahtumia tämän asian korostamiseksi ja tietoisuuden lisäämiseksi kaikissa jäsenvaltioissa.

Puhemies. – (EN) Varmasti parlamentti toivoisi, että myös minä onnittelen tämän keskustelun yhteydessä Ádám Kósaa valinnasta laajennetun työryhmän puheenjohtajaksi.

Kysymykset 8 ja 9 on peruutettu.

Kysymystä numero 10 ei käsitellä, koska sen aihe on jo tämän istuntojakson esityslistalla.

Kysymys numero 11 raukeaa laatijan poissaolon vuoksi.

Charalampos Angourakis laatima kysymys numero 12 (H-0455/09)

Aihe: Köyhien perulaisten maanviljelijöiden raakalaismaiset murhat tarkoituksena voiton tavoittelu

Kansainvälisessä lehdistössä julkaistujen tietojen mukaan rikollisliiga, joka tunnetaan nimellä Los Pishtacos, on surmannut Huánucon ja Pascon alueilla kymmeniä kylien asukkaita myydäkseen heidän rasvansa eurooppalaisen kosmetiikkateollisuuden tarpeisiin. Tietojen mukaan rasvaa on myyty 17 kiloa 15 000 dollarin kilohintaan. Perun viranomaiset arvelevat, että raakalaismaiset murhat voivat olla selityksenä monien ihmisten ja jopa lapsien katoamiseen. Tuomitsen toimintatavat, joita eurooppalaiset monikansalliset yritykset ovat käyttäneet useiden vuosikymmenten ajan, murhatakseen ihmisiä ja ryövätäkseen Latinalaisen Amerikan rikkauksia perusteenaan voiton tavoittelu.

Kysyn neuvostolta seuraavaa: Millä tavoin se arvioi kokonaisuudessaan tätä eurooppalaisten monikansallisten yritysten rikollista toimintaa? Entä minkä verran rahoitusta EU myöntää näille Latinalaisessa Amerikassa toimiville yrityksille?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, ihmisoikeuksien kunnioittaminen on yksi Euroopan unionin perusarvoista. Suhteissaan kaikkiin kolmansiin maihin neuvosto kiinnittää aina erityistä huomiota sen varmistamiseen, että perusoikeuksia ja oikeusvaltioperiaatetta kunnioitetaan.

Neuvosto ei ollut tietoinen juuri arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista tapahtumista, eikä niistä ole keskusteltu neuvostossa. Puheenjohtajavaltio on myös lukenut sanomalehtiä ja on perillä tiedotusvälineiden raporteista, mutta panee lisäksi merkille, että uusimpien raporttien mukaan alkuperäinen kertomus oli huijausta.

Koska tiedotusvälineiden raportit ovat ristiriitaisia ja koska neuvosto ei tavallisesti ota kantaa tiedotusvälineiden raportteihin, puheenjohtajavaltio ei voi eikä sen pitäisi esittää oletuksia tästä kertomuksesta tai vastata tähän kysymykseen.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, sanottakoon ettei ministerin vastaus tyydytä minua lainkaan. Kyseessä on hirvittävä rikos, mielestäni ennennäkemätön rikos, ja joka tapauksessa katson, että Euroopan unionilla on halutessaan varoja tutkia tämänkaltaisia kysymyksiä perusteellisemmin.

Koska meillä on suhteet Peruun, vaadimme Perun hallitukselta virallista tietoa tästä nimenomaisesta tapauksesta sekä toimenpiteiden toteuttamista. Muuten sama tilanne toistuu.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Asiaa koskevat raportit ovat olleet äärimmäisen ristiriitaisia. Sekä viranomaisten taholta että toimittajien raporteista on ilmennyt, ettei ole mitään todisteita, jotka osoittaisivat nämä kauheat tapahtumat tosiksi.

Koska varmoja todisteita ei ole ja on paljon viitteitä siitä, ettei kyse ole tositapahtumista vaan sen sijaan huijauksesta, neuvosto ei voi käynnistää asiaan liittyviä toimia, eikä sillä myöskään ole siihen toimivaltaa.

Puhemies. – (EN) **Ryszard Czarneckin** laatima kysymys numero 13 (H-0458/09)

Aihe: Puolalaisen vähemmistön syrjintä Liettuassa

Aikooko neuvosto pakottaa Liettuan hallitusta kunnioittamaan kansallisten vähemmistöjen oikeuksia, kun otetaan huomioon, että puolalaisen vähemmistön syrjintä Liettuassa on jatkunut jo pitkään ja ilmenee pakkona käyttäen ei-puolalaista sukunimien kirjoitusasua, syrjintänä opetuksena alalla, kieltona käyttää kaksikielisiä paikannimiä ja kieltäytymisenä palauttamasta neuvostoviranomaisten puolalaisilta takavarikoimaa omaisuutta? Milloin neuvosto aikoo toteuttaa asiaa koskevia toimenpiteitä?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Neuvosto vahvistaa perus- ja ihmisoikeuksien ensisijaisuuden sellaisena, kuin se on tunnustettu perustamissopimuksissa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa. Neuvosto sitoutuu nyt ja vastaisuudessaan kaikkien halventavan ja syrjivän kohtelun muotojen estämiseen ja poistamiseen.

Haluaisin huomauttaa, että myös Euroopan neuvosto käsittelee vähemmistöjen oikeuksien suojelua koskevia kysymyksiä kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevan puitesopimuksensa nojalla. Euroopan neuvoston toimivaltaiset elimet tutkivat parhaillaan Ryszard Czarneckin esiin nostamia kysymyksiä. Rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta annetun neuvoston direktiivin 2000/43/EY nojalla kaikkia henkilöitä suojellaan rotuun tai etniseen alkuperään perustuvalta syrjinnältä heidän oikeusasemastaan riippumatta. Direktiivissä säädetyn oikeussuojan soveltamisalaan kuuluvat työllisyys, sosiaalinen suojelu, koulutus sekä tavaroiden ja palvelujen saatavuus. Euroopan komissio vastaa yhteisön oikeuden täytäntöönpanon ja noudattamisen valvonnasta jäsenvaltioissa.

Lopuksi totean, että Eurooppa-neuvoston 10. ja 11. joulukuuta tänä vuonna hyväksymässä Tukholman ohjelmassa arvioidaan heikossa asemassa olevia ryhmiä koskevan lisäehdotuksen tarvetta niiden kokemusten perusteella, joita jäsenvaltiot, joista tulee aikuisten kansainvälisestä suojelusta vuonna 2000 tehdyn Haagin yleissopimuksen osapuolia, ovat saaneet tuon yleissopimuksen soveltamisesta.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Cecilia Malmström, paljon kiitoksia vastauksestanne ja erityisesti siitä, että korostitte neuvoston vastustavan kaikkia kansallisiin vähemmistöihin kohdistuvia syrjinnän muotoja Euroopan unionissa, myös Liettuan puolalaisvähemmistön syrjintää. Se on hyvin tärkeä kannanotto. Kiitos siitä. Haluan korostaa, että valitettavasti kyse on Liettuan viranomaisten usean tasoisissa hallintoelimissä harjoittamasta järjestelmällisestä toiminnasta, joka koskee koulutusjärjestelmää ja kaksikielisiä paikannimiä. Näin ollen asia on äärimmäisen merkittävä, ja pyytäisin neuvostoa seuraamaan sitä.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Voin vain toistaa ne periaatteet ja arvot, joita Euroopan unioni edustaa ja joita neuvosto tietenkin puolustaa.

Asiasta vastaavat Euroopan neuvoston viranomaiset tutkivat myös niitä tapahtumia, joihin Ryszard Czarnecki viittaa, ja jos muita syrjinnän muotoja ilmenee, on komission tehtävä varmistaa, että jäsenvaltiot noudattavat perustamissopimuksia ja Euroopan unionin lainsäädäntöä.

Puhemies. – (EN) **Brian Crowleyn** laatima kysymys numero 14 (H-0462/09)

Aihe: Buddhalaismunkkien ja -nunnien vainoaminen Vietnamissa

Euroopan parlamentti antoi 26. marraskuuta 2009 päätöslauselman Laosin ja Vietnamin tilanteesta (P7_TA(2009)0104). Mitä konkreettisia toimenpiteitä on toteutettu buddhalaismunkkeihin ja -nuntiin Vietnamissa kohdistuvan vainon ja ahdistelun lopettamiseksi?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Kiitos kysymyksestänne. Neuvosto on erittäin hyvin perillä Vietnamin ihmisoikeustilanteesta ja seuraa maan tapahtumia tiiviisti.

Neuvosto ja komissio tekevät kahdesti vuodessa tilannearvion Vietnamin viranomaisten kanssa käymänsä ihmisoikeusvuoropuhelun yhteydessä. Viimeisin tapaaminen vuoropuhelun merkeissä pidettiin Hanoissa viime viikolla, 11. joulukuuta. Siellä keskusteltiin monista kiireellisistä kysymyksistä, kuten ilmaisunvapaudesta, rikoslakiuudistuksesta ja sen yhteydessä kuolemanrangaistuksesta sekä uskonnonvapaudesta ja uskonnollisesta suvaitsevaisuudesta, muun muassa Plum Village -yhteisön jäsenten tilanteesta. Vietnamin hallitukselle luovutettiin EU:n luettelo niistä henkilöistä ja vangeista, joiden tilanne on erityisen huolestuttava. Ihmisoikeusvuoropuhelun lisäksi EU käsittelee Vietnamin hallituksen kanssa säännöllisesti myös erityistä huolta aiheuttavia kysymyksiä.

Neuvosto ja komissio kävivät 10. marraskuuta pitkän keskustelun Plum Village -yhteisön jäsenten kanssa. Euroopan parlamentti julkaisi 26. marraskuuta asiaa koskevan päätöslauselman. Samana päivänä komissio kävi viranomaisten kanssa korkean tason neuvotteluja Hanoissa, ja kyseinen kokous järjestettiin kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta – joka toivottavasti tehdään ensi vuonna – neuvottelevassa sekakomiteassa. Tärkein viesti, jonka kokouksessa toimme julki, oli se, miten polttavana pidämme Vietnamin ihmisoikeustilannetta.

Mainitsimme kirkkojen omaisuuden pakkolunastuksen, hyökkäykset ihmisoikeusaktivisteja ja bloginpitäjiä vastaan – kuten parlamentin jäsenet aiemmin toivat esiin – sekä Plum Village -yhteisön jäsenten tilanteen. Vetosimme paikallisiin kollegoihimme, jotta he turvaisivat ihmisoikeudet ja kunnioittaisivat niitä ja täyttäisivät ne sitoumukset, jotka on vahvistettu ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa ja kansainvälisissä yleissopimuksissa, joissa Vietnam on sopimusosapuolena. Parlamentin päätöslauselma teki tästä viestistä erityisen vakuuttavan, ja haluan kiittää Euroopan parlamenttia siitä. Ilmoitimme myös Vietnamille Euroopan parlamentin uudesta ja merkittävästä roolista, joka koskee erityisesti tulevaa kumppanuus- ja yhteistyösopimusta.

EU:n valtuuskunta vieraili 8.–10. joulukuuta 2009 Bat Nhan luostarissa ja Phuoc Huen temppelissä, jonne lähes 200 Plum Village -yhteisön loppuista jäsenistä on paennut. Puhuimme temppelin uskonnollisten edustajien ja paikallisten viranomaisten kanssa saadaksemme lisätietoja nykytilanteesta. EU aikoo jatkaa Phuoc Huen temppelin tilanteen erittäin tiivistä seurantaa.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), laatijan sijainen. – (EN) Haluan kiittää neuvoston puheenjohtajaa omasta puolestani ja Brian Crowleyn puolesta hyvin seikkaperäisestä vastauksesta ja todeta, että olen erittäin tyytyväinen sekä neuvoston että komission lähestymistapaan. Toivon, että jatkatte tapahtumien käytännönläheistä seurantaa.

Puhemies. – (EN) **Pat the Cope Gallagherin** laatima kysymys numero 15 (H-0463/09)

Aihe: Islannin Euroopan unionin jäsenyyttä koskeva hakemus

Voiko neuvosto antaa päivitetyn arvion Islannin Euroopan unionin jäsenyyttä koskevan hakemuksen tilanteesta?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, luullakseni tämä kysymys on lähellä myös teidän sydäntänne.

(SV) Aluksi palautan mieleen sen, mitä todettiin neuvoston 8. joulukuuta antamissa päätelmissä: ”Islanti on maa, jolla on pitkä ja syväänjuurtunut demokraattinen perinne ja mahdollisuuksia antaa EU:lle merkittävä panos niin strategisesti kuin poliittisestikin. Islanti kuuluu Euroopan talousalueeseen ja Schengen-alueeseen ja on sitä kautta jo valmiiksi monin tavoin kytköksissä EU:hun.”

Islanti esitti Euroopan unionin jäsenyyttä koskevan virallisen hakemuksen puheenjohtajavaltio Ruotsille Tukholmassa 16. heinäkuuta 2009. Olin itse paikalla vastaanottamassa hakemuksen, joka toimitettiin välittömästi neuvoston jäsenille.

Neuvosto muistutti 27. heinäkuuta 2009 pitämässään kokouksessa laajentumista koskevasta uudesta yksimielisyydestä, jota kuvailtiin joulukuussa 2006 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä, sekä periaatteesta, jonka mukaan kutakin maata arvioidaan sen omien ansioiden mukaan, ja päätti käynnistää Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 49 artiklan mukaisen menettelyn. Siksi komissiota pyydettiin antamaan lausunto neuvostolle esitetystä hakemuksesta.

Hakemus arvioidaan perustamissopimuksessa vahvistettujen periaatteiden, Kööpenhaminassa vuonna 1992 pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa vahvistettujen arviointiperusteiden ja joulukuussa 2006 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti. Yleisten asioiden neuvoston viime viikolla antamien päätelmien mukaisesti neuvosto käsittelee asiaa uudelleen komission annettua lausuntonsa. Tämän ansiosta neuvostolla pitäisi olla mahdollisuus päättää neuvotteluista, jotka Islannin kanssa mahdollisesti käynnistetään Espanjan puheenjohtajakauden ensimmäisinä kuukausina.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Kiitän neuvoston puheenjohtajaa vastauksesta. Suhteista Sveitsiin, Islantiin ja Norjaan vastaavan sekä Euroopan talousalueen (ETA) parlamentaarisessa sekavaliokunnassa toimivan valtuuskunnan puheenjohtajana ymmärrän tietenkin täysin, että jokainen hakemus on käsiteltävä sen omien ansioiden mukaan ja että edistystä tapahtuu. Mielestäni tästä on osoituksena se, että Islanti vastasi lukuisiin kysymyksiin kohtuullisen lyhyessä ajassa, ja tietenkin ETA:n jäsenyydestä oli apua. Se on osoitus Islannin hallituksen sitoutumisesta. Mielestäni Islannin jäsenyys Euroopan unionissa olisi jälleen uusi merkittävä vaihe EU:n laajentumiskehityksessä.

Mainitsitte kuitenkin pitkän demokratiaperinteen islantilaisten jäsenyyspäätöstä puoltavana seikkana, mutta odotan innolla, että seuraavassa neuvoston kokouksessa päästään eteenpäin, ja toivottavasti siellä otetaan merkittävä askel ja neuvosto ilmoittaa asiasta.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Islannin hakemus on käsiteltävä sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti, eikä komissio ole vielä saanut päätökseen hakemuksen tutkimista ja lausuntonsa laatimista. Neuvosto edistyy, samoin kuin Islantikin, ja ne ovat jo nimittäneet neuvotteluryhmänsä ja valmistautuneet hyvin perusteelliseen mutta nopeaan työskentelyyn. Näin ollen voimme mielestäni luottaa siihen, että komissio antaa lausunnon ensi vuoden alussa, ja toivottavasti neuvosto voi päättää jatkotoimenpiteistä.

Puhemies. – (EN) Kysymys numero 16 raukeaa laatijan poissaolon vuoksi.

Mairead McGuinnessin laatima kysymys numero 17 (H-0470/09)

Aihe: Biohajoava jäte

Voiko neuvosto kertoa, miten jäsenvaltiot ovat onnistuneet vähentämään biohajoavan jätteen sijoittamista kaatopaikoille, mikä esitetään tavoitteena kaatopaikkadirektiivissä 1999/31/EY⁽³⁾?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) EU:n jäsenvaltioissa tuotetaan päivittäin suuria määriä jätteitä. Sillä, miten käsittelemme tätä jätettä, on tietenkin merkittävä vaikutus ympäristöön. Yhteisön jätelainsäädännön täytäntöönpanosta äskettäin julkaistun komission kertomuksen päätelmissä todetaan, että vaikka joissakin jäsenvaltioissa tapahtuikin kehitystä, useissa valtioissa tarvitaan vielä valtavia täytäntöönpanotoimia, jotta jätehuoltoinfrastruktuuri saataisiin yhteisön vaatimusten mukaiseksi. Erityisen vaikeaa on kaatopaikoista annetun direktiivin täytäntöönpano.

Kun on kyse biohajoavan jätteen ohjaamisesta muualle kuin kaatopaikoille, komission kertomuksessa todetaan, että vain yhdeksän maata saavutti – saatavilla olevien vähäisten tietojen mukaan – vähentämistavoitteensa vuonna 2006. Neuvosto on aikaisemmin todennut kesäkuussa 2009 antamissaan päätelmissä olevansa samaa mieltä komission kanssa. On erittäin tärkeää, että EU saavuttaa tavoitteensa, jotka koskevat biohajoavan jätteen ohjaamista muualle kuin kaatopaikoille. Neuvosto pyysi myös komissiota jatkamaan vaikutustenarviointia laatiakseen tarvittaessa ehdotuksen biohajoavaa jätettä koskevaksi EU:n lainsäädännöksi.

Neuvosto totesi, että EU:n lainsäädännön tarpeeseen on kiinnitettävä huomiota, ja erityisesti sellaisen lainsäädännön tarpeeseen, joka koskee biohajoavan jätteen kierrätystä kompostoimalla ja energian hyödyntämistä biokaasulaitoksissa yhdistettynä jäteaineksen myöhempään kierrätykseen. Neuvosto totesi myös, että parantamalla biojätehuoltoa edistetään luonnonvarojen kestävää hoitoa ja maaperän parempaa suojelua, autetaan torjumaan ilmastonmuutosta ja mahdollistetaan erityisesti jätteen ohjaamista muualle kuin kaatopaikoille, kierrätystä ja uusiutuvaa energiaa koskevien tavoitteiden saavuttaminen.

(3) EUVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Luullakseni jokainen parlamentin jäsen kannattaa mainittuja pyrkimyksiä. Olen itse kokeillut seistä kaatopaikalla ja hengittää sisään, ja se on melko kauheaa. Mielestäni jätteesä kaatopaikalle tyhjentävien kansalaisten olisi ehkä hyvä vierailla paikan päällä.

Voisitko kertoa joitakin syitä – jos teillä niitä on – selvittääksenne tarkemmin sitä, miksi vain yhdeksän jäsenvaltiota on päässyt näin pitkälle? Tiedämme, että se on välttämätöntä; minun mielestäni meidän on tuotettava biokaasua. Kaikki ovat samaa mieltä periaatteista, mutta miksi emme onnistu saavuttamaan tavoitteita?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Minun täytyy myöntää, etten ole tämän aiheen asiantuntija, mutta sikäli kuin komission julkilausumista ymmärsin, asianmukainen jätehuoltoinfrastruktuuri puuttuu, ja sen perustaminen on varsin kallista. Tietenkin siitä on hyötyä pitkällä aikavälillä, mutta jäsenvaltiot eivät ole investoineet asianmukaiseen infrastruktuuriin, ja siksi se on vienyt niin paljon aikaa.

Puhemies. – (EN) Siirrymme nyt tämän illan viimeiseen kysymykseen, ja todellakin puheenjohtajakautenne viimeiseen kysymykseen. Sen laatija on Hans-Peter Martin ja se koskee neuvoston puheenjohtajavaltion Ruotsin saavutuksia avoimuuskysymyksissä. Rohkenen todeta, että niissä olemme niittäneet mainetta.

Hans-Peter Martinin laatima kysymys numero 18 (H-0472/09)

Aihe: Puheenjohtajavaltio Ruotsin saavutukset avoimuuskysymyksissä

Ruotsalainen neuvoston puheenjohtaja ilmoitti kysyjälle 16. syyskuuta 2009 antamassaan vastauksessa (H-0295/09), että hän on parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että avoimuuden lisääminen unionin toiminnassa on tärkeää. Puheenjohtaja totesi myös aikovansa noudattaa täysimääräisesti neuvoston työjärjestyksen 8 artiklan 1–4 kohdan mukaisia avoimuusmääräyksiä. Neuvoston työjärjestyksen mukaan kaikkien yhteispäätösmenettelyä noudattaen annettavien säädösten käsittelyt neuvostossa ovat yleisölle avoimia.

Minkälaisen tilinpäätöksen neuvosto tekee nyt puheenjohtajakauden päättyessä ja mitä tuloksia saavutettiin milläkin aloilla?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Kuten arvoisa parlamentin jäsen toteaa, avoimuuden lisääminen Euroopan unionin toiminnassa on tärkeä painopiste Ruotsille sekä jäsen- että puheenjohtajavaltiona. Avoimuuden lisääminen neuvoston toiminnan kaikilla osa-alueilla oli yksi asettamistamme selvistä päämääristä.

Haluan mainita esimerkiksi puheenjohtajavaltion internetsivuston, jossa on tietoa kokouksista ja tausta-asiakirjoista sekä linkkejä internetlähetyksiin kolmella kielellä.

Viime kuukausina puheenjohtajavaltio on myös tehnyt parhaansa varmistaakseen neuvoston työjärjestyksen avoimuutta koskevien määräysten soveltamisen.

Kesä-, syys-, loka- ja marraskuussa 2009 järjestettiin puheenjohtajavaltio Ruotsin aloitteesta 20 työjärjestyksen 8 artiklan 3 kohdan mukaista julkista keskustelua. Lisäksi järjestettiin julkinen keskustelu Ecofin-neuvoston työskentelyä varten laaditusta puheenjohtajavaltion työohjelmasta. Neljän kuukauden aikana järjestettiin siis 21 julkista keskustelua.

Julkisten käsittelyjen määrästä todettakoon, että 59 lainsäädäntökohtaa hyväksyttiin julkisesti A-kohtina tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen ja yhdeksää ehdotusta lainsäädäntökohdaksi käsiteltiin B-kohtina neuvoston julkisessa istunnossa. Lisäksi puheenjohtajavaltion aloitteesta pidettiin yksi julkinen käsittely. Jos tämä kuulostaa arvoisan parlamentin jäsenen mielestä vähäiseltä, olisi pidettävä mielessä, että julkista käsittelyä edellyttävien neuvoston esityslistan kohtien määrä vaihtelee jonkin verran niiden kohtien määrän mukaan, jotka käsitellään tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen. Uudella parlamentilla ei myöskään ole ollut niin paljon kohtia käsiteltävänä kuin tavallisesti. Uusi komissio lisää varmasti neuvoston ja Euroopan parlamentin kanssa käsiteltävien lainsäädäntöehdotusten määrää, jolloin myös kohtien määrä kasvaa.

Lissabonin sopimuksen tultua voimaan myös kaikki ne neuvoston kokoukset, joissa käsitellään lainsäädäntöneuvotteluja koskevaa esityslistan osaa, ovat julkisia. Puheenjohtajavaltio Ruotsi on tyytyväinen tähän parannukseen. Se tekee Euroopan unionista tehokkaamman ja demokraattisemman.

Lopuksi haluan mainita, että puheenjohtajavaltio Ruotsi teki komission varapuheenjohtajien Margot Wallströmin ja Diana Wallisin kanssa eilen aloitteen avoimuutta käsittelevän toimielinten välisen työryhmän kanssa pidettävästä kokouksesta. Keskustelimme huomattavan monista konkreettisista ehdotuksista

parempien ja käyttäjäystävällisempien tiedonsaantimahdollisuuksien tarjoamiseksi Euroopan kansalaisille EU:n toimielimissä.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) On harvinaista, että täysistunto antaa aihetta tietynlaiseen mielenliikutukseen. Mielestäni on ilo ja kunnia, että nimenomaan me voimme käydä viimeisen vuoropuhelun. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Cecilia Malmström, tiedätte itse, että avoimuuden lisääminen on hidas ja vaivalloinen polku, jota valitettavasti usein etenemme etananvauhtia, kun ajattelen sitä, missä olimme kymmenen vuotta sitten ja missä olemme tänään. On selvää, että kriittisenä mutta intohimoisena EU:n kannattajana en voi tyytyä pelkästään tähänastisiin saavutuksiimme.

Minua kiinnostaisi tietää, mikä on viestinne meille sen suhteen, mitä konkreettisia parannuksia seuraajanne voisivat tehdä. Tarkoitan erityisesti neuvoston työryhmiä. En oikeastaan ole tyytyväinen niiden esityslistan kohtien määrään, joihin yleisöllä on toistaiseksi ollut mahdollisuus tutustua, enkä myöskään tapaan, jolla oikeus asiakirjoihin tutustumiseen saadaan. Tarkastellessanne asiaa EU:n politiikasta saamanne kymmenvuotisen kokemuksen pitkän aikavälin näkökulmasta, luuletteko, että saavutamme koskaan sitä avoimuuden vaihetta, jonka Ruotsi saavutti jo vuosikymmeniä sitten?

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Tämä on todellakin hyvin tärkeä kysymys. Mielestäni asiakirjojen saatavuus ja avoimuus ovat lisääntyneet huomattavasti viimeisten kymmenen vuoden aikana. Tämä on asetuksen (EY) N:o 1049/2001 ansiota. Se on erittäin tärkeä asetus, ja olen ylpeä siitä, että pystyin osallistumaan sen laatimiseen.

Kyse on myös siitä, miten se pannaan täytäntöön, sekä asenteista. Ne ovat parantuneet viimeisten kymmenen vuoden aikana. Monet ihmiset EU:n toimielimissä ovat ymmärtäneet, ettei avoimuus ole vaarallisia. Se on hyvä asia. Se on tehokasta. Se edistää legitimiyyttä ja vähentää myös väärinkäytösten ja korruption mahdollisuutta.

Työmme on vielä kesken. Lissabonin sopimus tarjoaa meille uusia mahdollisuuksia. Toivon kaikkien tulevien puheenjohtajavaltioiden hyödyntävän noita mahdollisuuksia parhaalla mahdollisella tavalla. Komissio totesi eilen, että se aikoo esittää Lissabonin sopimukseen perustuvia ehdotuksia siitä, miten avoimuutta voidaan edistää.

Tehtävää on vielä paljon, mutta olemme edistyneet jo melko pitkälle. Kuten arvoisa parlamentin jäsen totesi, taistelu on jatkuva, ja toivon meidän käyvän tätä taistelua yhdessä.

Puhemies. – (EN) Arvoisa ministeri, hyvä Cecilia, tehtäväkseni jää siten esittää suuret kiitokset yhteistyöstänne ja erittäin kattavasta osallistumisesta kyselytunteihin Ruotsin puheenjohtajakaudella. Odotamme kovasti näkevämmme teidät sillä puolella, edellyttäen, että parlamentti antaa hyväksyntänsä. Suuret kiitokset, ja kiitos työryhmällemme.

Kyselytunti on päättynyt.

– (EN) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

13. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

14. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 19.10.)